

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
June 2021

“ મીઠા બાળકો - આ આખું વિશ્વ ઈશ્વરીય પરિવાર છે એટલે ગાયે છે તુમ માત - પિતા હમ બાલક તેરે , તમે હમણાં પ્રેક્ટિકલ માં ઈશ્વરીય પરિવાર નાં બન્યાં છો ”

પ્રશ્ન :- બાપ થી ૨૧ જન્મો નો પૂરો વારસો લેવાની સહજ વિધિ કઈ છે?

ઉત્તર :- સંગમ પર શિવબાબા ને પોતાનાં વારિસ બનાવો. તન-મન-ધન થી બલિહાર થાયો તો ૨૧ જન્મોનાં માટે પૂરો વારસો પ્રાપ્ત થશે. બાબા કહે છે જે બાળકો સંગમ પર પોતાનું જૂનું બધું ઈનશ્યોર કરે છે, તેમને હું રિટર્ન (વળતર) માં ૨૧ જન્મો સુધી આપું છું.

ગીત :- નયન હીન કો રાહ દિખાઓ ...

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. આ ભગત ભગવાન ને પોકારે છે. ભગવાન ને પૂરા ન જાણવાનાં કારણે મનુષ્ય કેટલાં દુઃખી છે. ભક્તિમાર્ગ માં કેટલું માથા મારતાં રહે છે. ફક્ત આ જીવન ની વાત નથી. જ્યાર થી ભક્તિ શરૂ થઈ છે ત્યાર થી ધક્કા ખાતાં રહે છે. ભારતમાં જ દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું, જેને સ્વર્ગ સચખંડ કહેવાતું હતું. ભારત સચખંડ છે, ભારતની જ મહિમા ખૂબ જબરજસ્ત છે કારણ કે ભારત પરમપિતા પરમાત્મા ની જન્મભૂમિ છે. એનું અસલ નામ શિવ છે. શિવ જયંતી મનાવે છે. રુદ્ર કે સોમનાથ જયંતી નથી કહેવાતું. શિવ જયંતી અથવા શિવરાત્રી કહેવાય છે. સ્વર્ગની સ્થાપના કરવા વાળા એક જ હેવનલી ગોડફાધર છે. હવે બધાં ભક્તો નાં ભગવાન તો જરૂર એક હોવાં જોઈએ. બધાં નયનહીન છે અર્થાત્ જ્ઞાન નાં ચક્ષુ કે ડિવાઇન ઈનસાઇટ (દિવ્યદૃષ્ટિ) નથી. ભગવાનુવાચ - હું તમને રાજયોગ શીખવાડું છું, શ્રીમદ્ ભગવત ગીતા છે મુખ્ય. શ્રી અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ મત. હવે તમને બુદ્ધિવાન બનાવાય છે. દિવ્ય ચક્ષુ અર્થાત્ જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર દેખાડે છે. હકીકત માં જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર આપ બ્રાહ્મણો ને મળે છે જેનાથી તમે બાપને અને બાપની રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણી જાઓ છો. આ સમયે બધામાં દેહ અહંકાર કે પ વિકાર છે એટલે ધોર અંધકાર માં છે. આપ બાળકોની પાસે પ્રકાશ છે. તમારી આત્મા આખાં વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી ને જાણે છે. પહેલાં તમે બધાં અજ્ઞાન માં હતાં. જ્ઞાન અંજન સદ્ગુરુ દિયા અજ્ઞાન અંધેર વિનાશ. જે પૂજ્ય હતાં તે જ પછી પુજારી બની ગયાં છે. પૂજ્ય છે પ્રકાશ માં. પુજારી છે અંધકાર માં. પરમાત્મા ને પોતે જ પૂજ્ય, પોતે જ પૂજારી ન કહી શકાય. એ તો છે જ પરમ પૂજ્ય. બધાને પૂજ્ય બનાવવા વાળા. એમને કહેવાય છે પરમ પૂજ્ય. પરમપિતા પરમ આત્મા એટલે પરમાત્મા. કૃષ્ણ ને થોડી એમ કહેશે. તેને બધાં ગોડફાધર નહીં કહેશે. નિરાકાર ગોડ ને જ બધાં ગોડફાધર કહે છે. છે એ પણ આત્મા પરંતુ પરમ છે એટલે એમને પરમાત્મા કહેવાય છે. એ પરમ આત્મા સદૈવ પરમધામ માં રહેવાવાળા છે. અંગ્રેજી માં એમને સુપ્રીમ સોલ કહેવાય છે. બાપ કહે છે-તમે ગાયો પણ છો આત્મા-પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ... એવું નથી પરમાત્મા, પરમાત્મા થી અલગ રહ્યાં બહુકાળ... ના, આ પહેલાં નંબર નું અજ્ઞાન છે - આત્મા સો પરમાત્મા, પરમાત્મા સો આત્મા કહેવું. આત્મા તો જન્મ મરણ માં આવે છે. પરમાત્મા થોડી પુનર્જન્મ માં આવે છે. બાપ બેસી સમજાવે છે - તમે ભારતવાસી સ્વર્ગવાસી પૂજ્ય હતાં. હ્યુમિનિટી નાં પૂજ્ય બધાં દેવી-દેવતાઓ હતાં. આ આખો ઈશ્વર નો પરિવાર છે. ઈશ્વર છે રચતા. ગવાયેલું છે - તુમ માત-પિતા હમ બાલક તેરે... તો પરિવાર થઈ ગયો ને. સારું ભલે આ તો બતાવો તમે માતા-પિતા કોને કહો છો? આ કોણ કહે છે? આત્મા કહે છે તુમ માત પિતા... તુમ્હરી કૃપા સે સ્વર્ગ કે સુખ ધનેરે, આપણ ને સ્વર્ગ માં મળેલા હતાં. તમે માત-પિતા આવીને સ્વર્ગની સ્થાપના કરો છો. તો અમે તમારા બાળક બનીએ છીએ. બાપ કહે છે - હું સંગમ પર જ આવીને રાજયોગ શીખવાડું છું, નવી દુનિયાનાં માટે. મનુષ્યો ની બુદ્ધિ બિલકુલ જ ભ્રષ્ટ બની ગઈ છે. સ્વર્ગ ને નર્ક સમજી લે છે. કહે છે ત્યાં પણ કંસ, જરાસંધિ, હિરણ્યકશ્યપ વગેરે હતાં. બાપ આવી ને સમજાવે છે - શું તમે ભૂલી ગયાં છો. મારી તો શિવ જયંતી પણ તમે ભારતમાં જ મનાવો છો. ગવાયેલું પણ છે - શિવરાત્રી. કઈ રાત્રિ? આ બ્રહ્મા ની બેહદની રાત. બાપ સંગમ પર આવીને રાત થી દિવસ અર્થાત્ નર્ક થી સ્વર્ગ બનાવે છે. શિવરાત્રી નાં અર્થ ની પણ કોઈને ખબર નથી. ભગવાન છે નિરાકાર. મનુષ્યનાં તો જન્મ પછી જન્મ શરીરનાં નામ બદલાય છે. પરમાત્મા કહે છે મારું કોઈ શરીર નું નામ નથી. મારું નામ શિવ જ છે. હું ફક્ત વૃદ્ધ વાનપ્રસ્થ તન નો આધાર લઉં છું. આ પૂજ્ય હતાં, હવે પુજારી બન્યાં છે. શિવબાબા આવીને સ્વર્ગ રચે છે, આપણે એમનાં બાળકો છીએ તો

જરૂર આપણે સ્વર્ગનાં માલિક હોવાં જોઈએ ને. શિવબાબા છે ઊંચે થી ઊંચા. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ને પોત-પોતાનો પાર્ટ છે. દરેક આત્મામાં પોતાનાં સુખ દુઃખ નો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. તમે જાણો છો આપણે શિવબાબા નાં વારિસ બન્યાં હતાં. શિવબાબાએ સ્વર્ગવાસી બનાવ્યાં હતાં, ત્યારે એમને બધાં યાદ કરે છે. ઓ ગોડ રહેમ કરો. સાધુ પણ સાધના કરે છે કારણ કે અહીંયા દુઃખ છે તો નિર્વાણધામ જવા ઈચ્છે છે. આત્મા પરમાત્મા માં લીન થઈ જાય છે અથવા આપણે આત્મા સો પરમાત્મા - આ સમજવું રોંગ (ખોટું) છે. હવે તમે કહો છો, આપણે આત્મા પરમધામ માં રહેવાવાળી છીએ પછી દેવતા કુળ માં આવશું પછી ૮૪ જન્મ લઈશું. આપણે આત્મા વર્ણો માં આવીએ છીએ. શિવબાબા જન્મ મરણ માં નથી આવતાં. ફક્ત નારાયણ ની રાજધાની હતી. જેમ ક્રિશ્ચિયન સંપ્રદાય માં એડવર્ડ ધ ફર્સ્ટ, સેકન્ડ, થર્ડ ચાલે છે. તેમ ત્યાં પણ લક્ષ્મી-નારાયણ ધ ફર્સ્ટ, લક્ષ્મી-નારાયણ ધ સેકન્ડ, થર્ડ એવી રીતે ૮ રાજધાની ચાલે છે. હવે આપ બ્રાહ્મણોનું ત્રીજું નેત્ર ખુલ્યું છે. બાપ બેસી આત્માઓથી વાત કરે છે. તમે આમ ૮૪ નું ચક્ર લગાવી આટલાં-આટલાં જન્મ લેતા આવ્યાં છો. વર્ણો નું પણ એક ચિત્ર બનાવે છે જેમાં દેવતા, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર, બ્રાહ્મણ બનાવે છે. હવે તમે જાણો છો આપણે જ બ્રાહ્મણ ચોટી છીએ. આ સમયે આપણે છીએ ઈશ્વરીય સંતાન પ્રેક્ટિકલ માં. આ સહજ રાજયોગ અને જ્ઞાન થી આપણને સુખ ધનેરા મળે છે. કોઈ તો સૂર્યવંશી રાજધાની નો વારસો લે છે, કોઈ ચંદ્રવંશી નો. આખી રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. દરેક પોતાનાં પુરુષાર્થ થી તે પદ પામશે. કોઈ જો પૂછે કે હમણાં ભણતા-ભણતા અમારું શરીર છૂટી જાય તો શું પદ મળશે? તો બાબા બતાવી શકે છે. યોગ થી જ આયુ વધે છે, વિકર્મ વિનાશ થાય છે બીજો કોઈ ઉપાય પતિત થી પાવન બનવાનો નથી. પતિત-પાવન કહેવાથી જ ભગવાન યાદ આવે છે. પરંતુ ભગવાન છે કોણ? આ નથી જાણતાં. બાપ કહે છે - હું આવું જ ભારતમાં છું. આ મારી જન્મભૂમિ છે. સોમનાથ નું મંદિર કેટલું આલિશાન છે - આ બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે. ભક્તિમાર્ગ માં પછી યાદગાર બનવાનાં શરૂ થાય છે. જ્યારે પૂજારી બને છે તો પહેલાં-પહેલાં સોમનાથ નું મંદિર બનાવે છે. ભારત તો સતયુગ-ત્રેતા ખૂબ સાહુકાર હતો. મંદિરો માં પણ અકીયાર ધન હતું. ભારત હીરાતુલ્ય હતું. હવે તો ભારત કંગાળ કોડી તુલ્ય છે. ફરી બાપ આવી ભારત ને હીરાતુલ્ય બનાવે છે. કોઈ થી પણ પૂછો - ક્રિયેટર કોણ છે? કહેશે પરમાત્મા. એ ક્યાં છે? એ તો સર્વવ્યાપી છે. બાપ કહે છે - આ આખું ઝાડ જડજડીભૂત અવસ્થા ને પામેલું છે

પોતાને જોવાય છે કે અમે લાયક બન્યાં છીએ જે બાબા મમ્મા ની ગાદી-નશીન બની શકીએ? આ છે જ પતિત દુનિયા. પવિત્રતા છે મુખ્ય. હમણાં તો નો હેલ્થ (સ્વાસ્થ્ય નથી), નો વેલ્થ (સંપત્તિ નથી), નો હેપીનેસ (ખુશી નથી) છે. આ છે રુષ્ય નાં પાણી માફક (મૃગતૃષ્ણા નાં સમાન) રાજ્ય. આનાં પર પણ દુર્યોધન ની કથા શાસ્ત્રો માં લખેલી છે. દુર્યોધન વિકારી ને કહેવાય છે. દ્રૌપદીઓ કહે છે અમારી લાજ રાખો. બધી દ્રૌપદીઓ છે ને. આ બાળકીઓ સ્વર્ગનું દ્વાર છે. બાબા કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે. જેમનો બુદ્ધિયોગ પૂરી રીતે લાગેલો હશે તો ધારણા પણ થશે. જ્ઞાન બ્રહ્મચર્ય માં જ ભણાય છે. બાપ કહે છે - ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતા કમળ ફૂલ સમાન રહેવાનું છે. બંને તરફ નિભાવવાનું છે. મરવાનું પણ જરૂર છે. મરતા સમયે મનુષ્ય ને મંત્ર આપે છે. બાપ કહે છે કે તમે બધાં મરવાનાં છો. હું કાળો નો કાળ બધાં ને પાછો લઈ જવાવાળો છું. તો ખુશી થવી જોઈએ ને. પછી જે સારી રીતે ભણશે તે સ્વર્ગ નાં માલિક બનશે. નહીં ભણશે તો પ્રજા પદ પામશે. અહીંયા તમે આવ્યાં છો રાજ્ય પદ પામવાં. આ ભણતર છે, આમાં અંધશ્રદ્ધા ની તો વાત જ નથી. આ ભણતર છે રાજાઈ નાં માટે. જેમ ભણતર નો લક્ષ્ય-હેતુ છે - બેરિસ્ટર બનશું તો યોગ જરૂર ભણાવવા વાળા શિક્ષક થી રાખવો પડે. અહીંયા તમને ભગવાન ભણાવે છે તો એમનાથી યોગ લગાવવાનો છે. બાપ કહે છે - હું પરમધામ, ખૂબ દૂર થી આવું છું. પરમધામ કેટલું ઊંચું છે. સૂક્ષ્મવતન થી પણ ઊંચું ત્યાંથી આવવામાં મને સેકન્ડ લાગે છે. એમનાથી તીવ્ર બીજું કંઈ હોઈ ન શકે. સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ આપું છું. જનક નું ઉદાહરણ છે ને. હમણાં તો નર્ક જૂની દુનિયા છે. નવી દુનિયા સ્વર્ગ ને કહેવાય છે. બાપ નર્ક નો વિનાશ કરાવી સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે છે. બાકી બધી આત્માઓ શાંતિધામ માં ચાલી જાય છે. આત્મા ઈમોર્ટલ (અવિનાશી) છે. તેને પાર્ટ પણ અવિનાશી મળેલો છે. પછી આત્મા નાની-મોટી કેવી રીતે થઈ શકે છે અથવા બળી, મરી કેવી રીતે શકે છે? છે જ સ્ટાર. મોટી નાની થઈ ન શકે. હવે તમે છો ગોડ ફાધરલી સ્ટ્રડન્ટ (ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી). ગોડફાધર નોલેજફૂલ (જ્ઞાન નાં સાગર), બ્લિસફૂલ (આનંદ નાં સાગર) છે. એ તમને ભણાવી રહ્યાં છે. તમે જાણો છો આ ભણતર થી આપણે દેવી-દેવતા બનીશું. તમે ભારત ની સેવા કરી રહ્યાં છો. પહેલાં-પહેલાં તો બાપનું બનવાનું છે બીજું જગ્યાએ તો ગુરુની પાસે જાય છે, તેમનાં બને છે અથવા તેમને પોતાનાં ગુરુ બનાવે છે. અહીંયા તો છે બાપ. તો પહેલાં બાપ નાં બાળક બનવું પડે. બાપ બાળકોને પોતાની જાયદાદ આપે છે. બાપ કહે છે - બાળકો તમે એક્સસેન્જ (બદલી) કરો. તમારું કબજણું મારું,

મારું બધું તમારું. દેહ સહિત જે કંઈ છે તે બધું મને આપો. હું તમારી આત્મા અને શરીર બંને ને પવિત્ર બનાવી દઈશ અને પછી રાજાઈ પદ પણ આપીશ. તમારી પાસે જે કંઈ છે તમે બલી ચઢાવી દો તો જીવનમુક્તિ મળશે. બાબા આ બધું તમારું છે. બાપ કહે છે-તમે મને વારિસ બનાવો. હું ૨૧ જન્મ તમને વારિસ બનાવું છું. ફક્ત મારી મત પર ચાલો. ભલે ધંધો વગેરે કરો. વિદેશ જાઓ, કંઈ પણ કરો. ફક્ત મારી મત પર ચાલો. ખબરદાર રહેજો માયા ઘડી-ઘડી પછાડશે. કોઈ પણ વિકર્મ નહીં કરતાં. શ્રીમત પર ચાલશો તો શ્રેષ્ઠ બનશો. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આત્મા અને શરીર બંને ને પાવન બનાવવા માટે દેહ સહિત જે કંઈ છે તેને બાપનાં હવાલે કરી એમની શ્રીમત પર ચાલવાનું છે.
2. માત-પિતા નાં ગદ્દીનશીન બનવાનાં માટે સ્વયં ને લાયક બનાવવાનાં છે. લાયક બનવાનાં માટે મુખ્ય પવિત્રતાની ધારણા કરવાની છે.

વરદાન :- નિમિત્ત બનેલી આત્માઓ દ્વારા કર્મયોગી બનવાનું વરદાન પ્રાપ્ત કરવાવાળા માસ્તર વરદાતા ભવ જ્યારે કોઈ પણ ચીજ સાકાર માં જોવાય છે તો તેને જલ્દી ગ્રહણ કરી શકાય છે એટલે નિમિત્ત બનેલી જે શ્રેષ્ઠ આત્માઓ છે તેમની સર્વિસ, ત્યાગ, સ્નેહ, સર્વ નાં સહયોગી પણાનું પ્રેક્ટિકલ કર્મ જોઈને જે પ્રેરણા મળે છે તે જ વરદાન બની જાય છે. જ્યારે નિમિત્ત બનેલી આત્માઓને કર્મ કરતાં આ ગુણોની ધારણા માં જુઓ છો તો સહજ કર્મયોગી બનવાનું જેમ કે વરદાન મળી જાય છે. જે આવાં વરદાન પ્રાપ્ત કરતાં રહે છે તે સ્વયં પણ માસ્તર વરદાતા બની જાય છે.

સ્લોગન :- નામ નાં આધાર પર સેવા કરવી અર્થાત્ ઉંચ પદ માં નામ પાછળ કરી લેવું.

માતેશ્વરી જી નાં અનમોલ મહાવાક્ય - “ સાચાં પાતશાહ પરમાત્મા થી સાચાં થઈને રહો ”

આ સમયે આપણ ને બાપ પરમાત્મા દ્વારા આ ફરમાન મળ્યું છે નિરંતર મારી યાદ માં રહો. યોગ નો અર્થ છે ઈશ્વરીય યાદ માં રહેવું, યોગ નો અર્થ કોઈ ધ્યાન નથી. આપણો આ સહજયોગ જે ચાલતાં-ફરતાં, કામ-કાજ કરતાં એમની યાદમાં રહેવું, જેને જ અટૂટ અખંડ યોગ કહેવાય છે, પરંતુ આમાં નિરંતર રહેવાની પ્રેક્ટિસ ની આવશ્યકતા છે. જો એમનાં ફરમાન પર ફરમાનદાર થઈ નહીં રહેશું, કંઈક કોતાઈ કરશું (અવજ્ઞા કરશું) તો દંડ જરૂર ભોગવવો પડશે. એમનું ફરમાન છે જેવું કર્મ હું કરું છું મને જોઈ તમે પણ ફૂટ-સ્ટેપ લો (પગલે-પગલે ચાલો), નહીં તો માયાની ચોટ ખાશો. સાચાં પાતશાહ થી સાચાં થઈને રહો, જે પણ કંઈ માયા નું વિધ્ન સતાવે તે પણ એમની આગળ રાખવું જોઈએ, તો એમની મદદ થી માયા હટી જશે, રસ્તો ક્લીયર (સાફ) થઈ જશે, પછી તો જ્યાં બેસાડે, જેવી રીતે ચલાવે, જે ખવડાવે રસ્તો ક્લીયર થઈ જશે. આવો સાથ આપવાની ખૂબ હિંમત જોઈએ. એવાં મહાન સૌભાગ્યશાળી બિલકુલ થોડા નીકળશે, તે વિજય માળા માં જશે. બાકી ભાગ્યશાળી છે જે થોડું કંઈ લઈને જઈ પ્રજા બનશે, તો થોડું મળવામાં ખુશ નથી થઈ જવાનું. પોતાની ઈચ્છા તો સંપૂર્ણ હોય, સાહસ રાખો આગળ વધવું છે. માયા વિધ્ન નાખશે પરંતુ તેનાં ઉપર વિજય પામવાની છે, આમાં જો ભૂલ કરી તો નિશ્ચય ની કમી છે, કંઈક પોતાની ધારણા માં કમી છે આ તો પોતાનો વાંક છે, આમાં લોક-લાજ, કુળ-મર્યાદા ને તોડવી પડે છે, જ્યારે આ તોડશો ત્યારે જ સાચી પારલૌકિક દૈવી મર્યાદા ને પામશો. આ વિકારી દુનિયા તો જવાની છે, જુઓ મીરાએ પણ લોકલાજ ખોઈ ત્યારે ગિરધર ને પામી. જો એ લોકલાજ ને રાખશો તો આ દૈવી લોક નાં જેવાં બની નહીં શકશો. હવે કલ્યાણ અર્થ ઈશ્વરીય સલાહ તો અપાય છે, હવે આ પોતાની બુદ્ધિનો ફેસલો કરવાનો છે. શું કરવાનું છે? શું ઉચિત છે?

“ મીઠા બાળકો - બાપની સાથે ઉડવા માટે કમ્પ્લીટ પ્યોર (સંપૂર્ણ પવિત્ર) બનો , સંપૂર્ણ સમર્પણ થઈ જાઓ , આ દેહ મારું નથી - બિલકુલ અશરીરી બનો ”

પ્રશ્ન :- ઉંચી મંઝિલ પર પહોંચવા માટે કયો ડર નીકળી જવો જોઈએ?

ઉત્તર :- કેટલાંક બાળકો માયાનાં તોફાનો થી બહુજ ડરે છે. કહે છે બાબા તોફાન ખુબ હેરાન કરે છે એને અટકાવી દો. બાબા કહે બાળકો આ તો બોક્સિંગ (યુદ્ધ) છે. એ બોક્સિંગ માં પણ એવું નથી એક જ બાજુ થી વાર થતો રહે. જો એક ૧૦ થપ્પડ મારે તો બીજા ૫ જરુર મારશે, એટલે તમારે ડરવાનું નથી. મહાવીર બની વિજયી બનવાનું છે, ત્યારે ઊંચી મંઝિલ પર પહોંચી શકશો.

ગીત :- દર પર આવે હૈં કસમ લેકે.....

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. જરુર ગીત માં કોઈ રહસ્ય ભરેલું છે. જે રેકોર્ડ ખરીદી ને બાપ બેસી એનો અર્થ સમજાવે છે. આને કહેવાય છે-જીવતે જીવ મરીને બાપ નાં બનવું. બાપનાં બન્યાં પછી શિક્ષક નાં બનવું, શિક્ષક નાં પછી વધારે કરી ગુરુ કરે છે. ક્રિશ્ચન લોકો પણ જ્યારે બાળક જન્મે છે તો ક્રિશ્ચનાઈઝ કરે છે. ગુરુનાં ખોળામાં જઈ ને આપે છે. પછી પાદરી હોય કે કોઈ પણ હોય. પાદરી તો કાઈસ્ટ ન થયાં. કહેશે એમનાં નામ પર અમે ક્રિશ્ચન બનીએ છીએ.

હમણાં આપ બાળકો પહેલા બાપ નાં બનો છો, અશરીરી બનો છો. આપણું તન-મન-ધન જે કંઈ છે તે બાબા ને અર્પણ કરીએ છીએ. જીવતે જીવ મરીએ છીએ અર્થાત્ આપણે આત્મા એમનાં બનીએ છીએ. આ બુદ્ધિમાં રહે છે. જે પણ મારી વસ્તુ છે, મારું શરીર, મારું ધન, સંપત્તિ, સંબંધી વગેરે જે કંઈ છે બધાને ભુલવાનું છે. મર્યા પછી બધું ભૂલી જવાય છે ને. કેટલી મોટી મંઝિલ છે. આપણે અશરીરી આત્મા છીએ. આ પાકું કરવાનું છે. એવું નહીં તમે શરીર છોડી અને મરી પડો છો. ના, આત્મા કમ્પ્લીટ પવિત્ર થોડી બની છે. ભલે બાપ નાં બન્યા છો પરંતુ બાબા કહે છે-તમારી આત્મા અપવિત્ર છે. આત્માની પાંખો તૂટેલી છે. હમણાં આત્મા ઊડી નહીં શકે. તમોપ્રધાન હોવાનાં કારણે એક પણ મનુષ્ય પાછું જઈ નથી શકતું. માયાએ એકદમ પાંખો તોડી દીધી છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે આત્મા સૌથી આગળ જાય છે. એનાથી તીવ્ર વસ્તુ કોઈ હોતી નથી. આત્મા ને કોઈ પહોંચી નથી શકતું. અંત માં મચ્છરો સદૃશ્ય બધી આત્માઓ ભાગે છે. ક્યાં જાય છે? બહુજ દૂર-દૂર સૂર્ય ચાંદ થી પણ પાર. ત્યાંથી પછી આવવાનું નથી. એમનાં રોકેટ વગેરે તો જઈને પછી પાછા આવે છે. સૂર્ય સુધી તો પહોંચી નથી શકતાં. તમારે તો એનાથી બહુજ દૂર જવાનું છે. સુક્ષ્મવતન થી ઉપર મૂળવતન માં જવાનું છે. આત્મા ને પાંખો મળી જાય છે. હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી આત્મા પવિત્ર બની જાય છે. કયામત નાં સમયની મહિમા ખુબ લખાયેલી છે. બધી આત્માઓએ હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી જવાનું છે. હમણાં તો બધી આત્માઓ મેલી, પાપ આત્મા છે. ભલે મોટા ગુરુ સાધુ-સંન્યાસી વગેરે છે. સમજે છે અમે ગુરુ છીએ. અહમ બ્રહ્મસ્મિ....અહમ બ્રહ્મોહ. અમે બ્રહ્મ માં પહોંચેલાં છીએ. હવે બેઠેલા છે અહીંયા, બ્રહ્મ માં પછી ક્યાં પહોંચેલાં છે. હમણાં તમે જાણો છો આપણે આત્માઓ બ્રહ્મ માં રહેવા વાળી છીએ. પરંતુ હમણાં ત્યાં કોઈ પણ જઈ નથી શકતું. બધી આત્માઓ અહીંયા પુનર્જન્મ લે છે. આ બેહદ નો ડ્રામા છે. બધા એક્ટર્સ ઓએ પાર્ટ ભજવવા ત્યાંથી આવવાનું જરુર છે. બધાની આત્માઓ સ્ટેજ

પર આવી છે. જ્યારે વિનાશ નો સમય હોય છે તો બધાં આવી જાય છે, ત્યાં રહીને શું કરશે! એક્ટર પાર્ટ ભજવ્યાં વગર ઘરે થોડી બેસી જશે. નાટક માં જરૂર આવવું પડશે. ત્યાંથી જ્યારે બધાં ચાલ્યાં આવે છે ત્યારે પછી બાપ બધાને લઈ જાય છે. બાપ કહે છે હું ભલે અહીંયા છું તો પણ આત્માઓ આવતી રહે છે, વૃદ્ધિને પામતી રહે છે નંબરવાર. તમે પછી જશો પણ નંબરવાર. બધો તમારી અવસ્થા પર આધાર છે, એટલે તમારે મરજીવા બનવાનું છે. હું આત્મા છું આ નિશ્ચય કરવો મહેનત છે. બાળકો ઘડી-ઘડી દેહ-અભિમાન માં આવીને ભૂલી જાય છે. દેહી-અભિમાની ત્યારે રહેશે જ્યારે કમ્પ્લીટ સમર્પણ હશે, બાબા આ બધું તમારું છે. હું પણ તમારો છું. આ દેહ જેમકે મારું નથી, આને હું છોડી દઉં છું. બાબા હું તમારો છું. બાબા કહે છે મારા બની બીજા બધાથી મમત્વ મટાવી દો. બાકી એવું નથી કે અહીંયા આવીને બેસી જવાનું છે. તમારે પોતાનો ધંધા-દોરી કરવાનો છે. ઘર સંભાળવાનું છે. બાળકોએ કરજો ઉતારવાનો છે, માતા-પિતા નો. તેમની સેવા કરી ઋણ આપવાનું છે. મા-બાપની પાલના નું કર્જ ચઢે છે બાળકો પર. હમણાં બાપ તમારી પાલના કરી રહ્યાં છે. શરૂ માં જે પણ આવ્યાં હતાં બધાએ ઝડ સમર્પણ કરી દીધું. પોતાની પાસે કંઈ નહીં રાખ્યું, સમર્પણ કર્યું, એ ધન થી આપ બાળકો ભારત ને પાવન બનાવી રહ્યાં છો. ભારત જ બિલકુલ પવિત્ર હતું. ભારતવાસીઓ જેવું પવિત્ર સુખી કોઈ હોઈ ન શકે. ભારત સૌથી મોટું તીર્થ છે. જ્યાં પતિત-પાવન બાપ આવીને આખી સૃષ્ટિ ને, પતિતો ને પણ પવિત્ર બનાવે છે. હમણાં આ તત્ત્વ વગેરે બધાં દુશ્મન છે. ધરતીકંપ થશે, તોફાન લાગશે કારણ કે તમોપ્રધાન છે. કુદરતી આપદાઓ આવશે, બહુજ દુઃખ આપશે. આ સમયે બધી દુઃખ ની વસ્તુઓ છે. સતયુગ માં છે બધી સુખ ની વસ્તુઓ. ત્યાં આ તોફાન કે ગરમ વાયુ વગેરે કંઈ નથી હોતું. તમારામાં પણ આ વાતો બહુજ થોડાં સમજે છે. આજે છે કાલે નથી તો કહેવાશે કંઈ નથી સમજ્યાં. ભલે અહીંયા આવે છે પરંતુ બધાં કાયમ થોડી રહે છે. અહીંયાથી ગયાં ૧૦ દિવસ નાં પછી સમાચાર લખશે-બાબા ફલાણાને માયા ખાઈ ગઈ. આવું થતું રહે છે. નાનાં ફૂલ મોટા થાય તો એમાં ફળ આવી જાય. એમનામાં પછી બીજાને આપ સમાન બનાવવાની તાકાત રહે છે. એમનું ફળ નીકળે છે.

બાપનાં બન્યાં પછી પ્રજા પણ બનાવવાની છે, વારિસ પણ બનાવવાનાં છે. પંડા બની બાબા ની પાસે આવ્યાં, બસ અમે પહોંચી ગયા. ના, મંઝિલ છે મોટી. કહે છે માયા નાં તોફાન બહુજ આવે છે. તમે બાપનાં બન્યા છો, તોફાન તો આવશે. કહે છે, બાબા અમે તમારા હતાં. તમારાથી વારસો લીધો હતો પછી પુનર્જન્મ લઈ ૮૪ જન્મ પસાર કર્યા પછી આવીને તમારા બન્યાં છીએ. હું તો તમારો વારસો લઈને છોડીશ. તો એવાં બાપને એટલાં યાદ કરવાં પડે અને આપ સમાન બનાવી ફળ આપવું પડે. નહીં તો માળા કેવી રીતે બનશે. બાપ નાં વારિસ કેવી રીતે બનાવશે. પ્રજા પણ જોઈએ, વારિસ પણ જોઈએ, જે ગાદી પર બેસે. બાપ ની પાસે તો અનેક આવે છે પછી ફારકતી આપી દે છે. બુદ્ધિનો યોગ તૂટ્યો, ખેલ ખતમ.

ઘણાં બાળકો બાબાને આવીને પૂછે છે-બાબા અવસ્થા ને કેવી રીતે જમાવીએ, કોઈ તોફાન ન લાગે. આનો રસ્તો તો બતાવતાં જ રહે છે, બાપ ને યાદ કરો. તોફાન તો લાગશે. બોક્સિંગ (યુદ્ધ) માં એવું ક્યારેય જોયું જે કોઈ એક જ થપ્પડ ખાતું રહે. જરૂર બંનેમાં જ હિંમત હશે. ૫ થપ્પડ જો એક લગાવશે તો ૧૦ બીજા લગાવતાં હશે. આ પણ બોક્સિંગ છે. બાપ ને યાદ કરતાં રહેશો તો માયા ભાગતી જશે પરંતુ ફટ થી તો નહીં થશે. માયા થી કુસ્તી લડવાની છે. એમ નહીં સમજો માયા થપ્પડ નહીં મારશે. ભલે કોઈ પણ હોય, મોટી બોક્સિંગ છે. બહુ જ ડરી જાય છે, માયા એકદમ નાકમાં દમ કરી દે છે. યુદ્ધ સ્થળ છે ને. બુદ્ધિયોગ લગાવવામાં માયા મોટાં વિઘ્ન નાખે છે. મહેનત બધી યોગ માં છે. ભલે બાબા કહે છે જ્ઞાની તુ આત્મા મને પ્રિય છે. પરંતુ એવું નહીં કે

ફક્ત જ્ઞાન આપવા વાળા પ્રિય છે. પહેલાં તો યોગ પૂરો જોઈએ. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. માયાનાં વિઘ્નો થી ડરવાનું નથી. વિશ્વ નાં માલિક બનો છો ને. બધાં બનશે? ૧૬,૧૦૮ ની માળા તો બહુ મોટી છે. અંત માં આવીને પૂરી થશે. ત્રેતા અંત સુધી કેટલાં પ્રિન્સ-પ્રિન્સેસ બને છે, કંઈક તો નિશાનીઓ છે ને. ૮ ની પણ નિશાની છે. ૧૦૮ ની પણ નિશાની છે. આ બિલકુલ રાઈટ (સત્ય) છે. ત્રેતા અંત માં આટલાં ૧૬,૧૦૮ પ્રિન્સ-પ્રિન્સેસ હોય છે. શરુઆત માં તો નહિં હશે. પહેલાં થોડા હોય છે પછી વૃદ્ધિ થતી જાય છે. તે બધાં બને અહીંયા છે. યાંસ (તક) બહુ જ સારો છે પરંતુ મહેનત બહુજ છે. ગીત માં પણ કહે છે, ક્યારેય નહીં છોડીશ, મરી જઈશ....બાબા આ તન-મન-ધન બધું તમારું છે. અમે અશરીરી બની તમને યાદ કરીએ છીએ. બુદ્ધિયોગ તમારાથી લગાવશું. બાબા પછી કહે છે આ બધું આપ બાળકો માટે જ છે. બાળકો કહે છે - અમારું સર્વસ્વ તમારું જ છે. કહે છે ને, આ બધું ભગવાને આપ્યું છે! હવે બાપ કહે છે-આ બધું ખતમ થઈ જવાનું છે. તમારી પાસે શું છે? આ શરીર પણ ખતમ થઈ જશે. હમણાં હું ફરી તમને બદલી કરી દઉં છું. ફક્ત એક્સચેન્જ કરે છે ને. તો બાપ કહે છે-બાળકો અશરીરી બનો. મને યાદ કરો. બુદ્ધિ થી સર્વસ્વ સમર્પણ કરો. રાજા હરીશચંદ્ર ની કથા છે ને. બોલ્યાં અમાનત રાખી દો.

બાપ કહે છે-આ બધાં શાસ્ત્રો વગેરે નો સાર તમને સમજાવું છું. મેં જ તમને બ્રહ્મા મુખ દ્વારા રાજા-રાણી બનાવ્યાં હતાં ફરી હમણાં બનાવું છું. ક્યારેય પણ મનુષ્ય, મનુષ્ય ને ગીતા સંભળાવી, રાજયોગ શીખવાડી રાજા-રાણી બનાવી ન શકે. પછી ગીતા સંભળવાથી શું ફાયદો. બાપ કહે છે-હું પોતે કલ્પ-કલ્પ આવીને તમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવું છું. મારા બનશો ત્યારે તો વારિસ બનશો ને. તો જેટલાં યોગમાં રહેશો એટલાં શુદ્ધ બનતાં જશો. બાબા આ બધું તમારું છે. અમે તો ટ્રસ્ટી છીએ. તમારા હુકમ વગર અમે કંઈ પણ નહીં કરીશું. શરીર નિર્વાહ કેવી રીતે કરવાનું છે-તે પણ મત લે છે. ખાસ કરીને ગરીબ જ પૂરો પોતામેલ આપે છે. સાહુકાર આપી ન શકે. સમર્પણ થઈ નથી શકતાં, કોઈ વિરલા નીકળે છે. જેમ એક જનક નું નામ છે. બાળ-બાળકો છે, સાથે જોઈન્ટ પ્રોપર્ટી (મિલકત) છે તો તે અલગ કેવી રીતે થાય. સાહુકાર લોકો પોતાની પ્રોપર્ટી કાઢે કેવી રીતે, જે સમર્પણ થાય? બાપ છે જ ગરીબ નિવાઝ. સૌથી ગરીબ માતાઓ છે, એમનાથી વધારે કન્યાઓ ગરીબ છે. કન્યાઓને ક્યારેય વારસાનો નશો નહીં હશે. બાળક ને બાપની જાગીર નો નશો રહે છે. તો તે બધાને છોડી પછી વૈકુંઠ નો વારસો લેવો પડે. દાન હંમેશા ગરીબને જ અપાય છે. ભારત છે સૌથી ગરીબ, અમેરિકા બહુજ સાહુકાર છે. એમને વારસો આપે છે શું? ભારત સૌથી સાહુકાર હતો બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. ફક્ત ભારતવાસી જ હતાં, એક ભાષા હતી. ગોડ ઈઝ વન. હું એક રાજ્ય, એક ધર્મ, એક ભાષા સ્થાપન કરું છું. એક ઓલમાઈટી, એક ગવર્મેન્ટ સ્થાપન કરું છું. એક થી પછી બે-ત્રણ થશે. હમણાં કેટલાં ધર્મ છે પછી જરુર એક ધર્મ આવવો જોઈએ. ૫ હજાર વર્ષની વાત છે. એક ધર્મ હતો. વિદ્વાનોએ સતયુગની આયુ લાખો વર્ષ લગાવી દીધી છે. સમજતાં નથી સતયુગ શું હોય છે. સમજે છે, સ્વર્ગવાસી થયાં, કદાચ ઉપર ચાલ્યાં ગયાં. દેલવાડા મંદિર માં પણ સ્વર્ગ ઉપર છત માં છે. તો મનુષ્ય મૂંઝાઈ જાય છે. હકીકત માં સ્વર્ગ કોઈ ઉપર નથી. તમે હમણાં જાણો છો કે બાબાની પાસે જઈને પછી અહીંયા જ આવીને રાજ્ય કરીશું. આ જ્ઞાન બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ, જે કોઈને સમજાવી શકો. કાયાં ને તો, માયા ચકલી ખાઈ જશે ફોટો પણ મંગાવાય છે. રજીસ્ટર રખાય છે.

બાબા ની પાસે સમાચાર આવે છે ફલાણાએ એક જ એવું જ્ઞાન નું તીર માર્યું જે હું બાબા નો બની ગયો. શાસ્ત્રોમાં પણ લખાયેલું છે-કુમારીઓ દ્વારા બાણ મરાવ્યાં. અરે, બાપને કેમ ભૂલો છો? આને જ્ઞાન બાણ કહેવાય છે. ફક્ત બાપની યાદ અપાવવાની છે. બાકી કોઈ હિંસક બાણ ની વાત નથી. બાબા કહે છે-હું, બ્રહ્મા નાં મુખથી બધાં શાસ્ત્રો નું રહસ્ય તમને સમજાવું છું. બ્રહ્મા તો જરુર અહીંયા

હોવાં જોઈએ. એમણે પછી વિષ્ણુ નાં નાભિકમળ થી બ્રહ્મા દેખાડ્યા છે. જાણતા કંઈ પણ નથી. મનુષ્યોને તો જે આવડ્યું તે લખી દીધું. ગંદકી તો બહુજ છે. રિદ્ધિ સિદ્ધિ વાળા પણ બહુજ થઈ ગયાં છે. સાચું જ્યારે નીકળે છે તો ખોટા એમનો સામનો કરે છે. હવે તમે સમજો છો કે શિવબાબા છે નિરાકાર અને આ બ્રહ્મા છે સાકાર. બાકી નાભિ વગેરેની તો કોઈ વાત જ નથી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. હવે જ્ઞાની તુ આત્મા બનવાનું છે, ફક્ત જ્ઞાન સાંભળવા-સંભળાવવા વાળા નહિં. યાદની પણ મહેનત કરવાની છે. અશરીરી થઈ ને અશરીરી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે.
2. બાપનાં બની ને બીજી બધી વાતો થી મમત્વ મટાવી દેવાનું છે. આ દેહ પણ મારું નથી. પૂરું દેહી-અભિમાની બની કમ્પ્લીટ સમર્પણ થવાનું છે.

વરદાન :- જ્ઞાન યોગ ની પાવરફુલ કિરણો દ્વારા જૂનાં સંસ્કાર રુપી કીટાણુઓ ને ભસ્મ કરવા વાળા માસ્ટર જ્ઞાન સૂર્ય ભવ
કેવાં પણ પતિત વાતાવરણ ને બદલવા માટે અથવા જૂનાં સંસ્કાર રુપી કીટાણુઓ ને ભસ્મ કરવા માટે આ જ સ્મૃતિ રહે કે હું માસ્ટર જ્ઞાન સૂર્ય છું. સૂર્ય નું કર્તવ્ય છે પ્રકાશ આપવો અને કીચડા ને ખતમ કરવો. તો જ્ઞાન-યોગ ની શક્તિ કે શ્રેષ્ઠ ચલન દ્વારા આ જ કર્તવ્ય કરતાં રહો. જો પાવર ઓછો છે તો જ્ઞાન ફક્ત પ્રકાશ આપશે પરંતુ જૂનાં સંસ્કાર રુપી કીટાણુ ખતમ નહીં થશે એટલે પહેલાં યોગ તપસ્યા દ્વારા પાવરફુલ બનો.

સ્લોગન :- શુભ ભાવના, શુભ કામના નાં શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ જ જમાનું ખાતુ વધારે છે.

“ મીઠા બાળકો - શિવબાબા તમારા ફૂલ વગેરે સ્વીકાર નથી કરી શકે , કારણ કે એ પૂજ્ય કે પુજારી નથી બનતાં , તમારે પણ સંગમ પર ફૂલ હાર નથી પહેરવાનાં ”

પ્રશ્ન :- ભવિષ્ય રાજ્ય તખ્ત નાં અધિકારી કોણ બને છે?

ઉત્તર :- જે હમણાં માત-પિતા નાં દિલતખ્ત ને જીતવા વાળા છે, તે જ ભવિષ્ય તખ્તનશીન બને છે. વન્ડર (અદ્ભુત) છે બાળકો માત-પિતા પર પણ વિજય પ્રાપ્ત કરે છે. મહેનત કરી માત-પિતા થી પણ આગળ જાય છે.

ગીત :- છોડ ભી દે આકાશ સિંહાસન ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. આ ગીત થી સર્વવ્યાપી નું જ્ઞાન તો ઉડી જાય છે. યાદ કરે છે, હમણાં ભારત ખૂબ દુઃખી છે. ડ્રામા અનુસાર આ બધાં ગીત બન્યાં છે. દુનિયા વાળા નથી જાણતાં. બાપ આવે છે પતિતો ને પાવન કરવાં કે દુઃખીઓને દુઃખ થી છોડાવી સુખ આપવાં. બાળકો જાણી ગયાં છે-એ જ બાપ આવેલાં છે. બાળકોને પરિચય મળી ગયો છે. સ્વયં બેસી બતાવે છે-હું સાધારણ તન માં પ્રવેશ કરી આખી સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સંભળાવું છું. સૃષ્ટિ એક જ છે, ફક્ત નવી અને જૂની થાય છે. જેમ શરીર બાળપણ માં નવું હોય છે પછી જૂનું થાય છે. નવું શરીર, જૂનું શરીર બે શરીર તો નહીં કહેશે. છે એક જ ફક્ત નવાં થી જુનું બને છે. એમ દુનિયા એક જ છે. નવાં થી હવે જૂની થાય છે. નવી ક્યારે હતી? આ પછી કોઈ બતાવી ન શકે. બાપ આવી ને સમજાવે છે, બાળકો જ્યારે નવી દુનિયા હતી તો ભારત નવું હતું. સતયુગ કહેવાતું હતું. તે જ ભારત પછી જુનું બન્યું છે. આને જૂની, ઓલ્ડ વર્લ્ડ (જૂની દુનિયા) કહેવાય છે. ન્યુ વર્લ્ડ થી પછી ઓલ્ડ બન્યું છે. ફરી એને નવું જરૂર બનવાનું છે. નવી દુનિયાનો બાળકોએ સાક્ષાત્કાર કર્યો છે. સારું તે નવી દુનિયાનાં માલિક કોણ હતાં? બરાબર આ લક્ષ્મી-નારાયણ હતાં. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા તે દુનિયાનાં માલિક હતાં. આ બાપ બાળકો ને સમજાવી રહ્યાં છે. બાપ કહે છે-હવે નિરંતર આ જ યાદ કરો. બાબા પરમધામ થી આપણને ભણાવવાં, રાજ્યોગ શીખવાડવાં આવેલાં છે. મહિમા બધી એ એક જ ની છે, આમની મહિમા કંઈ નથી. આ સમયે બધાં તુચ્છ બુદ્ધિ છે, કંઈ નથી સમજતાં એટલે હું આવું છું ત્યારે તો ગીત પણ બનાવેલ છે. સર્વવ્યાપી નું જ્ઞાન તો ઉડી જાય છે. દરેક નો પાર્ટ પોત-પોતાનો છે. બાપ વારંવાર કહે છે - દેહ-અભિમાન છોડી તમે આત્મ-અભિમાની બનો અને ઓર્ગન્સ (અવયવો) દ્વારા શિક્ષા ધારણ કરો. ભલે આ બાબા ને ચાલતાં-ફરતાં જુઓ છો પરંતુ યાદ શિવબાબા ને કરો. એવું જ સમજો શિવબાબા જ બધું કરે છે. બ્રહ્મા છે નહીં. ભલે આમનું રુપ આ આંખો થી દેખાય છે. તમારી બુદ્ધિ શિવબાબા ની તરફ જવી જોઈએ. શિવબાબા ન હોત તો આમની આત્મા, આમનું શરીર કોઈ કામનું નથી. હંમેશા સમજો આમાં શિવબાબા છે. એ આમનાં દ્વારા ભણાવે છે. તમારા આ શિક્ષક નથી. સુપ્રીમ શિક્ષક એ છે. યાદ એમને કરવાનાં છે. ક્યારેય પણ શરીર ને યાદ નથી કરવાનું. બુદ્ધિયોગ બાપ ની સાથે લગાવવાનો છે. બાળકો યાદ કરે છે ફરીથી આવીને જ્ઞાન-યોગ શીખવાડો, પરમપિતા પરમાત્મા નાં સિવાય કોઈ રાજ્યોગ શીખવાડી ન શકે. બાળકોની બુદ્ધિમાં છે એ જ બેસી ગીતા જ્ઞાન સંભળાવે છે પછી આ નોલેજ પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. ત્યાં દરકાર જ નથી. રાજધાની સ્થાપન થઈ ગઈ. સદ્ગતિ થઈ જાય છે. જ્ઞાન અપાય છે દુર્ગતિ થી સદ્ગતિ થવાનાં માટે. બાકી તે તો બધી છે ભક્તિમાર્ગ ની વાતો. મનુષ્ય જપ-તપ, દાન-પુણ્ય વગેરે જે કંઈ કરે છે, બધી ભક્તિમાર્ગ ની વાતો છે, આનાથી મને કોઈ મળી નથી શકતું. આત્માની પાંખો ટૂટી ગઈ છે. પથ્થર બુદ્ધિ બની ગયાં છે. પથ્થર થી પછી પારસ બનાવવા મારે આવવું પડે. બાપ કહે છે - હવે કેટલાં મનુષ્ય છે. રાઈ માફક સંસાર ભરેલો છે. હવે બધાં ખતમ થવા થઈ જવાનાં છે. સતયુગ માં તો આટલાં મનુષ્ય હોતાં નથી. નવી દુનિયામાં વૈભવ ખૂબ અને મનુષ્ય ઓછા હશે. અહીંયા તો એટલાં મનુષ્ય છે જે ખાવા માટે પણ નથી મળતું. જૂની રેતાળ જમીન છે પછી નવી થઈ જશે. ત્યાં છે જ એવરીથિંગ ન્યુ (બધુંજ નવું). નામ જ કેટલું મીઠું છે - હેવન, બ્રહ્મ, દેવતાઓની નવી દુનિયા. જૂની ને તોડી નવી માં બેસવાનું દિલ હોય છે ને. હમણાં છે નવી દુનિયા, સ્વર્ગમાં જવાની વાત. આમાં જૂનાં શરીરની કોઈ વેલ્યુ નથી. શિવબાબા ને તો કોઈ

શરીર છે નહીં.

બાળકો કહે છે - બાબા ને હાર પહેરાવો. પરંતુ આમને હાર પહેરાવશો તો તમારો બુદ્ધિયોગ આમાં ચાલ્યો જશે. શિવબાબા કહે છે હાર ની દરકાર નથી. તમે જ પૂજ્ય બનો છો. પુજારી પણ તમે બનો છો. જાતે જ પૂજ્ય જાતે જ પુજારી. તો પોતાનાં જ ચિત્ર ની પૂજા કરવા લાગે છે. બાબા કહે છે હું ન પૂજ્ય બનું છું, ન ફૂલ વગેરેની દરકાર છે. હું કેમ આ પહેરું એટલે ક્યારેય ફૂલમાળા વગેરે લેતાં નથી. તમે પૂજ્ય બનો છો પછી જેટલાં જોઈએ એટલાં ફૂલ પહેરજો. હું તો આપ બાળકોનો મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) ઓબીડિયન્ટ ફાધર (આજ્ઞાકારી પિતા) પણ છું, શિક્ષક પણ છું, સર્વન્ટ (સેવક) પણ છું. મોટા-મોટા રોયલ વ્યક્તિઓ જ્યારે નીચે હસ્તાક્ષર કરે છે તો લખે છે મિન્ટો, કરજેન વગેરે.... પોતાને લોર્ડ (માલિક) ક્યારેય નહીં લખશે. અહીંયા તો શ્રી લક્ષ્મી-નારાયણ, શ્રી ફલાણા. એકદમ શ્રી અક્ષર નાખી દે છે. તો બાપ બેસી સમજાવે છે હવે આ શરીર ને યાદ નહીં કરો. પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો અને બાપ ને યાદ કરો. આ જૂની દુનિયામાં આત્મા અને શરીર બંને જ પતિત છે. સોનું ૯ કેરેટ હશે તો ઘરેણા પણ ૯ કેરેટ. સોનામાં જ ખાદ પડે છે. આત્માને ક્યારેય નિર્લેપ ન સમજવી જોઈએ. આ જ્ઞાન તમને હમણાં છે. તમે અડધાકલ્પ ૨૧ જન્મ માટે પ્રાલબ્ધ પામો છો તો કેટલો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ! પરંતુ બાળકો ઘડી-ઘડી ભૂલી જાય છે. શિવબાબા, બ્રહ્મા દ્વારા આપણને શિક્ષા આપી રહ્યાં છે. બ્રહ્મા ની આત્મા પણ એમને યાદ કરે છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર છે સૂક્ષ્મવતન વાસી. બાપ પહેલાં સૂક્ષ્મ સૃષ્ટિ રચે છે, નિર્વાણધામ ઊંચે થી ઊંચું ધામ છે. આત્માઓનું નિર્વાણધામ સૌથી ઊંચ છે. એક ભગવાન ને બધાં ભક્ત યાદ કરે છે. પરંતુ તમોપ્રધાન બની ગયાં છે તો બાપ ને ભૂલી, ઠીકકર-ભિત્તર બધાની પૂજા કરતાં રહે છે. આપણે જાણીએ છીએ જે કંઈ ચાલે છે ડ્રામા શૂટ થતો જાય છે. ડ્રામા માં એકવાર જે શૂટિંગ થાય છે. સમજો વચમાં કોઈ પંખી વગેરે ઉડે છે તો તે ઘડી-ઘડી રીપીટ થતું રહેશે. પતંગ ઉડતી શૂટ થઈ ગઈ તો ફરી-ફરી રીપીટ થતું રહેશે. આ પણ ડ્રામા ની સેકન્ડ-સેકન્ડ રીપીટ થતી જાય છે. શૂટ થતું રહે છે. આ બન્યો-બનેલો ડ્રામા છે. તમે એક્ટર છો આખાં ડ્રામાને સાક્ષી થઈ જુઓ છો. એક-એક સેકન્ડ ડ્રામા અનુસાર પસાર થાય છે. પત્તું હલ્યું, ડ્રામા પસાર થયો. એવું નહીં પત્તા-પત્તા ભગવાન નાં હુકમ થી ચાલે છે. ના, આ બધી ડ્રામા માં નોંધ છે. આને સારી રીતે સમજવું પડે છે. બાપ જ આવીને રાજયોગ શીખવાડે છે અને ડ્રામાનું નોલેજ આપે છે. ચિત્ર પણ કેટલાં સારા બનેલાં છે. સંગમયુગ પર ઘડિયાળ નો કાંટો પણ લાગેલો છે. કળયુગ નો અંત સતયુગ આદિ નો સંગમ છે. હવે જૂની દુનિયામાં અનેક ધર્મ છે. નવી દુનિયામાં પછી આ નહીં હશે. આપ બાળકો હંમેશા એવું સમજો-અમને બાપ ભણાવે છે, અમે ગોડલી સ્ટુડન્ટ (ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી) છીએ. ભગવાનુવાચ - હું તમને રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું. રાજા લોકો પણ લક્ષ્મી-નારાયણ ને પૂજે છે. તો તેમને પૂજ્ય બનાવવા વાળો હું છું. જે પૂજ્ય હતાં તે હવે પુજારી થઈ ગયાં છે. આપ બાળકો સમજો ગયાં છો આપણે જ પૂજ્ય હતાં ફરી આપણે જ પુજારી બન્યાં. બાબા તો નથી બનતાં. બાબા કહે છે, ન હું પુજારી છું, ન પૂજ્ય બનું છું એટલે હું ન હાર પહેરું છું, ન પહેરાવવા પડે છે. પછી આપણે કેમ ફૂલોને સ્વીકાર કરીએ. તમે પણ સ્વીકાર નથી કરી શકતાં. કાયદા અનુસાર તે દેવતાઓનો હક છે, એમની આત્મા અને શરીર પવિત્ર છે. એ જ હકદાર છે ફૂલો નાં. ત્યાં સ્વર્ગમાં તો છે જ સુગંધિત ફૂલ. ફૂલ હોય જ છે સુગંધ નાં માટે. પહેરવાનાં માટે પણ હોય છે. બાપ કહે છે - હવે આપ બાળકો વિષ્ણુનાં ગળા ની હાર બનો છો. નંબરવાર તમારે તખ્ત પર બેસવાનું છે. જેમણે જેટલો કલ્પ પહેલાં પુરુષાર્થ કર્યો છે, હમણાં કરે છે અને કરવા લાગી જશે. નંબરવાર તો છે. બુદ્ધિ કહે છે ફલાણું બાળક ખૂબ સર્વિસેબલ (સેવાધારી) છે. જેમ દુકાન માં હોય છે, શેઠ બને છે, ભાગીદાર બને છે, મેનેજર બને છે. નીચે વાળાઓને પણ લિફ્ટ મળે છે. આ પણ એવું છે. આપ બાળકોએ પણ માત-પિતા પર જીત પામવાની છે. તમે વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાઓ છો - માત-પિતા થી આગળ કેવી રીતે જઈ શકાય છે. બાપ તો બાળકોને મહેનત કરી લાયક બનાવે છે, તખ્તનશીન બનાવવા માટે એટલે કહે છે, હવે મારા દિલ રૂપી તખ્ત પર જીત પહેરવાથી ભવિષ્યનાં તખ્તનશીન બનશો. પુરુષાર્થ એટલો કરો, જે નર થી નારાયણ બનો. લક્ષ્ય-હેતુ મુખ્ય છે જ એક, પછી કિંગડમ (રાજધાની) સ્થાપન થઈ રહી છે તેમાં વેરાઈટી પદ છે.

તમારે માયાને જીતવાનો પૂરે-પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. બાળકો વગેરે ને પણ ભલે પ્રેમ થી ચલાવો પરંતુ ટ્રસ્ટી થઈને રહો. ભક્તિમાર્ગ માં કહેતાં હતાં ને પ્રભુ આ બધું તમારું આપેલું છે. તમારી અમાનત તમે લઈ લીધી. સારું પછી રડવાની વાત જ નથી પરંતુ આ તો છે જ રડવાની દુનિયા. મનુષ્ય કથાઓ બહુજ સંભળાવે છે. મોહજીત રાજાની કથા પણ સંભળાવે છે. પછી કોઈ દુઃખ મહેસૂસ નથી થતું. એક શરીર છોડી જઈ બીજું લીધું. ત્યાં ક્યારેય

કોઈ બીમારી વગેરે હોતી નથી. એવરહેલ્દી (સદા સ્વસ્થ), નિરોગી કાયા રહે છે, ૨૧ જન્મ નાં માટે. બાળકોને બધો સાક્ષાત્કાર થાય છે. ત્યાંની રીત-રિવાજ કેવી રીતે ચાલે છે, કેવાં ડ્રેસ પહેરે છે. સ્વયંવર વગેરે કેવી રીતે થાય છે-બધો બાળકોએ સાક્ષાત્કાર કર્યો છે. તે પાર્ટ બધો વીતી ગયો. તે સમયે આટલું જ્ઞાન નહોતું. હવે દિવસ-પ્રતિદિવસ આપ બાળકોમાં તાકાત ખૂબ આવતી જાય છે. આ પણ બધું ડ્રામા માં નોંધાયેલું છે. વઠ્ઠર છે ને. પરમપિતા પરમાત્મા નો પણ કેટલો ઉંચો પાર્ટ છે. સ્વયં બેસી સમજાવે છે ભક્તિમાર્ગ માં પણ ઉપર બેસી હું કેટલું કામ કરું છું. નીચે તો કલ્પ માં એક જ વાર આવું છું. ઘણાં, નિરાકાર નાં પુજારી પણ હોય છે પરંતુ નિરાકાર પરમાત્મા કેવી રીતે આવી ને ભણાવે છે, આ વાત ગુમ કરી દીધી છે. ગીતા માં પણ કૃષ્ણનું નામ નાખી દીધું છે તો નિરાકાર થી પ્રીત જ તૂટી ગઈ છે. આ તો પરમાત્માએ જ આવીને સહજ યોગ શીખવાડ્યો અને દુનિયાને બદલી, દુનિયા બદલાતી રહે છે. યુગ ફરતા રહે છે. આ ડ્રામા નાં ચક્ર ને હમણાં તમે સમજી ગયાં છો. મનુષ્ય કંઈ નથી જાણતાં. સતયુગ નાં દેવી-દેવતાઓ ને પણ નથી જાણતાં. ફક્ત દેવતાઓની નિશાનીઓ રહી ગઈ છે, તો બાપ સમજાવે છે, હંમેશા એમ સમજો અમે શિવબાબા નાં છીએ. શિવબાબા અમને ભણાવે છે. શિવબાબા, આ બ્રહ્મા દ્વારા હંમેશા શિક્ષા આપે છે. શિવબાબા ની યાદ માં પછી ખૂબ મજા આવતી રહેશે. એવાં ગોડફાધર કોણ? એ ફાધર પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે. કોઈ બાપ બાળકોને ભણાવે પણ છે તો એ જરૂર કહેશે અમારા આ ફાધર, શિક્ષક છે પરંતુ તે ફાધર ગુરુ પણ હોય, એવું નથી હોતું. હાં શિક્ષક હોઈ શકે છે. ફાધર ને ગુરુ ક્યારેય નહીં કહેશે. આમનાં (બાબા નાં) ફાધર શિક્ષક હતાં, ભણાવતાં હતાં. તે છે હદ નાં ફાધર શિક્ષક. એ છે બેહદ નાં ફાધર શિક્ષક. તમે પોતાને ગોડલી સ્ટુડન્ટ સમજો તો પણ અહો સૌભાગ્ય. ગોડફાધર ભણાવે છે, કેટલું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. તો કેટલાં મીઠા બાબા છે. મીઠી વસ્તુને યાદ કરાય છે. જેવી રીતે આશિક-માશૂક નો પ્રેમ હોય છે. તેમનો વિકાર નાં માટે પ્રેમ નથી હોતો. બસ એક બીજા ને જોતાં રહે છે. તમારો પછી છે આત્માઓનો પરમાત્મા બાપની સાથે યોગ. આત્મા કહે છે બાબા કેટલાં જ્ઞાન નાં સાગર, પ્રેમ નાં સાગર છે. આ પતિત દુનિયા, પતિત શરીર માં આવીને આપણને કેટલાં ઉંચ બનાવે છે. ગાયન પણ છે - મનુષ્ય થી દેવતા કિયે કરત ન લાગી વાર. સેકન્ડ માં વૈકુંઠ માં જાય છે. સેકન્ડ માં મનુષ્ય થી દેવતા બની જાય છે. આ છે લક્ષ્ય-હેતુ. આનાં માટે ભણતર ભણવું જોઈએ. ગુરુનાનકે પણ કહ્યું છે ને મૂત પતીલી કપડ ધોએ... લક્ષ સોપ છે ને. બાબા કહે છે હું કેટલો સારો ધોબી છું. તમારા વસ્ત્ર, તમારી આત્મા અને શરીર કેટલાં શુદ્ધ બનાવું છું. તો આમને (દાદા ને) ક્યારેય યાદ નથી કરવાનાં. આ બધું કાર્ય શિવબાબાનું છે, એમને જ યાદ કરો. આમનાથી મીઠા એ છે. આત્મા ને કહે છે તમને આ આંખો થી આ બ્રહ્માનો રથ જોવામાં આવે છે પરંતુ તમે યાદ શિવબાબા ને કરો. શિવબાબા આમનાં દ્વારા તમને કોડી થી હીરા જેવા બનાવી રહ્યાં છે. અચ્છા-

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપનાં દિલ રુપી તખ્ત પર જીત પામવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. પરિવાર માં ટ્રસ્ટી રહી પ્રેમ થી બધાને ચલાવવાનાં છે. મોહજીત બનવાનું છે.
2. યોગબળ થી આત્માને સ્વચ્છ બનાવવાની છે. આ આંખો થી હવે આ બધું જોતાં છતાં યાદ એક બાપ ને કરવાનાં છે. અહીંયા ફૂલ હાર સ્વીકાર ન કરી સુગંધિત ફૂલ બનવાનું છે.

વરદાન :- પોતાની ચંચળ વૃત્તિને પરિવર્તન કરી સતોપ્રધાન વાયુમંડળ બનાવવાનાં જવાબદાર શ્રેષ્ઠ આત્મા ભવ જે બાળકો પોતાની ચંચળ વૃત્તિઓ ને પરિવર્તન કરી લે છે તે જ સતોપ્રધાન વાયુમંડળ બનાવી શકે છે કારણ કે વૃત્તિ થી વાયુમંડળ બને છે. વૃત્તિ ચંચળ ત્યારે થાય છે જ્યારે વૃત્તિ માં આટલાં મોટા કાર્ય ની સ્મૃતિ નથી રહેતી. જો કોઈ અતિ ચંચળ બાળક બીઝી (વ્યસ્ત) હોવા છતાં પણ ચંચળતા નથી છોડતું તો તેને બાંધી દે છે. એવી રીતે જ જો જ્ઞાન-યોગ માં બીઝી હોવા છતાં પણ બુદ્ધિ ચંચળ થઈ થાય તો એક બાપની સાથે સર્વ સંબંધો નાં બંધન માં વૃત્તિ ને બાંધી દો તો ચંચળતા સહજ સમાપ્ત થઈ જશે.

સ્લોગન :- અલબેલાપણા ની લહેર ને સમાપ્ત કરવાનું સાધન છે બેહદ નો વૈરાગ્ય.

“ મીઠા બાળકો - શિવબાબા અને બ્રહ્મા બાબા બંનેની મત પ્રખ્યાત છે , તમારે બંનેની મત પર ચાલીને પોતાનું કલ્યાણ કરવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- નંબરવન ટ્રસ્ટી કોણ છે અને કેવી રીતે?

ઉત્તર :- શિવબાબા છે નંબરવન ટ્રસ્ટી, એમનામાં બિલકુલ આસક્તિ નથી. ભક્તિમાર્ગ માં પણ તમે એમનાં અર્થ જે પણ દાન-પુણ્ય વગેરે કરો છો, તે બધું ઈનશ્યોર થઈ જાય છે, જેનું ફળ બીજા જન્મ માં મળે છે. હમણાં પણ જે બાપનાં અર્થ પોતાનું સર્વસ્વ ઈનશ્યોર કરે એનું પૂરું રિટર્ન (વળતર) બાપ આપે છે કારણ કે બાબા કહે-હું પોતે તો સુખ ભોગવતો નથી. હું તમારું લઈને શું કરીશ.

ગીત :- દર પર આયે હૈં કસમ લેકે ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. બાળકો એને કહેવાય છે જે બાપ નાં બને છે. બાપે સમજાવ્યું છે આ છે અંતિમ મરજીવા જન્મ. જીવતે જીવ બાપ નાં બનવાનું છે. આ તો બાળકો જાણે છે, શ્રીમત ગવાયેલી છે. શ્રીમત ભગવાનુવાય. ગીતા માં કૃષ્ણનું નામ નાખી દીધું છે પરંતુ છે શિવબાબા. એમનાં પછી બ્રહ્મા પછી કૃષ્ણ. શ્રીમત કૃષ્ણની નહીં કહેશે. શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ આપણા બાપ છે. પતિત-પાવન કૃષ્ણ અથવા રાધે વગેરે ને નહીં કહેશે. તે દેવી ગુણવાળા મનુષ્ય છે. મનુષ્ય ને પતિત-પાવન નથી કહેવાતું. સતયુગ માં એવું નહીં કહેશે પતિત-પાવન આવો. પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળા એક જ બાપ છે, જેમની શ્રીમત પર તમે ચાલી રહ્યાં છો. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ની મત પ્રખ્યાત છે. શ્રીમત પણ પ્રખ્યાત છે. પરંતુ એમાં ભૂલ કરી દીધી છે જે બાપ નાં બદલે કૃષ્ણનું નામ નાખી દીધું છે. બધાં ધર્મ વાળાનાં તો એક જ બાપ છે. કૃષ્ણ ને તો બધાં નહીં માનશે. ક્રિશ્ન લોકો કાઈસ્ટ ને ફાધર માને છે, ન કે કૃષ્ણ ને કારણ કે ક્રિશ્ન છે કાઈસ્ટ ની મુખ વંશાવલી. શિવબાબા આવીને તમને પોતાનાં બનાવે છે. કહે છે, માથું હથેળી પર રાખી બાપ નાં બન્યાં છે. એમનાં ડાયરેક્શન પર ચાલવું પડે. તમારે બાપ ને પોતાની મત આપવાની દરકાર નથી રહેતી. તે પોતે મત આપવા વાળા છે. આ તો બધાં બાળકો છે. શિવબાબા નામીગ્રામી છે. તે જે મત આપશે, જે કંઈ કરશે સત્ય. આ બ્રહ્માને પણ મત આપે છે કે આ કરો. તમારો સંબંધ જ શિવબાબા થી છે. કોઈનાં પણ અવગુણ નહીં જોવાનાં, શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. શિવબાબા તો છે નિરાકાર. એમનું આ ઘર તો છે નહીં. તમે અહીંયા જૂનાં ઘરમાં રહો છો પછી સ્વર્ગ માં જઈને પોતાનાં ઘરમાં રહેશો. શિવબાબા કહે છે હું તો નહીં રહીશ. હું તો આ સમયે થોડા સમય નાં માટે આવું છું.

તમે છો સાચાં-સાચાં રુહાની સૈલવેશન આર્મી (મુક્તિ સેના). સુપ્રીમ રુહ (સર્વોચ્ચ આત્મા) ડાયરેક્શન આપી રહ્યાં છે, હૂબહૂ ડ્રામા પ્લાન અનુસાર કલ્પ પહેલાં માફક. કલ્પ-કલ્પ જે ડાયરેક્શન આપ્યું હશે તે જ આપે છે. રાત-દિવસ ગુણ સંભળાવતા રહે છે. નવું કોઈ આ સમજી ન શકે. ભલે કોઈ ૩૫-૪૦ વર્ષ થી રહે છે પરંતુ ઘણાં છે જે આ ગંભીર વાતો ને સમજતાં નથી. બાબા તો રોજ નવું સંભળાવતાં રહે છે. કરાચી થી લઈને મુરલી નીકળતી આવી છે. પહેલાં બાબા મુરલી ચલાવતા નહોતાં. રાત્રે ૨ વાગે ઉઠીને ૧૦-૧૫ પાના લખતાં હતાં. બાબા લખાવતા હતાં પછી એની કોપીઓ નીકળતી હતી. ભક્તિમાર્ગ માં તો શાસ્ત્ર વગેરે નાં કાગળો સંભાળે છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ મોટી-મોટી પુસ્તકો બનાવતાં આવે છે. કેટલી બાયોગ્રાફી (જીવન કહાની) બનાવતાં જાય છે. તે પછી વાંચીને રાખે છે. તમે તો મુરલી વાંચીને ફેંકી દો છો. નહીં તો આ વર્શનસ (વાક્યો) રાખવા જોઈએ હમેશાં માટે. પરંતુ ના, જાણો છો કે આ બધું વિનાશ થઈ જશે. ચિત્ર વગેરે જે પણ તમે બનાવો છો થોડા સમય માટે છે. પછી આ દબાઈ જશે ફરી ત્યાં ન શાસ્ત્ર, ન ચિત્ર વગેરે કંઈ પણ નથી રહેતું પછી આ જે કંઈ ચાલી રહ્યું છે, કલ્પ પછી પણ થશે. શાસ્ત્ર વગેરે પછી દ્વાપર થી શરૂ થશે. ગ્રંથ પણ પહેલાં તો હાથે થી લખેલા બહુજ નાનાં હતાં. હવે મોટાં બનાવ્યાં છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ મોટાં બનાવતાં જશે. નહીં તો શિવબાબા ની જીવન કહાની કેટલી લખવી જોઈએ. હમણાં આપ બાળકો કહો છો-પરમપિતા પરમાત્મા ની જીવન કહાની અમે જાણીએ છીએ. બાપ બેસી સમજાવે છે-હું ભક્તિમાર્ગ માં શું કરું છું. ભક્તિમાર્ગ માં પણ ઈનશ્યોર કરું છું. ઈશ્વર અર્થ મનુષ્ય દાન-પુણ્ય કરે છે ને. કહે છે આમણે દાન પુણ્ય કર્યું છે ઈશ્વર અર્થ. ઈશ્વરે મોટા ઘર માં જન્મ આપ્યો છે.

ભક્તિમાર્ગ માં ધર્માત્મા બહુજ હોય છે. ઈશ્વર અર્થ, શ્રીકૃષ્ણ અર્થ દાન-પુણ્ય કરે છે. તો પછી બાપ સમજાવે છે-હું બાળકોને બીજા જન્મ માં અલ્પકાળ માટે ફળ આપતો આવ્યો છું. સારું કે ખરાબ ફળ મળે તો છે ને. કેટલો ઇન્શ્યોરન્સ થયો. જે જેવાં કર્મ કરે છે, એનાં અનુસાર ફળ મળે છે. માયા ઉલ્ટા કામ કરાવે છે, જેનાથી તમે દુઃખ ને પામો છો. હવે હું તમને એવાં કર્મ શીખવાડું છું જે ક્યારેય દુઃખ નહીં થશે અને માયા પણ ત્યાં નથી હોતી. બાકી છે પદ, જે જેટલું ઇન્શ્યોર કરે. શિવબાબા પણ ટ્રસ્ટી છે ને. નંબરવન ટ્રસ્ટી છે. બીજા ની આસક્તિ જશે, કોઈ ટ્રસ્ટી તો કોઈનું બાવાનું જ ખરાબ કરી દે છે. બાપ તો જુઓ કેવા ટ્રસ્ટી છે, કહે છે આ સર્વસ્વ બાળકો માટે છે. તમારો બધો સંબંધ શિવબાબા થી છે. બાપ કહે છે હું સાચો ટ્રસ્ટી છું. હું પોતે સુખ નથી લેતો, બાળકોને આખી રાજધાની આપું છું. લૌકિક બાપ પણ બાળકોને સર્વસ્વ વારસા માં આપી જાય છે. હું તો સ્વર્ગ માં કંઈ પણ લેતો નથી. તમને જ બધું આપું છું. તો તમારો સંબંધ બધો શિવબાબા થી છે. આ બાબા કહે છે મેં પણ પૂરું ઇન્શ્યોર કરી લીધું. તન-મન-ધન બધું બાપ ની સેવા માં છે. સિંધી માં એક કહેવત છે-હાથ જેનો એવો (દાતા રૂપ માં) પહેલાં પૂર તે પહોંચશે. બાપે બધું ઇન્શ્યોર કરવાનું છે. બે મુઠ્ઠી ચોખા આપ્યાં તો મહેલ મળી ગયો. હમણાં જુઓ મકાન બન્યાં છે, કોઈએ એક રૂપિયો મોકલ્યો, અમારી ઈંટ પણ લાગી જાય. બાપે લખ્યું તમને તો સૌથી સારા મહેલ મળશે કારણ કે તમે ગરીબ છો. હું છું જ ગરીબ નિવાઝ. ગરીબ નો એક રૂપિયો તો સાહુકાર નાં ૧૦ હજાર. બંનેને એક જ પદ મળી જાય છે. સાહુકાર ખુબ મુશ્કેલ આવે છે. સૌ થી કન્યાઓ તો બિલકુલ ફી છે. નંબરવન જુઓ મમ્મા ગઈ. એમની પાસે તો કંઈ પણ નહોતું. ગરીબ નાં ઘર ની હતી તો પણ નંબરવન ચાલી ગઈ. આમણે સર્વસ્વ આપ્યું તો પણ પહેલાં લક્ષ્મી પછી નારાયણ. કેટલો અદ્ભુત ખેલ છે. તો ક્યારેય કોઈ વાતમાં સંશય ન થવો જોઈએ. બાપદાદા કોઈ ઓછા થોડી છે. જરા પણ સંશય આમાં ન લાવવો જોઈએ. બહુ જ મીઠા પણ બનવાનું છે. કદમ-કદમ પર શ્રીમત લેવાની છે. નહીં તો માયા બહુજ નુકસાન કરાવી દે છે. બાળકોને કેટલાં ડાયરેક્શન આપવાં પડે છે. બાબા કહે છે-પૂરા સમાચાર લખો. બાબા દરેક પ્રકારની સંભાળ કરશે. બાબા ને બહુજ ખ્યાલ રહે છે. ક્યાં આ બાળક ચઢી જાય. ભણતર પર પૂરું ધ્યાન જોઈએ. આપણે છીએ મોસ્ટ બિલ્વેડ ગોડફાધરલી સ્ટુડન્ટ (સૌથી પ્રિય ઈશ્વરીય સંતાન). ભગવાનુવાચ પણ લખેલું છે પરંતુ કૃષ્ણનું નામ નાખી દીધું છે. કૃષ્ણ પણ બધાં મનુષ્યો થી ઉંચે થી ઊંચા થયાં ને. ફર્સ્ટ પ્રિન્સ (પ્રથમ રાજકુમાર) છે. કૃષ્ણ નું નામ આપે છે, નારાયણ નું કેમ નહીં! કૃષ્ણ છે બાળક. નાનપણ થી બાળક સતોપ્રધાન હોય છે. પછી બાળપણ થી યુવા, પછી વૃદ્ધાવસ્થા આવે છે. બાળકો ની જ મહિમા કરે છે કારણ કે પવિત્ર છે ને. બાળક બ્રહ્મજ્ઞાની સમાન કહેવાય છે. બાળક થી કોઈ પાપ નથી થતાં. તો કૃષ્ણ પણ નાનાં બાળક હોવાનાં કારણે એમનો જન્મ દિવસ મનાવે છે. તો પણ કૃષ્ણ ને દ્વાપર માં દેખાડી દીધાં છે. આ બધું બાપ બેસી સમજાવે છે. સિવાય આપ બ્રાહ્મણોનાં દુનિયામાં એવું કોઈ નહીં હશે જેને આ બધી વાતો ખબર હોય. બ્રાહ્મણ છે ઉત્તમ. તમે બ્રાહ્મણ છો ઈશ્વરીય સંતાન. સતયુગ માં ઈશ્વરીય સંતાન નહીં કહેશે. ઈશ્વર થી જરૂર સ્વર્ગ ની પ્રાપ્તિ થશે. આ છે તમારું અતિ દુર્લભ અમૂલ્ય જીવન. બધાનું તો થઈ નથી શકતું. આ ડ્રામા એવો બનેલો છે. કલ્પ પહેલાં જે ભણ્યા, તે ભણી રહ્યાં છે. ભગવાને જરૂર ભગવાન-ભગવતી બનાવ્યાં હશે. પરંતુ ભગવાન-ભગવતી કહી ન શકાય. ભગવાન એક જ છે. નિરાકાર ની મહિમા છે. સાકાર ની થોડી મહિમા હોય છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને નિરાકારે એવાં બનાવ્યાં. હમણાં રાજયોગ શીખી રહ્યાં છે. રાજાઈ સ્થાપન થઈ, તો આ સમયે વિનાશ પણ થયો. બાબા જરૂર સ્વર્ગ નો વારસો આપશે. હમણાં તો છે સંગમ ની વાત. શિવબાબા આવે છે, ત્યારે ખેલ પૂરો થાય છે, પછી કૃષ્ણનો જન્મ થાય છે. મનુષ્ય તો બિચારા મૂંઝાઈ ગયાં છે, ત્યારે તો બાપ આવીને સમજાવે છે. પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા બધાં શાસ્ત્રોનો સાર બતાવે છે. હમણાં તમે જેમ માસ્ટર નોલેજકુલ થઈ ગયાં છો. આત્માની જ મહિમા છે. જ્ઞાન નાં સાગર, આનંદ નાં સાગર, બ્લિસફુલ, આ બાપની મહિમા છે. બાપ કહે છે-આ ભારત તો સૌથી મોટું તીર્થ સ્થાન છે. પરંતુ કૃષ્ણનું નામ નાખવાથી બધી મહિમા ગુમ કરી દીધી છે. નહીં તો બધાં શિવ નાં મંદિરમાં ફૂલ ચઢાવત, સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એ એક છે. અડધોકલ્પ તમે પ્રાલબ્ધ ભોગવી પછી નીચે આવો છો. બધાને તમોપ્રધાન બનવાનું જ છે. હમણાં બાપ કહે છે-આપ બાળકો માટે નવી દુનિયા સ્થાપન કરી રહ્યો છું. એમાં હું નથી આવતો, બધું જ આપ બાળકો માટે છે. સરળ વાત છે. મનુષ્ય પોતાનાં માટે કરે છે પછી કહે છે કે અમે નિષ્કામ કરીએ છીએ. પરંતુ નિષ્કામ તો કોઈ કરી ન શકે. દરેક વસ્તુ નું ફળ જરૂર મળે છે. હું તો આપ બાળકોને અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન આપું છું. તમારા માટે જ વૈકુંઠ લાવ્યો છું. બાળકોને સોવરન્ટી નો સૌવિનીયર (સોગાત) આપું છું. તો તે લેવા માટે એવાં લાયક બનવું જોઈએ. સ્વર્ગનાં માલિક બનવાનું છે. હથેળી પર બહિશ્ત મળે છે. સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ અથવા સેકન્ડ માં બાદશાહી. દિવ્યદૃષ્ટિ દાતા શિવબાબા છે. સેકન્ડમાં વૈકુંઠમાં લઈ જાય છે, આ બાબા નાં હાથ માં તો કોઈ પણ ચાવી નથી. બાપ કહે છે હું આપ બાળકોને રાજાઈ આપું છું. હું નથી કરતો. પછી

જ્યારે તમે ભક્તિમાર્ગ માં જશો ત્યારે તમને દિવ્ય દૃષ્ટિ થી ખુશ કરવાં પડશે. કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે. આવાં બાબા કલ્પ-કલ્પ, કલ્પ નાં સંગમયુગે એક જ વાર આવે છે. બની બનેલ બની રહી હવે કંઈ બનવાનું નથી.....જે કંઈ થાય છે, ડ્રામા માં નોંધ છે. એને સાક્ષી થઈ જુઓ. બાબા બહુજ સારી રીતે સમજાવે છે. બાળકો હું તમારો ઈનશ્યોરન્સ મેગનેટ છું. તમારી એક પાઈ પણ નથી ગુમાવતો. કોડી થી તમને હીરા તુલ્ય બનાવું છું. આ બધું શિવબાબા કરે છે આમનાં દ્વારા, કરનકરાવનહાર છે. નિરાકારી, નિરહંકારી એ છે. ગોડફાધર કેવી રીતે બેસી ભણાવે છે. એવું નથી કહેતાં ચરણો માં પડો. બાપ આજ્ઞાકારી સેવક છે. બાપ કહે છે-જેમને માલિક બનાવ્યાં, તે સુખ ભોગવી-ભોગવી ને હવે દુઃખી થયાં છે. સુખ પણ ખુબ જ મળે છે. આટલું સુખ કોઈ ધર્મ ને નથી મળતું. એવું ન કહી શકે કે ભારતવાસીઓ ને કેમ, બીજાઓ એ શું કર્યું? અરે આટલાં અનેક મનુષ્ય છે, બધાં તો ન આવી શકે. આ ડ્રામા બનેલો છે. ભારતમાં જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. ભગવાને આવીને સહજ રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો. બાપ કહે છે-હું ફરીથી આવેલો છું. તમે પણ જાણો છો ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભજવ્યો હવે ફરીથી આપણે ઘરે જઈએ છીએ. આ ખુબ જુનું શરીર થઈ ગયું છે (સાપ નું દૃષ્ટાંત). સંન્યાસી લોકો પછી કહે છે આત્મા સો પરમાત્મા માં લીન થઈ જાય છે. એવી અવસ્થા માં રહેતાં-રહેતાં પછી શરીર છોડી દે છે. પરંતુ બ્રહ્મ માં લીન તો કોઈ થતું નથી. એમાં પણ કોઈ-કોઈ બહુ જ આગળ હોય છે. શાંતિમાં બેસીને શરીર છોડી ચાલ્યાં જાય છે તો એમનાં વાયુમંડળ માં ૨-૩ દિવસ સુધી સન્નાટો થઈ જાય છે. તો તમે જાણો છો કે આ જૂનું શરીર છોડી બાબાની પાસે જાય છે. બ્રહ્મ તો બાબા નથી, આ તે બિચારાઓનો ભ્રમ છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ ડ્રામાનું દરેક દૃશ્ય સાક્ષી થઈને જોવાનું છે કારણ કે બની બનેલ બની રહી છે. ક્યારેય કોઈ વાતમાં સંશય નહીં ઉઠાવતાં.
2. બાપ ઈનશ્યોરન્સ મેગનેટ છે, એટલે તન-મન-ધન બાપ ની સેવા માં સફળ કરી પોતાનું ભવિષ્ય બનાવવાનું છે. બાપ થી પૂરે-પૂરો સંબંધ રાખવાનો છે. પૂરા સમાચાર આપવાનાં છે.

વરદાન :- ઓછા શબ્દો દ્વારા જ્ઞાન નાં સર્વ રહસ્યો ને સ્પષ્ટ કરવા વાળા યથાર્થ અને શક્તિશાળી ભવ કોઈ પણ ચીજ જેટલી અધિક શક્તિશાળી હોય છે એટલી એની કવોન્ટીટી (સંખ્યા) ઓછી હોય છે. એમ જ જ્યારે તમે પોતાની નિર્માણ સ્થિતિ માં સ્થિત થઈ વાણી માં આવશો તો શબ્દ ઓછા પરંતુ યથાર્થ અને શક્તિશાળી હશે. એક શબ્દ માં હજારો શબ્દો નું રહસ્ય સમાયેલું હશે, જેનાથી વ્યર્થ વાણી ઓટોમેટીક (આપોઆપ) સમાપ્ત થઈ જશે. એક શબ્દ થી જ્ઞાન નાં સર્વ રહસ્ય ને સ્પષ્ટ કરી શકશો, વિસ્તાર સમાપ્ત થઈ જશે.

સ્લોગન :- દિલથી બાબા કહેવું અર્થાત્ ખુશી અને શક્તિ ની પ્રાપ્તિ કરવી.

“ મીઠા બાળકો - પૂરો વારસો લેવા માટે એક બાપ થી પૂરી પ્રીત રાખો , તમારી પ્રીત કોઈ પણ દેહધારી થી ન હોવી જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- જે આપણા દૈવી સંપ્રદાય નાં હશે એમની સામે કયાં અક્ષર ફરતાં રહેશે?

ઉત્તર :- જ્યારે તમે તેમને બતાવશો કે બાપ ને યાદ કરવાથી વિકર્મ વિનાશ થાય છે અને દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થાય છે તો આ અક્ષર તેમની સામે ફરતાં રહેશે. તેમની બુદ્ધિ માં આવશે અમારે દેવતા બનવાનું છે એટલે અમારું બાવા-પીવાનું શુદ્ધ હોવું જોઈએ.

ગીત :- ભોલેનાથ સે નિરાલા ...

ઓમ શાંતિ ! ભોળાનાથ નાં બાળકો સાંભળી રહ્યાં છે. કોનાથી? ભોળાનાથ થી. ભોળાનાથ શિવ ને જ કહેવાય છે. એનું નામ જ શિવ છે. ભોળાનાથ નાં બાળકો અર્થાત્ શિવ નાં બાળકો. આત્માઓ સાંભળી રહી છે આ કાન થી. હવે આપ બાળકો આત્મ-અભિમાની બન્યાં છો. બાળકો ટેપ પર પણ મુરલી સાંભળે છે તો સમજે છે શિવબાબા અમને પોતાનો પરિચય આપે છે, હું બધી આત્માઓનો બાપ છું. જેમને તમે પરમપિતા પરમ આત્મા એટલે પરમાત્મા કહો છો. એમને સદૈવ ફાધર (પિતા) જ કહે છે. કોણ કહે છે કે એ ફાધર છે? આત્મા. આત્માને હવે જ્ઞાન મળ્યું છે બીજા કોઈ મનુષ્ય માત્ર ને આ જ્ઞાન નથી. આપણી આત્માને બે બાપ છે. એક સાકાર, એક છે નિરાકાર. એ પરમપિતા છે, આ સમજણ બીજું કોઈ આપી ન શકે. બાપનાં સિવાય બીજું કોઈ આ પૂછી ન શકે. બાપ જ પૂછે છે તમે જે કહો છો પરમપિતા પરમાત્મા, ગોડફાધર, એ તમે કોના માટે કહો છો? શું લૌકિક બાપનાં માટે કે પારલૌકિક બાપનાં માટે? લૌકિક ફાધર ને ગોડફાધર કહેશે? હિન્દી માં અક્ષર પણ છે પરમપિતા. એ તો એક જ નિરાકાર છે. ઈશ્વર, પ્રભુ કે ભગવાન કહેવાથી બાપ સિદ્ધ નથી થતાં. ગોડફાધર અક્ષર સારો છે. આત્માએ કહ્યું એ અમારા ગોડફાધર છે. લૌકિક ફાધર તો ફક્ત શરીર નાં બાપ છે. આપ સૌથી પૂછાય છે, તમને કેટલાં ફાધર છે? એક છે લૌકિક, બીજા છે પારલૌકિક. બંને માં મોટા કોણ? જરૂર કહેશે પારલૌકિક ફાધર. એમની મહિમા છે-બધાં પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળા પારલૌકિક બાપ. આ પણ હવે તમે સમજો છો. દુનિયામાં આ કોઈ પણ નથી સમજતું. બાપે સમજાવ્યું છે - તમને પારલૌકિક બાપ થી પ્રીત છે. બીજા ની છે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ. વિનાશનો હમણાં સમય છે. તે જ મહાભારત ની લડાઈ હવે લાગવાની છે. એરોપ્લેન, ટેક્સ વગેરે એકબીજા ને સપ્લાય કરી રહ્યાં છે. બધાને આપતાં જાય છે. પૈસાથી જેમને જે જોઈએ તેમને આપતાં જાય છે. ઉધાર પર પણ લે છે. તો પ્લેન, બારુદ વગેરે આ બધું ખરીદી કરે છે. આ બધી વસ્તુઓ ખૂબ મોંઘી હોય છે. વિદેશ વાળા બનાવે છે, તે પછી વેચતાં રહે છે. ભારતવાસી થોડી એરોપ્લેન વગેરે વેચે છે. આ બધી વસ્તુઓ બહાર થી આવેલી છે. હવે જે વસ્તુ ખરીદશે તો જરૂર કામ માં લાગશે. ફેંકવા માટે થોડી લેશે. તેઓ છે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ યાદવ સંપ્રદાય, જે યુરોપ માં રહે છે. તેમાં બધું આવી ગયું. ભારત તો અવિનાશી ખંડ છે કારણ કે અવિનાશી બાપની જન્મભૂમિ છે. બાપ આવે જ ત્યારે છે જ્યારે જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે અને જન્મ ત્યાં લે છે જ્યાં ક્યારેય ખતમ નથી થવાનું. બાપ આવ્યાં હતાં ત્યારે તો શિવ જયંતી મનાવે છે પરંતુ તેમને આ ખબર નથી કે શિવબાબા ક્યારે આવે છે. આવે પણ તે સમયે છે જ્યારે વિનાશ માટે તૈયારીઓ થઈ રહી છે.

હવે બાપ કહે છે તે છે યુરોપવાસી યાદવ સંપ્રદાય જે સતયુગ માં હોતાં નથી. ન બૌદ્ધી, ન ક્રિશ્ચિન વગેરે હોય છે. હવે બાપ કહે છે તેમની છે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ કારણ કે પરમાત્મા બાપ ને સર્વવ્યાપી કહી દે છે. તમે છો વિનાશકાળે પ્રીત બુદ્ધિ. તમે બાપ ને જાણો છો. તમે સમજો છો અમે ૮૪ જન્મ લીધાં છે. ૮૪ જન્મોમાં પાપ આત્મા, તમોપ્રધાન બની ગયાં છે. ભારતવાસીઓએ જ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. હવે નાટક પૂરું થાય છે, બધાએ પાછાં જવાનું છે. તમને બાપ રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. આ છે બધાનો કયામત નો સમય અર્થાત્ મોતનો સમય. તો યાદવોની પણ ઈશ્વર થી પ્રીત નથી, એટલે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ કહેવાય છે. કોઈ પણ દેહધારી મનુષ્ય થી પ્રીત નથી લગાડવાની. તે તો છે રચના, તેમનાથી વારસો મળી ન શકે. ભાઈ ને ભાઈ થી વરસો થોડી મળે છે. આ તો સારી રીતે સમજાવ્યું છે.

આપ બાળકો હવે સમજો છો-તેમની છે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ અને તમારી છે પ્રીત બુદ્ધિ. એમાં પણ જે તીવ્ર પ્રીત વાળા છે, બાપ થી પૂરી પ્રીત રાખે છે. અમે બાબા થી ૨૧ જન્મ સ્વર્ગનો વારસો લઈએ છીએ. એ બાબા જ સત્ય બતાવે છે બીજા કોઈથી પ્રીત નથી રાખવાની. જ્યારે નવું મકાન બનાવે છે તો પછી નવાં મકાન થી પ્રીત લાગી જાય છે. સમજાય છે જુનું મકાન તૂટી જવાનું છે. તો આપણે પણ જૂની દુનિયાથી દિલ તોડતાં જઈએ છીએ. બાપ સમજાવે છે - દિવસ-પ્રતિદિવસ વાયુમંડળ ખરાબ થતું જશે. જુઓ છો કેટલા હંગામા થાય છે, તો સમજશે કે બસ હવે આ ખલાસ થાય છે. આપણે જવાનું છે નવી દુનિયામાં. તો નવી દુનિયા ને યાદ કરવી પડે. બેહદનાં બાપ અને વારસાને યાદ કરવાનો છે બીજા કોઈની યાદ કરવાથી કંઈ મળશે નહીં. મનુષ્ય ભક્તિમાર્ગ માં તો કેટલું યાદ કરે છે. મા-બાપ મિત્ર સંબંધીઓને યાદ કરવા છતાં પણ પછી દેવી-દેવતાઓને કેટલાં યાદ કરે છે. પાણી માં સ્નાન કરે છે, તેને પતિત-પાવની કહે છે. દેખાડે છે, તીર માર્યું અને ગંગા નીકળી આવી. ગંગાજળ મુખ માં આપે છે. સમજે છે થોડું પણ ગંગાજળ મળવાથી મુક્તિ ને પામી લઈશું. બાપ કહે છે અહીંયા છે જ્ઞાનની વાતો. તમે થોડું પણ જ્ઞાન સાંભળો છો તો ફળ મળી જાય છે. આ જ્ઞાન સાંભળવાની વાત છે. અમૃત પીવાની વસ્તુ નથી, આ નોલેજ છે. એવું નહીં સમજો કે ભોગ નાં દિવસે અમૃત પીવડાવે છે. ના, તે તો મીઠું પાણી છે. બાકી આ છે જ્ઞાનની વાત. જ્ઞાન અર્થાત્ બાપ અને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણવું. આ સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, કોણ ૮૪ જન્મ લે છે. બધાં તો લઈ ન શકે. પહેલાં-પહેલાં ભારતવાસી જ આવે છે. તે જ પૂરાં ૮૪ જન્મ લે છે. જે દેવતા હતાં તે જ ૮૪ જન્મ ભોગવી પતિત બની જાય છે. બાપ આવીને પછી કાંટા થી ફૂલ બનાવે છે. મનુષ્ય દેહ-અભિમાન માં આવીને પ વિકારો માં ફસાઈ જાય છે. હમણાં છે રાવણ રાજ્ય. સતયુગ હતું દેવી રાજ્ય. શિવબાબા જ સ્વર્ગ ની પુરી રચે છે. સૂર્યવંશી લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. હવે તમે જાણો છો સ્થાપના થઈ રહી છે. તમારી વિનાશકાળે પ્રીત બુદ્ધિ છે, એટલે વિજયી છો. આખાં વિશ્વ પર તમે વિજય પામો છો. આ સારી રીતે યાદ રાખવાનું છે. આપણે ભારતવાસી જે હમણાં કળયુગ માં છીએ તે પછી બદલાઈ ને સ્વર્ગમાં જઈશું. જૂની દુનિયાને છોડવાની છે. આ વિકારી સંબંધ, આને બંધન કહેવાય છે. તમે વિકારી બંધન થી નીકળી નિર્વિકારી સંબંધમાં જાઓ છો પછી બીજા જન્મમાં તમે વિકારી બંધનમાં નહીં આવશો. ત્યાં છે જ નિર્વિકારી સંબંધ, આ સમયે આસુરી બંધન છે. આત્મા કહે છે અમારી શિવબાબા થી પ્રીત છે. આપ બ્રાહ્મણો ની પ્રીત છે કારણ કે યથાર્થ રીતે જાણો છો. બાપ ને, સુષ્ટિ ચક્ર ને જાણી તમે પછી બીજાઓને સમજાવો છો. જેટલાં જે બીજાઓને સમજાવશે તો અનેકોનું કલ્યાણ કરશે. જે વધારે સમજે છે તે જ હોશિયાર છે, ઉંચ પદ પણ તે જ પામે છે. સર્વિસ ઓછી કરે છે તો પદ પણ ઓછું પામશે. પતિત તો આખી દુનિયા છે. દરેકને પતિત થી પાવન થવાનો રસ્તો બતાવવાનો છે બીજો કોઈ ઉપાય નથી. યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. જે દેવી સંપ્રદાયનાં છે તેમની સામે આ અક્ષર ગુંજશે, સમજશે આ તો ઠીક વાત છે. બરાબર અમે દેવી-દેવતા બનીએ છીએ. અમારું ભોજન પણ શુદ્ધ જોઈએ. દેવીગુણ પણ અહીંયા ધારણ કરવાનાં છે, સર્વગુણ સંપન્ન બનવાનું છે. હમણાં તમે બની રહ્યાં છો. આ લક્ષ્મી-નારાયણ દેવતાઓ છે, આમને ભોગ લગાવે છે તો શું સિગારેટ વગેરે નો ભોગ લગાવે છે? સિગારેટ પીવા વાળા ઉંચ પદ પામી નથી શકતાં. આ કોઈ દેવી વસ્તુ નથી. સિગારેટ પીશો કે લસણ ડુંગળી વગેરે ખાશો તો તો વધારે જ પડી જશે. કહે છે આ છોડવાથી તબિયત ખરાબ થઈ જાય છે. બાપ કહે છે - શિવબાબા ને યાદ કરો. આ આદતો બધી છોડી દો તો તમારી સદગતિ થશે. સિગારેટ ની આદત તો ઘણાઓ માં હોય છે. સમજણ અપાય છે, દેવતાઓને ક્યારેય પણ આ ભોગ નથી લગાવતો. તો તમને આમના જેવું અહીંયા જ બનવાનું છે. તમે છી-છી વસ્તુઓ ખાતાં રહેશો તો તે વાસ આવતી રહેશે. સિગારેટ કે દારુ પીવા વાળા થી દૂર થી જ વાસ આવે છે. તો આપ બાળકોએ દેવી ગુણ ધારણ કરવાનાં છે, વૈષ્ણવ બનવાનું છે. જેમ વિષ્ણુની સંતાન છે, તમે વિષ્ણુ અર્થાત્ દેવી સંતાન બનો છો. અહીંયા છે તમે ઈશ્વરીય સંતાન. અહિયાં તમારો સર્વોત્તમ જન્મ છે. દેવતાઓથી પણ ઉત્તમ તમે છો. તમે બીજાઓને પણ ઉત્તમ બનાવવા વાળા છો. આ છે બેહદ નાં બાપ ની મિશનરી. ક્રિશ્ચિન લોકોની મિશનરી હોય છે ને. પોતાનાં ક્રિશ્ચિન ધર્મમાં અનેકોને કન્વર્ટ (પરિવર્તિત) કરે છે. આ છે ઈશ્વરીય મિશનરી. તમે શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ ધર્મ માં કન્વર્ટ થઈ પછી દેવતા ધર્મ માં કન્વર્ટ થઈ જાઓ છો. તમે જાણો છો આપણે શૂદ્ર હવે બ્રાહ્મણ બન્યાં છીએ. તમે જીવતે જીવ મરેલા છો પછી જઈને દેવતા બનશો. ગર્ભ થી જન્મ મળશે.

અહીંયા તમને બાપે ધર્મ નો બાળક બનાવ્યો છે, ધર્માત્મા બનાવવાં. બાપે તમને પોતાનાં બનાવ્યાં છે. બાળકો ને બાપ શીખવાડે છે, બ્રાહ્મણ થી પછી દેવતા બનો છો. આ મનુષ્ય કેટલાં ઊંચા છે, આમનામાં બધાં દેવીગુણ છે. જ્યારે તમે આત્મા પવિત્ર બની જશો, તો પછી શરીર પણ પવિત્ર જોઈએ. જૂનાં શરીર ને ખતમ થવાનું છે પછી

તમને શરીર નવું સતોપ્રધાન જોઈએ. સતયુગ માં ૫ તત્વ પણ સતોપ્રધાન બની જશે. બાપ કહે છે-તમે શૂદ્ર વર્ણ માં હતાં. હવે ફરી બ્રાહ્મણ વર્ણ નાં બન્યાં છો પછી દેવી વર્ણ માં આવશો. ૮૪ જન્મ લેશો ને. બ્રાહ્મણ વર્ણ ને ગુમ કરી દીધો છે. હવે બાપ શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનાવી પછી દેવતા બનાવે છે. હવે તમે બ્રાહ્મણ છો ચોટી. બાજોલી હોય છે ને. હમણાં બ્રાહ્મણ છો પછી દેવતા, ક્ષત્રિય..... પછી બ્રાહ્મણ બનશો. આને ચક્ર કહેવાય છે. હમણાં તમે બ્રાહ્મણ વર્ણ માં છો. આ નોલેજ હમણાં છે પછી તો પ્રાલબ્ધ મળી જશે. ત્યાં સદા સુખી રહેશો, ૨૧ જન્મ નંબરવાર આ સમય નાં પુરુષાર્થ અનુસાર. કોઈ રાજાઈ ધરાનામાં, કોઈ પ્રજામાં જશે. રાજાઈ ધરાના માં સુખ ખુબ છે પછી કળાઓ ઓછી થાય છે. તમને ૮૪ જન્મોનું જ્ઞાન મળ્યું છે. સ્મૃતિ આવી છે. બાપ આવી ને સમજાવે છે મીઠા-મીઠા બાળકો, તમારા હવે ૮૪ જન્મ પૂરા થયાં છે. કોઈએ ૮૪ જન્મ, ૮૦, ૫૦ કે ૬૦ જન્મ પણ લીધાં છે. સૌથી વધારે આપ ભારતવાસી સુખ જુઓ છો. આ ડ્રામામાં તમારું નામ પ્રસિદ્ધ છે. દેવતાઓ થી પણ તમે ઊંચા છો. તમે જાણો છો અમે જ પૂજ્ય બનીએ છીએ. સતયુગ માં આપણે કોઈને પણ પૂજતા નથી, ન આપણ ને કોઈ પૂજે છે. ત્યાં આપણે છીએ જ પૂજ્ય પછી કળાઓ ઓછી થતી જાય છે. આપણે પૂજ્ય થી પછી પુજારી બની માથું ટેકવીએ છીએ. દ્વાપરમાં આપણે પુજારી બનવાનું શરૂ કરીએ છીએ. અંતમાં પછી બધાં વ્યભિચારી બની જાય છે. આ શરીર પાંચ તત્વો નું બનેલું છે, તેમની કોઈ બેસી પૂજા કરે છે તો તેને કહેવાય છે ભૂત પૂજા. દરેક માં ૫ ભૂત છે. દેહ-અભિમાન નું ભૂત પછી કામ-ક્રોધ નું ભૂત. ભૂત સંપ્રદાય કહો અથવા આસુરી સંપ્રદાય કહો, વાત એક જ છે. બાપ આવીને પછી દેવી સંપ્રદાય બનાવે છે. બાપ આવે છે ભૂતો થી છોડાવવા અને પોતાની સાથે યોગ લગાવી દેવતા બનાવવાં. ગુરુનાનકે પણ મહિમા ગાઈ છે કે પરમપિતા પરમાત્માએ મનુષ્ય ને દેવતા બનાવ્યાં. એ જ પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળા છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બ્રાહ્મણ થી દેવતા બનવાનાં માટે જે પણ છી-છી આદતો છે તે બધી છોડવાની છે. શૂદ્રો ને બ્રાહ્મણ ધર્મ માં કન્વર્ટ (પરિવર્તન) કરી દેવતા બનાવવા માટે ઇશ્વરીય મિશન નાં કાર્યમાં સહયોગી બનવાનું છે. દારુ, સિગારેટ કે જે પણ ગંદી આદત છે તે નીકાળી દેવાની છે.
2. આ વિનાશ કાળ નાં સમય માં એક બાપ થી સાચી પ્રિત રાખવાની છે. જુનું મકાન તૂટવા વાળું છે એટલે એમાથી દિલ નીકાળી નવાં થી લગાવવાનું છે.

વરદાન :- શ્રેષ્ઠ વૃત્તિ દ્વારા પ્રવૃત્તિ ને પ્રગતિ નું સાધન બનાવવા વાળા સદા સમર્થવાન ભવ પ્રવૃત્તિ માં પહેલાં વૃત્તિ થી પવિત્ર કે અપવિત્ર બનો છો. જો વૃત્તિ ને સદા એક બાપની સાથે લગાવી દો, એક બાપ બીજું ન કોઈ-એવી ઊંચી વૃત્તિ રહે તો પ્રવૃત્તિ પ્રગતિ નું સાધન બની જશે. વૃત્તિ ઊંચી અને શ્રેષ્ઠ છે તો ચંચળ નથી થઈ શકતી. એવી રીતે શ્રેષ્ઠ વૃત્તિ દ્વારા પ્રગતિ કરતાં ગતિ-સદ્ગતિ ને સહજ જ પામી લેશો પછી બધી કમ્પલેન (ફરિયાદ) કમ્પલીટ (સમાપ્ત) થઈ જશે.

સ્લોગન :- જો પવિત્રતા સ્વપ્ન માત્ર પણ હલાવે છે તો નિશ્ચય નું ફાઉન્ડેશન કાચ્યું છે.

“ ઉદાસી આવવાનું કારણ - નાની - મોટી અવજ્ઞાઓ ”

આજે બેહદ નાં મોટામાં મોટા બાપ, ઊંચેથી ઊંચા બનાવવા વાળા બાપ પોતાનાં ચારેય તરફ નાં બાળકો માંથી વિશેષ આજ્ઞાકારી બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. આજ્ઞાકારી બાળકો તો બધાં પોતાને સમજે છે પરંતુ નંબરવાર છે. કોઈ સદા આજ્ઞાકારી અને કોઈ આજ્ઞાકારી છે, સદા નથી. આજ્ઞાકારી ની લિસ્ટ માં બધાં બાળકો આવી જાય છે પરંતુ અંતર જરૂર છે. આજ્ઞા આપવા વાળા બાપ બધાં બાળકોને એક સમય પર એક જ આજ્ઞા આપે છે, અલગ-અલગ, ભિન્ન-ભિન્ન આજ્ઞા પણ નથી આપતાં. તો પણ નંબરવાર કેમ થાય છે? કારણ કે જે સદા દરેક સંકલ્પ કે દરેક કર્મ કરતાં બાપની આજ્ઞા નાં સહજ સ્મૃતિ-સ્વરૂપ બને છે, તે સ્વતઃ જ દરેક સંકલ્પ, બોલ અને કર્મ માં આજ્ઞા પ્રમાણે ચાલે છે અને જે સ્મૃતિ-સ્વરૂપ નથી બનતાં, એમને વારંવાર સ્મૃતિ લાવવી પડે છે. ક્યારેક સ્મૃતિ નાં કારણે આજ્ઞાકારી બની ચાલે છે અને ક્યારેક ચાલ્યાં પછી આજ્ઞા યાદ કરે છે કારણ કે આજ્ઞા નાં સ્મૃતિ સ્વરૂપ નથી, જે શ્રેષ્ઠ કર્મનું પ્રત્યક્ષ ફળ મળે છે તે પ્રત્યક્ષ ફળની અનુભૂતિ ન હોવાનાં કારણે કર્મ કર્યા પછી યાદ આવે છે કે આ રીઝલ્ટ (પરિણામ) કેમ આવ્યું? કર્મ કર્યા પછી ચેક કરે છે તો સમજે છે જે જેવી બાપ ની આજ્ઞા છે એ પ્રમાણે ન ચાલવાનાં કારણે, જે પ્રત્યક્ષ ફળ નો અનુભવ થાય, તે ન થયો. આને કહેવાય આજ્ઞા નાં સ્મૃતિ-સ્વરૂપ નથી પરંતુ કર્મ નાં ફળ ને જોઈને સ્મૃતિ આવી. તો નંબરવન છે - સહજ, સ્વતઃ સ્મૃતિ-સ્વરૂપ, આજ્ઞાકારી. અને બીજો નંબર છે - ક્યારેક સ્મૃતિ થી કર્મ કરવા વાળા અને ક્યારેક કર્મ કર્યા પછી સ્મૃતિ માં આવવા વાળા. ત્રીજા નંબર ની તો વાત જ છોડી દો. બે માળાઓ છે. પહેલી નાની માળા છે, બીજી મોટી માળા છે. ત્રીજાઓ ની તો માળા જ નથી એટલે બે ની વાત કરી રહ્યાં છે.

‘આજ્ઞાકારી નંબરવન’ સદા અમૃતવેલા થી રાત સુધી આખાં દિવસ ની દિનચર્યા નાં દરેક કર્મ માં આજ્ઞા પ્રમાણે ચાલવાનાં કારણે દરેક કર્મ માં મહેનત અનુભવ નથી કરતાં પરંતુ આજ્ઞાકારી બનવાનું વિશેષ ફળ બાપ નાં આશીર્વાદ ની અનુભૂતિ કરે છે કારણ કે આજ્ઞાકારી બાળકોનાં ઉપર દરેક કદમ માં બાપદાદા ની દિલની દુવાઓ સાથે છે, એટલે દિલ ની દુવાઓનાં કારણે દરેક કર્મ ફળદાયી હોય છે કારણ કે કર્મ બીજ છે અને બીજ થી જે પ્રાપ્તિ થાય છે તે ફળ છે. તો નંબરવન આજ્ઞાકારી આત્માનું દરેક કર્મ રૂપી બીજ શક્તિશાળી હોવાનાં કારણે દરેક કર્મ નું ફળ અર્થાત્ સંતુષ્ટતા, સફળતા પ્રાપ્ત થાય છે. સંતુષ્ટતા સ્વયં પોતાનાથી પણ થાય છે અને કર્મ નાં પરિણામ થી પણ થાય છે અને અન્ય આત્માઓનાં સંબંધ-સંપર્ક થી પણ થાય છે. નંબરવન આજ્ઞાકારી આત્માઓ ને ત્રણેય પ્રકારની સંતુષ્ટતા સ્વતઃ અને સદા અનુભવ થાય છે. ઘણીવાર ઘણાં બાળકો પોતાનાં કર્મથી સ્વયં સંતુષ્ટ હોય છે કે મેં બહુ સારું વિધિ-પૂર્વક કર્મ કર્યું પરંતુ ક્યાંક સફળતા રૂપી ફળ જેટલું સ્વયં સમજે છે, એટલું દેખાઈ નથી આવતું અને ક્યાંક પછી સ્વયં પણ સંતુષ્ટ, ફળમાં પણ સંતુષ્ટ પરંતુ સંબંધ-સંપર્ક માં સંતુષ્ટતા નથી હોતી. તો આને નંબરવન આજ્ઞાકારી નહીં કહેશું. નંબરવન આજ્ઞાકારી ત્રણેય વાતો માં સંતુષ્ટતા અનુભવ કરશે.

વર્તમાન સમય નાં પ્રમાણે કેટલાંક શ્રેષ્ઠ આજ્ઞાકારી બાળકો દ્વારા ક્યારેક-ક્યારેક કોઈ-કોઈ આત્માઓ પોતાને અસંતુષ્ટ પણ અનુભવ કરે છે. તમે વિચારશો એવું તો કોઈ નથી જેનાથી બધાં સંતુષ્ટ હોય. કોઈ ને કોઈ અસંતુષ્ટ થઈ પણ જાય છે પરંતુ તે ઘણાં કારણ હોય છે. પોતાનાં કારણ ને ન જાણવાનાં કારણે મિસ અન્ડરસ્ટેન્ડ (ગેરસમજ) કરી લે છે. બીજી વાત - પોતાની બુદ્ધિ પ્રમાણે મોટાંઓથી અપેક્ષા, ઈચ્છા વધારે રાખે છે અને તે ઈચ્છા જ્યારે પૂર્ણ નથી થતી તો અસંતુષ્ટ થઈ જાય. ત્રીજી વાત - કેટલીક આત્માઓ નાં પાછલા સંસ્કાર-સ્વભાવ અને હિસાબ-કિતાબ નાં કારણે પણ જે સંતુષ્ટ થવાં જોઈએ તે નથી થતાં. આ કારણે નંબરવન આજ્ઞાકારી આત્માનાં કે શ્રેષ્ઠ આત્માઓ દ્વારા સંતુષ્ટતા ન મળવાનાં કારણ હોતાં નથી પરંતુ પોતાનાં કારણો થી અસંતુષ્ટ રહી જાય છે એટલે ક્યાંક-ક્યાંક દેખાય આવે છે કે દરેક થી કોઈ અસંતુષ્ટ છે. પરંતુ એમાં પણ વધારે કરી ૯૫ ટકા ની આસપાસ સંતુષ્ટ હશે. ૫ ટકા અસંતુષ્ટ દેખાશે. તો નંબરવન આજ્ઞાકારી બાળકો વધારે કરી ત્રણેય રૂપ થી સંતુષ્ટ અનુભવ કરશે અને સદા આજ્ઞા પ્રમાણે શ્રેષ્ઠ કર્મ હોવાનાં કારણે દરેક કર્મ કર્યા પછી

સંતુષ્ટ હોવાનાં કારણે કર્મ વારંવાર બુદ્ધિ ને, મન ને વિચલિત નહીં કરશે કે ઠીક કર્યું કે ન કર્યું. બીજા નંબરવાળાઓ ને કર્મ કર્યા પછી ઘણી વાર મન માં સંકલ્પ ચાલે છે કે ખબર નહીં ઠીક કર્યું કે નથી કર્યું. જેને તમે લોકો પોતાની ભાષામાં કહો છો-મન ખાય છે કે ઠીક નથી કર્યું. નંબરવન આજ્ઞાકારી આત્મા નું ક્યારેય મન નથી ખાતું, આજ્ઞા પ્રમાણે ચાલવાનાં કારણે સદા હલકાં રહે છે કારણ કે કર્મ નાં બંધન નો બોજ નથી. પહેલાં પણ સંભળાવ્યું હતું કે એક છે કર્મ નાં સંબંધમાં આવવું, બીજું છે કર્મ નાં બંધન વશ કર્મ કરવું. તો નંબરવન આત્મા કર્મ નાં સંબંધ માં આવવા વાળી છે, એટલે સદા હલકી છે. નંબરવન આત્મા દરેક કર્મમાં બાપદાદા દ્વારા વિશેષ આશીર્વાદની પ્રાપ્તિનાં કારણે દરેક કર્મ કરતાં આશીર્વાદ નાં ફળ સ્વરૂપ સદા જ આંતરિક વિલપાવર (આત્મ શક્તિ) અનુભવ કરશે. સદા અતીન્દ્રિય સુખનો અનુભવ કરશે, સદા પોતાને ભરપૂર અર્થાત્ સંપન્ન અનુભવ કરશે.

ક્યારેક-ક્યારેક કેટલાંક બાળકો બાપનાં આગળ પોતાનાં દિલના હાલચાલ સંભળાવતા શું કહે છે - ખબર નહીં કેમ ‘આજે પોતાને ખાલી-ખાલી સમજીએ છીએ’, કોઈ વાત પણ નથી થઈ પરંતુ સંપન્નતા કે સુખની અનુભૂતિ નથી થઈ રહી. ઘણીવાર એ સમયે કોઈ ઊલટું કાર્ય કે કોઈ નાની-મોટી ભૂલ નથી હોતી પરંતુ ચાલતાં-ચાલતાં અજાણતાં કે અલબેલાપણા માં સમય પ્રતિ સમયે આજ્ઞા નાં પ્રમાણે કામ નથી કરતાં. પહેલાં સમયની અવજ્ઞા નો બોજ કોઈ સમયે પોતાની તરફ ખેંચે છે. જેમ પાછલા જન્મો નાં ઊંડા સંસ્કાર, સ્વભાવ ક્યારેક-ક્યારેક ન ઇચ્છતાં પણ પોતાની તરફ ખેંચી લે છે, એમ સમય પ્રતિ સમય ની, કરેલી અવજ્ઞાઓનો બોજ ક્યારેક-ક્યારેક પોતાની તરફ ખેંચી લે છે. તે છે પાછલો હિસાબ-કિતાબ, આ છે વર્તમાન જીવન નો હિસાબ કારણ કે કોઈ પણ હિસાબ-ભલે આ જન્મ નો, ભલે પાછલા જન્મ નો, લગન ની અગ્નિ સ્વરૂપ સ્થિતિ નાં વગર ભસ્મ નથી થતો. સદા અગ્નિ સ્વરૂપ સ્થિતિ અર્થાત્ શક્તિશાળી યાદ ની સ્થિતિ, બીજરૂપ, લાઇટ હાઉસ, માઇટ હાઉસ સ્થિતિ સદા ન હોવાનાં કારણે હિસાબ-કિતાબ ને ભસ્મ નથી કરી શકતાં એટલે રહેલો હિસાબ પોતાની તરફ ખેંચે છે. એ સમયે કોઈ ભૂલ નથી કરતાં કે ખબર નહીં શું થયું! ક્યારેક મન નહીં લાગશે - યાદ માં, સેવા માં કે ક્યારેક ઉદાસી ની લહેર હશે. એક હોય છે જ્ઞાન દ્વારા શાંતિ નો અનુભવ, બીજો હોય છે વગર ખુશી, વગર આનંદ નાં સન્નાટા ની શાંતિ. તે રસ વગર ની શાંતિ હોય છે. ફક્ત દિલ કરશે - ક્યાંક એકાંત માં ચાલ્યાં જઈએ, બેસી જઈએ. આ બધી નિશાનીઓ છે કોઈ ને કોઈ અવજ્ઞા ની. કર્મ નો બોજ ખેંચે છે.

અવજ્ઞા એક હોય છે પાપ કર્મ કરવું કે કોઈ મોટી ભૂલ કરવી અને બીજી નાની-નાની અવજ્ઞાઓ પણ થાય છે. જેમ બાપની આજ્ઞા છે - અમૃતવેલા વિધિપૂર્વક શક્તિશાળી યાદ માં રહો. તો અમૃતવેલા જો આ આજ્ઞા પ્રમાણે નથી ચાલતાં તો એને શું કહેશો? આજ્ઞાકારી કે અવજ્ઞા? દરેક કર્મ કર્મયોગી બનીને કરો, નિમિત્ત ભાવ થી કરો, નિર્માણ બનીને કરો - આ આજ્ઞાઓ છે. આમ તો ખુબ મોટું લિસ્ટ છે પરંતુ દૃષ્ટાંત નાં રીતે સંભળાવી રહ્યાં છે. દૃષ્ટિ, વૃત્તિ બધાં માટે આજ્ઞા છે. આ બધી આજ્ઞાઓ માંથી કોઈ પણ આજ્ઞા વિધિપૂર્વક પાલન નથી કરતાં તો એને કહેવાય છે નાની-મોટી અવજ્ઞાઓ. આ ખાતુ જો જમા થતું રહે છે તો જરૂર પોતાની તરફ ખેંચશે ને, એટલે કહે છે કે જેટલું થવું જોઈએ, એટલું નથી થતું. જ્યારે પૂછે છે, ઠીક ચાલી રહ્યાં છો તો બધાં કહેશે - હાં! અને જ્યારે કહે છે કે જેટલું થવું જોઈએ એટલું છે, તો પછી વિચારે છે. આટલાં ઈશારા મળતાં, નોલેજકુલ હોવા છતાં પણ જેટલું થવું જોઈએ એટલું નથી થતું, કારણ? પાછલો કે વર્તમાન બોજ ડબલ લાઈટ બનવા નથી દેતો. ક્યારેક ડબલ લાઈટ બની જાય, ક્યારેક બોજ નીચે લઈ આવે. સદા અતીન્દ્રિય સુખ કે ખુશી સંપન્ન શાંત સ્થિતિ અનુભવ નથી કરતાં. બાપદાદા નાં આજ્ઞાકારી બનવાનાં વિશેષ આશીર્વાદ ની લિફ્ટ ની પ્રાપ્તિની અનુભૂતિ નથી થતી. એટલે કોઈ સમયે સહજ થાય, કોઈ સમયે મહેનત લાગે છે. નંબરવન આજ્ઞાકારી ની વિશેષતાઓ સ્પષ્ટ સાંભળી. બાકી નંબર બે કોણ થયાં? જેમનામાં આ વિશેષતાઓની કમી છે, તે નંબર બે અને બીજા નંબરની માળા નાં થઈ ગયાં. તો પહેલી માળા માં આવવું છે ને? મુશ્કેલ કંઈ પણ નથી. દરેક કદમ ની આજ્ઞા સ્પષ્ટ છે, એ જ પ્રમાણે ચાલવું સહજ થયું કે મુશ્કેલ થયું? આજ્ઞા જ બાપ નાં કદમ છે. તો કદમ પર કદમ રાખવો તો સહજ થયું ને. આમ પણ બધી સાચી સીતાઓ છો, સજનીઓ છો. તો સજનીઓ કદમ પર કદમ રાખે છે ને? આ વિધિ છે ને. તો મુશ્કેલ શું થયું! બાળક નાં સંબંધ થી પણ જુઓ - બાળક અર્થાત્ જે બાપ નાં ફૂટસ્ટેપ (પદ-ચિન્હ) પર ચાલે. જેમ બાપે કહ્યું એમ કર્યું. બાપ નું કહેવું અને બાળકો નું કરવું - આને કહેવાય નંબરવન આજ્ઞાકારી. તો ચેક (તપાસ) કરો અને ચેન્જ (પરિવર્તન) કરો. અચ્છા!

ચારેય તરફની સર્વ આજ્ઞાકારી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને, સદા બાપ દ્વારા પ્રાપ્ત થયેલ આશીર્વાદ ની અનુભૂતિ કરવા વાળી વિશેષ આત્માઓ ને, સદા દરેક કર્મ માં સંતુષ્ટતા, સફળતા અનુભવ કરવા વાળી મહાન આત્માઓ ને, સદા કદમ પર કદમ રાખવા વાળા આજ્ઞાકારી બાળકો ને બાપદાદા નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે!

પાર્ટીઓ થી અવ્યક્ત બાપદાદા ની મધુર મુલાકાત :-

૧. સદા પોતાને રુહાની યાત્રી સમજો છો? યાત્રા કરતાં શું યાદ રહેશે? જ્યાં જવાનું છે તે જ યાદ રહેશે ને. જો બીજી કોઈ વાત યાદ આવે તો એને ભૂલે છે. જો કોઈ દેવી ની યાત્રા પર જશે તો ‘જય માતા-જય માતા’ કહેતાં જશે. જો કોઈ બીજું યાદ આવશે તો સારું નથી સમજતાં. એક બીજા ને પણ યાદ અપાવશે ‘જય માતા’ યાદ કરો, ઘર ને કે બાળકો ને યાદ નહીં કરો, માતા ને યાદ કરો. તો રુહાની યાત્રીઓ ને સદા શું યાદ રહે છે? પોતાનું ઘર પરમધામ યાદ રહે છે ને? ત્યાં જ જવાનું છે. તો પોતાનું ઘર અને પોતાનું રાજ્ય સ્વર્ગ-બંને યાદ રહે છે કે બીજી વાતો પણ યાદ રહે છે? જૂની દુનિયા તો યાદ નથી આવતી ને? એવું નહીં - અહીં રહો છો તો યાદ આવી જાય છે. રહેવા છતાં પણ ન્યારા રહેવું, કારણ કે જેટલાં ન્યારા રહેશો, એટલા જ પ્રેમ થી બાપ ને યાદ કરી શકશો. તો ચેક કરો જૂની દુનિયામાં રહેતાં જૂની દુનિયામાં ફસાઈ તો નથી જતાં? કમળ-પુષ્પ કીચડ માં રહે છે પરંતુ કીચડ થી ન્યારું રહે છે. તો સેવા માટે રહેવું પડે છે, મોહ નાં કારણે નહીં. તો માતાઓને મોહ તો નથી? જો થોડું ધોત્રા-પોત્રા ને કંઈ થઈ જાય, પછી મોહ થશે? જો તે થોડું રડે તો તમારું મન પણ થોડું રડશે? કારણ કે જ્યાં મોહ હોય છે ત્યાં બીજા નું દુઃખ પણ પોતાનું દુઃખ લાગે છે. એવું નહીં એને તાવ હોય તો તમને પણ મન નો તાવ આવી જાય! મોહ ખેંચે છે ને. પેપર તો આવે છે ને. ક્યારેક પૌત્રા બીમાર થશે, ક્યારેક ધોત્રા. ક્યારેક ધન ની સમસ્યા આવશે, ક્યારેક પોતાની બીમારી ની સમસ્યા આવશે. એ તો થશે જ. પરંતુ સદા ન્યારા રહો, મોહ માં ન આવો - એવાં નિર્મોહી છો? માતાઓ ને હોય છે સંબંધ થી મોહ અને પાંડવો ને હોય છે પૈસા થી મોહ. પૈસા કમાવવામાં યાદ પણ ભૂલી જવાશે. શરીર નિર્વાહ કરવા માટે નિમિત્ત કામ કરવું બીજી વાત છે પરંતુ એવું લાગી રહેવું જેમાં ન ભણતર યાદ આવે, ન યાદ નો અભ્યાસ થાય... એને કહેશું મોહ. તો મોહ તો નથી ને! જેટલાં નાષ્ટોમોહા હશે એટલાં જ સ્મૃતિ સ્વરૂપ હશે.

કુમારો થી :- કમાલ કરવા વાળા કુમાર છો ને? શું કમાલ દેખાડશો? સદા બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરવાનો ઉમંગ તો રહે જ છે પરંતુ એની વિધિ શું છે? આજકાલ તો યૂથ (યુવાનો) ની તરફ સૌની નજર છે. રુહાની યૂથ પોતાની મનસા શક્તિ થી, બોલ થી, ચલન થી એવી શાંતિની શક્તિ નો અનુભવ કરાવે જે તેઓ સમજે કે આ શાંતિની શક્તિ થી કાંતિ કરવા વાળા છે. જેમ શરીરધારી યૂથ ની ચલન અને ચહેરા થી જોશ દેખાઈ આવે છે ને. જોતાં જ ખબર પડી જાય કે આ યૂથ છે. એમ તમારા ચહેરા અને ચલન થી શાંતિ ની અનુભૂતિ થાય - એને કહેવાય કમાલ કરવી. દરેક ની વૃત્તિ થી વાઈબ્રેશન (પ્રકંપન) આવે. જેમ એમની ચલન થી, ચહેરા થી પ્રકંપન આવે છે કે આ હિંસક વૃત્તિ વાળા છે, એમ તમારા પ્રકંપન થી શાંતિ ની કિરણો નો અનુભવ થાય. એવી કમાલ કરીને દેખાડો. કોઈ પણ કાંતિનું કાર્ય કરે છે તો બધાનું ધ્યાન જાય છે ને. એમ તમારાં લોકો તરફ સૌનું ધ્યાન જાય - એવી વિશાળ સેવા કરો કારણ કે જ્ઞાન સંભળાવવા થી સારું તો લાગે છે પણ પરિવર્તન અનુભવ ને જોઈ અનુભવી બને છે. એવી કોઈ ન્યારી વાત કરીને દેખાડો. વાણી થી તો માતાઓ પણ સેવા કરે છે, નિમિત્ત બહેનો પણ સેવા કરે છે પરંતુ તમે નવીનતા કરીને દેખાડો જે ગવર્મેન્ટ (સરકાર) નું પણ ધ્યાન જાય. જેમ સૂર્ય ઉદય થાય છે તો સ્વતઃ જ ધ્યાન જાય છે ને - પ્રકાશ આવી રહ્યો છે! એમ તમારી તરફ ધ્યાન જાય. સમજ્યાં?

વરદાન :- થાકેલી કે તડપતી આત્માઓ ને સિદ્ધિ આપવા વાળા ખુદાઈ ખિદમતગાર ભવ આત્માઓ ની ઘણાં સમય થી ઇચ્છા કે આશા છે - નિર્વાણ કે મુક્તિધામ માં જવાની. એનાં માટે જ અનેક જન્મો થી અનેક પ્રકારની સાધના કરતાં-કરતાં થાકી ગઈ છે. હમણાં દરેક સિદ્ધિ ઇચ્છે છે ન કે સાધના. સિદ્ધિ અર્થાત્ સદ્ગતિ-તો એવી તડપતી, થાકેલી, તરસતી આત્માઓ ની તરસ બુઝાવવા માટે આપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓ પોતાની શાંતિ ની શક્તિ કે સર્વ શક્તિઓ થી એક સેકન્ડ માં સિદ્ધિ આપો ત્યારે કહેશે ખુદાઈ ખિદમતગાર.

સ્લોગન :- કમજોર સંસ્કાર જ માયા નાં આવવાનો ચોર ગેટ (દ્વાર) છે, હવે આ ગેટ બંધ કરો.

“ મીઠા બાળકો - અમૃતવેલા નો સમય ખૂબ - ખૂબ સારો છે , એટલે સવારે - સવારે ઉઠી એકાંત માં બેસી બાબા થી મીઠી - મીઠી વાતો કરો ”

પ્રશ્ન :- કયું નોલેજ નિરંતર યોગી બનવામાં ખુબ મદદ કરે છે?

ઉત્તર :- ડ્રામા નું. જે કંઈ વીત્યું, ડ્રામા ની ભાવી. જરા પણ સ્થિતિ હલચલ માં ન આવે. ભલે કેવી પણ પરિસ્થિતિ હોય, અર્થકલેક (ધરતીકંપ) આવી જાય, ધંધા માં નુકસાન પડી જાય પરંતુ જરા પણ સંશય પેદા ન થાય - એને કહેવાય છે મહાવીર. જો ડ્રામાનું યથાર્થ નોલેજ નથી તો આંસુ વહાવતા રહેશે. નિરંતર યોગી બનવામાં ડ્રામાનું નોલેજ ખૂબ મદદ કરે છે.

ગીત :- ઓમ્ નમો શિવાય ...

ઓમ્ શાંતિ ! બાળકો હવે સારી રીતે સમજે છે પતિત દુનિયાનો હવે અંત થઈ રહ્યો છે. પાવન દુનિયાની આદિ થઈ રહી છે. આ ફક્ત આપ બાળકો જ જાણો છો. અને બાળકોને જ આ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) કે શ્રીમત મળે છે. કોણ આપે છે? ઊંચેથી ઊંચા ભગવાન. સમજાવતા રહે છે કે પતિત થી પાવન બનવાનું છે. આ નોલેજ તમારા માટે છે બીજા તો બધાં પતિત છે. આ પતિત દુનિયા વિનાશ જરૂર થવાની છે. પતિત કહેવાય છે વિકારી ને. બાપ સમજાવે છે કે તમે જન્મ-જન્માંતર એક બીજાને દુઃખ આપતાં આવ્યાં છો, એટલે તમે આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ પામો છો. એકબીજા ને પતિત બનાવો છો. પોકારો પણ છે કે અમે પતિત છીએ, પરંતુ બુદ્ધિ માં પૂરું બેસતું નથી. કહે પણ છે પતિત-પાવન આવો પરંતુ છતાં પણ પતિતપણું છોડતાં નથી. હવે તમે સમજો છો આખી વાત છે પાવન બનવાની. આ સમજાવવા વાળું પણ તો કોઈ જોઈએ. સમજાવવા વાળા છે જ એક. બાકી આ જે ગુરુ લોકો છે, એ કોઈને પાવન બનાવી નથી શકતાં. પાવન પણ ફક્ત એક જન્મ નાં માટે નહીં, જન્મ-જન્માંતર નાં માટે બનવાનું છે. તમારા માં પણ જે જ્ઞાનવાન છે તે હોશિયાર હોય છે. ડ્રામા અનુસાર તે નોંધ છે. તમારામાં પણ મહાવીરપણું જોઈએ. તે આવશે બાપ ની યાદ માં રહેવાથી. બાપ ખૂબ સારી રીતે બેસી સમજાવે છે. જેમ બાબા કહે છે કે સવારે ઉઠીને યાદ કરો. તે સમય ખૂબ સુંદર છે યાદ કરવાનો, જેને પ્રભાત કહેવાય છે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ કહે છે રામ સિમર પ્રભાત મોરે મન. બાપ પણ કહે છે સવારે ઉઠી બાપ ને યાદ કરો તો ખુબ મજા આવશે. બાપ ની યાદ માં બેસી આ જ વિચાર કરવો જોઈએ કે કેવી રીતે કોઈને સમજાવીએ? અમૃતવેલા નું વાયુમંડળ ખૂબ શુદ્ધ રહે છે. દિવસ માં તો ગોરખધંધા રહે છે. રાત નાં ૧૨ વાગ્યા સુધી તો વિકારી વાયુમંડળ રહે છે. સાધુ-સંત ભક્ત વગેરે બધાં ભક્તિ પણ પ્રભાતમાં કરે છે. આમ તો યાદ દિવસ માં પણ કરી શકાય છે. ધંધા માં ભલે રહો, બુદ્ધિ નો યોગ, જે દેવતાનાં પુજારી હશે તેમની પાસે હશે. પરંતુ એવું કોઈને હોતું નથી. ભક્તિમાર્ગ માં ફક્ત દર્શન માટે મહેનત કરે છે. મળતું કાંઈ પણ નથી. તેમણે પણ ભક્તિ કરતાં-કરતાં તમો પ્રધાન બનવાનું જ છે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ શિવ પર બલિ ચઢાવે છે, જેને કાશી કલવટ કહે છે. શિવ ને યાદ કરતાં-કરતાં કુવામાં ફૂદી પડે છે. શિવની ઉપર બલિ ચઢાવે છે. તે છે ભક્તિમાર્ગ ની બલિ. આ છે જ્ઞાનમાર્ગ ની બલિ. તે પણ મુશ્કેલ, આ પણ મુશ્કેલ. ભક્તિમાર્ગ માં આનાથી કંઈ ફાયદો નથી. આ જેમ કે આત્મા પોતાનાં શરીર નો ઘાત કરે છે. આ કોઈ જ્ઞાન નથી. તેઓ પણ કહી દે આત્મા સો પરમાત્મા. આત્મ-અભિમાની તો એક બાપ જ છે, જે બાળકો ને સમજાવે છે કે પરમાત્મા તો હું એક જ છું. હું આત્મા જ પરમાત્મા કહેવું - આ મોટામાં મોટું ખોટું છે. આ તો થઈ ન શકે.

બાપ કહે છે-હું આવું જ છું પતિતો ને પાવન બનાવવાં, તો પાવન બનાવી રહ્યો છું. બાકી તો ડ્રામા માં જે થવાનું છે તે થશે જ. સમજો અર્થકલેક (ધરતીકંપ) થાય છે, છાપરા પડી જાય છે, કહેશે ભાવી, કલ્પ પહેલાં પણ એવું થયું હતું. આમાં જરા પણ હલવાની દરકાર નથી. ડ્રામા પર પાક્કા ઉભાં રહેવાનું છે. આને જ મહાવીર કહેવાય છે. એકસીડન્ટ (અકસ્માત) વગેરે તો અસંખ્ય નાં અસંખ્ય થતાં રહે છે. પછી કોઈની રક્ષા કરે છે શું? આ તો ડ્રામા માં નોંધ છે. એવો જ ડ્રામા માં પાઈ છે. જે ડ્રામા ને નથી જાણતાં તે દેહ ને યાદ કરી આંસુ વહાવે છે. તે ક્યારેય શિવબાબા ને યાદ નથી કરી શકતાં કારણ કે શિવબાબા થી પ્રેમ નથી. સાચી પ્રીત નથી. બાપ ની સાથે તો પૂરી

પ્રીત હોવી જોઈએ. શિવબાબા ની સાથે પ્રીત બુદ્ધિ તમે કલ્પ-કલ્પ બનો છો. દેવતાઓની બાપની સાથે પ્રીત બુદ્ધિ હતી, એવું નહીં કહેશે. તેમણે આ પ્રીત થી તે પદ પામ્યું છે. ત્યાં તો ખબર પણ નહીં હશે-આખાં કલ્પમાં તમને શિવબાબા ની ખબર પણ નહીં રહે છે જે પ્રીત રાખી શકો. હમણાં બાપે પોતાનો પરિચય આપ્યો છે. હવે બાપ કહે છે કે બીજા સંગ તોડી મુજ એક સાથે જોડો. આ વિનાશકાળ તો જરૂર છે. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો. મનુષ્ય તો બિલકુલ જ ધોર અંધકાર માં છે. તમે હમણાં સમજો છો આપણે તો બાપ થી પૂરો વારસો લેવાનો છે. યાદ વગર સતોપ્રધાન નહીં બની શકાય. સર્જન બની પોતાનાં રોગ ને જોવાનો છે. શ્રીમત પર જોવાનું છે કે અમારી બાપ સાથે કેટલી પ્રીત છે? અમૃતવેલાએ જ બાપને યાદ કરવા સારું છે. પ્રભાત નો સમય ખૂબ સારો છે. તે સમયે માયાનાં તોફાન નહીં આવશે. રાત નાં ૧૨ વાગ્યા સુધી તપસ્યા કરવાનો કોઈ ફાયદો નથી કારણ કે સમય જ ગંદો હોય છે. વાયુમંડળ ખરાબ રહે છે. તો એક વાગ્યા સુધી છોડી દેવું જોઈએ. એક નાં પછી વાયુમંડળ સારું હોય છે. બાપ કહે છે - આપણો તો છે જ સહજ રાજયોગ, ભલે આરામ થી બેસો. બાબા પોતાનો અનુભવ પણ સંભળાવે છે. કેવી રીતે બાબા થી વાતો કરું છું. બાબા કેવો વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) આ ડ્રામા છે. તમે કેવી રીતે આવીને પતિતો થી પાવન બનાવો છો! આખી દુનિયાને કેવી પલટાવો છો! ખૂબ વન્ડર છે! જેમ બાપ ને વિચાર આવે છે તેમ બાળકો ને પણ આવવાં જોઈએ. કેવી રીતે મનુષ્ય નો બેડો પાર કરીએ અથવા કેવી રીતે નૈયા પાર કરીએ. બાપ કહે છે-તમે પોકારતાં રહો છો હૈં પતિત-પાવન આવો. હવે હું આવ્યો છું, હવે તમે પતિત ન બનો. પતિત થઈને સભા માં આવીને નહીં બેસો. નહીં તો વાયુમંડળ અશુદ્ધ કરી દો છો. બાબા ને ખબર તો પડે છે. દિલ્લી માં, બોમ્બે માં એવાં વિકાર માં જવાવાળા આવીને બેસી જતાં હતાં. ગવાયેલ છે અસુર આવીને વિધ્ન નાખવા બેસતાં હતાં. વિકારમાં જવા વાળા ને અસુર કહેવાય છે. વાયુમંડળ ને ખરાબ કરે છે. તેમનાં માટે સજા ખૂબ કઠોર છે. બાબા સમજાવે તો બધી વાતો છે છતાં પણ પોતાનું નુકસાન કરવા સિવાય રહેતાં નથી. ખોટું પણ બોલે છે. નહીં તો તરત લખી દેવું જોઈએ - બાબા, મારા થી આ ભૂલ થઈ, ક્ષમા કરજો. પોતાનાં પાપ લખી દો. નહીં તો વૃદ્ધિને પામતાં રહેશે અને રસાતાળ માં ચાલ્યાં જશો. આવો છો કંઈ લેવા માટે વધારે જ કાન કાપી લેશો. આ પણ ડ્રામા માં પાઈ છે. આવાં અસુર કલ્પ પહેલાં પણ હતાં, હમણાં પણ છે. અમૃત છોડી ને વિષ પીવે છે. પોતાનો પણ ઘાત કરે છે અને બીજાઓને પણ નુકસાન પહોંચાડે છે. વાયુમંડળ ખરાબ કરી દે છે. બ્રાહ્મણીઓ પણ બધી એક સમાન નથી. મહારથી, ઘોડેસવાર, પ્યાદા બધાં છે.

આપ બાળકોને અથાહ ખુશી હોવી જોઈએ - બાબા મળ્યાં બીજું બાકી શું. હાં, પોતાનાં બાળકો વગેરેને જરૂર સંભાળવાનાં છે. એવું નહીં કે બાબા આ બધાં તમારા છે, હવે તમે સંભાળો. અમે તો તમારા બની ગયાં. બાપ સમજાવે છે કે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળ ફૂલ સમાન પવિત્ર બનો. કોઈ પણ પતિત કામ નહીં કરો. બસ પહેલી વાત છે કામ ની. દ્રૌપદીએ પણ આનાં પર પોકાર્યું કે અમને આ નંગન કરે છે. પોકાર્યા પણ ત્યારે હતાં જ્યારે બાપ સાંભળવા વાળા આવ્યાં હતાં. બાપ નાં આવવાનાં પહેલાં કોઈ પણ પોકારતાં નથી. કોને પોકારશે? બાબા આવ્યાં છે ત્યારે જ પોકારે છે. પતિત થી પાવન બની ને પછી ક્યાં જશો? પાછા જવાનું છે, તે તો આ જ સમય છે. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા, લિબરેટર (મુક્તિદાતા) એક જ છે. અહીંયા તો દુઃખ છે. સાધુ-સંત વગેરે કોઈ પણ સુખી હોઈ ન શકે. બધાને કોઈને કોઈ દુઃખ, રોગ વગેરે હોય જ છે. કોઈ ગુરુ આંધળા લૂલા પણ હોય છે. જરૂર કોઈ એવું કામ કર્યું છે ત્યારે તો આંધળા લૂલા વગેરે બને છે. સતયુગ માં કોઈ આંધળા લૂલા વગેરે થોડી હશે. મનુષ્ય થોડી સમજે છે. બાપ જ આવી ને સમજાવે છે. બાપ જ જ્ઞાન નાં સાગર પતિત-પાવન છે. બાકી તો બધી છે ભક્તિ. તે ભક્તિ માર્ગ જ અલગ છે. તે છે સીડી ઉતરવાનો માર્ગ. ઉતરવામાં, જીવનબંધ માં આવવામાં ૮૪ જન્મ લાગે છે અને પછી એક સેકન્ડ લાગે છે જીવનમુક્ત બનવામાં. જો એમની મત પર ચાલી બાપ ને યાદ કરે તો. નંબરવાર તો છે ને. કહે છે અમને ફલાણી શિક્ષક મળે તો સારું. તો જરૂર સ્વયં કમજોર છે ત્યારે તો કહે છે ફલાણી ને ૨-૩ મહિના માટે મોકલી દો. બાબા કહે છે આ પણ ભૂલ છે. તમે બ્રાહ્મણી ને કેમ યાદ કરો છો જ્યારે કે બાપ સહજ વાત બતાવે છે - ફક્ત બાપ ને યાદ કરો અને સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવો, બીજાઓને પણ સમજાવો. બસ. આમાં બ્રાહ્મણી આવીને શું કરશે? આ તો સેકન્ડની વાત છે. તમે ધંધા-ધોરી માં આ ભૂલી જાઓ છો છતાં પણ બ્રાહ્મણી આ જ કહેશે મનમનાભવ. કોઈ બુદ્ધુ લોકો સમજતાં નથી ફક્ત કહે છે બ્રાહ્મણી સારી જોઈએ. જ્ઞાન તો તમને મળ્યું છે ને. બાપ અને વારસા ને યાદ કરો. દેહ-અભિમાન ને છોડો. આ અમારું સેવાકેન્દ્ર છે, આ એમનું સેવાકેન્દ્ર છે. આ જિજ્ઞાસુ અહીંયા કેમ જાય છે... આ બધું દેહ-અભિમાન છે. બધાં શિવ બાબાનાં સેવાકેન્દ્રો છે, આપણું થોડી સેવાકેન્દ્ર છે. તમને એવું કેમ થાય છે કે ફલાણા અમારા સેવાકેન્દ્ર પર કેમ નથી આવતાં. ક્યાંય પણ જાય. બાબા હંમેશા કહે છે કોઈ થી પણ માંગો નહીં. આ સમજી શકાય છે કે બીજ નહીં વાવશે તો મળશે શું?

ભક્તિમાર્ગ માં પણ દાન-પુણ્ય કરાય છે. તમે બધાં ભક્તિમાર્ગ માં ઈશ્વર અર્થ ઇનડાયરેક્ટ કરતાં હતાં. પછી સંન્યાસીઓને પણ ખૂબ આપે છે. નહીં તો દાન ગરીબો ને અપાય છે, ન કે સાહુકારો ને. આમાં અનાજ નું દાન સૌથી સારું છે. તે પણ બાપ સમજાવે છે દાન કરવાથી બીજા જન્મમાં તેનું ફળ મળી જાય છે. ઈશ્વર જ બધાને ફળ આપે છે સાધુ-સંત વગેરે કોઈ રિટર્ન (વળતર) ન આપી શકે. આપવાવાળા એક જ બાપ છે. કોઈનાં પણ દ્વારા આપે. બાપ સમજાવે છે કે તમે ઈશ્વર અર્થ આપતાં હતાં તો પણ બીજા જન્મ માં તમને ફળ અપાવતા હતાં. હમણાં તો હું ડાયરેક્ટ આવ્યો છું. હમણાં તમને ૨૧ જન્મનાં માટે રિટર્ન મળશે. પછી તો મોત સામે ઉભું છે. ભક્તિમાર્ગ માં તમને એવું નહોતાં કહેતાં કે મોત સામે ઉભું છે એટલે પોતાનું સફળ કરો. ના. તો હવે બાપ સમજાવે છે-જેમને પણ જોઈએ આ રુહાની હોસ્પિટલ ખોલી દો. કોઈ કહે છે મકાન બનાવીએ, તેમાં આ હોસ્પિટલ ખોલીએ. બાપ કહે છે-આજે મકાન બનાવો અને કાલે મરી જાઓ તો આ બધું ખતમ થઈ જશે. શરીર પર ભરોસો નથી. જે છે તેમાં જ ત્યાં સુધી એક રુમ રાખી દો, જેમાં રુહાની હોસ્પિટલ, રુહાની કોલેજ બનાવો. અનેકોનું કલ્યાણ કરશો તો ખૂબ ઊંચું પદ પામશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. શ્રીમત પર પોતે-પોતાને જોવાનું છે કે આ વિનાશ કાળ માં મારી એક બાપ થી સાચી પ્રીત છે? બીજા બધાં સંગ તોડી એક સંગ જોડ્યો છે? ક્યારેક કોઈ વિકર્મ કરીને અસુર તો નથી બનતાં? આવું ચેકિંગ કરી સ્વયંને પરિવર્તન કરવાનું છે.
2. આ શરીર પર કોઈ ભરોસો નથી એટલે પોતાનું બધું સફળ કરવાનું છે. પોતાની સ્થિતિ એકરસ, અચળ બનાવવા માટે ડ્રામા નાં રહસ્ય ને બુદ્ધિમાં રાખી ચાલવાનું છે.

વરદાન :- નિષ્કામ સેવા દ્વારા વિશ્વનું રાજ્ય પ્રાપ્ત કરવા વાળા વિશ્વ કલ્યાણી, રહેમદિલ ભવ જે નિષ્કામ સેવાધારી છે તેમને ક્યારેય આ સંકલ્પ નથી આવી શકતો કે મેં આટલું કર્યું, મને આનાથી કંઈ શાન-માન કે મહિમા મળવી જોઈએ... આ પણ લેવાનું થયું. દાતા નાં બાળકો જો લેવાનો સંકલ્પ પણ કરે છે તો દાતા ન થયાં. આ લેવાનું પણ દેવા વાળા ની આગળ શોભતું નથી. જ્યારે આ સંકલ્પ સમાપ્ત થાય ત્યારે વિશ્વ મહારાજ નું સ્ટેટસ (પદ) પ્રાપ્ત થાય. એવાં નિષ્કામ સેવાધારી, બેહદ નાં વૈરાગી જ વિશ્વ કલ્યાણી, રહેમદિલ બને છે.

સ્લોગન :- પોતાની ભૂલ બીજા પર લગાવવી - આ પણ પરચિંતન છે.

“ મીઠા સેન્સિબલ (સમજદાર) બાળકો - સદા યાદ રાખો કે તમે અવિનાશી આત્મા છો , અમારે હવે બાપ ની સાથે પહેલાં માળે જવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- કઈ મહેનત આપ દરેક બાળકે અવશ્ય કરવાની છે?

ઉત્તર :- બાબા તમને જે આટલું જ્ઞાન આપે છે એને પોતાનાં દિલ થી લગાવતાં રહો. અંદર જ અંદર મનન કરી હજમ કરો, જેનાથી શક્તિ મળશે. આ મહેનત અવશ્ય દરેકે કરવી જોઈએ. જે એવી ગુપ્ત મહેનત કરે છે તે સદા હર્ષિત રહે છે, એમને નશો રહે છે કે અમને ભણાવવા વાળું કોણ છે! અમે કોની સામે બેઠા છીએ!

ઓમ્ શાંતિ ! આ કોણે કહ્યું? બે વખત કહે છે ઓમ્ શાંતિ, ઓમ્ શાંતિ. એક શિવબાબાએ કહ્યું, એક બ્રહ્મા બાબા એ. આ બાપદાદા સાથે છે. તો બંનેવે બોલવું પડે ઓમ્ શાંતિ, ઓમ્ શાંતિ. હવે પહેલાં કોણે કહ્યું? પછી કોણે કહ્યું? પહેલા શિવબાબા એ કહ્યું ઓમ્ શાંતિ. હું શાંતિનો સાગર છું, પાછળ કોણે કહ્યું? દાદા ની આત્માએ કહ્યું. બાળકો ને યાદ અપાવે છે ઓમ્ શાંતિ, હું તો સદૈવ દેહી-અભિમાની છું, ક્યારેય દેહ-અભિમાન માં નથી આવતો. એક જ બાપ છે જે સદૈવ દેહી-અભિમાની રહે છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર એવું નહીં કહેશે. તમે જાણો છો બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર નું પણ સૂક્ષ્મ રુપ છે. તો ઓમ્ શાંતિ કરવા વાળા એક શિવબાબા છે, જેમને કોઈ શરીર નથી. બાપ તમને સારી રીતે સમજાવે છે અને કહે છે હું એક જ વાર આવું છું, હું સદૈવ દેહી-અભિમાની છું. હું પુનર્જન્મ માં નથી આવતો એટલે મારી મહિમા જ ન્યારી છે. મને કહે છે નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા. ભક્તિમાર્ગ માં પણ શિવ માટે કહેશે નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા છે. નિરાકાર ની પૂજા થાય છે. તે ક્યારેય દેહમાં નથી આવતાં અર્થાત્ દેહ-અભિમાની નથી બનતાં. સારું પછી એનાં નીચે આવો સૂક્ષ્મવતન માં, જ્યાં બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર રહે છે. શિવનું નામ રુપ તો જોવામાં નથી આવતું. ચિત્ર બને છે પરંતુ તે છે નિરાકાર, તે ક્યારેય સાકાર બનતાં જ નથી. પૂજા પણ નિરાકાર ની જ થાય છે. બાળકો ની બુદ્ધિ માં બધું જ્ઞાન રહે છે. ભક્તિ તો કરી છે. ચિત્ર બાળકોએ જોયાં છે, તમે જાણો છો સતયુગ-ત્રેતા માં ન ચિત્રો ની ભક્તિ હતી, ન વિચિત્ર ની. બુદ્ધિ માં આવે છે પરમપિતા પરમાત્મા વિચિત્ર છે. એમનું ન સૂક્ષ્મ, ન સ્થૂળ ચિત્ર છે. એમની મહિમા ગવાય છે, દુઃખહર્તા, સુખકર્તા, પતિત-પાવન. તમે બીજા કોઈનાં ચિત્ર ને પતિત-પાવન નહીં કહેશો. કોઈ પણ મનુષ્ય નથી જેની બુદ્ધિમાં આ વાત હોય. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર છે સૂક્ષ્મવતનવાસી. પહેલો માળ (ફ્લોર) પછી બીજો માળ. ઊંચે થી ઊંચું મૂળવતન, એ માળ પર રહેવા વાળા છે પરમપિતા પરમાત્મા. સેકન્ડ નંબર માળ માં સૂક્ષ્મ શરીર વાળા છે. ત્રીજા માળ માં સ્થૂળ શરીરધારી છે, એમાં મુંઝવાનું નથી. આ વાતો સિવાય પરમપિતા પરમાત્માનાં કોઈ સમજાવી નથી શકતું. ઉપર સૃષ્ટિ છે આત્માઓની. એને કહેવાય છે નિરાકારી દુનિયા, આપણી સર્વ આત્માઓની દુનિયા, ઇનકોરપોરિયલ વર્લ્ડ (નિરાકારી દુનિયા). પછી આપણે આત્માઓ કોરપોરિયલ વર્લ્ડ (સાકાર દુનિયા) માં આવીએ છીએ. ત્યાં છે આત્માઓ, અહીંયા છે જીવ આત્માઓ. આ બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ. બરાબર આપણે નિરાકારી બાબા નાં બાળકો છીએ. આપણે પણ પહેલાં નિરાકાર બાપ ની પાસે રહેતા હતાં. નિરાકારી દુનિયામાં જ આત્માઓ રહે છે. જે હમણાં સુધી પાર્ટ ભજવવા માટે આવતા રહે છે - સાકાર માં. તે થઈ ગયું નિરાકાર બાપ નું વતન. આપણે આત્મા છીએ, આ નશો હોવો જોઈએ. અવિનાશી વસ્તુ નો નશો રહેવો જોઈએ. વિનાશી વસ્તુનો થોડી હોવો જોઈએ. દેહ નાં નશા વાળાને દેહ-અભિમાની કહેવાય છે. દેહ-અભિમાની સારા કે આત્મ-અભિમાની સારા? સમજદાર કોણ? આત્મ-અભિમાની. આત્મા જ અવિનાશી છે, દેહ તો વિનાશી છે. આત્મા કહે છે હું ૮૪ દેહ લઉં છું. આપણે આત્મા પરમધામ માં બાપની સાથે રહેવા વાળી છીએ. ત્યાંથી આવીએ છીએ અહીંયા પાર્ટ ભજવવાં. આત્મા કહે છે ઓ બાબા. સાકારી સૃષ્ટિ માં છે સાકારી બાબા. નિરાકારી સૃષ્ટિ માં છે નિરાકાર બાબા. આ તો બિલકુલ સહજ વાત છે. હવે બ્રહ્મા ને કહે છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. તે તો અહીંયા થયાં ને. ત્યાં આપણે આત્માઓ બધી એક બાપનાં બાળકો ભાઈઓ છીએ. બાપ શિવ ની સાથે રહેવા વાળા છીએ. પરમાત્માનું નામ છે શિવ. આત્મા નું નામ છે સાલિગ્રામ. આત્માનાં પણ રચયિતા જોઈએ ને. દિલમાં હંમેશા વાતો કરતાં રહો. જે જ્ઞાન મળ્યું છે તે પોતાના દિલથી લગાવવા માટે મહેનત કરવાની છે. આત્મા જ વિચાર કરે છે.

પહેલાં-પહેલાં તો આ નિશ્ચય કરો કે અમે આત્મા બાપની સાથે રહેવા વાળા છીએ. આપણે એમનાં બાળકો છીએ તો જરૂર વારસો મળવો જોઈએ. આ પણ તમે જાણો છો કે આ જે આત્માઓનું ઝાડ છે એનાં પહેલા જરૂર બીજ હોય છે. જેમ વિભાગ બનાવે છે. મોટા બાપ પછી એમનાથી ૨-૪ બાળકો નીકળ્યાં, પછી એમનાથી બીજા નીકળે. એક બે વૃદ્ધિને પામતાં-પામતાં ઝાડ મોટું થઈ જાય છે. સંપ્રદાય નો નકશો હોય છે. ફલાણા થી ફલાણા નીકળ્યાં.....

આપ બાળકો જાણો છો મૂળવતન માં બધી આત્માઓ રહે છે. એમનું પણ ચિત્ર છે. ઊંચે થી ઊંચા બાપ છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં છે-બાબા આ શરીર માં આવેલાં છે. રુહાની બાપ આમનામાં આવીને રુહો ને ભણાવે છે. સૂક્ષ્મવતન માં તો નહિં ભણાવશે. સતયુગ માં તો આ નોલેજ કોઈને પણ રહેતું નથી. બાપ જ આ સંગમયુગ પર આવીને આ નોલેજ આપે છે. આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ રુપી ઝાડ નું નોલેજ કોઈ ને છે નહીં. કલ્પ ની આયુ જ ખુબ મોટી લખી દીધી છે. હમણાં બાપ તમને સમજાવે છે - બાળકો હમણાં તમારે ફરી ઘરે જવાનું છે. તે છે આત્માઓનું ઘર. બાપ અને બાળકો રહે છે, બધાં ભાઈઓ છે. ભાઈ અને બહેન ત્યારે કહેવાય છે જ્યારે અહીંયા શરીર ધારણ કરે છે. આપણે આત્માઓ બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ. ભાઈ નાં જરૂર બાપ પણ હશે ને. એ છે પરમપિતા પરમાત્મા. બધી આત્માઓ શરીર માં રહેતાં એમને યાદ કરે છે. સતયુગ-ત્રેતા માં કોઈ યાદ નથી કરતાં. પતિત દુનિયામાં બધાં એમને યાદ કરે છે કારણ કે બધાં રાવણ ની જેલ માં છે. સીતા પોકારતી હતી હૈં રામ. બાપ સમજાવે છે રામ કોઈ ત્રેતા વાળા યાદ નથી આવતાં. રામ પરમપિતા પરમાત્મા ને સમજી યાદ કરતા રહે છે. આત્મા પોકારે છે. હમણાં તમે જાણો છો અડધાકલ્પ પછી આપણે કોઈને પોકારીશું નહીં કારણ કે સુખધામ માં રહીશું. આ સમયે બાપ જ સમજાવે છે, બીજું કોઈ જાણતું જ નથી. તે તો કહી દે છે કે આત્મા સો પરમાત્મા, આત્મા પરમાત્મા માં લીન થઈ જાય છે. બાપ સમજાવે છે, આત્મા તો અવિનાશી છે. એક પણ આત્મા નો વિનાશ નથી થઈ શકતો. જેમ બાપ અવિનાશી તેમ આત્મા પણ અવિનાશી છે. અહીં આત્મા પતિત તમોપ્રધાન બને છે, પછી બાપ સતોપ્રધાન પવિત્ર બનાવે છે. આખી દુનિયાને તમોપ્રધાન બનવાનું જ છે. પછી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. પતિત દુનિયાને પાવન બનાવવા બાપ ને આવવું પડે છે. એમને કહે જ છે ગોડ ફાધર (પરમપિતા). બાપ પણ અવિનાશી છે, આપણે આત્માઓ પણ અવિનાશી છે, આ ડ્રામા પણ અવિનાશી છે. આપ બાળકો જાણો છો કે આ દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી કેવી રીતે રિપિટ થાય છે. આ ચારેય યુગો માં આપણો પાર્ટ ચાલે છે. આપણે સૂર્યવંશી પછી ચંદ્રવંશી બનીએ છીએ. ચંદ્રવંશી જેમ સેકન્ડ ગ્રેડ (દ્વિતીય શ્રેણી) માં આવી જાય છે. ૧૪ કળા વાળાઓ ને સૂર્યવંશી નથી કહી શકાતું. હકીકત માં દેવી-દેવતા પણ એમને નથી કહી શકાતું. દેવી-દેવતા સંપૂર્ણ નિર્વિકારી, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ ને કહેવાય છે. રામ ને ૧૪ કળા સંપન્ન કહેશું. તમારા જ ૮૪ જન્મો નો હિસાબ સમજાવાય છે. નવી વસ્તુ પછી જૂની થાય છે તો તે મજા નથી રહેતી. પહેલાં સંપૂર્ણ પવિત્ર રહે છે પછી થોડાં વર્ષ પૂરાં થશે તો થોડું જૂનું કહેશે. મકાન નું પણ દૃષ્ટાંત અપાય છે. એવી રીતે દરેક વસ્તુ થાય છે. આ દુનિયા પણ એક મોટો માંડવો છે. આ આકાશ તત્વ બહુ વિશાળ છે, એનો કોઈ અંત નથી. આનો અંત ક્યાં છે, તે કાઢી નથી શકાતું. ચાલતાં જાઓ, અંત થઈ નથી શકતો. બ્રહ્મ મહત્ત્વ નો પણ કોઈ અંત થઈ નથી શકતો. આમ વિજ્ઞાન વાળા કેટલી કોશિશ કરે છે અંત જોવાનો પરંતુ જોઈ નથી શકતાં, અંત પામી નથી શકતાં. બ્રહ્મ તત્વ બહુ જ વિશાળ, બેઅંત છે. આપણે આત્માઓ ખૂબ થોડી જગ્યા માં રહીએ છીએ. અહીંયા બિલ્ડીંગ વગેરે કેટલી મોટી-મોટી બનાવે છે. સ્પેશ (એરીયા) ધરતીની ખૂબ વિશાળ છે. ખેતી વગેરે પણ તો જોઈએ ને. ત્યાં તો ફક્ત આત્માઓ રહે છે. આત્મા શરીર વગર કેવી રીતે ખાશે? ત્યાં તો અભોક્તા છે. ખાવાની કે ભોગવવા ની વગેરે ની કોઈ વસ્તુ હોતી જ નથી. બાપ સમજાવે છે આ જ્ઞાન આપ બાળકો ને એક જ વાર મળે છે. ફરી કલ્પ નાં પછી આપ બાળકોને અપાય છે. તો આ નશો હોવો જોઈએ. આપણે દેવતા ધર્મ વાળા હતાં. તમે કહો છો બાબા આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં અમે તમારી પાસે આવ્યાં હતાં - શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનવાં. હવે ફરી અમે તમારી પાસે આવ્યાં છીએ. એ નિરાકાર હોવાનાં કારણે તમે કહેશો દાદા પાસે આવ્યાં છીએ. બાપે આમનામાં પ્રવેશ કર્યો છે. બાપ કહે છે-જેમ તમે ઓર્ગન (અવયવો) લઈ પાર્ટ ભજવો છો તેમ જ હું પણ ઓર્ગન નો આધાર લઉં છું. નહીં તો હું પાર્ટ કેવી રીતે ભજવું? શિવ જયંતી પણ મનાવે છે. શિવ તો નિરાકાર છે. એમની જયંતી કેવી રીતે થઈ? મનુષ્ય તો એક શરીર છોડી બીજું લે છે. બાપ કહે છે-હું કેવી રીતે આવીને આપ બાળકોને રાજયોગ શીખવાડું. મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવા માટે રાજયોગ બાપ જ આવીને શીખવાડે છે. મને જ પતિત-પાવન, જ્ઞાન નાં સાગર કહે છે. મને ઝાડ નાં આદિ-મધ્ય-અંત ની ખબર છે.

આપ બાળકો સમજો છો બાબા આમનામાં પ્રવેશ કરી અમને બધું નોલેજ સમજાવે છે. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર નાં પાર્ટ ને પણ સમજવો જોઈએ. બાપ ને તો સમજે છે કે તે પતિત-પાવન છે. દરેકની મહિમા અલગ-અલગ, કર્તવ્ય અલગ-અલગ હોય છે. રાષ્ટ્રપતિ, પ્રધાનમંત્રી વગેરે બને છે. આત્મા કહે છે કે આ મારું શરીર છે. હું પ્રધાનમંત્રી છું. આત્મા શરીર ની સાથે ન હોય તો બોલી ન શકે. શિવબાબા પણ છે નિરાકાર. એમને પણ બોલવા માટે કર્મેન્દ્રિયો નો આધાર લેવો પડે છે, એટલે દેખાડે છે - મુખ થી ગંગા નીકળી. હવે શિવ તો છે બિન્દી. એમને મુખ ક્યાંથી આવ્યું? તો આમનામાં આવીને બેસે છે, એમનાથી જ્ઞાન ગંગા વહાવે છે. બાપ ને જ બધાં યાદ કરે છે-હું પતિત-પાવન આવો. અમને આ દુઃખ થી છોડાવો. એ જ મોટામાં મોટા સર્જન છે. એમનામાં જ પતિતો ને પાવન બનાવવાનું જ્ઞાન છે. સર્વ પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળા એક સર્જન છે. સતયુગ માં બધાં નિરોગી હોય છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ સતયુગ નાં માલિક છે. એમને આવાં કર્મ કોણે શીખવાડ્યાં જે આવાં નિરોગી બન્યાં. બાપ જ આવીને શ્રેષ્ઠ કર્મ શીખવાડે છે. અહીંયા તો કર્મ જ કુટતાં રહે છે. સતયુગ માં તો એવું નહીં કહેશે કે કર્મ એવાં છે. ત્યાં કોઈ દુઃખ, રોગ હોતાં નથી. અહીંયા તો એક-બીજા ને દુઃખ જ આપતાં રહે છે. સતયુગ-ત્રેતા માં દુઃખની વાત હોતી નથી, જે કહેવાય કે આ કર્મો નો ભોગ છે. કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ નો અર્થ કોઈ સમજી જ નથી શકતાં. તમે જાણો છો દરેક વસ્તુ પહેલાં સતોપ્રધાન પછી સતો રજો તમો બને છે. સતયુગ માં પ તત્વ પણ સતોપ્રધાન રહે છે. આપણાં શરીર પણ સતોપ્રધાન પ્રકૃતિ નાં હોય છે પછી આત્માની બે કળા ઓછી થવાથી શરીર પણ એવું બને છે. સૃષ્ટિની પણ બે કળા ઓછી થઈ જાય છે. આ બધું બાપ જ બેસી સમજાવે છે, બીજું કોઈ સમજાવી ન શકે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. હમણાંથી જ બાપની શ્રીમત પર એવાં શ્રેષ્ઠ કર્મ કરવાનાં છે, જે પછી ક્યારેય કર્મ ફૂટવા ન પડે અર્થાત્ કર્મોની સજાઓ ન ખાવી પડે.
2. કોઈ પણ વિનાશી વસ્તુ નો નશો નથી રાખવાનો. આ દેહ પણ વિનાશી છે, આનો પણ નશો નથી રાખવાનો, સમજદાર બનવાનું છે.

વરદાન :- ફરમાન ની પાલના દ્વારા સર્વ અરમાનો ને ખતમ કરવા વાળા માયાપુત્ર ભવ અમૃતવેલા થી લઈને રાત સુધી દિનચર્યા માં જે પણ ફરમાન મળેલાં છે, એ જ પ્રમાણે પોતાની વૃત્તિ, દૃષ્ટિ, સંકલ્પ, સ્મૃતિ, સેવા અને સંબંધ ને ચેક કરો. જે દરેક સંકલ્પ દરેક કદમ ફરમાન ને પાલન કરે છે એમનાં બધાં અરમાન ખતમ થઈ જાય છે. જો અંદર માં પુરુષાર્થ નાં કે સફળતા નાં અરમાન પણ રહી જાય છે તો જરૂર ક્યાંક ને ક્યાંક કોઈ ફરમાન પાલન નથી થઈ રહ્યું. તો જ્યારે પણ કોઈ મૂંઝવણ આવે તો ચારે તરફ થી ચેક કરો - આનાંથી માયાપૂત્ર સ્વતઃ બની જશો.

સ્લોગન :- પોતાની સૂક્ષ્મ કમજોરીઓનું ચિંતન કરીને એને મિટાવી દેવી - આ જ સ્વચિંતન છે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે આખી દુનિયાથી વિકારોની તપત બુઝાવી બધાને શીતળ બનાવવાં , જ્ઞાન વરસાદ શીતળ બનાવી દે છે ”

પ્રશ્ન :- કઈ તપત આખી દુનિયાને બાળી રહી છે?

ઉત્તર :- કામ વિકાર ની તપત આખી દુનિયાને બાળી રહી છે. બધાં કામ અગ્નિ માં બળીને કાળા થઈ ગયાં છે. બાપ જ્ઞાન વરસાદ થી તેમને શીતળ બનાવે છે. જેમ વરસાદ પડવાથી ધરતી શીતળ થઈ જાય છે તો આ જ્ઞાન વર્ષા થી ૨૧ જન્મોનાં માટે તમે શીતળ બની જાઓ છો. કોઈ પણ પ્રકારની તપત નથી રહેતી. તત્વ પણ સતોપ્રધાન બની જાય છે. કોઈ પણ તપતાં નથી.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો કોની યાદ માં બેઠા છે? જરૂર પોતાનાં રુહાની બાપ ની યાદ માં બેઠા છે. રુહ પોતાનાં પરમપિતા પરમાત્મા ની યાદ માં બેઠી છે કે અમને રુહાની બાપ આવીને રિફ્રેશ કરી શીતળ બનાવે, કારણ કે કામ ચિતા પર બેસી ભારત બળી ગયું છે. ગાએ પણ છે તપત બુઝાવો. તપત કોની? કામ ચિતા ની. ખૂબ તપત થાય છે તો મનુષ્ય મરી જાય છે. આ કામ ચિતા ની તપત માં ભારત એકદમ બળી ગયું છે એટલે બાપ ને યાદ કરે છે કે આવીને શીતળ બનાવો. વરસાદ પડવાથી શીતળતા થઈ જાય છે. ધરતી શીતળ થઈ જાય છે. આ તો વરસાદ છે જ્ઞાન નો. એક જ વાર આવીને આટલાં શીતળ બનાવે છે. આટલું બધું આપી દે છે જે સતયુગ માં કોઈ પણ ચીજ ની ઉત્કંઠા નથી રહેતી. અડધોકલ્પ ઉત્કંઠા માં રહેતા આવ્યાં છો - બાપ આવીને શીતળ બનાવો. પતિત-પાવન બાપ આવીને આપણને શીતળ બનાવે. આ જ્ઞાન વરસાદ થી ભારત અથવા આખી દુનિયા શીતળ થઈ જાય છે. તમે સ્વર્ગ નાં માલિક બની જાઓ છો. મનુષ્ય મરે છે તો કહે છે સ્વર્ગવાસી થયાં. તે તો ફક્ત મુખ મીઠું કરે છે. તમે જાણો છો સ્વર્ગની હવે સ્થાપના થઈ રહી છે. બાબા આવેલાં છે, આ જ્ઞાન વર્ષા કરી રહ્યાં છે. શીતળતા ની અસર ૨૧ જન્મ રહે છે. ત્યાં ન વરસાદ, ન કોઈ પણ વસ્તુની ઈચ્છા રહે છે. સદૈવ વસંત જ વસંત રહે છે. ત્યાં કોઈ પણ પ્રકાર નું દુઃખ નથી રહેતું. સૂર્ય પણ સતોપ્રધાન બની જાય છે. ક્યારેય તપત નથી દેખાડતો. તમે આખાં વિશ્વનાં માલિક બની જાઓ છો. હમણાં તો ગુલામ છો ને. ગાએ છે હું ગુલામ, હું ગુલામ તારો...,બાપ ને યાદ કરે છે. હવે બાપ કહે છે - તમારી સેવામાં હું તમારો ગુલામ આવીને બનું છું. આપ બાળકોની સેવા કરું છું. પારકા, પતિત દેશ, પતિત શરીર માં હું આવું છું. આ પતિત દુનિયામાં એક પણ પાવન હોઈ નથી શકતું. સતયુગ ને પાવન, કળયુગ ને પતિત કહેવાય છે કારણ કે બધાં વિકારી છે. ભારતવાસી જ આ નોલેજ ને સમજશે. જેમણે ૮૪ જન્મ લીધાં છે તે જ આ નોલેજ સાંભળશે કે જે સતયુગ-ત્રેતા માં આવવા વાળા છે તે જ આવીને બ્રાહ્મણ બનશે, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. બાપે સમજાવ્યું છે હમણાં તમે બ્રાહ્મણ વર્ણ માં છો પછી તે જ દેવતા વર્ણ માં આવશે. બ્રાહ્મણ વર્ણ અર્થાત્ બ્રાહ્મણ ધર્મ સ્થાપન કરવા બાપ આવે છે. બ્રહ્મા, બ્રાહ્મણ ધર્મ સ્થાપન કરે છે. એવું નહીં કહેશે કે પરમપિતા પરમાત્મા આવીને શૂદ્રો ને બ્રાહ્મણ બનાવે છે. આ તમારી બાજોલી ચાલે છે. આ તો ખૂબ સહજ છે. તમે જાણો છો આ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે? વિરાટ રૂપ માં બ્રાહ્મણોની ચોટી અને શિવબાબા ને ભૂલી ગયાં છે. કહે છે દેવતા, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર.... પછી શૂદ્ર થી દેવતા. હવે બ્રાહ્મણ ક્યાં ગયાં? બ્રાહ્મણ લોકો ગાએ પણ છે બ્રાહ્મણ દેવતાય નમઃ. તો પ્રજાપિતા બ્રહ્માની વંશાવલી ક્યાં ગઈ? પ્રજાપિતા બ્રહ્માનું નામ કેટલું પ્રસિદ્ધ છે. ચિત્રોમાં પણ કેટલી ભૂલ કરી દીધી છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ની સંતાન નું કોઈ નામ-નિશાન નથી. સ્કૂલ માં શિક્ષક ભણાવે છે. તે છતાં પણ સોર્સ ઓફ ઈનકમ (આવક નું સાધન) છે. લક્ષ્ય-હેતુ તો જરૂર જોઈએ. આપ બાળકો જાણો છો તે ભણતર થી જ પદ મળે છે. પતિત દુનિયામાં ભગવાન આવીને પતિતો ને ભણાવે છે. બાપ કહે છે - હું આપ બાળકોને ભણાવીને પાવન બનાવું છું. આ ભણતર થી આવક જુઓ કેટલી ભારે છે. અડધાકલ્પ માટે તમે તકદીર બનાવો છો. ભારત માં ગવાયેલ છે ૨૧ પેઢી, હવે તમે બેહદ નાં બાપ થી ૨૧ પેઢી બેહદ નો વારસો પામો છો. લૌકિક બાપ નો છે અલ્પકાળ ક્ષણ ભંગુર નો વારસો. આ બાપ થી તમે એવો વારસો પામો છો જે પેઢી દર પેઢી તમને દુઃખ નથી રહેતું. ભારતમાં જ બેહદ નું સુખ હતું. આ જ્ઞાન બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. આ જ્ઞાન આપવા વાળા બાપ જાણે અને જેમને આપે છે તે જાણે, બીજું ન જાણે કોઈ. ગ્રંથ માં પણ એમની મહિમા ગવાયેલી છે. એકોઅંકાર.... નિરાકાર, નિર-અહંકાર. આનો અર્થ પણ હમણાં તમે

સમજો છો. તે તો ફક્ત ગાય છે નિરહંકારી. આટલી મોટી ઓથોરિટી (સત્તા) હોવા છતાં પણ એમને કોઈ અહંકાર નથી. અહિયાં થોડી પણ પોઝિશન (પદ) વાળા હોય છે તો એટલો નશો તેમને રહે છે. તે છે અલ્પકાળ વાળા પદ નો નશો કે હું ફલાણો છું... હવે તમને આ રુઠાની ભણતર નો નશો છે. તમારી આત્મા હમણાં જાણે છે - આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે ત્યારે જ બાપ ને યાદ કરી શકશો. બાપ ની સાથે યોગ તૂટવાથી માયા નો ગોળો લાગી જાય છે, મુરઝાઈ જાય છે. યાદ કરતા રહો તો ખુશીનો પારો ચઢેલો રહે. કોઈ મોટી પરીક્ષા પાસ કરે છે તો ખુશી થાય છે. સમજે છે બસ આની ઉપર કોઈ બીજું ભણતર નથી. તમે પણ જાણો છો આપણાં આ ભણતર થી ઊંચું બીજું કોઈ ભણતર છે નહીં. આ લક્ષ્મી-નારાયણે ભૂતકાળ માં જરૂર આવું ભણતર ભણ્યું છે. રાજયોગ શીખ્યાં છે ત્યારે મહારાજા-મહારાણી બન્યાં છે. રાજયોગ તો પ્રસિદ્ધ છે. પરમપિતા પરમાત્મા આવીને રાજયોગ શીખવાડે છે - સ્વર્ગ નાં માટે. કહે પણ છે ભૂતકાળ માં એવાં કર્મ કર્યાં છે ત્યારે આ બન્યાં છે.

તમે જાણો છો - આ જન્મ માં આપણે એવાં કર્મ શીખીએ છીએ જે ભવિષ્ય ૨૧ જન્મનાં માટે રાજ્ય કરીશું કે સ્વર્ગ માં વિરાજમાન થઈશું. યથા રાજા, રાણી તથા પ્રજા પણ છે ને. રાજધાની છે ને. બાપ આવ્યાં છે - રાજધાની સ્થાપન કરવાં. પછી તમે જઈને ૨૧ જન્મ પાલના કરશો. ૬૩ જન્મ તો દુઃખ ભોગવ્યાં છે. તે બધું ખતમ થઈ જશે. ભારત ને સ્વર્ગ કહેવાય છે, હમણાં તો નર્ક છે. સૃષ્ટિ કેટલી બદલાઈ છે. તે રાજાઈ ક્યાં ચાલી ગઈ? રાવણ રાજ્ય શરૂ થવાથી પછી તમે પતિત બની જાઓ છો. બાપ કહે છે તમે પોતાનાં ૮૪ નાં ચક્ર ને નથી જાણતાં. હવે આપ બાળકોને વારંવાર સમજાવાય છે. તમે ૮૪ જન્મોનું ચક્ર પૂરું કર્યું છે. હવે તમારો આ અંતિમ જન્મ છે. હવે ફરીથી પોતાનો વારસો લેવાનો છે. તમારે મુક્તિધામ માં બેસી નથી જવાનું. તમારો ઓલરાઉન્ડર (સર્વાંગી) પાર્ટ છે. એવાં ઘણાં છે જે સતયુગ થી લઈને દ્વાપર કળયુગ સુધી પણ મુક્તિધામ માં રહે છે. એવું નહીં કહેવાશે અહીંયા આવવાથી મુક્તિધામ સારું છે. તે તો મચ્છરો સદૃશ્ય થઈ ગયું. આવ્યાં અને આ ગયાં. મનુષ્યની મહિમા ગવાયેલી છે. આ મંદિર કોનાં છે? જે શરૂ થી લઈને પાર્ટ ભજવતાં આવ્યાં છે, તેમના જ યાદગાર બનતા આવ્યાં છે. અંત માં જે આવે છે તેમની યાદગાર છે શું? કંઈ પણ નથી. તમારી કેટલી ભારે યાદગાર છે. સૌથી વધારે તમે પાર્ટ ભજવો છો. તમે પોતાની પ્રાલબ્ધ નો સમય પૂરો કરી જ્યારે ભક્તિમાર્ગ માં આવો છો ત્યારે પછી તમારા યાદગાર તથા શિવબાબા નાં મંદિર બનવાનાં શરૂ થાય છે, પછી બીજા ધર્મ આવે છે. તેમનો ધર્મ સ્થાપન થાય છે. તમે પોતાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી પણ જાણો છો અને બીજા ધર્મ વાળાઓની પણ જાણો છો. ૮૪ જન્મો ની સીડી છે. પહેલાં આપણે સ્વર્ગ માં આવીએ છીએ પછી ઉતરીએ કેવી રીતે છીએ - આ તમારી બુદ્ધિમાં છે. દરેક જન્મ માં ભિન્ન નામ રૂપ વાળા મિત્ર-સંબંધી વગેરે મળે છે. આ બધો ડ્રામા માં તમારો પાર્ટ પહેલાં થી જ નોંધાયેલો છે. આ બેહદ નો ડ્રામા છે, જે હબ્બૂ રિપીટ થાય છે. તમે જાણો છો આપણે જ દેવી-દેવતા હતાં જે ૮૪ જન્મ લઈ શૂદ્ર બન્યાં. ફરી આપણે જ દેવી-દેવતા બનીએ છીએ. મનુષ્ય તો કહી દે છે આત્મા સો પરમાત્મા. હકીકત માં હમ સો નો અર્થ આ છે. તેઓ પછી કહી દે છે આત્મા સો પરમાત્મા, પરમાત્મા સો આત્મા. રાત-દિવસ નો ફર્ક છે ને. તમે હવે આ બધી વાતોને જાણો છો. તમે હવે પાંડવ બન્યાં છો. કૌરવ પાંડવ ભાઈ-ભાઈ હતાં ને. હવે બાપ મળ્યાં છે તો તમે કૌરવ થી પાંડવ બન્યાં છો. બાપ તમને દુઃખ થી છોડાવી ગાઈડ (માર્ગદર્શક) બની લઈ જાય છે. ઘર ની તો કોઈને ખબર નથી. તેઓ કહે છે આત્મા બ્રહ્મ માં લીન થઈ જશે. તો ઘર થોડી થયું. ઘર માં તો રહેવાય છે. તેને ઇનકારપોરિયલ વર્લ્ડ (નિરાકારી દુનિયા) કહેવાય છે. હવે આપ બાળકો જાણો છો - આપણે નિરાકારી આત્મા નિરાકાર વર્લ્ડ માં બિંદી માફક નિવાસ કરીએ છીએ. ત્યાં પણ નિરાકારી ઝાડ છે. આ ડ્રામા બનેલો છે. બીજ અને ઝાડ ને જાણવાનું છે. આનું નામ જ છે વેરાઈટી ધર્મોનું ઝાડ, આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ છે. આનાં બીજરૂપ બાપ છે, કેટલી વેરાઈટી (વિવિધતા) છે. દરેક ધર્મ વાળા નાં ફીચર્સ ન્યારા પછી અહીંયા પણ એક નો ચહેરો ન મળે બીજા થી. આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. કલ્પવૃક્ષ ની આયુ ૫ હજાર વર્ષ છે - આ બાપ જ સમજાવે છે. મનુષ્ય એક્ટર્સ છે, અહીંયા પાર્ટ ભજવવાં આવે છે. આ માંડવો છે, પ્રકાશ માટે સૂર્ય ચંદ્ર વગેરે છે. આ કોઈ દેવતા થોડી છે, આ તો બત્તિઓ છે. પરંતુ સર્વિસ કરે છે, એટલે દેવતા કહી દે છે. હકીકત માં દેવતાઓ કોઈ સર્વિસ નથી કરતાં, સર્વિસ તો આપ બાળકો કરો છો. બાપ ઓબીડીયન્ટ સર્વન્ટ (આજ્ઞાકારી સેવક) છે. બાળકો દુઃખી થાય છે, તો બાપ ને તરસ પડે છે. બાપ આવ્યાં છે સમજાવવાં. આપ બાળકોને ફરી થી એ જ દેવી-દેવતા પદ પ્રાપ્ત કરાવવા આવું છું. ચઢતી કળા, ઉતરતી કળા દરેક વસ્તુ ની હોય છે. જૂની દુનિયાને તમોપ્રધાન, નવી દુનિયાને સતોપ્રધાન કહેવાય છે. દરેક વસ્તુ નવી થી જૂની થાય છે. આત્મા કહે છે - આ શરીર પણ તમોપ્રધાન પતિત છે. આ સતયુગ માં આત્મા અને શરીર સતોપ્રધાન હતાં. માથું નહોતાં ખપાવતાં આત્માને હવે જ્ઞાન મળ્યું છે. સ્મૃતિ આવી છે, આપણે ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ. આ રહસ્ય બેહદ નાં બાપ સમજાવે છે. દુઃખ માં બાપ ને જ પોકારતાં રહે છે.

રહેમ કરો હૈં દુઃખહર્તા સુખકર્તા... ભારત જ સૌથી સુખી હતો ને. ભારત જેવો પવિત્ર ખંડ બીજો કોઈ હોઈ ન શકે. હમણાં બાપ આપ બાળકોની ઝોલી અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો થી ભરે છે. ક્યારેય આવાં બાપ જોયાં છે. કહે છે બાળકો, હું તમારા માટે વૈકુંઠ સોગાત માં લાવ્યો છું. તમે સ્વર્ગવાસી હતાં, હવે પતિત નર્કવાસી બની ગયાં છો. પાવન તેમને કહેવાય છે જે વિકાર માં નથી જતાં. સતયુગ માં છે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી. આ સમયે છે - સંપૂર્ણ વિકારી. બાપ કહે છે તમે પણ સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતાં. હવે સંપૂર્ણ વિકારી બન્યાં છો, ફરી સંપૂર્ણ નિર્વિકારી દેવતા પદ પામવાનું છે - બાપ ને યાદ કરવાથી. અક્ષર જુઓ કેટલાં સરસ છે - મનમનાભવ. મુજ બાપ ને યાદ કરો તો તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો. હું સર્વશક્તિમાન છું ને. મને યાદ કરો. યાદ ને જ યોગ અગ્નિ કહેવાય છે, જેનાથી તમારા પાપ દગ્ધ થશે. તમે પવિત્ર બની જશો. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. રુહાની ભણતર નાં નશા માં રહેવાનું છે. બાપ સમાન નિરહંકારી બનવાનું છે. પોઝિશન (પદ) વગેરે નો અહંકાર નથી રાખવાનો.
2. પોતાની ઝોલી જ્ઞાન રત્નો થી ભરવાની છે. સંપૂર્ણ નિર્વિકારી બની દેવતા પદ પામવાનું છે. ક્યારેય પણ મુરઝાવાનું નથી.

વરદાન :-

સર્વ આત્માઓનાં પતિત સંકલ્પ કે વૃત્તિઓ ને ભસ્મ કરવા વાળા માસ્ટર જ્ઞાન સૂર્ય ભવ જેમ સૂર્ય પોતાની કિરણો થી કચરો, ગંદકી નાં કીટાણું ભસ્મ કરી દે છે. એમ જ્યારે તમે માસ્ટર જ્ઞાન સૂર્ય બનીને કોઈ પણ પતિત આત્મા ને જોશો તો તેમનો પતિત સંકલ્પ, પતિત વૃત્તિ કે દૃષ્ટી ભસ્મ થઈ જશે. પતિત-પાવની આત્મા પર પતિત સંકલ્પ વાર ન કરી શકે. પતિત આત્માઓ પતિત-પાવનીઓ પર બલિહારી જશે. એનાં માટે માઈટ હાઉસ અર્થાત્ માસ્ટર જ્ઞાન સૂર્ય સ્થિતિ માં સદા સ્થિત રહો.

સ્લોગન :-

પોતાનાં ધારણા સ્વરૂપ થી યોગી જીવન નો પ્રભાવ નાખવો - આ ખૂબ મોટી સેવા છે.

“ મીઠા બાળકો - અમર બાબા આવ્યાં છે તમને જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર આપવાં , હમણાં ત્રણેય કાળ અને ત્રણેય લોક ને જાણો છો ”

પ્રશ્ન :- રુહાની બાપ રુહો ને વારસો કયાં આધાર પર આપે છે?

ઉત્તર :- ભણતર નાં આધાર પર. જે બાળકો સારી રીતે ભણે છે દેહ-અભિમાન ને છોડી દેહી-અભિમાની રહેવાનો પુરુષાર્થ કરે છે, એમને જ બાપ નો વારસો મળે છે. લૌકિક બાપ ફક્ત બાળકો ને વારસો આપે પરંતુ પારલૌકિક બાપ નો સંબંધ રુહો થી છે, એટલે રુહો ને વારસો આપે છે.

ગીત :- ભોલેનાથ સે નિરાલા

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો, રુહાની બાપ થી અમરકથા સાંભળી રહ્યાં છે - આ મૃત્યુલોક થી અમરલોક માં જવાનાં માટે. નિર્વાણધામ ને અમરલોક નથી કહેવાતું. અમરલોક જ્યાં તમે અકાળે મૃત્યુ ને નથી પામતાં એટલે એને અમરલોક કહેવાય છે. રુહાની બાપ જેને અમરનાથ કહેવાય છે. જરૂર અમરલોક માં લઈ જવા માટે મૃત્યુલોક માં કથા સંભળાવશે. ત્રણ કથાઓ ભારતમાં જ પ્રસિદ્ધ છે. અમરકથા, સત્ય નારાયણ ની કથા, તિજરી ની કથા. ભક્તિ માર્ગ માં તો તિજરી નો અર્થ કોઈ સમજતું જ નથી. જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર જ્ઞાન સાગર અમર બાબા નાં સિવાય કોઈ આપી ન શકે. આ પણ ખોટી કથાઓ સંભળાવે છે. મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો હવે જાણી ગયા છે કે અમને હવે જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળી રહ્યું છે, જે ત્રીજા નેત્ર થી ત્રણેય કાળ, ત્રણેય લોક ને તમે જાણી ચૂક્યાં છો. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને પણ જાણી ચૂક્યાં છો એટલે બાળકો પોતાને ત્રિકાળદર્શી પણ સમજે છે. આપ મીઠા-મીઠા બાળકો વગર સૃષ્ટિ માં કોઈ ત્રિકાળદર્શી નથી હોતું. ત્રણેય કાળ અર્થાત્ સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને નથી જાણતાં. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન ને ઘણાં જાણે છે. પરંતુ ત્રણેય કાળ નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને કોઈ નથી જાણતું. હમણાં મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો રુહાની બાપ થી સાંભળી રહ્યા છે. આપણે એમનાં બાળક બન્યાં છીએ. એક જ વાર આપ રુહાની બાળકોને રુહાની બાપ મળે છે. રુહો ને ભણાવે છે બીજા બધાં દેહ-અભિમાની હોવાનાં કારણે કહે છે-હું આ ભણું છું. હું આ કરું છું. દેહ-અભિમાન આવી જાય છે. હમણાં આ સંગમ પર રુહાની બાપ આવી ને રુહાની બાળકોને કહે છે તમે સારી રીતે ભણો. બાપ થી દરેક બાળક વારસો લેવાનો હકદાર છે કારણ કે બધાં રુહાની બાળકો છો ને. લૌકિક સંબંધ માં ફક્ત બાળક વારસા નો હકદાર બને છે. આ પારલૌકિક સંબંધ માં બધાં બાળકો, રુહો ને વારસો મળે છે. અમરનાથ ની પણ કથા સંભળાવે છે. કહે છે પાર્વતી ને પહાડો પર, ગુફાઓમાં જઈને કથા સંભળાવી. આ તો ખોટું છે ને. હવે તમે બાળકો જાણો છો કે ખોટું શું છે, સાચું શું છે. સાચું તો જરૂર સાચાં બાબા જ સંભળાવશે. બાપ એક જ વાર સાચું સંભળાવી સચખંડ નાં માલિક બનાવે છે. તમે જાણો છો આ જુઠખંડ ને આગ લાગવાની છે. આ જે કંઈ જોવામાં આવે છે, આ નહીં રહેશે. સમય બાકી થોડો છે. આ શિવબાબા નો જ્ઞાન યજ્ઞ છે. જેમ લૌકિક સંબંધમાં પણ બાપ યજ્ઞ રચે છે. કોઈ રુદ્ર યજ્ઞ રચે છે, કોઈ ગીતા યજ્ઞ. કોઈ રામાયણ યજ્ઞ રચે છે. આ છે શિવબાબા અથવા રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ. આ અંતિમ યજ્ઞ છે.

તમે જાણો છો આપણે અમરપુરી માં હમણાં જઈ રહ્યાં છીએ. બાકી થોડી મિનિટ નો હવે રસ્તો છે. કોઈ પણ મનુષ્ય ને આ ખબર નથી. તેઓ તો કહી દે છે-મૃત્યુલોક થી અમરલોક માં જવા માટે ૪૦,૦૦૦ વર્ષ હજું પડ્યાં છે. અમરલોક સતયુગ ને કહેવાય છે. આપ બાળકોને હમણાં બાબા સમ્મુખ બેસી અમરકથા, તિજરી ની કથા, સત્ય નારાયણ ની કથા સંભળાવી રહ્યાં છે. ભક્તિમાર્ગ માં શું-શું થાય છે, તે તો જોયું. ભક્તિ માર્ગ નો કેટલો વિસ્તાર છે. જેમ ઝાડનો ખૂબ વિસ્તાર હોય છે તેમ જ ભક્તિ નું પણ મોટું કર્મકાંડ નું ઝાડ છે. યજ્ઞ, વ્રત, નિયમ, જપ-તપ વગેરે કેટલું કરે છે. આ જન્મ નાં ભક્ત તો બહુજ બેઠા છે. મનુષ્યો ની વૃદ્ધિ થતી રહે છે. તમે ભક્તિમાર્ગ માં આવ્યાં છો ત્યાર થી બીજા ધર્મ સ્થાપન થયાં છે. દરેક નો પોતાનાં ધર્મ થી સંબંધ છે. દરેકની રીત-રિવાજ અલગ છે. ભારત અમરપુરી હતું, ભારત હમણાં મૃત્યુલોક છે. તમે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા હતાં. પરંતુ હમણાં પતિત હોવાનાં કારણે તમે પોતાને દેવતા કહી નથી શકતાં. આ તમે ભૂલી ગયાં છો કે આપણે જ દેવતા હતાં. જેમ કહે છે કાઈસ્ટે અમારો ધર્મ સ્થાપન કર્યો તો અમારા કિશ્ન યાલ્યાં આવ્યાં છે. એવું નહીં કે

યુરોપિયન ધર્મ નાં છે. એમ તમે હિન્દુસ્તાન માં રહેવા વાળા અથવા ભારત માં રહેવા વાળા દેવી-દેવતા ધર્મ નાં છે. પરંતુ પોતાને દેવતા કહી નથી શકતાં. સમજો છો અમે તો પાપી, નીચ, કંગાળ, વિકારી છીએ. ભક્તિમાર્ગ માં મનુષ્ય દુઃખી થાય છે તો બાપ ને જ પોકારે છે. આ ફક્ત તમે બ્રાહ્મણ બાળકો જ જાણો છો કે જે બાપ ને પોકારતાં આવ્યાં છીએ એ આપણને બેહદ નો વારસો આપવા માટે અમરકથા સંભળાવી રહ્યાં છે. આપણે અમરપુરી નાં માલિક બનવા વાળા છીએ. અમરપુરી ને સ્વર્ગ કહેવાય છે. તમે કહેશો અમે સ્વર્ગવાસી બનવા માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ. કળયુગ માં મનુષ્ય મરે છે તો કહે છે સ્વર્ગવાસી થયાં. હવે એને કોઈ સ્વર્ગ માં જવા માટે કોઈ પુરુષાર્થ થોડી કર્યો? તમે તો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો અમરપુરી વૈકુંઠ માં જવા માટે. પુરુષાર્થ કરાવવા વાળા કોણ? અમરબાબા, જેમને અમરનાથ પણ કહેવાય છે. આ યજ્ઞ ને પાઠશાળા પણ કહેવાય છે. બીજી કોઈ પાઠશાળા ને યજ્ઞ નથી કહેવાતું. યજ્ઞ અલગ રચાય છે, જેમાં બ્રાહ્મણ લોકો બેસીને મંત્ર વાંચે છે. બાપ કહે છે આ તમારી કોલેજ પણ છે, યજ્ઞ પણ છે, બંને સાથે છે. તમે જાણો છો આ જ્ઞાન યજ્ઞ થી વિનાશ જવાળા પ્રજ્જ્વલિત થઈ, એમાં આખી દુનિયા સ્વાહા થઈ જવાની છે. પછી નવી દુનિયા બનવાની છે, એનું નામ જ છે મહાભારી મહાભારત લડાઈ. આનાં જેવી લડાઈ બીજી કોઈ હોતી નથી. કહે છે યુદ્ધ માં મુસલો થી લડાઈ થઈ. તમારા સાથે લડાઈ તો છે નહીં. આને મહાભારત લડાઈ કેમ કહે છે? ભારતમાં તો એક જ ધર્મ હોય છે ને. મોત તો બહાર છે. અહીંયા લડાઈ ની તો વાત જ નથી. બાપ સમજાવે છે-તમારાં માટે નવી દુનિયા જોઈએ તો જરૂર જૂની દુનિયા નો વિનાશ થશે.

આપ બાળકો ની બુદ્ધિમાં વિરાટ રૂપ નું પણ બધું જ્ઞાન છે. આ પણ સમજો છો જે કલ્પ પહેલાં આવ્યાં હતાં તે જ આવશે દેવતા બનવા માટે. બુદ્ધિનું કામ છે. આપણે જેટલાં બ્રાહ્મણ બન્યા છીએ, હવે ફરી દેવતા બનશું. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા પણ ગવાય છે. પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા મનુષ્ય સૃષ્ટિ રચે છે એટલે બ્રહ્મા ને પ્રજાપિતા કહે છે. પરંતુ કેવી રીતે, ક્યારે રચે છે? આ કોઈ નથી જાણતું. શું શરૂ માં મનુષ્ય નથી જેમને રચે છે? બોલાવે જ છે પતિત-પાવન આવો. તો જ્યારે મનુષ્ય પતિત હોય છે ત્યારે તો બાપ આવે છે. દુનિયા ને બદલવાની છે. તમને બાપ નવી દુનિયાનાં લાયક બનાવે છે. હમણાં બધાં તમોપ્રધાન જૂની દુનિયામાં છો પછી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. બાપે સમજાવ્યું છે - દરેક મનુષ્ય માત્ર ને, દરેક વસ્તુ ને સતો-રજો-તમો માં આવવાનું હોય છે. દુનિયા નવી થી જૂની જરૂર થાય છે. કપડાં પણ નવાં પહેરે છે પછી જૂનાં થાય છે. તમને જ્ઞાન મળ્યું છે, સાચી સત્ય નારાયણ ની કથા હમણાં તમે સાંભળી રહ્યાં છો. ગીતા છે સર્વશાસ્ત્રમઈ શિરોમણી. બાકી છે એમનાં બાળ-બચ્ચા. જેમ બ્રહ્માની વંશાવલી, તેમ ગીતા છે મુખ્ય. ઊંચે થી ઊંચા મા-બાપ, બાકી છે બાળકો. હમણાં મા-બાપ થી વારસો મળી શકે છે. બાકી કેટલાં પણ શાસ્ત્ર વાંચો, કંઈ પણ કરો, વારસો મળી ન શકે. કરીને જે શાસ્ત્ર વાંચે છે, એમની ખુબ કમાણી થાય છે. તે તો થઈ ગયું અલ્પકાળ માટે. અહીંયા આપ બાળકો સાંભળો છો તો કેટલી કમાણી કરો છો-૨૧ જન્મ માટે, વિચાર કરો. તે એક સંભળાવશે, બધાં એમને પૈસા આપશે. અહીંયા બાપ આપ બાળકોને સંભળાવે છે-તમે ૨૧ જન્મ માટે કેટલાં સાહુકાર બનો છો. ત્યાં સંભળાવવા વાળાનું ખિસ્સું ભરાય છે. ભક્તિ વગેરે કરવી પ્રવૃત્તિ માર્ગ વાળાઓનું કામ છે. તમે છો પ્રવૃત્તિ માર્ગ વાળા. તમે જાણો છો-સ્વર્ગ લોક માં આપણે પૂજ્ય હતાં. નહીં તો ૮૪ જન્મો નો હિસાબ ક્યાંથી આવ્યો? આ છે રુહાની જ્ઞાન, જે સુપ્રીમ રુહ જ્ઞાન સાગર થી મળે છે. પતિત-પાવન બાપ જ સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા છે. આપણને બાળકોને અમરકથા સંભળાવી રહ્યાં છે. જન્મ-જન્માંતર ખોટી કથા સાંભળતાં આવ્યાં છો. હવે સાચી કથા સાંભળી ને તમે ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બનો છો. ચંદ્રમાને ૧૬ કળા સંપૂર્ણ કહેવાય છે. સૂર્ય માટે નથી કહેતાં.

તમે જાણો છો આપણે આત્માઓ ભવિષ્ય માં સર્વગુણ સંપન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બનીશું. પછી અડધાકલ્પ પછી એમનામાં ખાદ પડી જાય છે. હમણાં તમે સમજો છો આપણે ફરી થી સર્વગુણ સંપન્ન, ૧૬ કળા સંપન્ન..... એ જ દેવતા ફરીથી બની રહ્યાં છીએ. આપણે આત્માઓ પહેલાં આપણા ઘરે જઈશું પછી આપણે શરીર ધારણ કરી દેવતા બનીશું પછી ચંદ્રવંશી વંશજ માં આવીશું. ૮૪ જન્મો નો હિસાબ-કિતાબ જોઈએ. ક્યાં યુગ માં, ક્યાં વર્ષમાં કેટલાં જન્મ થયાં, બાપે ૮૪ જન્મો ની સાચી-સાચી કથા હમણાં સંભળાવી છે. આપ બાળકો ને કહેશે તમે ભારતવાસી ૮૪ જન્મ લો છો. પોતાને એક તો બ્રાહ્મણ સમજવું પડે. મમ્મા બાબા કહો છો ને. વારસો શિવબાબા થી લો છો, બ્રહ્મા બાબા દ્વારા. બ્રહ્મા પણ એમનાં થઈ ગયાં. બ્રહ્મા થી વારસો મળી ન શકે. આ પણ ભાઈ થઈ ગયાં. આ શરીરધારી છે ને. તમે બધાં બાળકો વારસો એમનાથી લો છો. આમનાં (બ્રહ્મા) થી નહિ. જેમનાથી વારસો નથી પામવાનો, એમને યાદ નથી કરવાનાં. એક શિવબાબા ને જ યાદ કરવાનાં છે. એમને જ કહે છે તમે

માત-પિતા અમે બાળક તમારા. તમે આમની પાસે આવો છો તો બુદ્ધિ માં રહે છે, અમે શિવબાબા ની પાસે જઈએ છીએ. યાદ શિવબાબા ને જ કરવાનાં છે. આત્મા બિંદી છે, એમાં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. આત્મા ભૂકુટી ની વચમાં રહે છે. ઉડે પણ સેકન્ડ માં છે, હું આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લઉં છું. ભૂકુટી નાં વચ્ચે જઈ વિરાજમાન થાઉં છું. બુદ્ધિ માં સમજ છે-અમારી આત્મા આવી છે. સતયુગ માં તો કોઈ એવી વસ્તુ જોવાની આશા નથી રહેતી. આત્માને જોઈ શકાય છે, દિવ્ય દૃષ્ટિ થી. કોઈ આ આંખો થી જોવાની વાત નથી. ભક્તિમાર્ગ માં જ સાક્ષાત્કાર કરે છે. જેમ રામકૃષ્ણ નાં શિષ્ય વિવેકાનંદ હતાં, એમણે બતાવ્યું છે હું સામે બેઠો હતો તો એમની આત્મા નીકળી ને મારા માં પ્રવેશ થઈ ગઈ. એવું કંઈ થતું નથી. આત્મા કેવી રીતે એક શરીર છોડી બીજા માં પ્રવેશ કરે છે, આ બધી વાતો આપ બાળકોને સમજાવાય છે. હમણાં તમે સમજો છો અમે અમરલોક માં જવા માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ, અમરલોક માં અમે જન્મ લઈશું. ત્યાં અમે ગર્ભ મહેલ માં હોઈશું. અહીંયા તો ગર્ભજલ માં ખુબ ત્રાહિ-ત્રાહિ કરે છે. હવે અડધાકલ્પ માટે બાબા તમને બધાં દુઃખો થી છોડાવે છે. તો કેટલાં પ્રેમ થી આવાં બાપ ને યાદ કરવાં જોઈએ. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વયં ને રુહ સમજી, રુહાની બાપ થી ભણીને પૂરો વારસો લેવાનો છે. સચખંડ નાં માલિક બનવા માટે સાચી કથા સાંભળવાની અને સંભળાવવાની છે.
2. જે બાપથી બેહદ નો વારસો મળે છે, એમને જ યાદ કરવાનાં છે. કોઈ દેહધારી ને નહીં. આ જૂની દુનિયા ને આગ લાગવાની છે એટલે એને જોતાં પણ નથી જોવાની.

વરદાન :- મનમનાભવ ની વિધિ દ્વારા મનરસ ની સ્થિતિ નો અનુભવ કરવા અને કરાવવા વાળા સર્વ બંધનમુક્ત ભવ જે બાળકો લોખંડ ની સાંકળ અને સૂક્ષ્મ દોરા નાં બંધન ને તોડી બંધનમુક્ત સ્થિતિ માં રહે છે તે કળયુગી સ્થૂળ વસ્તુઓની રસના અથવા મન નાં લગાવ થી મુક્ત થઈ જાય છે. એમને દેહ-અભિમાન કે દેહ ની જૂની દુનિયાની કોઈ પણ વસ્તુ જરા પણ આકર્ષિત નથી કરતી. જ્યારે કોઈ પણ ઇન્દ્રિયો નો રસ અર્થાત્ વિનાશી રસ નાં તરફ આકર્ષણ ન થાયો ત્યારે અલૌકિક અતીન્દ્રિય સુખ કે મનરસ સ્થિતિ નો અનુભવ થાય છે. એનાં માટે નિરંતર મનમનાભવ ની સ્થિતિ જોઈએ.

સ્લોગન :- સાચી સેવા તે છે જેમાં સર્વ ની દુવાઓની સાથે ખુશી ની અનુભૂતિ હોય.

“ મીઠા બાળકો - તમે હમણાં સાચાં - સાચાં રાજયોગી છો , તમને રાજઋષિ પણ કહેવાય છે , રાજઋષિ એટલે જ પવિત્ર ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો મનુષ્યો ને માયા રુપી રાવણ નાં દલ-દલ થી ક્યારે નીકાળી શકશો?

ઉત્તર :- જ્યારે તમે સ્વયં તે દલ-દલ થી નીકળેલાં હશો. દલ-દલ થી નીકળવા વાળાઓ ની નિશાની છે - ઈચ્છા માત્રમ અવિદ્યા. એક બાપનાં સિવાય બીજું કંઈ પણ યાદ ન આવે. સારાં કપડાં પહેરીએ, સારી વસ્તુ ખાઈએ... આ લાલચ ન હોય, તમે પૂરા વનવાહ માં છો. આ શરીર ને પણ ભૂલેલાં, મારું કંઈ પણ નથી, હું આત્મા છું - એવાં આત્મ-અભિમાની બાળકો જ રાવણ નાં દલ-દલ થી મનુષ્યો ને નીકાળી શકે છે.

ગીત :- તૂ પ્યાર કા સાગર હૈં

ઓમ શાંતિ ! કોઈ સમયે ગીત જ્યારે વગાડાતું હતું તો બાળકો થી ગીત નો અર્થ પણ પૂછતાં હતાં. હવે બતાવો તમે ક્યારથી રાહ (માર્ગ) ભૂલ્યાં છો? (કોઈએ કહ્યું દ્વાપર થી, કોઈએ કહ્યું સતયુગ થી) જે કહે છે દ્વાપર થી ભૂલ્યાં છીએ, ખોટું છે. સતયુગ થી રાહ ભૂલ્યાં છો. રાહ બતાવવા વાળા તો હમણાં તમને મળ્યાં છે. સતયુગ માં રાહ બતાવવા વાળાને નથી જાણતાં. ત્યાં કોઈ બાપ ને જાણતાં જ નથી. એટલે ભૂલેલાં છે. ભૂલવાની પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. ફરી હવે રાહ બતાવવા આવ્યાં છે. કહે છે ને પ્રભુ રાહ બતાવો. આપણે સતયુગ થી લઈને બાપ ને ભૂલ્યાં છીએ. બાબા પ્રશ્ન પૂછે છે-બુદ્ધિ ચલાવવા માટે. આ જ્ઞાન જ નિરાળું છે ને, જ્ઞાન નાં સાગર બાપ જ છે. બાપ સમ્મુખ સમજાવે છે. જ્ઞાન નો સાગર, સુખ નો સાગર હું જ છું. તમે જાણો છો-બરાબર પતિત-પાવન પણ એક જ બાપ છે. આ તો ભક્તિ વાળા પણ માને છે. પાવન દુનિયા છે જ શાંતિધામ અને સુખધામ. હવે સુખધામ અને દુઃખધામ અડધું-અડધું છે. આ તો બાળકો સારી રીતે જાણે છે. બાપ પ્રેમ નાં સાગર છે, ત્યારે તો એમને બધાં ફાધર કહી પોકારે છે પરંતુ એ કોણ છે, કેવી રીતે આવે છે, આ ભૂલી જાય છે. ૫ હજાર વર્ષ ની વાત છે, બરાબર આ દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. સતયુગ માં છે સદ્ગતિ પછી દુર્ગતિ કેવી રીતે થાય છે, કોણ બતાવે? બાપ જ આવીને સમજાવે છે, દ્વાપર થી તમારી દુર્ગતિ થઈ છે ત્યારે તો બોલાવે છે. તમે સમજો છો આ કોઈ નવી વાત નથી. બાપ કલ્પ-કલ્પ આવે છે. હમણાં નિરાકાર બાપ આત્માઓ ને સમજાવે છે. કોઈ પણ પોતાની આત્માને નથી જાણતાં. એવું ક્યારેય કોઈ નહીં કહેશે કે અમારી આત્મા માં પૂરો પાર્ટ ભરેલો છે. ક્યારેય નહીં કહેશે કે હું અનેક વાર આ બન્યો છું, પાર્ટ ભજવ્યો છે. ડ્રામા ને તે જાણતાં જ નથી. કરીને લાખો હજાર વર્ષ કહે છતાં પણ ડ્રામા તો છે ને. ડ્રામા રિપીટ થાય છે. આ તો કહેશે ને. આ જ્ઞાન બાપ જ બાળકો ને સમ્મુખ આપે છે. મુખ થી વાત કરી રહ્યાં છે. તમે જાણો છો આપણને શિવબાબાએ બ્રહ્મા દ્વારા પોતાનાં બનાવી બ્રાહ્મણ બનાવ્યાં છે. શિવબાબા નો આ બાળક પણ છે. વન્ની (સ્ત્રી) પણ છે. જુઓ, કેટલાં બાળકો ની સંભાળ કરાય છે. એકલાં પુરુષ હોવાનાં કારણે સરસ્વતી ને મદદગાર બનાવી છે કે બાળકો ને સંભાળો. આ વાતો શાસ્ત્રો માં નથી. આ છે પ્રેક્ટિકલ. બાપ જ રાજયોગ શીખવાડે છે, જેમને રાજયોગ શીખવાડ્યો, તે રાજાઓ બન્યાં. ૮૪ જન્મો માં આવ્યાં. બાઈબલ, કુરાન, વેદ-શાસ્ત્ર વગેરે વાંચે તો ઘણાં છે પરંતુ સમજતા કાંઈ પણ નથી. હવે તમે કોઈ તત્ત્વ યોગી નથી. તમારો તો બાપ થી યોગ છે અર્થાત્ બાપની યાદ છે. તમે હમણાં રાજયોગી, રાજઋષિ છો અર્થાત્ યોગીરાજ છો. યોગી પવિત્ર ને કહેવાય છે. સ્વર્ગની રાજાઈ લેવા માટે તમે યોગી બન્યાં છો. બાપ પહેલાં-પહેલાં કહે છે પવિત્ર બનો. યોગી નામ જ એમનું છે. તમે બધાં રાજયોગી છો. આ આપ બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ ની વાત છે. તમને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે, વિદ્યાર્થી થઈ ગયાં ને. વિદ્યાર્થી ને ક્યારેય શિક્ષક ભૂલાશે શું? જાણો છો શિવબાબા આપણ ને ભણાવી રહ્યાં છે. પરંતુ માયા છતાં પણ ભુલાવી દે છે. તમે પોતાનાં ભણાવવા વાળા શિક્ષક ને ભૂલી જાઓ છો. ભગવાન ભણાવે છે - આ સમજે ત્યારે તો નશો ચઢે. સ્કૂલ માં આઇ.સી.એસ. ભણે છે તો કેટલો નશો રહે છે. આપ બાળકો તો ૨૧ જન્મ નાં માટે આ રાજયોગ નું ભણતર ભણો છો. ભણવાનું તો છતાં પણ હોય છે. રાજવિદ્યા પણ ભણવી પડે, ભાષા વગેરે શીખવી પડે.

આપ બાળકો સમજો છો સતયુગ થી આપણે આ રાહ ભૂલવાની શરૂ કરીએ છીએ. પછી એક-એક ઢાકા

(પગથિયું) એક-એક જન્મ માં નીચે ઊતરીએ છીએ. હવે તમને બધું યાદ છે. કેવી રીતે આપણે ચઢીએ છીએ, કેવી રીતે આપણે ઊતરીએ છીએ. આ સીડી સારી રીતે યાદ કરો. ૮૪ જન્મ પૂરાં થયાં, હવે આપણે જવાનું છે. તો ખુશી થાય છે, આ બેહદ નું નાટક છે. આત્મા કેટલી નાની છે. પાર્ટ ભજવતાં-ભજવતાં આત્મા થાકી જાય છે ત્યારે કહે છે બાબા રાહ બતાવો તો અમે વિશ્રામ પામીએ, સુખ-શાંતિ પામીએ. તમે સુખધામ માં છો તો તમારા માટે ત્યાં સુખ-શાંતિ પણ છે. ત્યાં કોઈ હંગામા નથી. આત્મા ને શાંતિ છે. શાંતિ નાં બે સ્થાન છે - શાંતિધામ અને સુખધામ. દુઃખધામ માં અશાંતિ છે. આ ભણતર છે, તમે જાણો છો આપણ ને બાબા સુખધામ વાયા શાંતિધામ માં લઈ જઈ રહ્યાં છે. તમારા કહેવાની દરકાર નથી. તમે જાણો છો આપણે અહીંયા પાર્ટ ભજવવાં આવ્યાં છીએ પછી જવાનું છે. આ ખુશી છે. શાંતિ ની ખુશી નથી. પાર્ટ ભજવવામાં આપણ ને મજા આવે છે, ખુશી થાય છે. જાણો છો બાપ ને યાદ કરવાથી વિકર્મ વિનાશ થશે. કોઈ કહે છે અમને મનની શાંતિ મળે. આ અક્ષર પણ ખોટા છે. ના, આપણે બાપ ને યાદ કરીએ છીએ કે વિકર્મ વિનાશ થાય. શાંત તો મન રહી ન શકે. કર્મ વગર રહી નથી શકતાં. બાકી મહેસૂસતા આવે છે, અમે બાપ થી પવિત્રતા, સુખ-શાંતિનો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ, તો ખુશી હોવી જોઈએ. આ તો છે જ દુઃખધામ. આમાં સુખ હોઈ ન શકે. મનુષ્ય શાંતિધામ સુખધામ ને ભૂલી ગયાં છે. તો જેમને ખુબ પૈસા છે, સમજે છે અમે સુખ માં છીએ, સંન્યાસી ઘરબાર છોડી જંગલ માં જાય છે. કોઈ હંગામા તો છે નહીં. તો શાંત તો થઈ જાય છે પરંતુ તે થયું અલ્પકાળ માટે. આત્મા નો જે શાંતિ સ્વધર્મ છે, તેમાં તમે શાંતિ માં રહો છો. અહીંયા તો પ્રવૃત્તિમાં આવવાનું જ છે. પાર્ટ ભજવવાનો જ છે. અહીંયા આવો જ છો કર્મ કરવાં. કર્મ માં તો આત્માએ જરૂર આવવાનું જ છે. આપ બાળકો સમજો છો - આ સમજણ બેહદ નાં બાપ આપી રહ્યાં છે. નિરાકાર ભગવાનુવાચ - હવે તમે જાણો છો આપણે આત્મા છીએ, આપણા બાપ પરમ આત્મા છે. પરમ આત્મા એટલે પરમાત્મા. એમને આ આત્મા બોલાવે છે. એ બાપ જ સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે. હવે બાપ કહે છે - બાળકો દેહી-અભિમાની બનો. આ જ મહેનત છે. અલ્પકાળ થી જે ખાદ પડી છે, તે આ યાદ થી જ નીકળશે. તમારે સાચું સોનું બનવાનું છે. જેવી રીતે સાચાં સોના માં ખાદ મેળવી પછી ઘરેણા બનાવે છે. તમે અસલ માં સાચું સોનું હતાં પછી તમારા માં ખાદ પડે છે. હવે તમારી બુદ્ધિમાં છે, અમે પાર્ટ ભજવ્યો છે. હવે અમે જઈએ છીએ પિયરઘર. જેમ વિદેશ થી જ્યારે પિયરઘર આવે છે તો ખુશી થાય છે, તમને પણ ખુશી છે, તમે જાણો છો બાબા અમારા માટે સ્વર્ગ લાવ્યાં છે. બેહદ નાં બાપ ની સોગાત છે - બેહદની બાદશાહી અર્થાત્ સદ્ગતિ. સંન્યાસી લોકો મુક્તિ ની સોગાત પસંદ કરે છે. કોઈ મરે છે તો પણ કહે છે સ્વર્ગવાસી થયાં. સંન્યાસી કહેશે જ્યોતિ જ્યોત સમાયા, જેમાં બધાં મળી જશે. તે તો રહેવાનું સ્થાન છે, જ્યાં આપણે આત્માઓ રહીએ છીએ. બાકી કોઈ જ્યોતિ કે આગ થોડી છે, જેમાં બધું મળી જાય. બ્રહ્મ મહતત્વ છે, જેમાં આત્માઓ રહે છે. બાપ પણ ત્યાં રહે છે. એ પણ છે બિંદી. બિંદી નો કોઈને સાક્ષાત્કાર થાય તો સમજી નહીં શકશે. ઘણાં બાળકો કહે છે-બાબા યાદ કરવામાં મુશ્કેલી થાય છે. બિંદુ રૂપ ને કેવી રીતે યાદ કરીએ. અડધોકલ્પ તો મોટા લિંગ રૂપ ને યાદ કર્યાં. એ પણ બાપ સમજાવે છે. બિંદુ ની તો પૂજા થઈ ન શકે. આમનું મંદિર કેવી રીતે બનાવશે? બિંદુ તો જોવામાં પણ ન આવે, એટલે શિવલિંગ મોટું બનાવે છે. બાકી આત્માઓનાં સાલિગ્રામ તો ખૂબ નાનાં-નાનાં બનાવે છે. અંડાકાર માફક બનાવે છે. કહેશે પહેલાં આ કેમ નહીં બતાવ્યું - પરમાત્મા બિંદી માફક છે. બાપ કહે છે-તે સમયે આ બતાવવાનો પાર્ટ જ નહોતો. અરે તમે આઈ.સી.એસ શરૂ થી કેમ નથી ભણતાં? ભણતર નાં પણ કાયદા છે ને. કોઈ એવી વાત પૂછે તો તમે કહી શકો છો - સારું બાબા થી પૂછીએ છીએ કે અમારા થી મોટા શિક્ષક છે તેમને લખીને પૂછીએ છીએ. બાબાને બતાવવાનું હશે તો બતાવશે કાં તો કહેશે આગળ ચાલી સમજી લેશે. એક જ સમયે તો નહીં સંભળાવશે. આ બધી છે નવી વાતો. તમારા વેદ-શાસ્ત્રો માં જે છે - બાપ બેસી સાર બતાવે છે. આ પણ ભક્તિમાર્ગ ની નોંધ છે, છતાં પણ તમારે ભણવાનાં જ હશે. આ ભક્તિ નો પાર્ટ ભજવવાનો જ હશે. પતિત બનવાનો પણ પાર્ટ ભજવવાનો છે. કહે છે ભક્તિનાં દુબન માં ફસાઈ ગયાં છીએ. બહાર થી તો સુંદરતા ખૂબ છે. જેમ રુષ્ય નાં પાણીનું ઉદાહરણ આપે છે. ભક્તિ પણ સુહેન (આકર્ષક) ખૂબ છે. બાપ કહે છે રુષ્ય નું પાણી છે. (મૃગતૃષ્ણા સમાન) આ દુબન માં ફસાઈ જાય છે. પછી નીકળવું જ મુશ્કેલ થઈ જાય છે, એકદમ ફસાઈ પડે છે. જાય છે બીજાઓને નીકાળવા પછી સ્વયં જ ફસાઈ પડે છે. એવાં ઘણાં ફસાઈ પડ્યાં. આશ્ચર્યવત સુનન્તી, કથન્તી બીજાઓને નીકાળવન્તી, ચાલતાં-ચાલતાં પછી સ્વયં ફસાઈ પડે છે. કેટલાં સારા-સારા ફર્સ્ટ ક્લાસ હતાં. પછી તેમને નીકાળવા ખૂબ મુશ્કેલ થઈ જાય છે. બાપ ને ભૂલી જાય છે, તો દુબન થી નીકાળવામાં કેટલી મહેનત લાગે છે. કેટલું પણ સમજાવો બુદ્ધિમાં નથી બેસતું. હવે તમે સમજી શકો છો કે અમે માયારુપી રાવણ નાં દલ-દલ થી કેટલાં નીકળ્યાં છીએ. જેટલાં-જેટલાં નીકળતા જાય છે, એટલી-એટલી ખુશી થાય છે. જે સ્વયં નીકળ્યાં હશે તેમની પાસે શક્તિ હશે બીજાઓની નીકાળવાની. બાણ ચલાવવા વાળા કોઈ હોશિયાર હોય છે,

કોઈ કમજોર હોય છે. ભીલ અને અર્જુન નું પણ ઉદાહરણ છે ને. અર્જુન સાથે રહેવાવાળો હતો, અર્જુન એક ને નહીં, જે બાપનાં બનીને બાપની સાથે રહે છે, તેને કહેવાય છે અર્જુન. સાથે રહેવા વાળા અને બહાર રહેવા વાળા ની રેસ કરાય છે. ભીલ અર્થાત્ બહાર રહેવા વાળા આગળ ચાલ્યાં ગયાં. ઉદાહરણ એક નું અપાય છે. વાત તો અનેકોની છે. તીર પણ આ જ્ઞાનનું છે. દરેક પોતાને સમજી શકે છે અમે કેટલું બાપ ને યાદ કરીએ છીએ, બીજા કોઈની યાદ તો નથી આવતી! સારી વસ્તુ પહેરવાની કે ખાવાની લાલચ તો નથી રહેતી! અહીંયા સારું પહેરશો તો ત્યાં ઓછું થઈ જશે. આપણે અહીંયા તો વનવાહ માં રહેવાનું છે. બાપ કહે છે તમે પોતાનાં આ શરીર ને પણ ભૂલી જાઓ. આ તો જૂનું તમોપ્રધાન શરીર છે. તમે સ્વર્ગ નાં માલિક બનો છો. ઇચ્છા માત્રમ્ અવિદ્યા.

બાપ કહે છે-તમે અહીંયા ઘરેણા વગેરે પણ નહીં પહેરો, એવું કેમ કહે છે? એનાં પણ અનેક કારણ છે. કોઈ નું ઘરેણું ખોવાઈ જશે તો કહેશે ત્યાં બી.કે. ને આપીને આવી છે અને પછી ચોર-ચકાર પણ રસ્તા માં ચાલતાં છીનવી લે છે. આજકાલ માઈઓ (સ્ત્રીઓ) પણ લૂંટવા વાળી ખૂબ નીકળી છે. સ્ત્રી પણ ડાકા મારે છે. દુનિયાની હાલત જુઓ શું છે? તમે સમજો છો, આ દુનિયા બિલકુલ વેશ્યાલય છે. આપણે અહિંયાં શિવાલય માં બેઠા છીએ - શિવબાબા ની સાથે. એ સત છે, ચૈતન્ય છે, આનંદ સ્વરુપ છે. આત્માની જ મહિમા છે. આત્મા જ કહે છે હું પ્રેસિડન્ટ બનું છું, હું ફલાણો છું. અને તમારી આત્મા કહે છે અમે બ્રાહ્મણ છીએ. બાબા થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. આત્મ-અભિમાન માં રહેવાનું છે, આમાં જ મહેનત છે. આ મારા ફલાણા છે, આ મારા છે... આ યાદ રહે છે, અમે આત્મા ભાઈ-ભાઈ છીએ, આ ભૂલી જાય છે. અહીંયા મારું-મારું છોડવું પડે છે. હું આત્મા છું, આમની આત્મા પણ જાણે છે. બાપ સમજાવી રહ્યાં છે, હું પણ સાંભળતો રહું છું. પહેલાં હું સાંભળું છું, ભલે હું પણ સંભળાવી શકું છું પરંતુ બાળકોનાં કલ્યાણ અર્થ કહું છું - તમે સદા સમજો કે શિવબાબા સમજાવે છે. વિચાર સાગર મંથન કરવાનું બાળકોનું કામ છે. જેવી રીતે તમે કરો છો, તેવી રીતે હું પણ કરું છું. નહીં તો પહેલાં નંબર માં કેવી રીતે જશે પરંતુ પોતાને ગુપ્ત રાખે છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. મારું-મારું બધું છોડી પોતાને આત્મા સમજવાનું છે. આત્મ-અભિમાની રહેવાની મહેનત કરવાની છે. અહીંયા બિલકુલ વનવાહ માં રહેવાનું છે. કોઈ પણ પહેરવા, ખાવાની ઇચ્છા થી ઇચ્છા માત્રમ્ અવિદ્યા બનવાનું છે.
2. પાઈ ભજવતાં કર્મ કરતાં પોતાનાં શાંતિ સ્વધર્મ માં સ્થિત રહેવાનું છે. શાંતિધામ અને સુખધામ ને યાદ કરવાનું છે. આ દુઃખધામ ને ભૂલી જવાનું છે.

વરદાન :- દર સંકલ્પ, સમય, શબ્દ અને કર્મ દ્વારા ઈશ્વરીય સેવા કરવાવાળા સંપૂર્ણ વફાદાર ભવ સંપૂર્ણ વફાદાર તેમને કહેવાય છે જે દરેક વસ્તુની પૂરે-પૂરી સંભાળ કરે છે. કોઈ પણ વસ્તુ વ્યર્થ નથી જવા દેતાં. જ્યાર થી જન્મ થયો ત્યાર થી સંકલ્પ, સમય અને કર્મ બધું ઈશ્વરીય સેવા અર્થ હોય. જો ઈશ્વરીય સેવાનાં બદલે ક્યાંય પણ સંકલ્પ કે સમય જાય છે, વ્યર્થ બોલ નીકળે છે કે તન દ્વારા વ્યર્થ કાર્ય થાય છે તો તેમને સંપૂર્ણ વફાદાર નહીં કહેશે. એવું નહીં કે એક સેકન્ડ કે એક પૈસો વ્યર્થ ગયો - તો શું મોટી વાત છે. ના. સંપૂર્ણ વફાદાર અર્થાત્ બધું જ સફળ કરવા વાળા.

સ્લોગન :- શ્રીમત ને યથાર્થ સમજી તેનાં પર કદમ-કદમ ચાલવામાં જ સફળતા સમાયેલી છે.

“ મીઠા બાળકો - સૂર્યવંશી રાજ્ય પદ લેવા માટે પોતાનું સર્વસ્વ બાપ પર સ્વાહા કરો , સૂર્યવંશી રાજ્ય પદ અર્થાત્ એરકન્ડિશન ટિકિટ ”

પ્રશ્ન :- આ દુનિયામાં આપ બાળકો થી અધિક ખુશનસીબ કોઈ પણ નથી - કેવી રીતે?

ઉત્તર :- આપ બાળકો નાં સન્મુખ બેહદ નાં બાપ છે. એમનાથી તમને બેહદ નો વારસો મળી રહ્યો છે. તમે આ સમયે બેહદ બાપ, શિક્ષક અને સદ્ગુરુ નાં બનીને એમનાથી બેહદ ની પ્રાપ્તિ કરો છો. દુનિયા વાળા તો એમને જાણતાં પણ નથી તો તમારા જેવા ખુશનસીબ હોઈ કેવી રીતે શકે.

ગીત :- બડા ખુશનસીબ હૈ ...

ઓમ શાંતિ ! બ્રાહ્મણ કુળ ભૂષણ બાળકો જાણે છે કે હમણાં અમે બ્રાહ્મણ સંપ્રદાય નાં છીએ પછી દૈવી સંપ્રદાય બનશું. બાળકોને બાપ બેસી સમજાવે છે-જ્યારે કે બેહદ નાં બાપ સન્મુખ છે અને એમનાથી બેહદ નો વારસો મળી રહ્યો છે. બાકી બીજું શું જોઈએ. ભક્તિમાર્ગ ક્યારથી ચાલે છે, આ કોઈને ખબર નથી. ભક્તિમાર્ગ વાળા ભક્ત ભગવાન ને અથવા સજની સાજન ને યાદ કરે છે. પરંતુ વન્ડર (આશ્ચર્ય) છે કે એમને જાણતા નથી. એવું ક્યારેય જોયું કે સજની સાજન ને ન જાણે. નહીં તો યાદ કરી જ કેવી રીતે શકે. ભગવાન તો સર્વ નાં બાપ થયાં. બાળકો બાપ ને યાદ કરે છે. પરંતુ પરિચય વગર યાદ કરવું બધું વ્યર્થ થઈ જાય છે એટલે યાદ કરવાથી કોઈ ફાયદો નથી નીકળતો. યાદ કરતાં કોઈ પણ એ લક્ષ-હેતુ ને પામતા નથી. ભગવાન કોણ છે, એમનાથી શું મળશે. કંઈ પણ નથી જાણતાં. આટલાં બધાં ધર્મ કાઈસ્ટ, બૌદ્ધ વગેરે પ્રીસેપ્ટર અથવા ધર્મ સ્થાપન કરવા વાળાને એમનાં ફોલોઅર્સ (અનુયાયીઓ) યાદ કરે છે પરંતુ એમને યાદ કરવાથી પોતાને શું મળવાનું છે, કંઈ પણ ખબર નથી. આનાથી તો શારીરિક ભણતર સાડું છે. લક્ષ-હેતુ તો બુદ્ધિમાં રહે છે ને. બાપ થી શું મળે છે? શિક્ષક થી શું મળે છે? અને ગુરુ થી શું મળે છે? આ બીજું કોઈ પણ નથી સમજી શકતું. તમે અહીંયા બાપનાં પછી શિક્ષક નાં પછી સદ્ગુરુ નાં બનો છો. બાપ અને શિક્ષક થી ગુરુ ઊંચા હોય છે. હમણાં આપ બાળકોને નિશ્ચય થયો છે કે અમે બાપ નાં બન્યાં છીએ. બાબા અમને પ હજાર વર્ષ પહેલાં માફક આવીને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવે છે અથવા શાંતિધામ નાં માલિક બનાવે છે. બાપ કહે છે-લાડલા બાળકો, તમે મારાથી પોતાનો વારસો લેશો ને! બધાં કહે છે, હા, બાબા કેમ નહીં લઈશું. અચ્છા-ચંદ્રવંશી રામ પદ પામવામાં રાજી થશો? તમને શું જોઈએ? બાપ સૌગાત (ભેટ) લઈ આવ્યાં છે. તમે સૂર્યવંશી લક્ષ્મી ને પરણશો કે ચંદ્રવંશી સીતા ને? તમે પોતાની શકલ (ચહેરો) તો જુઓ. શ્રીનારાયણ ને કે શ્રીલક્ષ્મી ને પરણવા ને લાયક છો? લાયક બન્યાં વગર પરણી કેવી રીતે શકશો? હવે બાપ બેસી સમજાવે છે-હૂબહૂ જેમ કલ્પ પહેલા સમજાવ્યું હતું ફરીથી સમજાવી રહ્યાં છે. તમે ફરીથી આવીને વારસો લઈ રહ્યાં છો. તમારું લક્ષ-હેતુ જ છે બેહદ નાં બાપ થી બેહદ નો વારસો લેવાનું. તે છે સૂર્યવંશી રાજ્ય પદ, સેકન્ડ ગ્રેડ છે ચંદ્રવંશી. જેમ એરકન્ડિશન, ફર્સ્ટ ક્લાસ, સેકન્ડ ક્લાસ હોય છે ને. તો સતયુગ ની આખી રાજધાની, એરકન્ડિશન સમજો. એરકન્ડિશન થી ઊંચું તો કંઈ હોતું નથી. પછી છે ફર્સ્ટ ક્લાસ. તો હવે બાપ કહે છે-એરકન્ડિશન નું સૂર્યવંશી રાજ્ય લેશો કે ચંદ્રવંશી ફર્સ્ટ ક્લાસ નું? એનાથી પણ ઓછું તો પછી સેકન્ડ ક્લાસ માં નંબરવાર વારિસ બનો પછી તમે પાછળ-પાછળ આવીને રાજ્ય પામશો. નહીં તો થર્ડક્લાસ પ્રજા પછી એમાં પણ ટિકિટ રિઝર્વ (આરક્ષિત) હોય છે. ફર્સ્ટક્લાસ રીઝર્વ, સેકન્ડ ક્લાસ રીઝર્વ, નંબરવાર વિભાગ હોય છે ને. બાકી સુખ તો ત્યાં છે જ. અલગ-અલગ કમ્પાર્ટમેન્ટ તો છે ને. સાહુકાર વ્યક્તિ ટિકિટ લેશે એરકન્ડિશન ની. તમારામાં સાહુકાર કોણ બને છે? જે સર્વસ્વ બાપ ને આપી દે છે. બાબા આ સર્વસ્વ તમારું છે. ભારત માં જ મહિમા ગવાયેલી છે-સોદાગર, રત્નાગર, જાદુગર આ મહિમા છે બાપ ની, ન કે કૃષ્ણ ની. કૃષ્ણએ તો વારસો લીધો, સતયુગ માં પ્રાલબ્ધ પામી. તે પણ બાબા નાં બન્યાં. પ્રાલબ્ધ ક્યાંક થી તો પામી હશે ને. લક્ષ્મી-નારાયણ સતયુગ માં પ્રાલબ્ધ ભોગવે છે. હવે આપ બાળકો સારી રીતે જાણો છો, જરૂર એમણે ભૂતકાળ માં પ્રાલબ્ધ બનાવી હશે ને. નહેરુ ની પ્રાલબ્ધ કેટલી સારી હતી. જરૂર સારા કર્મ કર્યા હતાં. વગર તાજે ભારત નાં બાદશાહ હતાં. ભારતની મહિમા તો ખુબ છે. ભારત જેવો ઊંચો દેશ કોઈ હોઈ ન શકે. ભારત પરમપિતા પરમાત્મા ની જન્મભૂમિ છે. આ રહસ્ય કોઈની બુદ્ધિમાં નથી બેસતું. પરમાત્મા જ સૌને સુખ-શાંતિ આપે છે,

અડધાકલ્પ માટે. ભારત જ નંબરવન તીર્થ સ્થાન છે. પરંતુ ડ્રામા અનુસાર એક બાપ ને ભૂલવાથી સૃષ્ટિ ની હાલત કેવી થઈ ગઈ છે એટલે શિવબાબા ફરી થી આવે છે. નિમિત્ત તો કોઈ બને છે ને.

હવે બાપ કહે છે-અશરીરી ભવ, પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો. હું આત્મા કોની સંતાન છું, આ કોઈ જાણતું નથી. વન્ડર (અદ્ભુત) છે ને. કહે પણ છે, ઓ ગોડ ફાધર રહેમ કરો. શિવ જયંતી પણ મનાવે છે, પરંતુ એ ક્યારે આવ્યાં હતાં, કોઈને ખબર નથી. અને આ છે ૫ હજાર વર્ષની વાત. બાપ જ આવીને નવી દુનિયા સતયુગ સ્થાપન કરે છે. સતયુગ ની આયુ લાખો વર્ષ તો છે નહીં. તો ઘોર અંધારું છે ને. ગીતાનો ઉપદેશ કેટલાં આવીને સાંભળે છે. પરંતુ ન ભણાવવા વાળા, ન ભણવા વાળા કંઈ સમજે છે. બાપ કેટલું સહજ કરી સમજાવે છે, ફક્ત બાપ ને યાદ કરો. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં કમળ ફૂલ સમાન બનો. વિષ્ણુ ને જ બધાં અલંકાર આપ્યાં છે. શંખ પણ આપ્યો છે, ફૂલ પણ આપ્યું છે. હકીકત માં દેવતાઓને થોડી અપાય છે. આ કેટલી ગુહ્ય ગંભીર વાતો છે. છે બ્રાહ્મણો નાં અલંકાર. પરંતુ બ્રાહ્મણો ને કેવી રીતે આપે, આજે બ્રાહ્મણ છે, કાલે શૂદ્ર બની જાય છે. બ્રહ્માકુમાર જ શૂદ્ર કુમાર બની પડે છે. માયા મોડું નથી કરતી. જો કોઈ ગફલત કરી, બાપ ની શ્રીમત પર ન ચાલ્યાં, બુદ્ધિ ખરાબ થઈ, માયા સારી રીતે થપ્પડ મારી મુખ ફેરવી લે છે. મનુષ્ય ગુસ્સા માં કહે છે ને-થપ્પડ મારી મોઢું ફેરવી દઈશ. તો માયા પણ એવી છે. બાપને ભૂલ્યાં અને માયા એક સેકન્ડ માં થપ્પડ મારી મુખ ફેરવી દે છે. એક સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ પામે છે. માયા સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ ખતમ કરી દે છે. કેટલાં સારા-સારા બાળકો ને માયા પકડી લે છે. જુએ છે ક્યાંય ગફલત માં છે તો જ ઝટ થપ્પડ લગાવી દે છે. બાપ તો આવીને જૂની દુનિયાથી મુખ ફેરવે છે. લૌકિક બાપ કોઈ ગરીબ હોય છે, જૂની ઝુંપડી માં રહે છે પછી નવી બનાવે છે તો બાળકો ની બુદ્ધિ માં બેસી જાય છે બસ હવે નવું મકાન તૈયાર થશે, અમે જઈને બેસીશું. આ જૂનું તોડી દેશે. હવે બાપ તમારા માટે હથેળી પર બહિષ્ત અથવા વૈકુંઠ લાવ્યાં છે. કહે છે લાડલા બાળકો, આત્માઓ થી વાત કરે છે. આ આંખો દ્વારા આપ બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. બાપ સમજાવે છે - હું પણ ડ્રામા નાં વશ છું. એવું નહીં ડ્રામા વગર કંઈ કરી શકું છું. ના, બાળકો બીમાર પડે છે, એવું નહીં હું ઠીક કરી દઈશ. ઓપરેશન કરવાથી છોડાવી દઈશ. ના, કર્મભોગ તો બધાએ ભોગવવાનો જ છે. તમારા ઉપર તો બોઝ ખુબ જ છે કારણ કે તમે સૌથી જૂના છો. સતોપ્રધાન થી એકદમ તમોપ્રધાન બન્યાં છો. હમણાં આપ બાળકોને બાપ મળ્યા છે તો બાપ થી વારસો લેવો જોઈએ. તમે જાણો છો કલ્પ-કલ્પ ડ્રામા અનુસાર આપણે બાપ થી વારસો લઈએ છીએ. જે સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી વંશજ હશે તે અવશ્ય આવશે. જે દેવતા હતાં પછી શૂદ્ર બની ગયાં છે ફરી તે જ બ્રાહ્મણ બની દેવી સંપ્રદાય બનશે. આ વાતો બાપ વગર કોઈ સમજાવી ન શકે.

બાપ ને આપ બાળકો કેટલાં મીઠા લાગો છો. કહે છે, તમે એ જ કલ્પ પહેલા વાળા મારા બાળકો છો. હું કલ્પ-કલ્પ તમને આવીને ભણાવું છું. કેટલી વન્ડરફૂલ (અદ્ભુત) વાતો છે. નિરાકાર ભગવાનુવાચ. શરીર થી વાચ (વાત) કરશે ને. શરીર અલગ થઈ જાય છે તો આત્મા વાત નથી કરી શકતી. આત્મા ડીટેચ (અલગ) થઈ જાય છે. હવે બાપ કહે છે-અશરીરી ભવ. એવું નહીં કે પ્રાણાયામ વગેરે ચઢાવવાનું છે. ના, સમજવાનું છે હું આત્મા અવિનાશી છું. મારી આત્મા માં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભરેલો છે. બાપ પોતે કહે છે - મારી આત્મા પણ જે એક્ટ (કર્મ) કરે છે, તે બધો પાર્ટ ભરેલો છે. ભક્તિમાર્ગ માં ત્યાં પાર્ટ ચાલે છે પછી જ્ઞાનમાર્ગ માં અહીંયા આવીને જ્ઞાન આપું છું. ભક્તિમાર્ગ વાળાને જ્ઞાનની ખબર જ નથી. કોઈએ દારુ પીધો નથી તો સ્વાદ ની કેવી રીતે ખબર હોય. જ્ઞાન પણ જ્યારે લે ત્યારે ખબર પડે. જ્ઞાન થી સદ્ગતિ થાય છે તો જરૂર જ્ઞાન સાગર જ સદ્ગતિ કરી શકે છે. બાપ કહે છે હું સર્વનો સદ્ગતિ દાતા છું. સર્વોદય લીડર છે ને. કેટલાં પ્રકાર-પ્રકાર નાં છે. હકીકત માં તો સર્વ પર દયા કરવા વાળા બાપ છે. બાપ ને કહે છે - હેં ભગવાન રહેમ કરો. બધાં પર રહેમ કરો. તો બધાં ઉપર રહેમ એ કરે છે, બાકી બધાં છે હદ નાં રહેમ કરવા વાળા. બાપ તો આખી દુનિયા ને સતોપ્રધાન બનાવે છે. એમાં તત્વ પણ સતોપ્રધાન બની જાય છે. આ કામ છે જ પરમાત્મા નું. તો સર્વોદયા નો અર્થ કેટલો વિશાળ છે. એકદમ બધાં પર દયા કરી દે છે. સ્વર્ગની સ્થાપના માં કોઈ પણ દુઃખી નથી થતું. ત્યાં નંબરવન ફર્નિચર, વૈભવ વગેરે મળે છે. દુઃખ આપવા વાળા જાનવર, માખી વગેરે કોઈ નથી હોતું. ત્યાં પણ મોટા માણસો નાં ઘર માં કેટલી સ્વચ્છતા હોય છે. ક્યારેય તમે માખી નહીં જોશો. કોઈ મચ્છર વગેરે ધૂસી ન શકે. સ્વર્ગ માં કોઈની તાકાત નથી જે આવી શકે. ગંદ કરવા વાળી કોઈ વસ્તુ હોતી નથી. કુદરતી ફૂલો વગેરે ની સુગંધ હોય છે. તમને સૂક્ષ્મવતન માં બાબા શૂબીરસ પીવડાવે છે. હવે સૂક્ષ્મ વતન માં તો કંઈ પણ નથી. આ બધો સાક્ષાત્કાર છે. વૈકુંઠ માં કેટલાં સારા-સારા ફૂલ, બગીચા વગેરે હોય છે. સૂક્ષ્મવતન માં થોડી બગીચા રાખ્યાં છે. આ બધો છે સાક્ષાત્કાર. અહીંયા

બેઠાં તમે સાક્ષાત્કાર કરો છો.

ગીત પણ ખુબ ફર્સ્ટક્લાસ છે. તમે જાણો છો - આપણને બાપ મળ્યાં છે બીજું શું જોઈએ? બેહદ નાં બાપ થી બેહદ નો વારસો લઈએ છીએ તો બાપ ને યાદ કરવાં જોઈએ. બાપ ની મત પ્રસિદ્ધ છે. શ્રીમત થી આપણે શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ બનશું. બાકી છે બધાની આસુરી મત, એટલે તેઓ જાણતા નથી કે સતયુગ માં સદૈવ સુખ હતું. લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. નાનપણ માં તે જ રાધા-કૃષ્ણ છે, એમનાં ચરિત્ર વગેરે કંઈ છે નહીં. સ્વર્ગ માં તો બધાં બાળકો બહું ફર્સ્ટ ક્લાસ હોય છે. ચંચળતા ની કોઈ વાત જ નથી હોતી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્યારે આ જૂની દુનિયા થી મુખ ફેરવી લીધું તો પછી એવી કોઈ ભૂલો નથી કરવાની જે માયા પોતાની તરફ મુખ કરી લે. શ્રીમત ની અવજ્ઞા નથી કરવાની. બાપ થી પૂરો વારસો લેવાનો છે.
2. બાપ પર પોતાનું સર્વસ્વ સ્વાહા કરી પાક્કા વારિસ બની સતયુગી એરકન્ડિશન ની ટીકીટ લેવાની છે. લક્ષ-હેતુ ને બુદ્ધિ માં રાખી પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- સેકન્ડ માં સર્વ કમજોરીઓ થી મુક્તિ પ્રાપ્ત કરી મર્યાદા પુરુષોત્તમ બનવા વાળા સદા સ્નેહી ભવ જેમ સ્નેહી સ્નેહ માં આવીને પોતાનું સર્વસ્વ ન્યોછાવર કે અર્પણ કરી દે છે. સ્નેહી ને કંઈ પણ સમર્પણ કરવા માટે વિચારવું નથી પડતું. તે જે પણ મર્યાદાઓ કે નિયમ સાંભળો છે એને પ્રેક્ટિકલ માં લાવવા અથવા સર્વ કમજોરીઓ થી મુક્તિ પ્રાપ્ત કરવાની સહજ યુક્તિ છે - સદા એક બાપ નાં સ્નેહી બનો. જેનાં સ્નેહી છો, નિરંતર એના સંગ માં રહો તો રુહાનિયત નો રંગ લાગી જશે અને એક સેકન્ડ માં મર્યાદા પુરુષોત્તમ બની જશો કારણ કે સ્નેહી ને બાપ નો સહયોગ સ્વતઃ મળી જાય છે.

સ્લોગન :- નિશ્ચય નું ફાઉન્ડેશન મજબૂત છે તો સંપૂર્ણતા સુધી પહોંચવું નિશ્ચિત છે.

માતેશ્વરીજી નાં અણમોલ મહાવાક્ય - “ મનુષ્ય - લોક , દેવ - લોક , ભૂત - પ્રેતો ની દુનિયા નો વિસ્તાર ”

ઘણાં મનુષ્ય પ્રશ્ન કરે છે-આ જે અશુદ્ધ જીવાત્માઓ જેને ઘોસ્ટ (ભૂતપ્રેત) કહેવાય છે, આ સાચું છે કે કલ્પના છે? અથવા વહેમ છે? એનાં પર આજે સ્પષ્ટ સમજાવાય છે કે મનુષ્ય આત્મા જ્યારે વિકર્મ કરે છે તો એને અનેક પ્રકાર થી સજાઓ ભોગવવી અવશ્ય પડે છે અને ભોગવવાની પણ મનુષ્ય જન્મ માં છે, ન કે જાનવર, પક્ષી અને પશુ યોનિ માં. મનુષ્ય, મનુષ્ય જ બને છે. મનુષ્ય આત્મા અલગ છે અને જાનવરો ની આત્મા અલગ છે, મનુષ્ય ક્યારેય જાનવર નથી બનતા અને ન જાનવર ક્યારેય મનુષ્ય બની શકે છે. એમની દુનિયા પોતાની છે, આ મનુષ્ય આત્માઓની દુનિયા પોતાની છે. દુઃખ-સુખ ભોગવવાની મહેસૂસતા મનુષ્ય માં વધારે છે, ન કે જાનવરો માં. જ્યારે આપણે શુદ્ધ કર્મ કરવાથી સુખ પણ મનુષ્ય તન માં પામીએ છીએ તો દુઃખ પણ જરૂર મનુષ્ય તન માં જ આવીને ભોગવવાનું છે. બીજું આ જ્ઞાન સાંભળવાની બુદ્ધિ પણ મનુષ્ય તન માં જ હોય છે, ન કે જાનવરો માં, તો આ સૃષ્ટિ ખેલ માં મુખ્ય પાર્ટ મનુષ્યો નો છે. આ જાનવર, પક્ષી વગેરે તો જેમ સૃષ્ટિ ડ્રામા ની શોભા છે, આખાં કલ્પ ની અંદર સતયુગ આદિ થી કળયુગ નાં અંત સુધી મનુષ્ય આત્માઓનાં ૮૪ જન્મ છે, બાકી આ ૮૪ લાખ તો જાનવર પક્ષી વગેરે ની વેરાઈટી હોઈ શકે છે. હવે આ બધું રહસ્ય પરમાત્મા વગર કોઈ નથી સમજાવી શકતું. આત્માઓનું નિવાસ સ્થાન છે બ્રહ્મ તત્વ અર્થાત્ નિરાકારી દુનિયા, બાકી આ જાનવરો ની આત્માઓ બ્રહ્મ તત્વ માં નથી જઈ શકતી, તે આ આકાશ તત્વ ની અંદર જ પાર્ટ ભજવે છે, એમનો પણ મજ (વિસ્મૃતિ), ઈમજ (સ્મૃતિ) નો અને સતો, રજો, તમો માં આવવાનો પાર્ટ હોય છે એટલે આપણે પ્રકૃતિનાં બહુજ વિસ્તાર માં ન જઈને પહેલા પોતાની આત્માનું કલ્યાણ કરીએ અર્થાત્ મનમનાભવ. હવે આવીએ છીએ મનુષ્ય આત્મા પર, તો જે આત્માઓ અશુદ્ધ કર્મ કરવાથી વિકર્મ બનાવે છે તો પોતાનાં અશુદ્ધ સંસ્કાર અનુસાર જન્મ-મરણ નાં ચક્રર માં આવી આદિ-મધ્ય-અંત અર્થાત્ મરવાનાં સમયે પોતાનાં કરેલાં વિકર્મો નો સાક્ષાત્કાર પામી સૂક્ષ્મ માં સજાઓ ભોગવે છે. આ થોડા સમય માં અનેક જન્મોનું દુઃખ મહેસૂસ થાય છે પછી શરીર છોડી જઈ ને ગર્ભ જેલ માં દુઃખ ભોગવે છે અને પછી સંસ્કાર અનુસાર એવાં માતા-પિતા ની પાસે જન્મ લઈ ત્યાં પણ

પોતાનાં જીવનમાં સુખ-દુઃખ ભોગવે છે, આને કહેવાય છે આદિ-મધ્ય-અંત. પરંતુ કોઈ આત્મા શરીર ન ધારણ કરી આકારી રૂપમાં આ આકાશ તત્વ ની અંદર ભૂતપ્રેત બનીને ભટકતી રહે છે, આ પણ એક સજા છે અર્થાત્ ભોગના છે. તે અશુદ્ધ જીવાત્મા નાં સાથે કોઈ નો હિસાબ-કિતાબ હોય છે તો તે એમાં પ્રવેશ કરી એમને દુઃખ આપે છે અર્થાત્ હિસાબ-કિતાબ ચુકતું કરી પછી જઈને પોતાનું શરીર ધારણ કરે છે. કોઈ જીવાત્મા તો જેમાં પ્રવેશ કરે છે એમને બહુજ મારે પણ છે, ખુબ કષ્ટ આપે છે પરંતુ આ બધું હિસાબ-કિતાબ ની અંદર ભોગના નાં પ્રકાર છે, જે બધું મનુષ્ય તન માં જ સુખ-દુઃખ મહેસૂસ થાય છે. આ તો તમને સમજાવાયું છે કે જે આત્મા મુક્તિધામ થી આ સાકારી ખેલ માં આવે છે તે વચમાં પાછી મુક્તિધામ માં જઈ નથી શકતી, પરંતુ પોતાનાં કરેલાં અશુદ્ધ, શુદ્ધ કર્મો અનુસાર સંસ્કાર લઈ દુઃખ-સુખ નાં ચક્કર માં આવે છે. બધી આત્માઓનો પુનર્જન્મ થાય છે ફક્ત એક પરમાત્મા નો નથી થતો. અચ્છા.

ઓમ્ શાંતિ.

‘ સ્નેહ ’ અને ‘ શક્તિ ’ ની સમાનતા

આજે સ્મૃતિ-સ્વરૂપ બનાવવા વાળા સમર્થ બાપ ચારેય બાજુનાં સ્મૃતિ સ્વરૂપ સમર્થ બાળકો ને જોઈ રહ્યાં છે. આજ નો દિવસ બાપદાદા નાં સ્નેહમાં સમાવવાની સાથે-સાથે સ્નેહ અને સમર્થ - બંનેવ નાં બેલેન્સ (સંતુલન) ની સ્થિતિનાં અનુભવ નો દિવસ છે. સ્મૃતિ દિવસ અર્થાત્ સ્નેહ અને સમર્થ - બંનેવ ની સમાનતા નાં વરદાન નો દિવસ છે. કારણ કે જે બાપની સ્મૃતિ માં સ્નેહ માં લવલીન થાયો છો, એ બ્રહ્મા બાપ સ્નેહ અને શક્તિની સમાનતા નું શ્રેષ્ઠ સિમ્બોલ (નિશાની) છે. હમણાં-હમણાં અતિ સ્નેહી, હમણાં-હમણાં શ્રેષ્ઠ શક્તિશાળી. સ્નેહ માં પણ સ્નેહ દ્વારા દરેક બાળક ને સદા શક્તિશાળી બનાવ્યાં. ફક્ત સ્નેહ માં પોતાની તરફ આકર્ષિત નથી કર્યા પરંતુ સ્નેહ દ્વારા શક્તિ સેના બનાવી વિશ્વની આગળ સેવા અર્થ નિમિત્ત બનાવ્યાં. સદા ‘સ્નેહી ભવ’ ની સાથે ‘નષ્ટોમોહા કર્માતીત ભવ’ નો પાઠ ભણાવ્યો. અંત સુધી બાળકોને સદા ન્યારા અને સદા પ્યારા - એ જ નયનો ની દૃષ્ટિ દ્વારા વરદાન આપ્યાં.

આજ નાં દિવસે ચારેય બાજુનાં બાળકો ભિન્ન-ભિન્ન સ્વરૂપ થી, ભિન્ન-ભિન્ન સંબંધ થી, સ્નેહ થી અને બાપ સમાન બનવાની સ્થિતિની અનુભૂતિ થી મિલન મનાવવા બાપદાદા નાં વતનમાં પહોંચ્યાં. કોઈ બુદ્ધિ દ્વારા અને કોઈ દિવ્ય દૃષ્ટિ દ્વારા. બાપદાદાએ બધાં બાળકોનાં સ્નેહ ની અને સમાન સ્થિતિ ની યાદ અને પ્રેમ દિલ થી સ્વીકાર કર્યો અને રિટર્ન (વળતર) માં બધાં બાળકો ને ‘બાપદાદા સમાન ભવ’ નું વરદાન આપ્યું અને આપી રહ્યાં છે. બાપદાદા જાણે છે કે બાળકોનો બ્રહ્મા બાપ થી અતિ સ્નેહ છે. ભલે સાકાર માં પાલના લીધી, કે હમણાં અવ્યક્ત રૂપ થી પાલના લઈ રહ્યાં છે પરંતુ મોટી માં હોવાનાં કારણે માં સાથે બાળકોનો પ્રેમ સ્વતઃ હોય છે. આ કારણે બાપ જાણે છે કે બ્રહ્મા માં ને બહુ યાદ કરે છે. પરંતુ સ્નેહ નું પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપ છે સમાન બનવું. જેટલો-જેટલો દિલનો સાચો પ્રેમ છે, બાળકોનાં મનમાં એટલો જ ફોલો ફાધર (બાપનું અનુસરણ) કરવાનો ઉમંગ-ઉત્સાહ દેખાઈ રહ્યો છે. આ અલૌકિક માં નો અલૌકિક પ્રેમ વિયોગી બનાવવા વાળો નથી, સહજયોગી રાજયોગી અર્થાત્ રાજા બનાવવા વાળો છે. અલૌકિક માં ની બાળકો પ્રતિ અલૌકિક મમતા છે કે દરેક બાળક રાજા બને. બધાં રાજા બાળકો બને, પ્રજા નહીં. પ્રજા બનાવવા વાળા છો, પ્રજા બનવા વાળા નથી.

આજે વતન માં માત-પિતા ની રુહરિહાન ચાલી રહી હતી. બાપે બ્રહ્મા માં ને પૂછ્યું કે બાળકોનાં વિશેષ સ્નેહ નાં દિવસે શું યાદ આવે છે? તમને લોકોને પણ વિશેષ યાદ આવે છે ને. દરેક ને પોતાની યાદ આવે છે અને એ યાદ માં સમાઈ જાયો છો. આજ નાં દિવસે વિશેષ અલૌકિક યાદો નો સંસાર હોય છે. દરેક કદમ માં વિશેષ સાકાર સ્વરૂપ નાં ચરિત્રો ની યાદ સ્વતઃ આવે છે. પાલના ની યાદ, પ્રાપ્તિઓ ની યાદ, વરદાનો ની યાદ સ્વતઃ જ આવે છે. તો બાપે પણ બ્રહ્મા માં ને એજ પૂછ્યું. જાણો છો બ્રહ્માએ શું કહ્યું હશે? સંસાર તો બાળકોનો જ છે. બ્રહ્મા બોલ્યાં-અમૃતવેલા પહેલાં ‘સમાન બાળકો’ યાદ આવ્યાં. સ્નેહી બાળકો અને સમાન બાળકો. સ્નેહી બાળકો ને સમાન બનવાની ઇચ્છા કે સંકલ્પ છે પરંતુ ઇચ્છા ની સાથે, સંકલ્પ ની સાથે સદા સમર્થ નથી રહેતી, એટલે સમાન બનવામાં નંબર આગળ નાં બદલે પાછળ થઈ જાય છે. સ્નેહ ઉમંગ-ઉત્સાહ માં લાવે છે પરંતુ સમસ્યાઓ સ્નેહ અને શક્તિ રૂપ ની સમાન સ્થિતિ બનાવવામાં ક્યાંક-ક્યાંક કમજોર બનાવી દે છે. સમસ્યાઓ સદા સમાન બનવાની સ્થિતિ થી દૂર કરી દે છે. સ્નેહ નાં લીધે બાપ ને ભૂલી પણ નથી શકતાં. છે પણ પાકાં બ્રાહ્મણ. પાછળ હટવા વાળા પણ નથી, અમર પણ છે. ફક્ત સમસ્યાઓને જોઈ થોડા સમય માટે એ સમયે ગભરાઈ જાય છે એટલે, નિરંતર સ્નેહ અને શક્તિ ની સમાન સ્થિતિનો અનુભવ નથી કરી શકતાં.

આ સમય નાં પ્રમાણે નોલેજકુલ, શક્તિશાળી, સફળ સ્થિતિનાં લાંબાકાળ નાં અનુભવી બની ચૂક્યાં છો. માયાનાં કે પ્રકૃતિનાં કે આત્માઓ દ્વારા નિમિત્ત બનેલી સમસ્યાઓનાં અનેકવાર નાં અનુભવી આત્માઓ છો. નવી વાત નથી. ત્રિકાળદર્શી છો! સમસ્યાઓનાં આદિ-મધ્ય-અંત, ત્રણેય ને જાણો છો. અનેક કલ્પો ની વાત તો છોડો પરંતુ આ કલ્પ નાં બ્રાહ્મણ જીવન માં પણ બુદ્ધિ દ્વારા જાણી વિજયી બનવામાં કે સમસ્યા પાર કરી અનુભવી બનવામાં

નવાં તો નથી, જૂનાં થઈ ગયાં છે. ભલે એક વર્ષનાં પણ હોય, પરંતુ આ અનુભવ માં જૂનાં છે. ‘નથિંગ ન્યૂ’ - આ પાઠ પણ ભણાવેલો છે એટલે વર્તમાન સમય પ્રમાણે હવે સમસ્યા થી ગભરાવામાં સમય વેડફવાનો નથી. સમય વેડફવાથી નંબર પાછળ થઈ જાય છે.

તો બ્રહ્મા માં એ કહ્યું - એક વિશેષ સ્નેહી બાળકો અને બીજા સમાન બનવા વાળાં, બે પ્રકારનાં બાળકોને જોઈ આ જ સંકલ્પ આવ્યો કે વર્તમાન સમય પ્રમાણે મેજોરીટી (અધિકાંશ) બાળકોને હવે સમાન સ્થિતિ ની સમીપ જોવા ઈચ્છે છે. સમાન સ્થિતિ વાળા પણ છે પરંતુ મેજોરીટી સમાનતા ની સમીપ પહોંચી જાય - એ જ અમૃતવેલાએ બાળકોને જોઈ-જોઈ સમાન બનવાનો દિવસ યાદ આવી રહ્યો હતો. તમે ‘સ્મૃતિ દિવસ’ ને યાદ કરી રહ્યાં હતાં અને બ્રહ્મા માં ‘સમાન બનવાનો દિવસ’ યાદ કરી રહ્યાં હતાં. આ જ શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ પૂરો કરવો અર્થાત્ સ્મૃતિ દિવસ ને સમર્થ દિવસ બનાવવાનો છે. આ જ સ્નેહનું પ્રત્યક્ષ ફળ માં-બાપ જોવા ઈચ્છે છે. પાલના નું કે બાપ નાં વરદાનો નું આ જ શ્રેષ્ઠ ફળ છે. માત-પિતા ને પ્રત્યક્ષ ફળ દેખાડવા વાળા શ્રેષ્ઠ બાળકો છે. પહેલાં પણ સંભળાવ્યું હતું-અતિ સ્નેહ ની નિશાની એ છે જે સ્નેહી, સ્નેહી ની ખામી જોઈ નથી શકતાં એટલે, હવે તીવ્ર ગતિ થી સમાન સ્થિતિ ની સમીપ આવો. આ જ માં નો સ્નેહ છે. દરેક કદમ માં ફોલો ફાધર કરતાં જાઓ. બ્રહ્મા એક જ વિશેષ આત્મા છે જેનો માત-પિતા - બંને પાર્ટ સાકાર રૂપમાં નોંધાયેલ છે. એટલે વિચિત્ર પાર્ટધારી મહાન આત્મા નું ડબલ સ્વરૂપ બાળકો ને યાદ અવશ્ય આવે છે. પણ જે બ્રહ્મા ‘માત-પિતા’ નાં દિલની શ્રેષ્ઠ આશા છે કે સર્વ સમાન બને, એને પણ યાદ કરજો. સમજ્યાં? આજ નાં સ્મૃતિ દિવસ નો શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ “સમાન બનવાનું જ છે”. ભલે સંકલ્પ માં, ભલે બોલ માં, કે ભલે સંબંધ સંપર્ક માં સમાન અર્થાત્ સમર્થ બનવાનું છે. કેટલી પણ મોટી સમસ્યા હોય પણ ‘નથિંગ-ન્યૂ’ - આ સ્મૃતિ થી સમર્થ બની જશો, આમાં અલબેલા નહીં બનતાં, અલબેલાપણા માં પણ નથિંગ-ન્યૂ શબ્દ વાપરે છે. પણ અનેકવાર વિજય બનવામાં નથિંગ-ન્યૂ. આ વિધિ થી સદા સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરતાં જાઓ. અચ્છા!

બધાં ખુબ ઉમંગ થી સ્મૃતિ દિવસ મનાવવા આવ્યાં છે. ત્રણ પગ પૃથ્વી આપવાવાળા પણ આવ્યાં છે. ત્રણ પગ આપે અને ત્રણે લોકનાં માલિક બની જાય, તો આપવાનું શું થયું! છતાં પણ, સેવા નું પુણ્ય જમા કરવામાં હોશિયાર બન્યાં એટલે હોશિયારી ની મુબારક છે. એક આપી લાખ પામવાની વિધિ ને અપનાવવાની સમર્થી રાખી એટલે, વિશેષ સ્મૃતિ દિવસ પર આવી સમર્થ આત્માઓને બોલાવ્યાં છે. બાપ રમણીક ચિટચેટ (વાર્તાલાપ) કરી રહ્યાં હતાં. વિશેષ સ્થાન આપવા વાળા ને બોલાવ્યાં છે. બાપે પણ સ્થાન આપ્યું છે ને. બાપ નું પણ લિસ્ટ માં નામ છે ને. કયું સ્થાન આપ્યું છે? એવું સ્થાન કોઈ નથી આપી શકતું. બાપે ‘દિલતપ્ત, આપ્યું, કેટલું મોટું સ્થાન છે! આ બધાં સ્થાન એમાં આવી જશે ને. દેશ-વિદેશ નાં સેવા સ્થાન બધાં ભેગાં કરો તો પણ મોટું સ્થાન કયું છે? જૂની દુનિયામાં રહેવાનાં કારણે તમે તો ઈંટોનું મકાન આપ્યું અને બાપે તપ્ત આપ્યું - જ્યાં સદા બેઝિકર બાદશાહ બની બેસી જાઓ. છતાં પણ જુઓ, કોઈ પણ પ્રકારની સેવાનું - ભલે સ્થાન દ્વારા સેવા કરે, ભલે સ્થિતિ દ્વારા કરે - સેવાનું મહત્વ સ્વતઃ જ હોય છે. તો સ્થાન ની સેવાનું પણ ખુબ મહત્વ છે. કોઈને ‘હાં જી’ કહીને, કોઈને ‘પહેલાં આપ’ કહીને સેવા કરવાનું પણ મહત્વ છે. ફક્ત ભાષણ કરવું સેવા નથી પણ કોઈ પણ સેવાની વિધિ થી મન્સા, વાચા, કર્મણા, વાસણ માંજવા પણ સેવાનું મહત્વ છે. જેટલું ભાષણ કરવા વાળા પદ પ્રાપ્ત કરી લે છે એટલું જ યોગયુક્ત, યુક્તિયુક્ત સ્થિતિ માં સ્થિત રહેવાવાળા ‘વાસણ માંજવા વાળાં’ પણ શ્રેષ્ઠ પદ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. એ મુખ થી કરે છે, આ સ્થિતિ થી કરે છે. તો સદા દર સમયે સેવાની વિધિનું મહત્વ જાણી ને મહાન બનો. કોઈ પણ સેવાનું ફળ ન મળે - એ થઈ ન શકે. પણ સાચાં દિલ પર સાહેબ રાજી થાય છે. જ્યારે દાતા, વરદાતા રાજી થઈ જાય તો શું કમી રહેશે! વરદાતા અથવા ભાગ્ય વિધાતા જ્ઞાનદાતા ભોળા બાપ ને રાજી કરવા ખુબ સહજ છે. ભગવાન રાજી તો ધર્મરાજ કાજી થી પણ બચી જશો, માયા થી પણ બચી જશો. અચ્છા!

ચારેય તરફ નાં સર્વ સ્નેહ અને શક્તિ ની સમાન સ્થિતિ માં સ્થિત રહેવાવાળા, સદા માત-પિતા ની શ્રેષ્ઠ આશા ને પૂર્ણ કરવા વાળા આશા નાં દીપકો ને, સદા દરેક વિધિ થી સેવાનાં મહત્વ ને જાણવાવાળા, સદા દરેક કદમ માં ફોલો ફાધર કરવાવાળા માત-પિતા ને સદા સ્નેહ અને શક્તિ દ્વારા સમાન બનવાનું ફળ બતાવવા વાળા, આવાં સ્મૃતિ સ્વરૂપ સર્વ સમર્થ બાળકો ને સમર્થ બાપ નાં સમર્થ દિવસ પર યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

સેવાકેન્દ્રો માટે ત્રણ પગ પૃથ્વી આપવાવાળા નિમિત્ત ભાઈ - બહેનો સાથે અવ્યક્ત બાપદાદા ની મુલાકાત :-

વિશેષ સેવાનાં પ્રત્યક્ષ ફળની પ્રાપ્તિ જોઈ ખુશી થઈ રહી છે ને. ભવિષ્ય તો જમા છે જ પણ વર્તમાન પણ શ્રેષ્ઠ બની ગયું. વર્તમાન સમય ની પ્રાપ્તિ ભવિષ્ય થી પણ શ્રેષ્ઠ છે! કારણ કે અપ્રાપ્તિ અને પ્રાપ્તિનાં અનુભવ નું જ્ઞાન આ સમયે છે. ત્યાં અપ્રાપ્તિ શું હોય છે, એની ખબર જ નથી. તો અંતર ની ખબર નથી હોતી અને અહીં અંતર નો અનુભવ છે. એટલે આ સમયની પ્રાપ્તિનાં અનુભવ નું મહત્વ છે. જે પણ સેવા નાં નિમિત્ત બને છે, તો ‘તુરંત દાન મહાપુણ્ય’ ગવાયેલું છે. જો કોઈ પણ વાતમાં કોઈ નિમિત્ત બને છે અર્થાત્ તુરંત દાન કરે છે તો એનાં રિટર્ન (વળતર) માં મહાપુણ્ય ની અનુભૂતિ થાય છે. એ શું હોય છે? કોઈ પણ સેવાનું પુણ્ય એક્સ્ટ્રા ‘ખુશી’, શક્તિ ની અનુભૂતિ થાય છે. જ્યારે પણ કોઈ સફળતા-સ્વરૂપ બનીને સેવા કરો છો તો એ સમયે વિશેષ ખુશીની અનુભૂતિ કરો છો ને. વર્ણન કરો છો કે આજે બહુ સારો અનુભવ થયો! કેમ થયો? બાપ નો પરિચય સાંભળી ને સફળતા નો અનુભવ કર્યો. કોઈ પરિચય સાંભળી ને જાગી જાય છે અથવા પરિચય મળતાં પરિવર્તન થઈ જાય છે તો એની પ્રાપ્તિનો પ્રભાવ તમારા ઉપર પણ પડે છે. દિલમાં ખુશી નાં ગીત વાગવાનાં શરૂ થઈ જાય છે - આ છે પ્રત્યક્ષફળ ની પ્રાપ્તિ. તો સેવા કરવાવાળા અર્થાત્ સદા પ્રાપ્તિનાં મેવા ખાવાવાળા. તો જે મેવા ખાય છે એ કેવાં હોય? તંદુરસ્ત હોય છે ને. જો ડોક્ટર્સ પણ કોઈ ને કમજોર જુએ તો શું કહે છે? ફળ ખાઓ કારણ કે આજકાલ બીજી તાકાત ની વસ્તુ - માખણ ખાઓ, ઘી ખાઓ - એ તો હજમ નથી કરી શકતાં. આજકાલ તાકાત માટે ફળ આપે છે. તો સેવાનું પણ પ્રત્યક્ષ ફળ મળે છે. ભલે કર્મણા પણ કરો, કર્મણા ની પણ ખુશી હોય છે. સમજો સફાઈ કરો છો, પણ જ્યારે સ્થાન સફાઈ થી ચમકે છે તો સાચાં દિલ થી કરવાનાં કારણે સ્થાન ને ચમકતું જોઈ ખુશી થાય છે ને.

કોઈ પણ સેવાનાં પુણ્યનું ફળ સ્વતઃ જ પ્રાપ્ત થાય છે. પુણ્ય નું ફળ જમા પણ થાય છે અને હમણાં પણ મળે છે. જો સમજો, તમે કોઈ પણ કામ કરો, સેવા કરો છો તો કોઈ પણ તમને કહેશે-બહુ સારી સેવા કરી, બહુ હઠી, અથક થઈ ને કરી. તો આ સાંભળીને ખુશી થાય છે ને! તો ફળ મળ્યું ને. ભલે મુખ થી સેવા કરો, કે ભલે હાથે થી કરો પણ સેવા એટલે જ મેવો. તો આ પણ સેવાનાં નિમિત્ત બન્યાં છે ને. મહત્વ રાખવાથી મહાનતા પ્રાપ્ત કરી લો છો. તો એમ આગળ પણ સેવાનું મહત્વ જાણી સદા કોઈ ને કોઈ સેવા માં બિઝી રહો. એવું નહીં કે કોઈ જિજ્ઞાસુ નથી મળ્યો તો સેવા શું કરું? કોઈ પ્રદર્શની નથી થઈ, કોઈ ભાષણ નથી થયું તો શું સેવા કરું? ના. સેવા ની ફિલ્ડ (ક્ષેત્ર) બહુ મોટી છે! કોઈ કહે, અમને સેવા નથી મળતી - એવું કહી ન શકે. વાયુમંડળ બનાવવાની કેટલી સેવા બાકી રહેલી છે! પ્રકૃતિને પણ પરિવર્તન કરવા વાળા છો. તો પ્રકૃતિ નું પરિવર્તન કેવી રીતે થશે? ભાષણ કરશો શું? વૃત્તિ થી વાયુમંડળ બનશે. વાયુમંડળ બનાવવું અર્થાત્ પ્રકૃતિ નું પરિવર્તન થવું. તો એ કેટલી સેવા છે! હમણાં થઈ છે? હમણાં તો પ્રકૃતિ પેપર (પરિક્ષા) લઈ રહી છે. તો દરેક સેકન્ડ સેવાનું બહુ મોટું ક્ષેત્ર બાકી રહેલું છે. કોઈ કહી ન શકે કે અમને સેવાનો ચાન્સ (તક) નથી મળતો. બીમાર પણ હોય, તો પણ સેવાનો ચાન્સ છે. કોઈ પણ હોય - ભલે અભણ હોય, ભલે ભણેલાં હોય, કોઈ પણ પ્રકારની આત્મા, બધાં માટે સેવાનું સાધન બહુ મોટું છે. તો સેવાનો ચાન્સ મળે - એવું નહીં, મળેલો જ છે.

ઓલરાઉન્ડ (સર્વાંગી) સેવાધારી બનવાનું છે. કર્મણા સેવા નાં પણ ૧૦૦ માર્ક્સ છે. જો વાચા અને મન્સા (સેવા) ઠીક છે પણ કર્મણા તરફ ડુચિ નથી તો ૧૦૦ માર્ક્સ તો ગયાં. ઓલરાઉન્ડ સેવાધારી અર્થાત્ બધાં પ્રકારની સેવા દ્વારા કુલ માર્ક્સ લેવા વાળા. એને કહેશું ઓલરાઉન્ડ સેવાધારી. તો એવાં છો? જુઓ, શરૂઆત માં જ્યારે બાળકો ની ભઠ્ઠી બનાવી તો કર્મણા નો પાઠ કેટલો પાક્કો કરાવ્યો! માળી પણ બનાવ્યાં તો ચપ્પલ બનાવવા વાળા પણ બનાવ્યાં. વાસણ માંજવા વાળા પણ બનાવ્યાં તો ભાષણ કરવા વાળા પણ બનાવ્યાં કારણ કે એનાં માર્ક્સ પણ રહી ન જાય. ત્યાં પણ લૌકિક ભણતર માં સમજો તમે કોઈ સરળ સબ્જેક્ટ (વિષય) માં ફેલ થઈ જાઓ છો. વિશેષ વિષય નથી, નંબર ત્રીજો ચોથો વિષય છે પણ એમાં પણ જો ફેલ થયાં તો પાસ વિથ ઓનર નહીં બનશો. ટોટલ માં માર્ક્સ તો ઓછાં થઈ જશે ને. એમ, બધાં વિષય ચેક કરો. બધાં વિષય માં માર્ક્સ લીધાં છે? જેમ આ (મકાન આપવાનાં) નિમિત્ત બન્યાં, આ સેવા કરી, એનું પુણ્ય મળ્યું, માર્ક્સ મળશે. પણ કુલ માર્ક્સ લીધાં છે કે નહીં-એ ચેક કરો. કોઈને કોઈ કર્મણા સેવા, એ પણ જરૂરી છે કારણ કે કર્મણા નાં પણ ૧૦૦ માર્ક્સ છે, ઓછાં નથી અહીં બધાં સબ્જેક્ટસ (વિષય) નાં ૧૦૦ માર્ક્સ છે. ત્યાં તો ડ્રોઈંગ માં થોડા માર્ક્સ હશે, હિસાબ (ગણિત) માં વધારે હશે. અહીં બધાં વિષય મહત્વ વાળા છે. તો એવું ન થાય કે મન્સા, વાચા માં તો માર્ક્સ લઈ

લો અને કર્મણા માં રહી જાય અને તમે સમજો - હું બહુ મહાવીર છું. બધામાં માર્ક્સ લેવાનાં છે. એને કહેવાય છે સેવાધારી. તો કયું ગુપ છે? ઓલરાઉન્ડ સેવાધારી કે સ્થાન આપવા વાળા સેવાધારી? આ પણ સારું કર્યું જે સફળ કરી લીધું. જે જેટલું સફળ કરે છે, એટલાં માલિક બને છે. સમય પહેલાં સફળ કરી લેવું-એ સમજદાર બનવાની નિશાની છે. તો સમજદારી નું કામ કર્યું છે. બાપદાદા પણ ખુશ થાય છે કે હિંમત રાખવા વાળા બાળકો છે. અચ્છા!

વરદાન :-

સ્નેહી બનવાના ગુહ્ય રહસ્ય ને સમજી સર્વ ને રાજી કરવા વાળા રાઝયુક્ત , યોગયુક્ત ભવ જે બાળકો એક સર્વશક્તિમાન બાપ નાં સ્નેહી બનીને રહે છે તે સર્વ આત્માઓનાં સ્નેહી સ્વતઃ બની જાય છે. આ ગુહ્ય રહસ્ય ને જે સમજી લે તે રાઝયુક્ત, યોગયુક્ત કે દિવ્યગુણો થી યુક્તિયુક્ત બની જાય છે. એવી રાઝયુક્ત આત્મા સર્વ આત્માઓ ને સહજ જ રાજી કરી લે છે. જે આ રહસ્ય ને નથી જાણતાં તે ક્યારેક બીજાઓને નારાઝ કરે અને ક્યારેક સ્વયં નારાઝ રહે છે એટલે સદા સ્નેહી નાં રહસ્ય ને જાણી રાઝયુક્ત બનો.

સ્લોગન :-

જે નિમિત્ત છે તે જવાબદારી સંભાળતા પણ સદા હલકા છે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ ની સાથે - સાથે ત્યારે ચાલી શકશો જ્યારે આ જૂની દુનિયા થી બેહદ નું વૈરાગ્ય હશે ”

પ્રશ્ન :- ભગવાન સમર્થ હોવા છતાં પણ એમનાં રચાયેલા યજ્ઞ માં વિઘ્ન કેમ પડે છે?

ઉત્તર :- કારણ કે રાવણ ભગવાન થી પણ આગળ છે. જરૂર જ્યારે એનું રાજ્ય છીનવાઈ જશે તો તે વિઘ્ન નાખશે જ. શરૂ થી લઈને ડ્રામા અનુસાર આ યજ્ઞ માં વિઘ્ન પડતાં જ આવ્યાં છે, પડવાનાં જ છે. આપણે પતિત દુનિયાથી પાવન દુનિયા માં ટ્રાન્સફર (બદલી) થઈ રહ્યાં છીએ તો જરૂર પતિત મનુષ્ય વિઘ્ન નાખશે.

ગીત :- ઓ દૂર કે મુસાફર.....

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત ની લાઈન સાંભળી. જેમ વેદ શાસ્ત્ર વગેરે ભક્તિમાર્ગ નો રસ્તો બતાવે છે તેમ ગીત પણ થોડો રસ્તો બતાવે છે. તે તો કંઈ સમજતાં નથી. શાસ્ત્રો ની કથાઓ વગેરે સાંભળવી, તે જેમ છે કનરસ. હવે બાળકો જાણે છે - દૂરદેશ નાં મુસાફર કોને કહેવાય છે. આત્મા જાણે છે - આપણે પણ દૂર નાં મુસાફર છીએ, આપણું ઘર શાંતિધામ છે. મનુષ્ય આ વાતોને નથી સમજતાં તો, એટલે કંઈ નથી સમજ્યાં. બાપને ન જાણવાથી સૃષ્ટિ ચક્ર ને કોઈ નથી જાણતું. આ આત્મા સમજે છે કે શિવબાબા કહે છે - હું ટેમ્પરરી (અલ્પકાળ) જીવ આત્મા બનું છું. તમે સ્થાયી જીવ આત્મા છો. હું ફક્ત સંગમ પર જ ટેમ્પરરી જીવ આત્મા છું. તે પણ તમારા માફક નથી બનતો. હું આ જીવ માં પ્રવેશ કરું છું, પોતાનો પરિચય આપવાં. નહીં તો તમને પરિચય કેવી રીતે મળે? બાપે સમજાવ્યું છે-રુહાની બાપ એક જ છે, જેમને શિવબાબા અથવા ભગવાન કહે છે. બીજું કોઈ નથી જાણતું. આમાં પવિત્રતાનું પણ બંધન છે. મોટામાં મોટું બંધન છે પોતાને આત્મા સમજવું. જે દૂર નાં મુસાફર પતિત-પાવન ને ભક્તિમાર્ગ માં યાદ કરે છે. એ રુહાની બાપ સમજાવે છે કે હું બધાને લઈ જઈશ. કોઈને પણ છોડીને નહીં જાઉં, પાછું તો બધાએ જવાનું છે. પ્રલય પણ નથી થવાની. ભારત ખંડ તો રહે જ છે. ભારત ખંડ નો ક્યારેય વિનાશ નથી થતો. સતયુગ આદિ માં ફક્ત ભારત ખંડ જ રહે છે. કલ્પ નાં સંગમ પર જ્યારે બાપ આવે છે તો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન કરવાનો હોય છે. બાકી બધાં ધર્મ વિનાશ થવાનાં છે. તમે પણ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન કરવામાં મદદ કરી રહ્યાં છો. તો ગીત સાંભળ્યું-કહે છે બાબા અમને પણ સાથે લઈ ચાલો. બાપ કહે છે-એમ સાથે કોઈ ચાલી ન શકે, જ્યાં સુધી જુની દુનિયાથી વૈરાગ્ય ન આવે. નવું મકાન બને છે તો જૂનાં થી દિલ તૂટી જાય છે. તમે પણ જાણો છો કે આ જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે. હવે નવી દુનિયામાં જવાનું છે. જ્યાં સુધી સતોપ્રધાન નહીં બનશો ત્યાં સુધી સતોપ્રધાન દેવી-દેવતા બની નહીં શકો એટલે બાબા ઘડી-ઘડી સમજાવે છે - પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરતાં રહો. સદ્ગતિ કરવા વાળા દૂર નાં મુસાફર એક જ આવેલાં છે, એમને દુનિયા નથી જાણતી. સર્વવ્યાપી કહી દીધું છે. હમણાં આપ બાળકો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણો છો કે આપણે શિવબાબા નાં સંતાન છીએ. આવો પણ છો તો સમજો છો અમે બાપદાદા ની પાસે જઈએ છો, તો આ પરિવાર થઈ ગયો. આ છે ઇશ્વરીય પરિવાર. કોઈ ને વધારે બાળકો હોય છે તો મોટી પલટન થઈ જાય છે. શિવબાબા નાં બાળકો જે આટલાં બી.કે. ભાઈ-બહેન છે, આ પણ મોટી પલટન થઈ જાય છે. બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ બધાં જાણે છે-અમે બેહદ નાં બાપ થી વારસો લઈએ છીએ. શાસ્ત્રો માં દેખાડે છે પાંડવો અને કૌરવોએ રમત રમી. રાજાઈ દાવ માં રાખી. હવે રાજાઈ ન કૌરવો ની છે, ન પાંડવો ની છે. તાજ વગેરે કંઈ પણ નથી. દેખાડે છે એમને શહેરમાંથી કાઢી મૂક્યાં. હથિયાર વગેરે છુંપાડીને રાખ્યાં. આ બધી છે દંત કથાઓ. ન પાંડવ રાજ્ય છે, ન કૌરવ રાજ્ય છે. ન એમની આપસ માં લડાઈ ચાલી છે. લડાઈ રાજાઓની થાય છે. આ તો ભાઈ-ભાઈ છે. લડાઈ થઈ છે કૌરવ અને યૌવનો ની. બાકી ભાઈ એક બીજા ને કેવી રીતે ખતમ કરશે. દેખાડે છે પાંડવ, કૌરવ લડ્યાં. બાકી ૫ પાંડવો બચ્યાં અને એક ફતરો રહ્યો. તે પણ બધાં પહાડ પર ગળી મર્યા. ખેલ જ ખલાસ. રાજયોગ નો અર્થ જ ન નીકળ્યો.

હમણાં આપ બાળકો જાણો છો બાપ કલ્પ-કલ્પ આવીને એક ધર્મની સ્થાપના કરે છે. બોલાવે પણ છે હેં

પતિત-પાવન બાબા આવો, આવીને પતિત થી પાવન બનાવો. સતયુગ માં સૂર્યવંશી રાજધાની જ હોય છે. બ્રહ્મા દ્વારા વિષ્ણુપુરી ની સ્થાપના થઈ રહી છે. હમણાં બાપ આવ્યાં છે તો એમનાં ડાયરેક્શન પર ચાલવાનું છે. કમળ પુષ્પ સમાન પવિત્ર રહેવાનું છે. કન્યાઓને તો નહીં કહેશે કે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળ ફૂલ સમાન રહો. તે તો છે જ પવિત્ર. આ ગૃહસ્થીઓ માટે કહેવાય છે. કુમાર અને કુમારીઓએ તો લગ્ન કરવા જ ન જોઈએ. નહીં તો તે પણ ગૃહસ્થી થઈ પડશે. ક્યાંક ગંધર્વ વિવાહ નું નામ પણ છે. કન્યા પર માર પડે છે તો લાચારી હાલત માં ગંધર્વ વિવાહ કરાવાય છે. હકીકત માં માર પણ સહન કરવો જોઈએ, પરંતુ અધરકુમારી ન બનવું જોઈએ. બાળ બ્રહ્મચારી નું નામ બહુ જ હોય છે. લગ્ન કર્યાં તો હાફ પાર્ટનર થઈ ગયાં. કુમારો ને કહેવાય છે - તમે તો પવિત્ર રહો. ગૃહસ્થ વ્યવહાર વાળાઓ ને કહેવાય છે - ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં કમળ ફૂલ નાં સમાન બનો. એમને જ મહેનત લાગે છે. લગ્ન ન કરવાથી બંધન નહીં રહેશે. કન્યા ને તો ભણવાનું છે અને જ્ઞાનમાં બહુ જ મજબૂત રહેવાનું છે. નાની કુમારીઓ જે સગીર (બાળવસ્થા) છે, એમને તો આપણે લઈ નથી શકતાં. તે પોતાનાં ઘરમાં રહીને ભણી શકે છે. માતા-પિતા જ્ઞાન માં આવે તો સગીર ને લઈ શકાય છે. આ સ્કૂલ ની સ્કૂલ છે, ઘરનું ઘર છે અને સતસંગ નો સતસંગ. સત એટલે એક બાપ, જેમનાં માટે કહેવાય છે ઓ દૂર નાં મુસાફર (યાત્રી). આત્મા ગોરી બને છે. બાપ કહે છે - હું મુસાફર સદા ગોરો રહુ છું. પવિત્રતા માં રહેવા વાળો છું. હું આવીને બધી આત્માઓ ને પવિત્ર ગોરી બનાવું છું બીજો તો કોઈ એવો મુસાફર છે નહીં. બાપ સમજાવે છે - હું આવ્યો છું રાવણ રાજ્ય માં. આ શરીર પણ પારકું છે. તમારી આત્મા કહેશે - આ અમારું શરીર છે. બાબા કહેશે આ મારું શરીર નથી. આ આમનું શરીર છે. આ પતિત શરીર મારું નથી. આવે જ છે આમનાં અનેક જન્મો નાં અંતનાં જન્મ માં. જે નંબરવન પાવન હતાં, તે જ નંબર લાસ્ટ અર્થાત્ અંત માં વિકારી બને છે. પહેલો નંબર ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હતાં. હમણાં કોઈ કળા રહી નથી. પતિત તો બધાં છે જ. તો બાપ દૂર દેશ નાં મુસાફર થયાં ને. તમે આત્માઓ પણ મુસાફર છો. અહીંયા આવીને પાર્ટ ભજવો છો. આ સૃષ્ટિ ચક્ર ને કોઈ નથી જાણતું. ભલે કોઈ કેટલું પણ શાસ્ત્ર વગેરે ભણ્યાં હોય પરંતુ આ જ્ઞાન કોઈ નથી આપી શકતું. બાપ સમજાવે છે - હું આ તન માં પ્રવેશ કરી આ આત્માઓને જ્ઞાન આપું છું. તે તો મનુષ્ય, મનુષ્ય ને શાસ્ત્રો નું જ્ઞાન આપે છે. તે થઈ ગયાં ભગત. સદ્ગતિ દાતા તો એક જ છે. એ જ જ્ઞાન નાં સાગર છે, એમને ન જાણવાનાં કારણે દેહ-અભિમાન આવી જાય છે. તે કોઈ આ તો સમજાવતાં નથી કે પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો. આત્મા ભણે છે. આ કોઈ સમજાવતું નથી કારણ કે દેહ-અભિમાન છે. હમણાં દૂર નાં મુસાફર તો શિવબાબા ને જ કહેશું. તમે જાણો છો આપણે ૮૪ જન્મ નું ચક્ર લગાવી ચૂક્યાં છીએ.

બાપ કહે છે - ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ સમજાવ્યું હતું કે બાળકો તમે પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં. હું જાણું છું - ગીતામાં લોટ માં (લૂણ) મીઠું જેટલું થોડું છે. એ જ ગીતા નો એપિસોડ (અધ્યાય), તે જ મહાભારત ની લડાઈ, તે જ મનમનાભવ- મધ્યાજી ભવ નું જ્ઞાન છે. મામેકમ્ યાદ કરો. લડાઈ પણ બરાબર લાગી છે. પાંડવો ની વિજય થઈ. વિજય માળા વિષ્ણુ ની ગવાય છે. શાસ્ત્રો માં તો દેખાડ્યું છે પાંડવો ગળી મર્યા. પછી માળા ક્યાંથી બની. હવે તમે સમજો છો કે અમે વિષ્ણુ ની માળા બનવા અહીંયા આવ્યાં છીએ. ઉપર માં છે પતિત-પાવન બાપ. એમનું યાદગાર જોઈએ ને. ભક્તિમાર્ગ માં યાદગાર ગવાય છે. કોઈ ૮ ની માળા, કોઈ ૧૦૮ ની માળા, કોઈ ૧૬, ૧૦૮ ની બનાવી છે. ગાયે છે - ચઢતી કળા તારા બહાને સર્વ નું ભલું. હમણાં તમે જાણો છો-આપણી ચઢતી કળા છે. આપણે ચાલ્યાં જઈશું પોતાનાં સુખધામ માં પછી આપણે ત્યાંથી નીચે કેવી રીતે ઉતરીએ છીએ. ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લઈએ છીએ, આ બધું જ્ઞાન તમારી બુદ્ધિ માં છે. આ જ્ઞાન ભુલવું ન જોઈએ. આપણા બધાં દુઃખ દૂર કરવાં, શ્રાપ મટાડી સુખ નો વારસો આપવાં બાપ આવ્યાં છે. રાવણ નાં શ્રાપ થી સૌને દુઃખ થાય છે. તો હવે બાપ ને અને વારસા ને યાદ કરવાનો છે. તમે જાણો છો આપણે સૂર્યવંશીઓ એ ભારતમાં રાજ્ય કર્યું. ભારત માં જ શિવબાબા આવે છે. ભારત જ સ્વર્ગ હતું, આ ઘડી-ઘડી બુદ્ધિ માં યાદ કરવું પડે. જેણે ૮૪ નું ચક્ર નહિ માર્યું હોય, તે ન ધારણા કરશે, ન કરાવશે એનાં માટે સમજાઈ જશે કે આણે ૮૪ જન્મ નથી લીધાં. આ પાછળ થી આવે છે. સ્વર્ગ માં નથી આવતાં. પહેલાં-પહેલાં જવું તો સારું છે ને. નવાં મકાન માં પહેલાં પોતે રહે છે પછી ભાડા પર ચઢાવે છે. તો તે પછી સેકન્ડ હેન્ડ (વાપરેલું) થયું ને. સતયુગ છે નવી દુનિયા. ત્રેતા સેકન્ડ હેન્ડ કહીશું. તો હમણાં બુદ્ધિ માં આવે છે અમે સ્વર્ગ નવી દુનિયામાં જઈએ. પુરુષાર્થ કરવાનો છે, પ્રજા પણ બનતી જશે. તમને ખબર પડતી જશે કે માળા માં કોણ-કોણ પરોવાઈ શકે છે. જો કોઈને સીધું કહેવાય કે તમે નહીં આવશો તો હાઈ ફેલ થઈ જાય એટલે કહેવાય છે કે પુરુષાર્થ કરો, પોતાની તપાસ કરો કે અમારો બુદ્ધિયોગ ભટકતો તો નથી ને! તમારો શિવબાબા સાથે કેટલો પ્રેમ થતો જાય છે! કહે પણ છે અમે બાપદાદા ની પાસે

જઈએ છીએ. શિવબાબા થી દાદા દ્વારા વારસો લેવા જઈએ છીએ. આવાં બાપ ની પાસે તો અનેકવાર જઈએ. પરંતુ ગૃહસ્થ વ્યવહાર પણ સંભાળવાનું છે. ભલે ખુબ ધનવાન છે પરંતુ એટલી કુરસદ નથી. પૂરો નિશ્ચય નથી. નહીં તો મહિના બે મહિના પછી આવીને રિફ્રેશ થઈ શકે છે. એમને ઘડી-ઘડી કશિશ (ખેંચાણ) થશે. સોઈ પર કાટ ચઢેલી હોય છે તો ચુંબક એટલું ખેંચતું નથી. જેમનો પૂરો યોગ હશે એમને ઝટ કશિશ થશે, ભાગી આવશે. જેટલી કટ ઉતરતી જશે, એટલી કશિશ થશે. અમે ચુંબક ને મળીએ. ગીત છે ભલે મારો, ભલે કંઈ પણ કરો.... અમે દર થી ક્યારેય નહીં નીકળશું. પરંતુ તે અવસ્થા તો અંત માં થશે. કટ નીકળેલી હશે તો તે અવસ્થા થશે. બાપ કહે છે - હેં આત્માઓ મનમનાભવ, રહો ભલે પોતાના ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં. એવું નહીં કે અહીંયા ભાગીને આવી બેસી જવાનું છે. સાગર પાસે વાદળો એ આવવાનું છે-રિફ્રેશ થવાં. પછી સેવા પર જવાનું છે. બંધન જ્યારે ખલાસ થાય તો સેવા પર જઈ શકે. મા-બાપે પોતાનાં બાળકોને સંભાળવાનાં છે. બાપ ની યાદ માં રહેવાનું છે. પવિત્ર બનવાનું છે.

બાપે સમજાવ્યું છે-અનેક પ્રકાર નાં વિઘ્ન જ્ઞાન યજ્ઞ માં પડે છે. કહે છે ઈશ્વર તો સમર્થ છે પછી વિઘ્ન કેમ? મનુષ્ય ને ખબર જ નથી, રાવણ ભગવાન થી પણ આગળ છે. એની રાજાઈ છીનવાઈ જાય છે તો અનેક પ્રકાર નાં વિઘ્ન પડતાં રહે છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર તો પણ વિઘ્ન પડશે. શત્રુઆત થી લઈને પતિતો નાં વિઘ્ન પડે છે. શાસ્ત્રોમાં પણ લખી દીધું છે - કૃષ્ણ ને ૧૬,૧૦૮ પટરાણીઓ હતી. સાપે ડસ્યો. રામ ની સીતા ચોરાઈ ગઈ. હવે રાવણ સ્વર્ગ માં ક્યાંથી આવે. ખોટું તો બહુજ છે. કહે છે વિકાર વગર બાળકો કેવી રીતે થશે. એમને ખબર જ નથી-જે વારસો લેવા વાળા હશે તે જ આવી ને સમજશે. તો આ જ્ઞાન યજ્ઞ માં અસુરો નાં વિઘ્ન પડે છે. પતિતો ને અસુર કહેવાય છે. છે જ રાવણ સંપ્રદાય. હમણાં તમે સંગમ પર છો. રાવણ રાજ્ય થી કિનારો કરી લીધો છે તો પણ કંઈક લહેર આવે છે. આ બુદ્ધિ માં જ્ઞાન છે કે અમે જઈ રહ્યાં છીએ. બેઠાં તો અહીંયા જ છે. બુદ્ધિ માં જ્ઞાન છે. બેઠા અહીંયા છો પરંતુ એનાથી જેમ તમને વૈરાગ્ય છે. આ છી-છી દુનિયા કબ્રિસ્તાન બનવાની છે. ભિન્ન-ભિન્ન પોઈન્ટ્સ થી સમજાવાય છે. હકીકત માં તો એક જ પોઈન્ટ છે મનમનાભવ. કેટલા નાં પત્રો આવે છે-બાબા અમે બાંધેલી છીએ. એક દ્રોપદી તો નથી, હજારો થઈ જશે. હમણાં તમે પતિત દુનિયા થી પાવન દુનિયા માં ટ્રાન્સફર થઈ રહ્યાં છો. જે કલ્પ પહેલા ફૂલ બન્યા હશે તે જ નીકળશે. ગાર્ડન ઓફ અલ્લાહ (ભગવાન નાં બગીચા) ની અહીંયા સ્થાપના થશે. કોઈ-કોઈ તો એવાં સારા-સારા ફૂલ હોય છે જે જોવાથી જ આરામ આવી જાય છે. નામ જ છે કિંગ ઓફ ફ્લાવર્સ (ફૂલો નાં રાજા). પાંચ દિવસ થી રાખ્યું હોય તો પણ ખીલેલું રહેશે. સુગંધ ફેલાવતું રહેશે. અહીંયા પણ જે બાપ ને યાદ કરે છે અને યાદ અપાવતાં રહે છે એમની સુગંધ ફેલાય છે. સદૈવ ખુશ રહે છે. એવાં મીઠા-મીઠા બાળકોને જોઈ બાપ હર્ષિત થાય છે. એમની આગળ બાબા નો જ્ઞાન ડાંસ સારો થાય છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્ઞાન અને યોગ માં મજબૂત બનવાનું છે. જો કોઈ બંધન નથી તો બંધનો માં જાણી જોઈને ફસાવાનું નથી. બાળ બ્રહ્મચારી થઈને રહેવાનું છે.
2. હમણાં આપણી ચઢતી કળા છે, બાબા આપણા બધાં દુઃખ દૂર કરવાં, શ્રાપ મટાવી વારસો આપવા આવ્યાં છે. બાપ અને વારસાને યાદ કરી અપાર ખુશી માં રહેવાનું છે. તપાસ કરવાની છે કે અમારો બુદ્ધિયોગ ક્યાંય ભટકતો તો નથી.

વરદાન :- સ્વમાન માં સ્થિત રહી દેહ - અભિમાન ને સમાપ્ત કરવા વાળા સફળતામૂર્ત ભવ જે બાળકો સ્વમાન માં સ્થિત રહે છે તે જ બાપ નાં દરેક ફરમાન નું સહજ થી પાલન કરી શકે છે. સ્વમાન ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકાર નાં દેહ-અભિમાન ને સમાપ્ત કરી દે છે. પરંતુ જ્યારે સ્વમાન થી સ્વ શબ્દ ભુલાઈ જાય છે અને માન-શાન માં આવી જાયો છો તો એક શબ્દ ની ભૂલ થી અનેક ભૂલો થવા લાગે છે એટલે મહેનત વધારે અને પ્રત્યક્ષ ફળ ઓછું મળે છે. પરંતુ સદા સ્વમાન માં સ્થિત રહો તો પુરુષાર્થ કે સેવા માં સહજ જ સફળતા મૂર્ત બની જશે.

સ્લોગન :- તપસ્યા કરવી છે તો સમય ને બચાવો, બહાના નહીં આપો.

“ મીઠા બાળકો - અતીન્દ્રિય સુખ નો અનુભવ કરવાનાં માટે સદા એ જ સ્મૃતિમાં રહો કે આપણે કોનાં બાળકો છીએ , જો બાપ ને ભૂલ્યાં તો સુખ ગુમ થઈ જશે ”

પ્રશ્ન :- બાપ નાં મળવાની સ્થાઈ ખુશી કયાં બાળકોને રહે છે?

ઉત્તર :- જે બાળકોએ એક થી પોતાનાં સર્વ સંબંધ જોડ્યાં છે, જે એક બાપ ની યાદ માં રહેવાની જ મહેનત કરે છે, કોઈ દેહધારી ને યાદ નથી કરતાં તેમને જ સ્થાઈ ખુશી રહે છે. જો દેહધારી ની યાદ છે તો બહુ જ રડવું પડશે. વિશ્વનાં માલિક બનવા વાળા ક્યારેય રડતાં નથી.

ગીત :- બચપન કે દિન ભુલા ન દેના....

ઓમ શાંતિ ! બાપ કહે છે મીઠા બાળકો - આપણે બેહદ નાં બાપ નાં બાળકો છીએ, આ ભૂલો નહીં. આ ભૂલ્યાં તો પોતાને રડાવી દેશો. છી-છી દુનિયામાં બુદ્ધિ ચાલી જશે. બાપની યાદ રહેવાથી અતીન્દ્રિય સુખ ભાસે છે. તે સુખ, બાપ ને ભૂલી જવાથી ગુમ થઈ જશે. દરેક પળે યાદ રહેવું જોઈએ કે આપણે બાપ નાં બાળકો છીએ, નહીં તો પોતાને રડાવી દેશો. બધાં ભગવાન નાં બાળકો છે, બધાં કહે છે હેં બાબા, હેં પરમપિતા પરમાત્મા રક્ષા કરો. પરંતુ બાપ થી રક્ષા ક્યારે થાય છે - આ કોઈને પણ ખબર નથી. સાધૂ-સંત વગેરે કોઈ પણ નથી જાણતાં કે બાપ થી અમને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ ક્યારે મળવાની છે કારણ કે ભગવાન ને જ કણ-કણમાં કહી દીધાં છે. હવે આપ બાળકો બેહદ નાં બાપને જાણી ગયાં છો. મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાપ છે, એનાથી પ્રિય વસ્તુ બીજી કોઈ હોતી નથી. એવાં બાપ ને ન જાણવાં ખૂબ મોટી ભૂલ છે. શિવ જયંતી કેમ મનાવે છે, એ કોણ છે? આ પણ કોઈ નથી જાણતું. બાપ કહે છે તમે કેટલાં બેસમજ બની ગયાં છો. માયા રાવણે તમને શું બનાવી દીધાં છે! હવે તમે બાળકો જાણો છો આ મારી જન્મભૂમિ છે. હું દર ૫ હજાર વર્ષનાં પછી આવું છું. તે પછી કહી દે છે ૪૦ હજાર વર્ષ પછી જ્યારે આ કળયુગ પૂરો થશે ત્યારે આવશે. ચિત્ર પણ દેખાડાય છે ત્રિમૂર્તિ નું. ત્રિમૂર્તિ માર્ગ નામ પણ રાખ્યું છે પરંતુ ત્રિમૂર્તિ બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને કોઈ નથી જાણતાં. બ્રહ્મા શું કરીને ગયાં? વિષ્ણુ અને શંકર શું કરે છે, ક્યાં રહે છે, કંઈ પણ નથી જાણતાં. બિલકુલ જ ધોર અંધકાર માં છે. બાપ છે રચયિતા. એમની આ કેટલી મોટી રચના છે. કેટલું બેહદ નું નાટક છે. આમાં બેહદ નાં મનુષ્ય રહે છે. આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં જ્યારે સતયુગ હતું, ભારત માં જ્યારે આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું તો બીજું કોઈ રાજ્ય નહોતું. ભગવતી શ્રી લક્ષ્મી, ભગવાન શ્રી નારાયણ ને કહેવાય છે. રામ સીતા ને પણ ભગવાન રામ, ભગવતી સીતા કહે છે. હવે આ ભગવાન નારાયણ, ભગવતી લક્ષ્મી ક્યાંથી આવ્યાં? રાજ્ય કરીને ગયાં છે. પરંતુ તેમની જીવન કહાની તો એક પણ નથી જાણતાં. ફક્ત ગાતા રહે છે હેં ભગવાન દુઃખહર્તા સુખકર્તા. પરંતુ આ કોઈને બુદ્ધિમાં નથી આવતું - એ દુઃખહર્તા સુખકર્તા કેવી રીતે છે. કયું સુખ બધાને આપ્યું? અને ક્યારે બધાનું દુઃખ હર્યું? કંઈ પણ નથી જાણતાં.

આપ બાળકો હમણાં અહીંયા રાજયોગ શીખી રહ્યાં છો - ભગવતી લક્ષ્મી, ભગવાન નારાયણ બનવાનાં માટે. જાણો છો ભગવતી સીતા, ભગવાન રામ પણ બનવાનું છે. ૮ જન્મ સતયુગ માં પૂરા કરીને પછી રામ-સીતા નાં રાજ્ય માં આવવાનું છે. ૨૧ જન્મનાં માટે બેહદ ની રાજાઈ તમે અહીંયા સ્થાપન કરી રહ્યાં છો. તમે ભગવતી ભગવાન સ્વર્ગ નાં માલિક બની રહ્યાં છો. સ્વર્ગ કોઈ આકાશ માં નથી. આ પણ કોઈને ખબર નથી. બિલકુલ જ તુચ્છ બુદ્ધિ છે. કહે છે ફલાણા સ્વર્ગ પધાર્યા. પરંતુ સમજતા કાંઈ પણ નથી. સારું શું કિશ્કિન, બૌદ્ધી બધાં હેવન (સ્વર્ગ) માં જશે? તે પાછળ થી આવીને પોતાનો ધર્મ સ્થાપન કરે છે. તો પછી તે સ્વર્ગમાં કેવી રીતે આવી શકે? સ્વર્ગ કોને કહેવાય, એ પણ તેમને ખબર નથી. સંન્યાસી લોકો કહે જ્યોતિ જ્યોત સમાયા. કોઈ પછી કહે છે નિર્વાણધામ ગયાં. નિર્વાણ પણ તો લોક છે ને. તે તો નિવાસસ્થાન છે. જ્યોતિ જ્યોત માં લીન થવાની વાત જ નથી. જ્યોતિ માં મળી જાય તો પછી તો આત્મા જ ખતમ થઈ જાય. ખેલ જ ખતમ થઈ જાય છે. આ ડ્રામા થી કોઈ પણ આત્મા છૂટી નથી શકતી. કોઈ પણ મોક્ષ ને પામી નથી શકતાં. ગીતા નો અર્થ પણ કોઈ સમજતાં નથી. ન જીવનમુક્તિ નો અર્થ સમજે છે, ન આત્મા-પરમાત્મા નો અર્થ સમજે છે. બાપ કહે છે - તમારી શકલ તો મનુષ્ય ની છે, જે આ દેવતાઓની પણ હતી. સતયુગ આદિ માં દેવતાઓ હતાં. એમનું ૨૫૦૦ વર્ષ રાજ્ય ચાલ્યું.

બાકી ૨૫૦૦ વર્ષ ની વાત છે, જેમાં બીજા બધાં ધર્મ આવે છે. ૫ હજાર વર્ષનાં બદલે મનુષ્ય કહી દે છે લાખો વર્ષ કલ્પવૃક્ષ ની આયુ છે. પરંતુ તમારી વાત સમજવા માટે પણ નહીં આવે. હાં, આવશે પણ તે જ, જેમણે કલ્પ પહેલાં આવી ને સમજ્યું હશે. પહેલાં તો સમજાવવાનું છે - એક છે હદનો સંન્યાસ, જે સંન્યાસી લોકો ઘરબાર છોડી જંગલ માં રહે છે, પહેલાં-પહેલાં તે સતોપ્રધાન હતાં. પછી હવે તમોપ્રધાન બન્યાં છે તો જંગલો થી પાછા આવી મોટા-મોટા મહેલ બનાવ્યાં છે. આ સંન્યાસીઓ એ પણ પવિત્રતા નાં આધાર પર ભારત ને થમાવ્યું જરૂર છે. ભારત ની સેવા કરી છે. આ સંન્યાસ ધર્મ ન હોત તો ભારત એકદમ વિકારો માં બળી મરત, પતીત બની જાત. આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. તેમનામાં પહેલાં પવિત્રતા ની તાકાત હતી, જેનાથી ભારત ને થમાવ્યું છે. આ દેવતાઓનું જ્યારે રાજ્ય હતું તો ભારત કેટલો સાહુકાર હતો. એમનાં આટલાં મોટા-મોટા હીરા-ઝવેરાત નાં મહેલ હતાં. તે બધાં ક્યાં ગયાં? બધાં નીચે ચાલ્યાં ગયાં. લંકા અને દ્રારિકા નાં માટે કહે છે - સમુદ્ર ની નીચે ચાલી ગઈ. હમણાં તો છે નહીં. સોના નાં મહેલ વગેરે બધાં હતાં ને. જ્યારે મંદિરો વગેરે માં હીરા-ઝવેરાત લગાવી શકે છે, તો ત્યાં શું નહીં હશે! કેટલી આપ બાળકો ને ખુશી થવી જોઈએ. બાબા ફરી થી આવેલાં છે. કહે છે બાપ ને યાદ કરો. યાદ એક ને જ કરવાનાં છે, જેનાથી વિકર્મ વિનાશ થાય છે. પરંતુ તે ભૂલી જાય છે અને દેહધારીઓની યાદ આવી જાય છે. દેહધારી ની યાદ થી તો કંઈ પણ ફાયદો નથી. બાપ કહે છે - મામેકમ્ યાદ કરો. કોઈ પણ દેહધારી ને યાદ નહીં કરો. અમ્મા મરે તો ભી હલવા ખાના..... એક બાપ ની યાદ થી જ કમાણી છે. આપણે શિવબાબા નાં બાળકો છીએ, એમનાથી વારસો લેવાનો છે. આ સમયે બાપને યાદ ન કર્યા તો પછી ખૂબ પસ્તાવું પડશે, રડવું પડશે. વિશ્વનાં માલિક બનવા વાળા ને રડવાની શું દરકાર છે. તમે બાપ ને ભૂલો છો ત્યારે જ માયા થપ્પડ લગાવે છે એટલે બાબા વારંવાર સમજાવે છે કે બાપ ને અને વારસા ને યાદ કરો. અમરનાથે અમરપુરી માં એક પાર્વતી ને તો બેસાડી અમરકથા નહીં સંભળાવી હોય. જરૂર ઘણાં હશે. જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે બધાને બાપ સમજાવે છે કે હવે પતિત નહીં બનો, આ અંતિમ જન્મ પવિત્ર બનો. ત્યાં સ્વર્ગમાં કોઈ વિકાર નથી હોતાં. જો ત્યાં પણ વિકાર હોત તો પછી સ્વર્ગ અને નર્ક માં ફરક શું થયો? દેવી-દેવતાઓની મહિમા ગાયે છે - સર્વગુણ સમ્પન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ....છે. ભગવાન આવીને ભગવાન-ભગવતી જ બનાવશે, સિવાય ભગવાન નાં કોઈ બનાવી ન શકે. ભગવાન તો એક જ છે. ગવાયેલું પણ છે - ભગવાન-ભગવતી ની રાજધાની. યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા પણ તે જ હશે. પરંતુ ભગવાન-ભગવતી કહેવાતું નથી એટલે કહેવાય છે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ. આ કોઈને ખબર નથી. આમની (બ્રહ્માની) આત્મા ને પણ બાપ સમજાવે છે. એક બાપની, એક દાદાની - બે આત્માઓ છે ને. એક આત્મા ૮૪ જન્મ લે છે, બીજો આત્મા પુનર્જન્મ રહિત છે. બાપ ક્યારેય પુનર્જન્મ નથી લેતાં. એક જ વાર આવીને આખાં વિશ્વને પવિત્ર બનાવવાનાં માટે આપણને રાજયોગ શીખવાડે છે. બાપ તમને સમજાવે છે-મેં આમનામાં પ્રવેશ કર્યો છે. આ ૮૪ જન્મ ભોગવી આવ્યાં છે. હવે આમનાં અનેક જન્મોનો આ અંતિમ જન્મ છે. હવે હું નિરાકાર છું તો કેવી રીતે આવીને બાળકોને રાજયોગ શીખવાડું? પ્રેરણા થી તો કંઈ થઈ ન શકે. કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ તો હોઈ ન શકે. તે કેવી રીતે આવી શકે છે? તે તો છે જ સતયુગ નો પ્રિન્સ (રાજકુમાર), ૧૬ કળા સંપૂર્ણ... પછી ત્રેતામાં હોય છે ૧૪ કળા સંપૂર્ણ, પછી દ્વાપરમાં કૃષ્ણ ને કેમ લઈ ગયાં છે? તેમણે તો પહેલાં આવવું જોઈએ. બાપ સમજાવે છે - પહેલાં, બાપ ને યાદ કરો. નહીં તો માયા એકદમ થપ્પડ મારી દેશે. છુઈમુઈ (લજામણી) નું એક ઝાડ હોય છે. હાથ લગાવો તો મુરઝાઈ જાય. તમારી પણ એવી જ હાલત થાય છે, બાપ ને યાદ ન કર્યા તો ખલાસ. ગીત માં પણ સાંભળ્યું - બચપન કે દિન ભુલા ન દેના. બાપને ભૂલ્યાં તો ક્યાંય ને ક્યાંય ચોટ (માર) લાગી જશે. બાપ કહે છે - તમે મારા બાળકો છો ને. આ શરીર તો વિષ થી પેદા થયું છે. તે આનાં લૌકિક મા-બાપ છે. આ તો છે પારલૌકિક બાપ અને આમને પછી અલૌકિક બાપ કહેવાય છે. આ હદનાં હતાં, પછી બેહદનાં બની ગયાં. હવે જુઓ આ લૌકિક બાળકી (નિર્મલશાંતા) બેઠી છે. આ લૌકિક પણ છે, અલૌકિક પણ છે, પારલૌકિક પણ છે. બાકી શિવબાબા નાં તો ભાઈ-બહેન છે નહીં. ન લૌકિક, ન અલૌકિક, ન પારલૌકિક. કેટલો ફરક છે. એક બાપ નાં બનવું માસીનું ઘર નથી. એવાં બાપ થી સંબંધ જોડવાનો છે, સમય લાગે છે. શિવબાબા ની યાદ માં રહેવું, ખુબ મહેનત છે. કોઈ ૫૦ વર્ષ થી રહેવાવાળા પણ આખો દિવસ શિવબાબા ને યાદ પણ નથી કરતાં, એવાં પણ છે. બીજા બધાં ને ભૂલી એક ને યાદ કરવાં ખૂબ-ખૂબ મહેનત છે. કોઈ ૧ પરસેન્ટ (ટકા) યાદ કરે છે, કોઈ ૨ પરસેન્ટ, કોઈ અડધો પરસેન્ટ પણ મુશ્કેલ યાદ કરે છે. આ ખુબ ભારે મંઝિલ છે. તો બાપ સમજાવે છે- બાળપણ ને નહીં ભૂલતાં. બાપ થી સ્વર્ગ નો વારસો મળે છે. તમે જાણો છો આપણે જીવતે જીવ મરીને બાપ નાં આવીને બન્યાં છીએ - નવી દુનિયામાં જવાનાં માટે. તો તમને સ્થાઈ ખુશી રહેવી જોઈએ, ઓહો! અમે ડબલ સિરતાજ બનીશું! મનુષ્ય થોડી જાણે છે કે સતયુગ માં આ દેવતાઓ ને ૧૬ કળા સંપૂર્ણ અને ૧૪ કળા સંપૂર્ણ કેમ કહે છે? કંઈ પણ નથી જાણતાં. આ ભક્તિમાર્ગ નાં શાસ્ત્ર વગેરે ફરી પણ

બનશે. આ હઠયોગ, તીર્થ યાત્રા વગેરે બધું ફરી પણ થશે. પરંતુ આનાથી શું થશે? શું હેવન (સ્વર્ગ) માં જશે? ના, બહુજ રિદ્ધિ-સિદ્ધિ થી કામ કરે છે. રિદ્ધિ-સિદ્ધિ વાળા બહુજ છે. હજારો મનુષ્ય એમની પાછળ પડતાં રહે છે. રિદ્ધિ-સિદ્ધિ થી બહુ જ ઘડિયાળો વગેરે વસ્તુઓ નીકાળે છે. આ થોડી સમજે છે કે આ અલ્પકાળ નાં માટે બધું છે. આમાં ખૂબ મહેનત કરવી પડે છે. આ રિદ્ધિ-સિદ્ધિ વગેરે શીખવાની પણ પુસ્તક હોય છે. કેટલાં લાખો મનુષ્ય એમની પાછળ પડે છે. આપ બાળકો જાણો છો આપણને બાબા થી સ્વર્ગનો વારસો મળે છે. આ આંખો થી જે કંઈ જુઓ છો તે નહીં રહેશે. બાપ સમજાવે છે - તમે અશરીરી આવ્યાં હતાં પછી શરીર સાથે પાર્ટ ભજવ્યો. જો ૮૪ લાખ નો હિસાબ-કિતાબ બતાવે તો ૧૨ મહિના લાગી જાય. થઈ જ નથી શકતું. ૮૪ જન્મો નો હિસાબ-કિતાબ બતાવવો તો બિલકુલ સહજ છે. તમે ૮૪ નું ચક્ર લગાવતાં રહો છો. સૂર્યવંશી છે તો ચંદ્રવંશી નથી. સૂર્યવંશી વંશજ પૂરો થયો પછી ચંદ્રવંશી..... બન્યાં.

હવે તમે જાણો છો આપણે છીએ બ્રાહ્મણ વંશી પછી દેવતા વંશી બનવાનું છે, એટલે આપણે ભણતર ભણી રહ્યાં છીએ. પછી સીડી નીચે ઉતરતાં-ઉતરતાં વૈશ્ય, શુદ્રવંશી બનીશું. હવે આપણને ૮૪ જન્મોની સ્મૃતિ આવી છે. આ ચક્ર પણ યાદ કરવું પડે. બાપ ને યાદ કરવાથી એવર હેલ્દી (સદા સ્વસ્થ), એવર વેલ્દી (સદા સંપન્ન) બનીશું. પાપ કપાઈ જશે. ચક્ર ને જાણવાથી ચક્રવર્તી બની જશો. તમે જાણો છો આ જૂની દુનિયા કબ્રિસ્તાન બનવાની છે. કંઈ પણ નહીં રહેશે. ખતમ થઈ જશે. રામ ગયો, રાવણ ગયો.... રામ નો કેટલો નાનો પરિવાર હશે સતયુગ માં. હમણાં રાવણ નો કેટલો મોટો પરિવાર છે. બાળકો જાણે છે કે આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. દરેક વાત માં પુરુષાર્થ ફર્સ્ટ (પહેલાં) છે. બાપ પુરુષાર્થ કરાવે છે - બાળકો મને યાદ કરો. જે બાપ થી અથાહ સ્વર્ગ ની બાદશાહી મળે છે, શું એમને યાદ નહીં કરો? બાપ સ્મૃતિ અપાવે છે કે તમે સ્વર્ગ નાં માલિક હતાં. હવે ફરી થી પુરુષાર્થ કરી સ્વર્ગ નાં માલિક બનો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ક્યારેય પણ કોઈ વાત માં છુઈ-મુઈ નથી બનવાનું. ઈશ્વરીય બાળપણ ને ભૂલી મુરઝાવાનું નથી. આ આંખો થી જે કંઈ દેખાય છે, તેને જોવા છતાં નથી જોવાનું.
2. એક બાપ ની યાદ માં જ કમાણી છે એટલે દેહધારીઓ ને યાદ કરી રડવાનું નથી. બાપ અને વારસા ને યાદ કરી વિશ્વની બાદશાહી લેવાની છે.

વરદાન :- નોલેજ ની લાઈટ માઈટ દ્વારા કમજોર સંસ્કારો ને સમાપ્ત કરવા વાળા શક્તિ સંપન્ન ભવ નોલેજ થી પોતાનાં કમજોર સંસ્કારો ની ખબર તો પડી જાય છે અને જ્યારે તે વાતની સમજણ મળે છે તો તે સંસ્કાર થોડા સમયનાં માટે અંદર દબાઈ જાય છે પરંતુ કમજોર સંસ્કાર સમાપ્ત કરવાનાં માટે લાઈટ (પ્રકાશ) અને માઈટ (શક્તિ) નાં એક્સ્ટ્રા ફોર્સ (બળ) ની આવશ્યકતા છે. એનાં માટે માસ્ટર સર્વશક્તિમાન, માસ્ટર નોલેજકુલ ની સાથે-સાથે ચેકિંગ માસ્ટર બનો. નોલેજ દ્વારા સ્વયં માં શક્તિ ભરો, મનન શક્તિ ને વધારો શક્તિ સંપન્ન બની જશો.

સ્લોગન :- જ્યાં સર્વ પ્રાપ્તિઓ છે ત્યાં પ્રસન્નતા છે.

“ મીઠા બાળકો - તમારી પાસે અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો નો અથાહ બજાનો છે , તમે એનું દાન કરો , તમારા દર (દ્વાર) થી કોઈ પણ પાછું ન જવું જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- સર્વ સંબંધોની સેકીન (મીઠાશ) બાપ પોતાનાં બાળકો ને કઈ શ્રીમત આપે છે?

ઉત્તર :- મીઠા બાળકો - પોતાનો બુદ્ધિયોગ બધી તરફ થી હટાવી એક મને યાદ કરતાં રહે. દુનિયાની કોઈ પણ વસ્તુ, મિત્ર સંબંધી વગેરે યાદ ન આવે કારણ કે આ સમયે બધાં દુઃખ આપવા વાળા છે. વિશ્વનાં માલિક બનવું છે તો જરૂર ૬૩ જન્મો નો હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરવાની મહેનત કરવી પડે. સર્વસ્વ ભૂલી અશરીરી બનો ત્યારે હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું થાય. હું સર્વ સંબંધો નો સેકીન છું.

ઓમ શાંતિ ! બાપદાદા બાળકોને પૂછે છે કે કોની યાદ માં બેઠાં છો? (શિવબાબા ની) બુલંદ અવાજ માં કહેવું જોઈએ - શિવબાબા ની યાદમાં બેઠા છીએ. આપ બાળકો અર્થાત્ આત્માઓનું કનેક્શન (સંબંધ) છે શિવબાબા થી. તમે શિવબાબા નાં બનો છો આમનાં દ્વારા, કારણ કે શિવબાબા આમનાં દ્વારા જ મળે છે. આ વચમાં દલાલ પણ કહેવાય છે. તમારું દલાલ થી કોઈ કનેક્શન નથી. આ તો ફક્ત વચ માં મારફત છે. લેણ-દેણ નો બધાનો હિસાબ-કિતાબ બાપ થી થવાનો છે, આમનાથી નહીં. આમની પણ લેણ-દેણ બાપ થી છે. આ પણ એ બાપ ને કહે છે - બાબા મારું સર્વસ્વ તમારું છે. તમને પણ એક તો નિશ્ચય આ છે કે આપણે આત્મા છીએ અને બીજું આ પણ નિશ્ચય છે કે આપણે આત્માઓ હમણાં પરમપિતા પરમાત્મા થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. મનસા-વાચા-કર્મણા, તન-મન-ધન થી આપણે શિવબાબા નાં મદદગાર બનીએ છીએ. આ સર્વસ્વ શિવબાબા ને અર્પણ કરેલું છે. પછી શિવબાબા ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપે છે - આમ-આમ આ કરો. આને કહેવાય છે શ્રીમત. બાપ પોતે કહે છે કે હું આ જૂનાં તન માં પ્રવેશ કરું છું. આ પણ પતિત થી પાવન બની રહ્યાં છે. આ કોણે કહ્યું? શિવબાબા એ. આ પણ પાવન બની રહ્યાં છે. આમનો પણ મારી સાથે હિસાબ-કિતાબ છે. આમની સાથે કોઈ નો હિસાબ-કિતાબ નથી. તમે ચિકી લખો છો-શિવબાબા કેર ઓફ બ્રહ્મા. પરંતુ માયા એવી છે જે નિરંતર યાદ કરવાં નથી દેતી. બુદ્ધિયોગ ઘડી-ઘડી તોડી દે છે. જો આ જ પાક્કો પુરુષાર્થ કરશે તો પછી બીજું સર્વસ્વ ભૂલી જશે. શરીર પણ ભૂલી જશે. આ શરીર હશે પરંતુ આત્મા ને આ બધી વસ્તુ થી નફરત હશે. આ અવસ્થા જમાવવાની પ્રેક્ટિસ કરવાની હોય છે. અંતમાં આપણને પોતાનું શરીર પણ યાદ ન આવે. બાપ કહે છે-પોતાને અશરીરી સમજી મુજ બાપ ને યાદ કરો. હું સદૈવ અશરીરી છું, તમે પણ અશરીરી હતાં. પછી તમે પાર્ટ ભજવ્યો. હમણાં ફરી તમારે પાર્ટ ભજવવાનો છે, આ મહેનત છે. વિશ્વનાં માલિક બનવું કોઈ ઓછી વાત છે શું. મનુષ્ય જ વિશ્વનાં માલિક બની શકે છે. આ દેવતાઓ પણ મનુષ્ય છે પરંતુ આમને દૈવીગુણ વાળા દેવતા કહેવાય છે. લક્ષ્મી-નારાયણ વિશ્વનાં માલિક હતાં, એમને પોતાના બાળકો હશે. તે જ એમને મા-બાપ માનશે. પરંતુ આજકાલ મનુષ્ય અંધશ્રદ્ધા થી આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને ત્વમેવ માતાશ્ર પિતા...કહે છે. હકીકત માં આ મહિમા છે શિવબાબા ની. દેવતાઓની મહિમા ગાયે છે આપ સર્વગુણ સંપન્ન... પરંતુ એમની પૂજા કેમ કરે છે, આ કોઈને ખબર નથી. હમણાં તમે એવી મહિમા નહીં ગાશો કે તમે માત પિતા.....હાં તમે જાણો છો શિવબાબા એ નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા છે. એમના થી જ સુખ અઢળક મળે છે. બાકી જે પણ સંબંધી વગેરે છે એમનાથી દુઃખ જ મળે છે. આ તો એક સેકીન છે, જેમનાથી સર્વ સંબંધ ની રસના મળે છે એટલે બાપ કહે છે મામા, કાકા, ચાચા વગેરે સૌથી બુદ્ધિયોગ હટાવી મામેકમ્ યાદ કરો. તમે ગાઓ પણ છો દુઃખહર્તા સુખકર્તા... સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક જ છે, એ જ આપણા સર્વસ્વ છે. લૌકિક બાપ થી પણ દુઃખ મળે છે. બાકી શિક્ષક છે જે કોઈને દુઃખ નથી આપતાં. શિક્ષક પાસે જઈને ભણવાથી તમે શરીર નિર્વાહ કરો છો. હુનર (કળા) શીખવાડવા વાળા પણ હોય છે. તે બધાં અલ્પકાળ માટે શીખવાડે છે. ભક્તિમાં પણ મહિમા એક રામ અથવા પરમપિતા પરમાત્મા ની જ કરે છે, એમને જ યાદ કરે છે. હકીકત માં ભક્તિ પણ એકની જ કરવાની છે. એ એક જ તમને પૂજ્ય બનાવે છે. તમે પહેલાં-પહેલાં એક શિવબાબા ની પૂજા કરો છો. એને સતોપ્રધાન ભક્તિ કહેવાય છે. પછી આત્મા પણ સતોપ્રધાન થી સતો રજો તમો બને છે. તમે સમજો છો આપણે પૂજારી બનીએ છીએ. તમે પહેલાં એક શિવની પૂજા કરો છો પછી કળાઓ ઓછી થતી જાય છે. ભક્તિ પણ સતોપ્રધાન થી, સતો રજો તમો બની જાય છે. આખો

ડ્રામા તમારા ઉપર જ બનેલો છે. પોતે જ પૂજ્ય પોતે જ પુજારી, જે ૮૪ જન્મ પૂરા લે છે, એમની જ કહાની છે. એમને જ બાપ બેસી બતાવે છે-તમે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લીધા છે. હિસાબ જ એમનો છે. જે પહેલાં-પહેલાં પૂજ્ય દેવી-દેવતા બને છે, તે જ પૂજારી બને છે. બાપ કહે છે - હું કલ્પ-કલ્પ આવીને તમને ભણાવું છું અને દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરું છું, રાજ્યોગ શીખવાડું છું. ગીતામાં ભૂલ થી કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ લખી દીધું છે. ભગવાન તો એક જ હોય છે. તેઓ તો કહે ઠિક્કર ભિત્તર, કણ-કણ માં પરમાત્મા છે. પરંતુ એવું તો ન થઈ શકે. ભગવાનની તો મહિમા અપરંપાર છે. કહે છે-હું બાબા તમારી ગત મત ન્યારી અર્થાત્ તમારી જે શ્રીમત મળે છે, તે સૌથી ન્યારી છે. બાપ ને કહે જ છે ગતિ-સદ્ગતિ દાતા પરમપિતા પરમાત્મા, તો બુદ્ધિ ઉપર માં જાય છે. દુઃખનાં સમયે એમની જ યાદ આવે છે. જો રામ-સીતા બુદ્ધિ માં હોય તો પછી આખું રામાયણ બુદ્ધિ માં આવી જાય. તમે તો પોકારો જ છો, એ એક બાપ ને. સિવાય એક બાપનાં કોઈ પણ સાકારી મનુષ્ય કે આકારી દેવતા થી બુદ્ધિ નથી લગાવવાની. પતિત-પાવન છે જ એક બાપ. કોઈ પણ સતસંગમાં જઈને આ જ ગાયે છે-પતિત-પાવન સીતારામ, અર્થ કંઈ નથી. આ બધું છે-ભક્તિમાર્ગ નું ગાયન. બધાં રાવણ ની જેલ માં છે. ભક્તિમાર્ગ માં બહુજ ભટકે છે. અહીંયા ભટકવાની કોઈ વાત નથી. બાપ સમજાવે છે, બાળકોએ પોઇન્ટ બુદ્ધિ માં સારી રીતે ધારણ કરવાની છે, ભણતર નિયમિત કરવાનું છે. જો કોઈ કારણ થી સવારે નથી આવી શકતાં તો બપોર નાં આવી જવું જોઈએ. કોઈને હેરાન પણ નથી કરવાનું. આખો દિવસ પડયો છે. કોઈ પણ સમયે જઈને ભણવાનું છે. આ બાળકીઓ સવાર થી લઈને સાંજ સુધી સેવા પર છે. આખો દિવસ સર્વિસ સ્ટેશન (સેવાકેન્દ્રો) ખુલેલાં છે. કોઈ પણ આવે, એમને રસ્તો બતાવવાનો છે. પહેલાં-પહેલાં તો બતાવવાનું છે-વિચાર કરો તમને બે બાપ છે. દુઃખમાં પારલૌકિક બાપ ને યાદ કરે છે ને. હમણાં શિવબાબા કહે છે, મામેકમ્ યાદ કરો. મોત તો સામે ઊભું છે. આ એ જ મહાભારત લડાઈ છે. ભલે મોટા પદમપતિ, કરોડપતિ છે, મોટા-મોટા મકાન વગેરે બનાવે છે. પરંતુ તે રહેવાનાં થોડી છે, આ બધું તૂટી જવાનું છે. તે સમજે છે-કળયુગ ની આયુ લાખો વર્ષ છે. આને કહેવાય છે ધોર અંધિયારું. કોઈની પાસે પૈસા છે, પૂછે છે મકાન બનાવીએ. બાબા કહેશે પૈસા છે તો ભલે બનાવો. પૈસા પણ તો માટીમાં ભળી જવાનાં છે. આ તો ટેમ્પરરી (અલ્પકાલિન) છે. નહીં તો આ બધાં પૈસા પણ ચાલ્યા જશે. કંઈ પણ રહેશે નહીં, ભલે બનાવો. પછી એમાં ગીતા પાઠશાળા નો પ્રબંધ રાખો. જે તમારા દ્વાર પર કોઈ પણ આવે એમને ભિક્ષા એવી આપો જે એમને એકદમ વિશ્વનાં માલિક બનાવી દો. તમારી પાસે અખૂટ જ્ઞાન ધન છે, એટલું કોઈની પાસે નથી. તમારી પાસે સૌથી સાહુકાર તે છે, જેમની પાસે બહુજ જ્ઞાન રત્ન બુદ્ધિ માં ભરેલાં છે. કોઈ પણ આવે તો તમે એમની ઝોલી ભરી દો. તમારી પાસે એટલો ખજાનો છે. ફક્ત આ બોર્ડ લગાવી દો-આવો તો અમે તમને સદા સુખી સ્વર્ગ નો વારસો પામવાનો રસ્તો બતાવીએ. પરંતુ બાળકોમાં તે નશો નથી રહેતો. અહીંયા નશો ચઢે છે, બાહર જવાથી ભૂલી જવાય છે. શોખ હોવો જોઈએ. કોઈ પણ આવે એને રસ્તો બતાવો જે બેડો પાર થઈ જાય. તમારા પાસે બહુજ અઢળક ધન છે. કોઈ પણ ભિખારી આવે કે લખપતિ આવે તો તમે એમને પણ બહુ જ રત્ન આપી શકો છો. બાબા અહીંયા નશો ચઢાવે છે પછી સોડાવોટર થઈ જાય છે. બાબા તમારી અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો થી ઝોલી ભરી દે છે. પરંતુ નંબરવાર છે. કોઈની તકદીર માં છે તો પૂરી રીતે ધારણ કરી લે છે. બાબા કહે છે - કોશિશ કરી તમે નિરંતર યાદ માં રહો. એવું નહીં કે સેવાકેન્દ્ર માં જઈને એક જગ્યાએ બેસવાનું છે. ના, ચાલતાં-ફરતાં જે પણ સમય મળે બાપ ને યાદ કરતાં રહેવાનું છે. હથ કાર ડે દિલ અર્થાત્ બુદ્ધિ નો યોગ બાપ ની સાથે હોય. બાપની યાદ થી તમારું બહુ જ કલ્યાણ થશે. ૨૧ જન્મ માટે તમે સાહુકાર બની જાઓ છો. બેહદ નાં બાપ બેહદ નો વારસો આપે છે. ભારત સ્વર્ગ હતું. હમણાં નર્ક છે.

બાપ કહે છે - હવે મને યાદ કરો તો તમારી આત્મા સતોપ્રધાન બની જશે. બાપ ને યાદ કરશો તો નશો ચઢશે. આપણા જેવાં ધનવાન સૃષ્ટિમાં કોઈ નથી. બાપ જ યાદ નહિં હશે તો ધન ક્યાંથી આવશે. સ્વર્ગમાં તો આપ બાળકો ને અપાર સુખ મળે છે. શાસ્ત્રો માં તો કેટલીય દંતકથાઓ લખી દીધી છે. ગાયે પણ છે-રામ રાજા, રામ પ્રજા.... ધર્મ નો ઉપકાર છે. પછી કહે રામની સીતા ચોરાઈ ગઈ, વાનરો ની સેના લીધી....પહેલા પોતે પણ વાંચતા હતાં, કંઈ પણ સમજતાં નહોતાં. હમણાં કેટલું સમજ માં આવે છે. કેટલી વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) વાતો લખી છે. બાપ કહે છે - મારે પ્રકૃતિ નો આધાર લેવો પડે છે. ત્રિમૂર્તિ માં પણ બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર દેખાડે છે. પરંતુ આ પણ સમજતાં નથી કે વિષ્ણુ કોણ છે. ક્યાંના રહેવા વાળા છે. વિષ્ણુ નાં મંદિરને નર-નારાયણ નું મંદિર કહે છે. પરંતુ અર્થ કંઈ પણ નથી સમજતાં. વિષ્ણુ નાં આ બે રૂપ લક્ષ્મી-નારાયણ છે, જે સતયુગ માં રાજ્ય કરતાં હતાં. હમણાં તમે મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યાં છો. કોઈ પણ આવે તો બોલો આ બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છે. તો પ્રજાપિતા બ્રહ્મા સર્વ નાં બાપ થયાં. ખુબ અનેકાનેક પ્રજા છે. નામ તો સાંભળ્યું છે ને. ભગવાને બ્રહ્મા દ્વારા

બ્રાહ્મણ રચ્યાં. બાપે જરૂર બાળકોને વારસો તો આપ્યો હશે ને. આપ બાળકોને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. તમે શિવબાબા થી વારસો પામો છો. એક છે લૌકિક બાપ, બીજા છે પારલૌકિક બાપ. હવે આ તમને અલૌકિક બાપ મળ્યાં છે, આ તો ઝવેરી હતાં. આ થોડી કંઈ જાણતા હતાં. આમનાં માટે કહે છે કે આમના અનેક જન્મો નાં અંતનાં જન્મનાં પણ અંત માં આમનામાં પ્રવેશ કરું છું. વાનપ્રસ્થી બનવાનો રિવાજ પણ ભારત માં છે. ૬૦ વર્ષ નાં પછી ગુરુની પાસે ચાલ્યાં જાય છે. બાપ આમનામાં પ્રવેશ કરી કહે છે હવે તમારે ઘરે જવાનું છે. મુક્તિ બધાં ઈચ્છે છે પરંતુ મુક્તિ ને જાણતાં કોઈ પણ નથી. બ્રહ્મમાં લીન તો કોઈ થઈ નથી શકતું. આ તો સૃષ્ટિ નું ચક્ર ફરતું જ રહે છે, બધાએ પાર્ટ ભજવવાનો જ છે. કહે છે વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી રીપીટ. આ અનાદિ દ્રામા બનેલો છે. ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ તમારે ભજવવાનો જ છે. આ જ્ઞાન ડાન્સ થાય છે. તે લોકો પછી ડમરું દેખાડે છે. હવે સૂક્ષ્મવતન વાસી શંકર ડમરું કેવી રીતે વગાડશે.

બાપે સમજાવ્યું છે-તમે વાનર જેવા હતાં. તો આપ વાનરો ની સેના લીધી. તમારા આગળ બાબા જ્ઞાન નું ડમરું વગાડી રહ્યાં છે. તમને જ્ઞાન આપે છે. હમણાં તમારો ચહેરો અને ચરિત્ર બંને બદલી રહ્યાં છે. કામ-ચિતા પર બેસી તમે કાળા થઈ ગયાં છો. બાબા પાછા તમને જ્ઞાન-ચિતા પર બેસાડી ચહેરો અને ચરિત્ર બંને બદલી શ્યામ થી ગોરા બનાવી દે છે. અહીંયા બાબા કેટલો નશો ચઢાવે છે પછી નશો ગુમ કેમ થવો જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપે જે અથાહ જ્ઞાનનું ધન આપ્યું છે, તેને ધારણ કરી સ્વયં પણ સાહકાર બનવાનું છે અને બધાને દાન પણ કરવાનું છે. જે પણ આવે એની ઝોલી ભરી દેવાની છે.
2. બાપ ની યાદ થી જ કલ્યાણ થવાનું છે, એટલે જેટલું થઈ શકે ચાલતાં-ફરતાં બાપ ની યાદ માં રહેવાનું છે. સર્વ સંબંધો ની રસના એક બાપ થી લેવાની છે.

વરદાન :- આખાં વૃક્ષ નાં જ્ઞાન ને સ્મૃતિ માં રાખી તપસ્યા કરવા વાળા સાચાં તપસ્વી કે સેવાધારી ભવ ભક્તિમાર્ગ માં દેખાડે છે કે તપસ્વી વૃક્ષ નાં નીચે બેસીને તપસ્યા કરે છે. આનું પણ રહસ્ય છે. આપ બાળકોનો નિવાસ આ સૃષ્ટિ રુપી કલ્પ વૃક્ષની જડ માં છે. વૃક્ષ નાં નીચે બેસવાથી જ આખાં વૃક્ષ નું જ્ઞાન બુદ્ધિ માં સ્વતઃ રહે છે. તો આખાં વૃક્ષ નું જ્ઞાન સ્મૃતિમાં રાખી સાક્ષી થઈને આ વૃક્ષને જુઓ. તો આ નશો, ખુશી અપાવશે અને એનાથી બેટરી ચાર્જ થઈ જશે. પછી સેવા કરતાં પણ તપસ્યા સાથે-સાથે રહેશે.

સ્લોગન :- તન ની બીમારી કોઈ મોટી વાત નથી પરંતુ મન ક્યારેય બીમાર ન થાય.

“મીઠા બાળકો - તમે પારલૌકિક બાપ ને યથાર્થ રીતે જાણો છો એટલે તમને જ સાચાં પ્રીત બુદ્ધિ કે આસ્તિક કહેશું”

પ્રશ્ન :- બાપ નાં કયાં કર્તવ્ય થી સિદ્ધ થાય છે કે એ ભક્તો નાં રક્ષક છે?

ઉત્તર :- બધાં ભક્તો ને રાવણ ની જેલ થી છોડાવવાં, ઇનસોલવેન્ટ (કંગાળ) થી સોલવેન્ટ (ભરપુર) બનાવવાં, આ એક બાપનું જ કર્તવ્ય છે. જે જૂનાં ભક્ત છે તેમને બ્રાહ્મણ બનાવી દેવતા બનાવી દેવાં - આ જ એમની રક્ષા છે. ભક્તો નાં રક્ષક આવ્યાં છે - પોતાનાં બધાં ભક્તો ને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ આપવાં.

ગીત :- ભોલેનાથ સે નિરાલા...

ઓમ શાંતિ ! આ કોની મહિમા સાંભળી બાળકોએ? ગવાયેલું છે ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન અને ભગવાન ને જ બાપ કહેવાય છે. એ જ આખી રચના નાં રચયિતા છે. જેવી રીતે લૌકિક બાપ પણ રચયિતા છે પોતાની રચના નાં. પહેલાં કન્યા ને પોતાની સ્ત્રી બનાવે છે અને પછી તેનાથી રચના રચે છે. ૫-૭ બાળકો પેદા કરે છે. તેને કહેવાશે રચના. બાપ થયાં રચયિતા. તે હદ નાં રચયિતા થયાં. આ પણ બાળકો જાણે છે રચના ને રચયિતા બાપ થી વારસો મળે છે. મનુષ્ય ને બે બાપ તો હોય જ છે - એક લૌકિક, બીજા પારલૌકિક. બાળકોને સમજાવાય છે જ્ઞાન અને ભક્તિ અલગ-અલગ છે, પછી છે વૈરાગ્ય. આ સમયે આપ બાળકો સંગમ પર બેઠા છો અને બાકી બધાં કળયુગ માં બેઠાં છે. છે તો બધાં બાળકો પરંતુ તમે બેહદનાં બાપ ને જાણ્યાં છે જે આખી રચના નાં રચયિતા છે. લૌકિક બાપ હોવા છતાં પણ એ પારલૌકિક બાપ ને યાદ કરે છે. સતયુગ માં લૌકિક બાપ હોવાથી પારલૌકિક બાપ ને કોઈ યાદ નથી કરતાં કારણ કે છે જ સુખધામ. એ પારલૌકિક બાપ ને દુઃખ માં યાદ કરે છે. અહીંયા ભણાવાય છે, મનુષ્ય ને સમજદાર બનાવાય છે. ભક્તિમાર્ગ માં મનુષ્ય બાપ ને પણ નથી જાણતાં. કહે પણ છે પરમપિતા પરમાત્મા, હે ગોડ ફાધર, હે દુઃખહર્તા સુખકર્તા. પછી કહી દે છે સર્વવ્યાપી. પથ્થર માં, કણ-કણ, કુતરા, બિલાડી બધામાં છે. પરમાત્મા બાપ ને ગાળો આપવાં લાગી જાય છે. તમે બાપનાં બન્યાં છો તો તમે થઈ ગયાં આસ્તિક. તમારી બાપની સાથે પ્રીત બુદ્ધિ છે. બાકી બધાની બાપની સાથે વિપરીત બુદ્ધિ છે. હવે તમે જાણો છો મહાભારત લડાઈ પણ સામે ઉભી છે. જૂની દુનિયાનાં વિનાશ અર્થ દર ૫ હજાર વર્ષ પછી કળયુગી પતિત દુનિયા પૂરી થઈ પછી સતયુગી પાવન દુનિયા સ્થાપન થાય છે, બાપ નાં દ્વારા. જેમને જ યાદ કરીએ છીએ - હે પતિત-પાવન આવો. હે ખેવૈયા અમને આ વિષય સાગર થી નીકાળી ક્ષીરસાગર માં લઈ જાઓ. ગાંધીજી પણ ગાતા હતાં - પતિત-પાવન સીતારામ.... હે રામ બધી સીતાઓને પાવન બનાવો. તમે બધી છો સીતાઓ, ભક્તિઓ. એ છે ભગવાન, બધાં એમને પોકારે છે. એ તમને પતિત થી પાવન બનાવી રહ્યાં છે. તમને ક્યાંય પણ ધક્કા નથી ખવડાવતાં. એવું નથી કહેતાં તીર્થો પર જાઓ, કુંભ નાં મેળા પર જાઓ. ના, આ નદીઓ કોઈ પતિત-પાવની નથી. પતિત-પાવન એક જ્ઞાન નાં સાગર બાપ છે. સાગર કે નદીઓને કોઈ યાદ નથી કરતાં. પોકારે છે બાપ ને, હે પતિત-પાવન બાબા અમને પાવન બનાવો. બાકી પાણીની નદીઓ તો આખી દુનિયામાં છે, તે થોડી પતિત-પાવની છે. પતિત-પાવન એક બાપ ને જ કહેવાય છે. એ જ્યારે આવે ત્યારે આવી ને પાવન બનાવે. ભારતની મહિમા ખૂબ ઉંચી છે. ભારત બધાં ધર્મો નું તીર્થસ્થાન છે. શિવજયંતી પણ અહીંયા ગવાયેલી છે. સતયુગ તો છે પાવન દુનિયા, તેમાં દેવી-દેવતા રહે છે. દેવતાઓની મહિમા ગવાય છે, સર્વગુણ સમ્પન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ... ચંદ્રવંશીઓ ને ૧૪ કળા કહેશે. પછી સીડી નીચે ઉતરે છે. બાપ આવીને સેકન્ડમાં સીડી ચઢાવી શાંતિધામ-સુખધામ માં લઈ જાય છે. પછી ૮૪ નું ચક્ર લગાવી સીડી ઉતરે છે. ૮૪ જન્મ કોઈએ તો જરૂર લીધાં હશે. મુખ્ય છે સર્વ શાસ્ત્રમંઈ શિરોમણી ગીતા, શ્રીમત્ ભગવત એટલે ભગવાન ની ગવાયેલી. પરંતુ ભગવાન કોને કહેવાય છે - આ પતિત મનુષ્ય નથી જાણતાં. પતિત-પાવન સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા એક નિરાકાર શિવ જ છે પરંતુ એ ક્યારે આવ્યાં, આ કોઈ નથી જાણતું. બાપ પોતે જ આવીને પોતાનો પરિચય આપે છે. હવે જુઓ આ બાળકો અને બાળકીઓ બંને બાબા કહે છે. ગાયન પણ છે તુમ માત-પિતા... તમારા આ રાજ્યોગ શીખવાથી સુખ ધનેરા મળે છે. તમે અહીંયા આવો જ છો બેહદનાં બાપ થી સ્વર્ગનો ૨૧ જન્મો નો વારસો પામવાં. હવે શિવજયંતી પણ ભારત માં જ મનાવે છે. રાવણ પણ ભારત માં જ દેખાડે છે. પરંતુ અર્થ

કાંઈ પણ નથી જાણતાં. શિવ આપણાં બેહદ નાં બાપ છે, આ એક પણ નથી જાણતાં ફક્ત શિવની પૂજા કરતાં રહે છે. જ્યારે આખું ઝાડ તમોપ્રધાન થઈ જાય છે ત્યારે બાપ આવે છે. નવી દુનિયામાં ભારત સ્વર્ગ હતું. ભારતમાં જ સતયુગ હતું. ભારત માં જ હવે કળયુગ છે. બાપ સમજાવે છે પહેલાં-પહેલાં તમે સ્વર્ગ નાં માલિક હતાં. હવે તમે ૮૪ જન્મ ભોગવી નર્કવાસી બન્યાં છો. હવે હું તમને રાજયોગ શીખવાડી મનુષ્ય થી દેવતા, પતિત થી પાવન બનાવું છું. ભક્તિ અર્થાત્ બ્રહ્મા ની રાત. જ્ઞાન અર્થાત્ બ્રહ્મા નો દિવસ. તમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ દિવસમાં જાઓ છો. આ જૂની દુનિયાને હવે આગ લાગવાની છે, બરાબર મહાભારત લડાઈ છે. બરાબર આ મહાભારત લડાઈનાં પછી જ ભારત સ્વર્ગ બની જાય છે. અનેક ધર્મ વિનાશ થઈ એક ધર્મની સ્થાપના થાય છે. આપ બાળકો બાબા નાં મદદગાર બની આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરી રહ્યાં છો. તમે સ્વર્ગ નાં માલિક બનવાનાં લાયક બની જશો તો પછી વિનાશ શરૂ થઈ જશે. આ છે શિવબાબા નો જ્ઞાન યજ્ઞ પછી શિવ કહો કે રુદ્ર કહો. કૃષ્ણ જ્ઞાન યજ્ઞ ક્યારેય નથી કહેવાતું. સતયુગ ત્રેતા માં યજ્ઞ હતો નથી. યજ્ઞ ત્યારે રચાય છે જ્યારે ઉપદ્રવ થાય છે. અનાજ નહીં હશે કે લડાઈ લાગશે તો યજ્ઞ રચશે શાંતિનાં માટે. આપ બાળકો જાણો છો - વિનાશ થયાં વગર તો ભારત સ્વર્ગ બની ન શકે. ભારતમાતા શિવ શક્તિ સેના ગવાયેલી છે. વંદના પવિત્ર ની જ કરાય છે. આપ માતાઓને વંદે માતરમ્ કહેવાય છે કારણ કે તમે શ્રીમત પર ભારત ને સ્વર્ગ બનાવ્યું છે. હવે બાપ કહે છે મોત તો સામે માથા ઉપર ઉભું છે એટલે હવે આ એક જન્મ પવિત્ર બનો અને બાપ ને યાદ કરો તો તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો. હમણાં તમે શુદ્ર થી બ્રાહ્મણ બની પછી દેવતા બનશો, આ કોઈ નવી વાત નથી. કલ્પ-કલ્પ દર ૫ હજાર વર્ષ પછી આ ચક્ર ફરતું રહે છે. નર્ક થી સ્વર્ગ બને છે. પતિત દુનિયામાં મનુષ્ય જે કંઈ કર્મ કરે છે તે વિકર્મ જ બને છે. બાપ કહે છે - ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ તમને કર્મ-અકર્મ-વિકર્મની ગતિ સમજાવી હતી. હવે ફરીથી તમને સમજાવું છું. હું પરમપિતા પરમાત્મ નિરાકાર તમારો બાપ છું. આ શરીર, જેનો મેં આધાર લીધો છે, આ કોઈ ભગવાન નથી. મનુષ્ય ને દેવતા પણ નથી કહેવાતું. તે મનુષ્ય ને ભગવાન કેવી રીતે કહી શકાય. બાપ સમજાવે છે, તમે ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં નીચે સીડી ઉતરતા આવ્યાં છો, ઉપર કોઈ જઈ નથી શકતું. બધાં પતિત બનવાનો જ રસ્તો બતાવે છે, સ્વયં પણ પતિત બનતા જાય છે. ત્યારે બાપ કહે છે તેમનો પણ ઉદ્ધાર કરવા મારે આવવું પડે છે. આ છે રાવણ રાજ્ય. તમે હમણાં રાવણ રાજ્ય થી નીકળી આવ્યાં છો. ધીરે-ધીરે બધાને ખબર પડશે. બ્રાહ્મણ બન્યાં વગર શિવબાબા થી વરસો લઈ નહીં શકો. બાપ છે જ બે. એક નિરાકારી બાપ, એક સાકારી બાપ. વારસો મળે છે એક સાકારી બાપ થી સાકારી બાળકો ને અને પછી નિરાકારી બેહદ નાં બાપ થી વારસો મળે છે નિરાકારી આત્માઓને. હવે આપ બાળકો જાણો છો - મીઠા-મીઠા શિવબાબા થી આપણે ૨૧ જન્મનાં માટે સુખધામ નો વારસો લેવા આવ્યાં છીએ. વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ યોગબળ થી. કોઈ હથિયાર વગેરે નથી. તો બાપ થી યોગ લગાવી વિકર્મ વિનાશ કરી વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બનીએ છીએ. હવે અમરલોક માં જવાનાં માટે અમરકથા સાંભળી રહ્યાં છીએ. ત્યાં અકાળે મૃત્યુ ક્યારેય થતું નથી. દુઃખ નું નામ-નિશાન નથી. આપ બાળકો આવ્યાં છો શ્રીમત પર ચાલી બેહદ નાં બાપ થી શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ દેવી-દેવતા બનવાં. આ કોઈ શાસ્ત્રોનું જ્ઞાન નથી. દેખાડે છે વિષ્ણુ ની નાભિ થી બ્રહ્મા નીકળ્યાં. એમના હાથમાં પછી શાસ્ત્ર આપ્યાં છે. બાપ કહે છે - બ્રહ્મા દ્વારા હું તમને આખી રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન સંભળાવી રહ્યો છું. હું જ જ્ઞાનનો સાગર છું. ગાયે પણ છે જ્ઞાન સૂર્ય પ્રગટા.... અજ્ઞાન અંધેર વિનાશ. સતયુગ માં અજ્ઞાન હતું નથી. તે સચખંડ હતું તો ભારત હીરા જેવું હતું, હીરા ઝવેરાત નાં મહેલ બનતા હતાં. હમણાં તો મનુષ્યો ને પૂરું ખાવા માટે પણ નથી. ઈનસોલવેન્ટ વિશ્વ ને ફરી સોલવેન્ટ કોણ બનાવે! આ બાપનું જ કામ છે. બાપ ને જ તરસ આવે છે. કહે છે તમને રાજયોગ શીખવાડવાં આવ્યો છું. નર ને નારાયણ, નારી ને લક્ષ્મી બનાવું છું. ભક્તોનાં રક્ષક છે જ બાપ. તમને રાવણ ની જેલમાંથી છોડાવી સુખધામ માં લઈ જાઉં છું. આખી દુનિયામાં જે બ્રાહ્મણ બનશે તે જ દેવતા બનશે. બ્રહ્મા નું નામ પણ પ્રસિદ્ધ છે - પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. તમે બ્રાહ્મણ છો સૌથી ઉત્તમ, તમે ભારતની સાચી રુહાની સેવા કરી રહ્યાં છો. બાપની યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. બીજો કોઈ રસ્તો નથી - પતિત થી પાવન બનવાનો. યાદ થી જ ખાદ ભસ્મ થશે. સોની લોકો જાણે છે - સાચું સોનું, ખોટું સોનું કેવી રીતે બને છે. તેમાં ચાંદી-તાંબુ-લોખંડ નાખે છે. તમે પણ પહેલાં સતોપ્રધાન હતાં પછી તમારા માં ખાદ પડે છે, તમોપ્રધાન બની પડ્યાં છો. હવે ફરી સતોપ્રધાન બનવું પડે ત્યારે સતયુગ માં જઈ શકશો. બાપ કહે છે-કોઈ પણ દેહધારી ને યાદ નહીં કરો. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં એક બાપનાં સિવાય બીજા કોઈને યાદ નહીં કરો તો તમે સ્વર્ગપુરી નાં માલિક બની જશો. સ્વર્ગ અથવા વિષ્ણુપુરી હતી, હવે રાવણપુરી છે. ફરી વિષ્ણુપુરી બનશે જરૂર. સાધુ-સંત વગેરે બધાનો ઉદ્ધાર કરવા આવું છું, ત્યારે જ કહેવાય છે યદા યદાહિ ધર્મસ્ય.... આ ભારતની જ વાત છે. સર્વ નો સદ્ગતિ દાતા હું એક બાપ શિવ છું. શિવ, રુદ્ર બધાં

એમનાં જ નામ છે, અથાહ નામ રાખી દીધાં છે. બાપ કહે છે-મારું અસલી નામ તો એક જ છે શિવ. હું શિવ છું, તમે સાલિગ્રામ બાળકો છો. તમે અડધોકલ્પ દેહ-અભિમાની રહ્યાં છો. હવે દેહી-અભિમાની બનો. એક બાપને જાણવાથી બાપ દ્વારા તમે બધું જાણી જાઓ છો. માસ્ટર જ્ઞાનસાગર બની જાઓ છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. શ્રીમત પર ચાલી શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ દેવતા બનવાનું છે. આખાં વિશ્વની સાચી-સાચી રુહાની સેવા કરવાની છે. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના માં બાપ નાં પૂરા મદદગાર બનવાનું છે.
2. આત્મા ને સાચું સોનું બનાવવા માટે એક બાપનાં સિવાય કોઈ પણ દેહધારી ને યાદ નથી કરવાનાં. પારલૌકિક બાપ થી સાચી-સચી પ્રીત રાખવાની છે.

વરદાન :- અંતર્મુખી બની પોતાનો સમય અને સંકલ્પો ની બચત કરવા વાળા વિઘ્ન જીત ભવ કોઈ પણ નવી પાવરફુલ ઇન્વેન્શન કરે છે તો અન્ડરગ્રાઉન્ડ કરે છે. તમે પણ જેટલું અંતર્મુખી અર્થાત્ અન્ડરગ્રાઉન્ડ રહેશો એટલો વાયુમંડળ થી બચાવ થઈ જશે, મનન શક્તિ વધશે અને માયાનાં વિઘ્નો થી પણ સેફ (સુરક્ષિત) થઈ જશો. બાહ્યમુખતા માં આવતાં પણ અંતર્મુખ, હર્ષિતમુખ, આકર્ષણમૂર્ત રહો, કર્મ કરતાં પણ આ પ્રેક્ટિસ કરો તો સમયની બચત થશે અને સફળતા પણ અધિક અનુભવ કરશો.

સ્લોગન :- બીમારી થી ગભરાવો નહીં, તેને દવા રૂપી કુટ ખવડાવી વિદાય આપી દો.

માતેશ્વરી જી નાં અણમોલ મહાવાક્ય - “ મનુષ્ય સાક્ષાત્કાર માં કેવી રીતે જાય છે ?”

આ જે સાક્ષાત્કારમાં જવાનું હોય છે તો આની ફિલોસોફી (તત્ત્વજ્ઞાન) પણ ખૂબ સૂક્ષ્મ છે. આ અંતઃવાહક શરીર થી જઈને ફરીને આવે છે. જેમ કોઈ બહાર ફરવા જાય છે ને, તો એવું નહીં કે ફરવા ગયાં તો મર્યા, તે ફરીને પાછા આવશે ને. તો આ પણ આત્મા આ શરીર થી નીકળી અંતઃવાહક શરીર થી સૈર (ફરવાં) કરવા જાય છે, થોડા સમય નાં માટે એમની આત્મા ઉડતું પક્ષી છે, આ પણ પરમાત્મા નું કામ છે જે એમની દોરીને ખેંચી દિવ્ય દૃષ્ટી થી તેમને સાક્ષાત્કાર કરાવે છે. જેમ રાત નાં આપણે જ્યારે શરીર થી ન્યારી આત્મા થઈ સુખ-પથ અથવા સ્વપ્નની અવસ્થા માં ચાલ્યાં જઈએ છીએ, તો તે સમયે શરીર શાંત છે, તો દેહ અને દેહનો ધર્મ ભૂલી જઈએ પરંતુ એવું નથી કોઈ શરીર મરી ગયું પછી જ્યારે જાગૃતતા માં આવીએ છીએ, તો તે રાત નાં સ્વપ્ન ની અવસ્થા નું વર્ણન કરી સંભળાવીએ છીએ. તેમ પરમાત્મા ની સાથે યોગ લગાવવાથી પરમાત્મા પછી દિવ્ય દૃષ્ટિ થી આત્મા ને સૈર કરાવે છે. પછી જ્યારે ધ્યાન થી ઉઠે છે તો તે જોયેલ સાક્ષાત્કાર, ફરી વર્ણન કરી સંભળાવે છે કે હું આ જોઈને આવ્યો. તો તે સ્વપ્ન રજોગુણ, તમોગુણ પણ હોય છે, આ ધ્યાન પછી સતોગુણ અવસ્થા છે. તો ધ્યાન માં કોઈ શરીર મરતું નથી, પરંતુ શરીર ની ભાસના ગુમ થઈ જાય છે. જેવી રીતે ક્લોરોફોર્મ આપવાથી શરીર ની સુષ્ક-બુધ ભૂલી જાય છે, જુઓ, ડોક્ટર જ્યારે કોઈ અંગ ને ડેડ (બેભાન) કરે છે તો ઈજેક્શન લગાવીને ડેડ કરી દે છે પરંતુ બીજી ઇન્દ્રિયો તો ચાલે છે, તો ધ્યાન પણ આ જ રીતે છે કે આત્મા કોઈ ઉડીને સૈર કરીને આવે છે પરંતુ શરીર મરી નથી જતું, હવે આ દોરી ખેંચવાની સ્મૃતિ પણ પરમાત્મા માં છે, ન કે મનુષ્ય આત્મા માં. અચ્છા. ઓમ્ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે આપ બાળકોની ખિદમત (સેવા) કરવાં , તમે પણ બાપ સમાન બની બધાંની સેવા કરો ”

પ્રશ્ન :- બ્રહ્મા બાપને કયો એક વિચાર ચાલતો, જેના પર શિવબાબા કહેતાં વેટ એન્ડ સી, (થોભો અને જુઓ) ચિંતા નહીં કરો?

ઉત્તર :- બાબા નો વિચાર ચાલતો, સમય ખુબ નાજુક થતો જાય છે, બાળકો એ અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન લેવા બાપ નાં પાસે આવવાનું જ છે, આટલાં અનેક બાળકો ક્યાં આવીને રહેશે. કેટલાં મકાન બનાવવાં પડશે. શિવબાબા કહે વેટ એન્ડ સી. કલ્પ પહેલા જેમ આવીને રહ્યાં હતાં તેમ જ રહેશે. તમે ફિકર નહીં કરો, તમે ફક્ત ભણતાં રહો, મનમનાભવ. તમારે કર્માતિત બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

ગીત :- તુમ્હેં પાકે હમને

ઓમ શાંતિ ! બાપ પણ કહે છે બાળકો ઓમ શાંતિ. બીજું શું કહેશે! બાળકો ને કહે છે - બાળકો ઓમ શાંતિ, તત્ત્વમ્. હેં બાળકો તમે પણ શાંત સ્વરૂપ છો. તમે પણ માસ્ટર પતિત-પાવન છો. એવું બીજું કોઈ કહી નહીં શકશે. કહેવાય છે-જેવાં કાગ તેવાં બાળકો. આપ બાળકો પણ જાણો છો જેવાં બાબા તેવાં આપણે. બાપ કહે છે હું જ્ઞાન નો સાગર છું. આપ બાળકો પણ સમજશો કે અમે માસ્ટર જ્ઞાન સાગર છીએ, એટલે નદીઓ થયાં. સાગર નાં બાળ-બચ્ચા પણ હશે ને. મોટી-મોટી નદીઓ પણ છે. મોટા-મોટા તળાવ, મોટા-મોટા સરોવર પણ છે. તે છે જડ, તમે છો ચૈતન્ય. સાગર થી જ નીકળેલાં છે. ઘણાં બાળકો પણ આ વાતો ને સમજતાં નથી કારણ કે ભણેલી-ગણેલી તો બાળકીઓ છે નહીં. બાબાએ એક વાર પૂછ્યું હતું-ખાંડ શેનાથી બને છે? ગોળ શેનાથી બને છે? તો બોલ્યાં લાલ શેરડી થી ગોળ બને છે, સફેદ શેરડી થી સાકર બને છે. બિચારી ભણેલી તો છે નહીં. હવે તમને કેટલી મોટી વાતો સમજાવે છે. પાણી નાં સાગર થી પાણીની જ નદીઓ નીકળે છે. મનુષ્ય ઘણાં જ વધતાં જાય છે તો પાણી પણ ખુબ જોઈએ ને. કેટલી નહેરો વગેરે બનાવતાં રહે છે. તો આપ બાળકોને ઉઠતાં-બેસતાં, ચાલતાં-ફરતાં આ જ વિચાર રાખવાનો છે કે અમે આ પતિત દુનિયા ને પાવન બનાવીએ છીએ. ગીતમાં પણ કહે છે બાબા અમે તમારા થી વિશ્વની બાદશાહી નો વારસો લઈએ છીએ. આ અમારાથી કોઈ છીનવી નહીં શકશે. ૨૧ જન્મ આ રાજાઈ કાયમ રહેશે. બેહદ નાં બાપ આવી ને બેહદ નું રાજ્ય ભાગ્ય આપે છે. રાજ્ય ભાગ્ય ચલાવવાનાં લાયક બનાવે છે, પવિત્ર બનાવે છે. બોલાવે પણ છે, હેં પતિત-પાવન આવો. આ કોઈ કૃષ્ણ ને નથી બોલાવતાં. નિરાકાર ભગવાન ને બોલાવે છે. જ્યારે કહે છે, હેં પતિત-પાવન, તો કૃષ્ણ બુદ્ધિ માં યાદ નથી આવતાં, પરમાત્મા યાદ આવે છે. બાપ આવીને દરેક વાત સમજાવે છે. હમણાં આપ બાળકો સન્મુખ બેઠા છો. આ કોઈ સાધુ-સંત નથી. તમે જાણો છો નિરાકાર શિવબાબા આ બ્રહ્મા તન માં પ્રવેશ કરી આપણને ભણાવે છે. ગાયન પણ છે-પરમપિતા પરમાત્મા, બ્રહ્મા તન દ્વારા આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરે છે. વિનાશ, સ્થાપના પછી જ થાય છે. એનાથી સિદ્ધ છે કે જૂની દુનિયામાં આવે છે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના નવી દુનિયાની, શંકર દ્વારા અનેક ધર્મો નો વિનાશ કરાવે છે. સતયુગ માં એક ધર્મ હતો, હમણાં તો અનેક ધર્મ છે. એક ધર્મ વાળા દેવી-દેવતાઓની નિશાની ચક્ર વગેરે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને કહે જ છે વિશ્વનાં માલિક. સ્વર્ગ નાં માલિક તો વિશ્વ નાં માલિક થઈ ગયાં. આ વાતો હમણાં આપ બાળકો ની બુદ્ધિ માં બેઠી છે. બાપ કહે છે - બાળકો, મનમનાભવ. આ બાળકોને ઘડી-ઘડી સાવધાની મળે છે. બાપ ને અને વારસા ને યાદ કરો. આ ભૂલો નહીં બીજા પોઇન્ટ્સ ભૂલાઈ જાય છે, આ તો મુખ્ય છે ને. બાપ જ પતિત-પાવન છે. આ યુક્તિ બતાવે છે પાવન થવાની. બાપ કહે છે, તમે સતોપ્રધાન હતાં. હવે તમોપ્રધાન પતિત બની ગયાં છો. ૮૪ જન્મ પૂરા લીધાં છે. હવે તમારે ફરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. સતોપ્રધાન બનો ત્યારે જ તમે ચાલી શકશો પવિત્ર દુનિયામાં. નિરાકારી દુનિયા પણ પવિત્ર છે, સાકારી દુનિયા પણ પવિત્ર છે. અપવિત્ર પતિત દુનિયા આ છે. આત્મા પણ તમોપ્રધાન તો શરીર પણ તમોપ્રધાન છે. આ તો સૃષ્ટિ નું નાટક છે, આમાં બ્રહ્માંડ અને સૂક્ષ્મવતન પણ આવી જાય છે. સૃષ્ટિ નું ચક્ર અહીંયા ફરે છે. સતયુગ ત્રેતા અહીંયા છે. આ કોઈ સૂક્ષ્મવતન કે મૂળવતન માં નથી હોતું. આ અહીંયા જ છે. આને મનુષ્ય સૃષ્ટિ કહેવાય છે. એ છે આત્માઓની નિરાકારી દુનિયા. તે છે બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ની આકારી દુનિયા. આ સાકારી સૃષ્ટિ કેટલી મોટી છે. સતયુગ માં કેટલી નાની સૃષ્ટિ હોય છે. ત્યાં છે જ એક ધર્મ. બાકી

મનુષ્ય જે કહે છે કે ત્યાં પણ દૈત્ય વગેરે હતાં, આ બધું છે ખોટું.

તમે સમજો છો કે નવી દુનિયાની સ્થાપના, જૂની દુનિયાનો વિનાશ ગવાયેલ છે. બધાનો વિનાશ થશે અને સતયુગ સ્વર્ગની સ્થાપના થશે. તમે પણ બાપનાં સાથે ખિદમત (સેવાઓ) કરી રહ્યાં છો. બાપ પણ આવે જ છે બાળકો ની ખિદમત કરવાં. આ છે બેહદ નાં બાપ. જુએ છે મારા બાળકો ખુબ દુઃખી છે તો જરૂર તરસ પડશે ને. એ છે જ રહેમદિલ બાપ. હમણાં તો આખી દુનિયામાં અશાંતિ છે. એક બાપ નાં સિવાય બીજું કોઈ શાંતિ આપી ન શકે. હઠયોગી પણ અગણિત છે. આત્મા માટે કહી દે તે નિર્લેપ છે. મનુષ્ય ને ઉંઘી વાતો સંભળાવી દે છે. હકીકત માં આત્માની સફાઈ (સ્વચ્છતા) જોઈએ. આત્મા માં જ ખાદ પડી છે બીજા કોઈને ખબર નથી. કહે પણ છે આ પાપ આત્મા છે. બહુજ પાપ કરે છે. આ મહાત્મા છે, પુણ્ય આત્મા છે. એવું નહીં કહેશે મહાન પરમાત્મા છે. સંન્યાસીઓ માટે કહેશે પવિત્ર આત્મા છે કારણ કે સંન્યાસ કરેલો છે. હવે બાપ સમજાવે છે-આત્માને પવિત્ર બનાવવા વાળા સિવાય એક પરમાત્મા બાપ નાં બીજું કોઈ હોઈ ન શકે. પતિત દુનિયામાં પાવન આત્મા કોઈ હોઈ ન શકે. હમણાં કલમ લાગે છે. ધીરે-ધીરે વૃદ્ધિ થતી જશે. આ તો નાનાં-નાનાં મઠ, પંથ વગેરે ડાળ-ડાળીઓ છે. એમાં કોઈ મહેનત થોડી લાગે છે. અનેક પ્રકાર નાં મંત્ર આપે છે. જાત-જાત નાં મંત્ર આપે છે. આ પણ વશીકરણ મંત્ર છે, જેનાથી તમે પ વિકારો પર જીત પામો છો. રામ-રામ નો મંત્ર જપે છે, એનાથી ફાયદો કંઈ પણ નથી. આ તો બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા પાપ નાશ થઈ જશે. તમે પવિત્ર આત્મા બની જશો. યાદ ને યોગ કહે છે. ભારતનો પ્રાચીન યોગ ખુબ પ્રખ્યાત છે. આ યોગ થી જ તમે વિશ્વ પર જીત પામો છો. ભારતનો રાજયોગ ખુબ નામીગ્રામી છે. આ બાપ સિવાય બીજું કોઈ શીખવાડી ન શકે. તમે છો બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ. બી. કે. તો અહીંયા જ હશે ને. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો તો જરૂર બ્રહ્માની સાથે જ હશે. બ્રાહ્મણ કુળ પણ જરૂર જોઈએ. આને કહેવાય છે-સર્વોત્તમ ઊંચ થી ઊંચ બ્રાહ્મણ કુળ. હમણાં તમે બ્રાહ્મણ છો પછી ઉછળ ખાશો. બાજોલી રમો છો ને. શુદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનો છો પછી દેવતા, ક્ષત્રિય.... તો હમણાં બાપ સમજાવે છે મીઠા-મીઠા બાળકો, બહુજ થોડી વાત છે, બાપ ની યાદ માં રહો. આ પણ તો બુદ્ધિમાં છે-બાબા આપણને ૮૪ જન્મોનું રહસ્ય બતાવી રહ્યાં છે. ૮૪ લાખ અથવા ૮૪ જન્મો નો હિસાબ તો જોઈએ ને. કોઈને ખબર નથી. ૮૪ લાખ નો તો હિસાબ કોઈ બતાવી ન શકે. મનુષ્ય ૮૪ જન્મો નું ચક્ર લગાવે છે. આત્મા ઉપર થી આવે છે પાર્ટ ભજવવા માટે. સતયુગ થી લઈને કળયુગ અંત સુધી આવતી જ રહે છે. દરેક પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવતાં રહે છે. આ વાતો ને મનુષ્ય માત્ર નથી જાણતાં. એક બાપ જ જાણી શકે છે. મનુષ્ય ને ક્યારેય પરમપિતા, ગોડફાધર નથી કહેવાતું. ગોડફાધર કહેવાથી પછી નિરાકાર શિવ તરફ બુદ્ધિ જાય છે. જીવ આત્મા નાં બાપ તો હશે ને. આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લે છે. નિરાકાર બાપનું નામ શિવ છે. તમારું પણ એક જ નામ છે, આત્મા. પછી શરીર મળતા ભિન્ન-ભિન્ન નામ પડે છે. પરમપિતા પરમાત્મા પણ શરીરમાં આવીને જ્ઞાન સંભળાવે છે. શરીર વગર થોડી સંભળાવશે. તો બાપ સમજાવે છે કે આમને તો પોતાનું નામ છે, મારું શરીર નું કોઈ નામ નથી, ન હું પુનર્જન્મમાં આવું છું. હું આમનામાં પ્રવેશ કરું છું, આમને પણ ખબર નથી પડતી. કોઈ તિથિ તારીખ નથી. હાં, હું કલ્પનાં અંત અર્થાત્ રાત માં આવું છું. હમણાં રાત છે ને. આ છે જ પતિતો ની દુનિયા. હું આવું છું પાવન દુનિયા અર્થાત્ દિવસ બનાવવાં. આ પણ નથી જાણતાં કે બાબાએ ક્યારે પ્રવેશ કર્યો. હા વિનાશ સાક્ષાત્કાર કર્યો. બહુજ ધ્યાનમાં જતાં હતાં, તે કોઈ તિથિ તારીખ વેળા નથી કાઢી શકાતું. કૃષ્ણ ને પણ પૂજે છે, એમનો રાત્રિ નો જન્મ દેખાડે છે. ક્યાં સમયે, કેટલી મિનિટ વગેરે બધું કાઢે છે. બાપ સમજાવે છે-હું તો છું જ નિરાકાર. જેમ બીજા મનુષ્ય જન્મ લે છે તેમ મારો જન્મ થોડી હોય છે. મારો તો દિવ્ય અલૌકિક જન્મ છે. હું આમનામાં પ્રવેશ કરું છું પછી ચાલ્યો જાઉં છું. બળદ પર આખો દિવસ સવારી થોડી કરે છે. મને જે સમયે બાળકો યાદ કરે છે, હું હાજર છું. બાપ આવીને બાળકો ને મળે છે, ગુડમોર્નિંગ કરે છે. જેમ મનુષ્ય એકબીજા ને મળે છે, રામ-રામ કે નમસ્તે કહે છે. આ તો રુહાની બેહદ નાં બાપ સમજાવે છે. હું આપ સર્વ બાળકો નો બાપ છું. તો શિવબાબા નાં સંતાન તમે બધાં આત્માઓ ભાઈ-ભાઈ છો. આ ખુશી નો પારો ચઢવો જોઈએ. બેહદ નાં બાપ આવેલાં છે, આપણને બેહદ નો વારસો આપી રહ્યાં છે. બાળકોને જોઈ બાપને પણ ખુશી થાય છે, અનેક બાળકો છે. બાળકો જાણે છે અમને બાબા સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવી રહ્યાં છે, રાજાઈ આપે છે. પ્રજા પણ તો કહેશે-અમારું રાજ્ય છે. જેમ ભારતવાસી કહે છે કે આ અમારો ભારત દેશ છે. રાજા પ્રજા બંને કહે છે અમારો દેશ છે. આપ બાળકો નર્કવાસી છો પછી સ્વર્ગવાસી બનશો. બાપ ને અને વારસા ને યાદ કરવાનાં છે બીજી કોઈ તકલીફ બાબા નથી આપતાં. રહેવાનું પણ છે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં. અહીંયા આવીને થોડી રહેવાનું છે. બધાં અહીંયા ભાગીને આવે તો આટલાં બધાને બાબા ક્યાં રાખી શકે છે. આટલાં બધાં અનેક બાળકો એક જ વાર કેવી રીતે

ભેગા થઈ શકે છે. બધાં સેવાકેન્દ્રોનાં બાળકો એક જ વાર સાથે મળી કેવી રીતે શકે છે. ક્યાં રહી શકશે. મુશ્કેલ છે ને. દિવસ-પ્રતિદિવસ બાળકો વૃદ્ધિ ને પામતાં રહે છે, આની પણ કાંઈક યુક્તિ રચવી પડે. આ બધાં આસ-પાસ વાળા મકાન લેવાં પડશે. મકાન વાળાઓને પૂછશું, કેટલા માંગો છો. સમય પર તો લેવાં પડશે ને. પૈસા ની તો કોઈ વાત નથી. સમય ખુબ નાજુક થતો જાય છે. બાપ અને બાળકો બંને અવિનાશી છે. અવિનાશી ખજાનો બાળકો ને આપે છે. ખુબ અસંખ્ય બાળકોને આવવાનું થશે. બાબા વિચાર કરે છે આટલાં અનેકો ક્યાં આવીને રહેશે. બાબા કહે છે તમે ફિકર કેમ કરો છો - “વેટ એન્ડ સી”. તમે ભણતા રહો, મનમનાભવ.

આપ બાળકોએ આ ખ્યાલ માં રાખવાનું છે કે હમણાં આપણે કર્માતીત અવસ્થામાં જવાનું છે, સતોપ્રધાન બનવાનું છે. યાદ થી જ પાવન બનીશું. બાબા વાત તો બહુજ સહજ બતાવે છે. અતિ સહજ છે ફક્ત બાબા ને યાદ કરવાનાં છે. જુઓ ગાય નાં બાળકોને જ્યારે માં યાદ આવે છે તો બૂમો પાડે છે ને. તે તો છે જાનવર. તમે બાળકો એ પણ રડીઓ મારી (બૂમો પાડી) ને. આગળ ચાલી બહુજ બૂમો પાડશે, બહુ જ યાદ કરશે. આપ બાળકો તો હવે જાણો છો કે બાબા આવેલાં છે, વિનાશ તો થવાનો જ છે. કુદરતી આપદાઓ આવવાની છે. બધાં આપસમાં લડતાં-ઝઘડતાં રહે છે. કેટલો ખર્ચો કરી બોમ્બસ બનાવે છે, બહુજ પૈસા જાય છે. ખર્ચો તો થાય છે ને. આટલો ખર્ચો ક્યાંથી લાવ્યાં. ડરે પણ છે - મોતથી. તો પણ બોમ્બસ બનાવવાનું તો બંધ નથી કરતાં. બોમ્બસ ની લડાઈ ચાલશે. હમણાં બનાવે જ એવાં છે-જે બોમ્બ પડ્યો અને મનુષ્ય મરી જાય. વસ્તુ બનાવવામાં પહેલાં સમય લાગે છે પછી તો મિનટમોટર. જલ્દી-જલ્દી બનાવતાં જાય છે. બોમ્બસ પણ કોઈ થોડા બનશે શું? તમે બાળકો જાણો છો કે આ જૂની સૃષ્ટિનો વિનાશ થવાનો છે. હવે બેહદ નાં બાપ થી વારસો લેવાનો છે.

ગીતા છે આપ ભારતવાસીઓ ની, દેવી-દેવતા ધર્મનું શાસ્ત્ર. બાકી તો નાના-નાના છે, એનાં કોઈ ગાયન નથી. બ્રાહ્મણ ધર્મ છે સૌથી ઊંચો. બ્રાહ્મણો નું કામ છે કથા સંભળાવવી. તમે કહી શકો છો અમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છીએ બ્રહ્માનાં બાળકો, અમને દાદા નો વારસો મળી રહ્યો છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ડ્રામા નાં દરેક રહસ્ય ને જાણવા છતાં કોઈ પણ વાતની ફિકર નથી કરવાની. ભણતર ભણતાં રહેવાનું છે. મનમનાભવ થઈને કર્માતીત બનવાનો વિચાર રાખવાનો છે. સ્વયં ને સતોપ્રધાન બનાવવાનાં છે.
2. આપણે આત્માઓ શિવબાબા નાં સંતાન આપસ માં ભાઈ-ભાઈ છીએ. શિવબાબા થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. આ ખુશીમાં રહેવાનું છે.

વરદાન :- દરેક શિક્ષા ને સ્વરુપ માં લાવીને સબૂત આપવા વાળા સપૂત કે સાક્ષાત્કાર મૂર્ત ભવ જે બાળકો શિક્ષાઓ ને ફક્ત શિક્ષાની રીતે થી બુદ્ધિ માં નથી રાખતાં, પરંતુ એને સ્વરુપ માં લાવે છે તે જ્ઞાન સ્વરુપ, પ્રેમ સ્વરુપ, આનંદ સ્વરુપ સ્થિતિ માં સ્થિત રહે છે. જે દરેક પોઇન્ટ ને સ્વરુપ માં લાવશે તે જ પોઇન્ટ રુપમાં સ્થિત થઈ શકશે. પોઇન્ટ નું મનન અથવા વર્ણન કરવું સહજ છે પરંતુ સ્વરુપ બની અન્ય આત્માઓને પણ સ્વરુપ નો અનુભવ કરાવવો-આ જ છે સબૂત આપવું અર્થાત સપૂત કે સાક્ષાત્કાર મૂર્ત બનવું.

સ્લોગન :- એકાગ્રતાની શક્તિ ને વધારો તો મન બુદ્ધિ નું ભટકવું બંધ થઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - તમે મહાન સૌભાગ્યશાળી છો કારણ કે તમને ભગવાન તે ભણતર ભણાવે છે જે હમણાં સુધી કોઈ ઋષિ - મુનિએ પણ નથી ભણ્યું ”

પ્રશ્ન :- ડ્રામા ની કઈ ભાવિ આપ બાળકો જાણો છો, દુનિયાનાં મનુષ્ય નહીં?

ઉત્તર :- તમે જાણો છો આ રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ થી વિનાશ જવાળા પ્રજ્વલિત થઈ છે. હવે આખી જૂની દુનિયા આમાં સ્વાહા થઈ જશે. આ ભાવિ કોઈ ટાળી નથી શકતું. આ એવો અશ્વમેધ અવિનાશી રુદ્ર યજ્ઞ છે જેમાં બધી સામગ્રી સ્વાહા થશે પછી આપણે આ પતિત દુનિયામાં નહીં આવીશું. આને ઈશ્વર ની ભાવિ નહીં, ડ્રામા ની ભાવિ કહેશું.

ગીત :- મુખડા દેખ લે પ્રાણી...

ઓમ શાંતિ ! આપ બાળકો પણ મનુષ્ય છો. આ મનુષ્યોની સૃષ્ટિ છે. આ સમયે તમે બ્રાહ્મણ ધર્મ નાં મનુષ્ય બન્યાં છો. બાપ શિક્ષા આપે છે આત્માઓને. આત્મા ને હમણાં પોતાનાં સ્વધર્મ ની ખબર છે કે આપણે આત્મા આ શરીર ને ચલાવવા વાળી છીએ. આત્મા નો આ રથ છે. જેમ બાપ આ રથ પર આવીને સવાર થયાં છે, તમારી આત્મા પણ આ રથ પર સવાર છે. ફક્ત આત્માને આ જ્ઞાન ભૂલાઈ ગયું છે કે આપણે આત્મા શાંત સ્વરૂપ છીએ. આપણું રહેવાનું સ્થાન જ મૂળવતન માં છે. આ શરીર આપણને અહીંયા મળે છે. એવી-એવી પોતાની સાથે વાતો કરવાની છે. બાપ કહે છે તમે આત્મા શાંત સ્વરૂપ છો. જો તમે ઈચ્છો અમે શાંતિ માં બેસીએ તો પોતાને આત્મા સમજી શાંતિધામ નાં નિવાસી સમજો. થોડો સમય શાંતિ માં બેસી શકો છો. મનુષ્ય શાંતિ જ માંગે છે. મન ને શાંતિ જોઈએ - આ આત્મા એ કહ્યું, પરંતુ મનુષ્ય આ નથી જાણતાં કે હું આત્મા છું. આ ભૂલી ગયાં છે. એક વાર્તા પણ છે ને - રાણીનાં ગળામાં હાર પડ્યો હતો અને શોધતી હતી બહાર. તો બાપ પણ સમજાવે છે શાંતિ તો તમારો સ્વધર્મ છે. બાળકોએ સમજ્યું છે અમે આત્માઓ શાંત સ્વરૂપ છીએ. અહીંયા આવ્યાં છીએ પાર્ટ ભજવવાં. આ ઓરગન્સ (અવયવો) થી ડિટેચ (અલગ) થઈ જાઓ છો તો આત્મા શાંત છે. આત્મા પોતાનાં સ્વધર્મ શાંતિ માં જેટલું ઈચ્છે બેસી શકે છે. ઈચ્છે છે અમે આ શરીર થી કામ ન કરીએ, તો શાંતિ માં બેસી જાઓ. આ છે સાચી શાંતિ, આને તમે શોધતાં નથી. તમારો સ્વધર્મ શાંત છે. હમણાં અહીંયા પાર્ટ ભજવી રહ્યાં છો. બાપ દ્વારા ખબર પડી છે, આપણે ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભજવ્યો. આ ૮૪ જન્મોનાં ચક્ર ની કોઈને ખબર નથી. ફક્ત આપ બાળકો જ સમજો છો. પહેલાં આપણે સૂર્યવંશી રાજા કે પ્રજા હતાં પછી ચંદ્રવંશી સો વૈશ્યવંશી, સો શૂદ્રવંશી બન્યાં. હવે ફરીથી આપણે સૂર્યવંશી બનવાનું છે.

આપ બાળકો સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણી ગયાં છો, તમે કેટલાં સૌભાગ્યશાળી છો. બાપ તો યથાર્થ વાત સમજાવે છે. આ છે જ સદ્ગતિ માર્ગ. આ સમજાવવાનું છે કે સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા એક છે. હવે જાણી ગયાં છો આપણને બાબા આવીને ૨૧ જન્મોનાં માટે સદ્ગતિ પ્રાપ્ત કરાવી રહ્યાં છે. બહાર મનુષ્ય આ વાતો ને જાણતાં જ નથી. તમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ જ જાણો છો. કોઈ પૂછે છે - તમે બી.કે. શું જાણો છો? પરીક્ષા તો થવી જ જોઈએ કે બ્રાહ્મણ કે બ્રાહ્મણી છે કે નહીં. જો તમે બ્રહ્માનાં બાળકો છો તો સૃષ્ટિ ચક્ર ને જરૂર જાણતાં હશો. બાપ રચયિતા ને જાણો છો? ઋષિ-મુનિ વગેરે તો રચતા અને રચના ને જાણતાં જ નથી. તો એટલે નાસ્તિક થયાં. તમે પણ નાસ્તિક હતાં. તમે પણ રચતા બાપ અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને નહોતાં જાણતાં. સ્કૂલ માં પહેલાં અભણ જ આવે છે. પછી કહેશે સ્કૂલમાં આ-આ ભણ્યું છે. હવે તમે છો ઈશ્વરીય ભણતર માં. પરમપિતા પરમાત્મા તમને ભણાવી રહ્યાં છે. આ બુદ્ધિમાં સમજવું જોઈએ. રચતા તો એક શિવબાબા જ છે. રુદ્ર એ જ્ઞાન યજ્ઞ રચ્યો આ શાસ્ત્રોમાં પણ છે. હવે રુદ્ર અને શિવ પરમાત્મા માં ફરક તો કાંઈ છે નહીં. આ પણ છે કે રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ થી વિનાશ જવાળા નીકળી. ફક્ત રુદ્ર શિવ ની જગ્યાએ કૃષ્ણનું નામ નાખી દીધું છે. છે એ જ ગીતા. કહે છે આ જ્ઞાન યજ્ઞ થી વિનાશ જવાળા પ્રજ્વલિત થઈ. તો સ્વરાજ્ય નાં માટે આ જ્ઞાન યજ્ઞ છે. આમાં જૂની દુનિયા સ્વાહા થવાની છે. યજ્ઞ માં બધી આહુતી અર્થાત્ સામગ્રી નાખે છે. બધું સ્વાહા કરી દે છે. તો આ રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞમાં આખી જૂની દુનિયા સ્વાહા થઈ જશે. તમે હવે રાજયોગ શીખી રહ્યાં છો. આ પતિત દુનિયામાં પછી આવશો નહીં.

આ દુનિયા ફરી ખતમ થઈ જવાની છે. તમે જાણો છો, કુદરતી આપદાઓ વગેરે બધું થશે. આ બધું જ્ઞાન તમારી બુદ્ધિમાં બેસવું જોઈએ. શિવબાબા કહે છે - મારી બુદ્ધિમાં જ બધું જ્ઞાન છે. બાપ સત છે, ચૈતન્ય છે, જ્ઞાન નાં સાગર છે. સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણે છે. ઋષિ-મુનિ તો કહે છે, અમે રચતા અને રચનાને નથી જાણતાં. તમને કોઈ પૂછશે તમને શું મળે છે? બોલો - જેને મોટા-મોટા ઋષિ-મુનિ વગેરે કહેતા હતાં કે અમે રચતા અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને નથી જાણતાં તે અમે જાણીએ છીએ. રચતા બાપ નાં સિવાય રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય કોઈ સમજાવી ન શકે. રચતા જ સમજાવશે. તમને ખબર છે, માખીઓની પણ રાણી હોય છે. રાણી ની સાથે પાછળ-પાછળ બધી માખીઓ જાય છે. રાણી અર્થાત્ માં ની સાથે તેનો કેટલો સંબંધ છે. બેહદ નાં બાપ પણ આવે છે તો બધાં બાળકો ને સાથે લઈ જાય છે. તમે જાણો છો - બાબા આવેલાં છે, આપણને આત્માઓને સાથે લઈ જશે - શાંતિધામ માં. ફરી થી આપણો સતયુગ નો પાર્ટ શરૂ થશે. જે પાર્ટ ભજવવા માટે તમે આ દેવી-દેવતા પદ પામી રહ્યાં છો. અહીંયા તમે આવો જ છો - મનુષ્ય થી દેવતા પદ પામવાં. બધાં ગુણ અહિયાં ધારણ કરવાનાં છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ જેવાં બનવાનું છે. એમને દિવ્ય દૃષ્ટિ નાં સિવાય કોઈ જોઈ ન શકે. હવે તમે જાણો છો આપણે સૂર્યવંશી દેવતા બનીશું. તમારી બુદ્ધિમાં છે કે સ્વર્ગની રાજધાની કેવી રીતે સ્થાપન થાય છે. સતયુગ માં હતું જ દેવતાઓનું રાજ્ય પરંતુ દેવતાઓનાં રાજ્યમાં પણ પછી રાક્ષસ વગેરે દેખાડ્યાં છે. આ કોઈ જાણતું જ નથી. ભારત કેટલું પવિત્ર હતું, મહિમા પણ ગાયે છે સર્વગુણ સંપન્ન.... તેમની આગળ માથું પણ ટેકવે છે. મંદિર પણ ખુબ બનેલાં છે. પરંતુ આ ખબર નથી કે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ સતયુગ નો ક્યારે અને કેવી રીતે સ્થાપન થયો? ભારત જે આટલો ઉંચ હતો, તે નીચો કેવી રીતે બન્યો? આ કોઈને પણ ખબર નથી. કહે છે આ ભાવિ બની બનેલ છે. કોની ભાવિ છે? તે પણ નથી સમજતાં. ડ્રામા ની ભાવિ સમજે તો સમજ માં આવે. ડ્રામા નાં રચયિતા ક્રિયેટર, ડાયરેક્ટર કોણ છે? ફક્ત કહી દે છે ઈશ્વરની ભાવિ. ડ્રામા કહેવાથી ડ્રામા નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણવું જોઈએ. ફક્ત પુસ્તક વાંચવાથી ડ્રામાની ખબર ન પડી શકે. જ્યાં સુધી જઈને કોઈ ડ્રામા જોવે નહીં. જેવી રીતે સમાચાર પત્ર માં પણ આવ્યું હતું - એક કૃષ્ણ ચરિત્ર નો ડ્રામા બનેલો છે. પરંતુ જોયાં વગર કોઈ સમજી થોડી શકે છે. જોશે ત્યારે સમજશે ડ્રામા માં આ બધું થવાનું છે. આપ બાળકો પણ ડ્રામા ને હમણાં સમજો છો. મનુષ્ય કહે છે - દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી નું આ ચક્ર ફરતું રહે છે. પરંતુ કેવી રીતે ફરે છે, આ કોઈને ખબર જ નથી. નામ પણ લખેલાં છે - સતયુગ, ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ પછી સંગમયુગ. પરંતુ મનુષ્યો એ સમજી લીધું છે - યુગ-યુગ આવે છે. સતયુગ ત્રેતા નો પણ સંગમ હોય છે. પરંતુ તે સંગમ નું કોઈ મહત્ત્વ નથી. ત્યાં તો કંઈ થતું નથી. આ વાતો તમે જાણો છો - સતયુગી સૂર્યવંશીઓ એ પછી ચંદ્રવંશીઓને રાજ્ય કેવી રીતે આપ્યું? એવું નથી કે ચંદ્રવંશીઓએ સૂર્યવંશીઓ ઉપર જીત પામી. ના, જે ચંદ્રવંશી નાં રાજા થાય છે તો સૂર્યવંશી રાજા-રાણી તેમને રાજ્ય ભાગ્યનું તિલક આપી તખ્ત પર બેસાડે છે. રાજા રામ, રાણી સીતા નું ટાઈટલ (શીર્ષક) મળે છે. કોણે આપ્યું? કહેશે સૂર્યવંશીઓ એ ટ્રાન્સફર કર્યું, હવે તમે રાજ્ય કરો. જે દૃશ્યો આપ બાળકોએ સાક્ષાત્કાર માં જોયાં છે. બાકી કોઈ લડાઈ વગેરે નથી થતી. જેવી રીતે કોઈને રાજાઈ અપાય છે, એવી રીતે આપે છે. તેમનાં પગ વગેરે ઘોઈ ને તેમને રાજ્ય તિલક આપે છે. ત્યાં કોઈ ગુરુ ગુસાઈ તો હોતાં નથી. હવે આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે આપણે દેવી સ્વભાવવાળા બનીએ છીએ. સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી રાજ્ય માં આપણે કેટલાં સુખી હોઈશું. બાબા આપણ ને દુઃખ થી નીકાળી સુખ માં લઈ જાય છે બીજા કોઈ સુખી બનાવી ન શકે. સાધૂ લોકો સ્વયં પણ ઈચ્છે છે - અમે શાંતિધામ માં જઈએ. બાપ કહે છે - હું આ સાધુઓ વગેરેનો પણ ઉદ્ધાર કરી બધાને શાંતિધામ માં લઈ જાઉં છું. સંન્યાસી તો આવે જ દ્વાપર માં છે. સ્વર્ગમાં આપણે દેવતાઓ જ રહીએ છીએ. ત્યાં પણ વિભાગ અલગ-અલગ છે. સૂર્યવંશીઓનું અલગ, ચંદ્રવંશીઓનું અલગ પછી ત્યારબાદ ઈસ્લામી, બૌદ્ધિ, સંન્યાસી વગેરે જે પણ આવે છે, બધાનો વિભાગ અલગ-અલગ બનેલ છે. જ્યારે આપણે રાજ્ય કરતાં હતાં તો બીજા કોઈ હતાં નહીં. મૂળવતન માં પણ એવી માળા નંબરવાર બનેલી છે. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ વાળાનો છે પહેલો સંપ્રદાય. પછી બીજો સંપ્રદાય નીકળે છે. આ સંપ્રદાય છે મોટામાં મોટો અને બીજા જે ધર્મ સ્થાપક આવે છે - બધાં એમાંથી નીકળેલાં છે. તમે કહેશો ઈસ્લામીઓનો છે સેકન્ડ નંબર સંપ્રદાય. પછી બૌદ્ધિઓનો સંપ્રદાય થર્ડ નંબર. આપણે છીએ ફર્સ્ટ બાકી હદ ની બીજી નાના-નાના તો લાખો હશે. અહીંયા તો મુખ્ય છે ૪ સંપ્રદાય. પહેલાં-પહેલાં આપણે આવીએ છીએ પછી ઈસ્લામી, બૌદ્ધિ, ક્રિશ્ચિયન વગેરે આવે છે. હમણાં આપણે નીચે પડી ગયાં છીએ. આપણે જ ૮૪ જન્મ લઈ પાર્ટ ભજવવો પડે છે. જે હમણાં અંત માં છે, તે જ પછી પહેલાં હશે. દેવી-દેવતાઓ હવે પતિત હોવાનાં કારણે પોતાને દેવી-દેવતા કહી નથી શકતાં. દેવતાઓને તો પૂજે છે એનાંથી સિદ્ધ છે - તેમના સંપ્રદાય નાં છે. સિક્કમ લોકો ગુરુનાનક ને માને છે, તેમના સંપ્રદાય નાં છે. સતયુગ માં પહેલો નંબર આપણો સંપ્રદાય છે. તેનાથી ઊંચ સંપ્રદાય કોઈ હોતો નથી.

આપણે ઊંચે થી ઊંચ સંપ્રદાય વાળા છીએ. આપણે સૌથી વધારે સુખ ભોગવીએ છીએ, પછી તે જ કંગાળ બને છે. સૌથી વધારે દુઃખી આ છે. કર્જો પણ આ લેતા રહે છે. કેટલાં સાહુકાર હતાં, હવે કેટલાં ગરીબ છે. બધું જ ગુમાવી બેઠાં છે. આ છે જ દુઃખધામ. હવે બાપ ફરી તમને સુખધામ નાં માલિક બનાવે છે. બાકી બધાં ચાલ્યાં જશે શાંતિધામ. અડધોકલ્પ તમે સુખ ભોગવો છો, બાકી બધાં શાંતિ માં રહે છે. ઈચ્છે પણ છે - અમે મુક્તિ માં જઈએ. સુખ ને કાગ વિષ્ટા સમાન સમજે છે. તેમને સુખધામ નો અનુભવ જ નથી. તમને અનુભવ છે. મહિમા પણ ગાય છે પરંતુ પતિત હોવાનાં કારણે ભૂલી ગયાં છે. હવે બાપ યાદ અપાવે છે - હેં ભારતવાસી તમે દેવી-દેવતા ધર્મ નાં છો. દ્વાપર થી નામ બદલી કરી દીધું છે. દેવતા ધર્મ વાળા જ પતિત બની ગયાં. ગાતા પણ રહે છે હેં પતિત-પાવન આવો. બાપે બતાવ્યું છે - તમે કેટલાં જન્મ પાવન દુનિયામાં હતાં. કેટલાં જન્મ પતિત દુનિયામાં છો. હવે ફરી પાવન દુનિયામાં જવાનું છે. આ પાઠશાળાઓ ની પાઠશાળા છે, યજ્ઞો નો યજ્ઞ છે. આખી જૂની દુનિયા આમાં ખતમ થવાની છે. હોળિકા પ્રગટાવે છે, આ બધાં પર્વ હમણાં છે. આત્મા ચાલી જશે, બાકી શરીર ખતમ થઈ જશે. આ નોલેજ કોઈ સંન્યાસી વગેરે આપી ન શકે. ગીતા માં કંઈક છે પરંતુ લોટ માં લૂણ (મીઠું) જ્ઞાન પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. શિવબાબા કહે છે - મેં આ યજ્ઞ રચ્યો છે, આમાં તન-મન-ધન બધું સ્વાહા કરો છો, જીવતે જીવ મરો છો. આ જ્ઞાન તમને હમણાં મળી રહ્યું છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સુખધામ માં જવાનાં માટે પોતાનો દૈવી સ્વભાવ બનાવવાનો છે. ડ્રામા નાં આદિ-મધ્ય-અંત નાં રહસ્ય ને બુદ્ધિમાં રાખી હર્ષિત રહેવાનું છે. બધાને આ જ રહસ્ય સમજાવવાનું છે.
2. સ્વરાજ્ય લેવાનાં માટે આ બેહદ યજ્ઞમાં જીવતે જીવ પોતાનું તન-મન-ધન સ્વાહા કરવાનું છે. બધું જ નવી દુનિયા માટે ટ્રાન્સફર (બદલી) કરી લેવાનું છે.

વરદાન :- સર્વ આત્માઓ પર સ્નેહ નું રાજ્ય કરવાવાળા વિશ્વ રાજ્ય અધિકારી ભવ જે બાળકો વર્તમાન સમયે સર્વ આત્માઓનાં દિલ પર સ્નેહ નું રાજ્ય કરે છે તે જ ભવિષ્ય માં વિશ્વનાં રાજ્યનો અધિકાર પ્રાપ્ત કરે છે. હમણાં કોઈ પણ ઓર્ડર (આદેશ) નથી ચલાવવાનો. હમણાંથી વિશ્વ મહારાજન નથી બનવાનું, હમણાં વિશ્વ સેવાધારી બનવાનું છે, સ્નેહ આપવાનો છે. જોવાનું છે કે પોતાનાં ભવિષ્ય નાં ખાતા માં સ્નેહ કેટલો જમા કર્યો છે. વિશ્વ મહારાજન બનવા માટે ફક્ત જ્ઞાન દાતા નથી બનવાનું એનાં માટે બધાને સ્નેહ અર્થાત્ સહયોગ આપો.

સ્લોગન :- જ્યારે થકાવટ અનુભવ થાય તો ખુશી માં ડાન્સ કરો, એનાથી મૂડ ચેન્જ થઈ જશે.

“હિંમત નો પહેલો કદમ - સમર્પણતા (બ્રહ્મા બાપ ની જીવન કહાની)”

આજે સ્નેહનાં સાગર બાપદાદા પોતાનાં સ્નેહી બાળકો ને જોઈ હર્ષિત થઈ રહ્યાં છે. દરેક સ્નેહી આત્માઓ ને એક જ લગન છે, શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ છે કે અમે બધાં બાપ સમાન બનીએ, સ્નેહ માં સમાઈ જઈએ. સ્નેહમાં સમાઈ જવું અર્થાત્ બાપ સમાન બનવું. બધાનાં દિલમાં આ દૃઢ સંકલ્પ છે કે અમારે બાપદાદા દ્વારા પ્રાપ્ત થયેલ સ્નેહ, શક્તિશાળી પાલના અને અખૂટ અવિનાશી ખજાનાઓનું રિટર્ન અવશ્ય કરવાનું છે. રિટર્ન (વળતર) માં શું આપશો? સિવાય દિલ નાં સ્નેહનાં તમારી પાસે બીજું છે જ શું? જે પણ છે તે બાપનું આપેલું જ છે, તે શું આપશો. બાપ સમાન બનવું-એ જ રિટર્ન છે અને આ બધાં કરી શકો છો.

બાપદાદા જોઈ રહ્યાં હતાં કે આજકાલ બધાનાં દિલ માં વિશેષ બ્રહ્મા બાપ ની સ્મૃતિ વધારે ઇમર્જ (જાગૃત) છે. સ્મૃતિ શરીરની નથી પરંતુ ચરિત્રોની વિશેષતાઓની સ્મૃતિ છે કારણ કે અલૌકિક બ્રાહ્મણ જીવન જ્ઞાન-સ્વરૂપ જીવન છે, જ્ઞાન સ્વરૂપ હોવાનાં કારણે દેહની સ્મૃતિ પણ દુઃખ ની લહેર નહીં લાવશે. અજ્ઞાની જીવનમાં પણ કોઈને યાદ કરશો તો સામે દેહ આવશે, દેહનાં સંબંધ નાં કારણે દુઃખ અનુભવ થશે. પરંતુ આપ બ્રાહ્મણ બાળકો ને બાપની સ્મૃતિ આવતાં સમર્થી આવી જાય છે કે અમારે પણ “બાપ સમાન” બનવું જ છે. અલૌકિક બાપની સ્મૃતિ સમર્થી અર્થાત્ શક્તિ અપાવે છે. ભલે કોઈ-કોઈ બાળકો દિલનો સ્નેહ નયનો નાં મોતીઓ દ્વારા પણ પ્રગટ કરે છે પરંતુ દુઃખ નાં આંસુ નહીં, વિયોગ નાં આંસુ નહીં, આ સ્નેહ નાં મોતી છે. દિલ નાં મિલન નો સ્નેહ છે. વિયોગી નથી પરંતુ રાજયોગી છે કારણ કે દિલ નો સાચો સ્નેહ શક્તિ અપાવે છે કે જલ્દી થી જલ્દી પહેલાં હું બાપ ને રિટર્ન આપું. રિટર્ન આપવું અર્થાત્ સમાન બનવું. આ વિધિ થી જ પોતાનાં સ્નેહી બાપદાદા ની સાથે સ્વીટ હોમ માં રિટર્ન થશો અર્થાત્ સાથે પાછા જશો. રિટર્ન કરવાનું પણ છે અને બાપની સાથે રિટર્ન જવાનું પણ છે એટલે તમારો સ્નેહ કે યાદ દુનિયાથી ન્યારા અને બાપ નાં પ્યારા બનવાનો છે.

તો બાપદાદા બાળકોનો સમર્થ બનવાનો સંકલ્પ, સમાન બનવાનો ઉમંગ જોઈ રહ્યાં હતાં. બ્રહ્મા બાપની વિશેષતાઓ ને જોઈ રહ્યાં હતાં. જો બ્રહ્મા બાપની વિશેષતાઓનું વર્ણન કરે તો કેટલી હશે? દરેક કદમમાં વિશેષતાઓ રહી. સંકલ્પ માં પણ સર્વ ને વિશેષ બનાવવાનો દરેક સમયે ઉમંગ-ઉત્સાહ રહ્યો. પોતાની વૃત્તિ દ્વારા દરેક આત્મા ને ઉમંગ-ઉત્સાહ માં લાવવાં - આ વિશેષતા સદા જ પ્રત્યક્ષ રૂપમાં જોઈ. વાણી દ્વારા હિંમત આપવા વાળા, નાઉમ્મીદ ને ઉમ્મીદ માં લાવવા વાળા, નિર્બળ આત્માને ઉડતી કળાની વિધિ થી ઉડાવવા વાળા, સેવાનાં યોગ્ય બનાવવા વાળા, દરેક બોલ અણમોલ, મધુર, યુક્તિયુક્ત હતાં. એવી જ રીતે કર્મ માં બાળકોની સાથે દરેક કર્મમાં સાથી બની કર્મયોગી બનાવ્યાં. ફક્ત સાક્ષી થઈને જોવા વાળા નહીં પરંતુ સ્થૂળ કર્મનાં મહત્વ ને અનુભવ કરાવવા માટે કર્મમાં પણ સાથી બન્યાં. જે કર્મ હું કરીશ, મને જોઈ બાળકો સ્વતઃ જ કરશે - આ પાઠ ને સદા કર્મ કરીને ભણાવ્યો. સંબંધ-સંપર્ક માં નાનાં બાળકો ને પણ સંબંધ થી બાળકો સમાન બની ખુશ કર્યાં. વાનપ્રસ્થી ને પણ વાનપ્રસ્થ રૂપ થી અનુભવી બની સંબંધ-સંપર્ક થી સદા ઉમંગ-ઉત્સાહ માં લાવ્યાં. બાળ સાથે બાળ રૂપ, યુવા સાથે યુવા રૂપ, અને વૃદ્ધ સાથે વૃદ્ધ રૂપ બની સદા આગળ વધાર્યાં, સદા સંબંધ-સંપર્ક થી દરેકને પોતાપણાનો અનુભવ કરાવ્યો. નાનું બાળક પણ કહેશે કે ‘જેટલો બાબા મને પ્રેમ કરે, એટલો કોઈને નથી કરતાં!’ તો દરેક ને એટલો પ્રેમ આપ્યો જે દરેક સમજે કે બાબા મારા છે. આ છે સંબંધ-સંપર્ક ની વિશેષતા. જોવામાં દરેક આત્માની વિશેષતા કે ગુણને જોવાં. વિચારવા માં જુઓ, સદા જાણવા છતાં પણ કે આ લાસ્ટ નંબર નો દાણો છે પરંતુ એવી આત્માનાં પ્રતિ પણ સદા આગળ વધે - એમ દરેક આત્મા પ્રતિ શુભ ચિંતક રહ્યાં. એવી વિશેષતાઓ બધાં બાળકોએ અનુભવ કરી. આ બધી વાતો માં સમાન બનવું અર્થાત્ ફોલો ફાધર (બાપ નું અનુસરણ) કરવું છે. આ ફોલો ફાધર કરવું કોઈ મુશ્કેલ છે શું? એને જ સ્નેહ, એને જ રિટર્ન આપવું કહેવાય છે. તો બાપદાદા જોઈ રહ્યાં હતાં કે દરેક બાળકે હમણાં સુધી કેટલું રિટર્ન કર્યું છે? લક્ષ તો બધાનું છે પરંતુ પ્રત્યક્ષ જીવન માં જ નંબર છે. બધાં નંબરવન બનવાં ઈચ્છે છે. બીજો-ત્રીજો નંબર બનવું કોઈ પસંદ નહીં કરશે. આ પણ લક્ષ શક્તિશાળી સારું છે પરંતુ લક્ષ અને લક્ષણ સમાન હોવું-એ જ સમાન બનવું છે.

એનાં માટે જેમ બ્રહ્મા બાપે પહેલો કદમ હિંમત નો કયો ઉઠાવ્યો જે કદમ થી પદ્માપદ્મ ભાગ્યવાન આદિ થી અનુભવ કર્યો? પહેલો કદમ હિંમત નો - બધી વાતો માં સમર્પણતા. સર્વસ્વ સમર્પણ કર્યું. કંઈ વિચાર્યું નહીં કે શું થશે, કેવી રીતે થશે. એક સેકન્ડમાં બાપની શ્રેષ્ઠ મત પ્રમાણે બાપે જે ઈશારો આપ્યો, બાપ નો ઈશારો અને બ્રહ્મા નું કર્મ કે કદમ! આને કહેવાય છે હિંમત નો પહેલો કદમ. તન ને પણ સમર્પણ કર્યું. મન ને પણ સદા મનમનાભવ ની વિધિ થી સિદ્ધિ-સ્વરૂપ બનાવ્યું એટલે મન અર્થાત્ દરેક સંકલ્પ સિદ્ધ અર્થાત્ સફળતા સ્વરૂપ બને. ધન ને કોઈ ભવિષ્યની ચિંતા વગર નિશ્ચિત બની ધન સમર્પણ કર્યું કારણ કે નિશ્ચય હતો કે આ આપવાનું નથી પરંતુ પદમગુણ લેવાનું છે. એમ સંબંધ ને પણ સમર્પિત કર્યા અર્થાત્ લૌકિક ને અલૌકિક સંબંધ માં પરિવર્તન કર્યા. છોડ્યાં નહીં, કલ્યાણ કર્યું, પરિવર્તન કર્યું. હું-પણ ની બુદ્ધિ, અભિમાનની બુદ્ધિ સમર્પિત કરી એટલે સદા તન, મન, બુદ્ધિ થી નિર્મળ, શીતળ, સુખદાયી બની ગયાં. કેવાં પણ લૌકિક પરિવાર થી કે દુનિયાની અજાણી આત્માઓ થી પરિસ્થિતિઓ આવી પરંતુ સંકલ્પ માં પણ, સ્વપ્ન માં પણ ક્યારેય સંશય નાં સૂક્ષ્મ સ્વરૂપ “સંકલ્પમાત્ર” પણ હલચલ માં નહીં આવ્યાં.

બ્રહ્માની વિશેષ આ વાતની કમાલ રહી જે તમારા બધાંની આગળ સાકાર રૂપ માં બ્રહ્મા બાપ ઉદાહરણ હતાં પરંતુ બ્રહ્મા ની આગળ કોઈ સાકાર ઉદાહરણ નહોતું. ફક્ત અટલ નિશ્ચય, બાપની શ્રીમત નો આધાર રહ્યો. તમારા બધાં માટે તો બહુ જ સહજ છે! અને જેટલા જે પાછળ થી આવ્યાં છે, એમનાં માટે તો વધારે સહજ છે! કારણ કે અનેક આત્માઓનાં પરિવર્તન નું શ્રેષ્ઠ જીવન તમારી આગળ ઉદાહરણ છે. આ કરવાનું છે, બનવાનું છે - સ્પષ્ટ છે. એટલે તમને બધાંને ‘કેમ, શું’ (કયો, ક્યાં) નાં પ્રશ્ન ઉઠવાની શક્યતાઓ નથી. બધું જોઈ રહ્યાં છો. પરંતુ બ્રહ્માની આગળ પ્રશ્ન ઉઠવાની શક્યતાઓ હતી. શું કરવાનું છે, આગળ શું થવાનું છે, સાચું કરી રહ્યો છું કે ખોટું કરી રહ્યો છું-આ સંકલ્પ ઉઠવા સંભવ હતું પરંતુ સંભવ ને અસંભવ બનાવ્યું. એક બળ એક ભરોસો - એ જ આધાર થી નિશ્ચય બુદ્ધિ નંબરવન વિજયી બની ગયાં. આ જ સમર્પણતા નાં કારણે બુદ્ધિ સદા હલકી રહી, બુદ્ધિ પર બોજ ન રહ્યો. મન નિશ્ચિત રહ્યું. ચહેરા પર સદા બેફિકર બાદશાહ નાં ચિન્હો સ્પષ્ટ જોયાં. ૩૫૦ બાળકો અને ખાવા માટે લોટ નહીં અને સમય પર બાળકોને ખાવાનું ખવડાવાનું છે! તો વિચારો, એવી હાલત માં કોઈ બેફિકર રહી શકે છે? એક વાગે ઘંટી વાગવાની છે અને ૧૧.૦૦ વાગ્યા સુધી લોટ નથી, કોણ બેફિકર રહી શકે? એવી હાલત માં પણ હર્ષિત, અચળ રહ્યાં. આ બાપ ની જવાબદારી છે, મારી નથી, હું બાપ નો તો બાળકો પણ બાપ નાં છે, હું નિમિત્ત છું-એવો નિશ્ચય અને નિશ્ચિત કોણ રહી શકે? મન-બુદ્ધિ થી સમર્પિત આત્મા. જે પોતાની બુદ્ધિ ચલાવે કે ખબર નહીં શું થશે! બધાં ભૂખ્યા તો નહીં રહી જાય, આ તો નહીં થશે, તે તો નહીં થશે! એવાં વ્યર્થ સંકલ્પ કે સંશય ની શક્યતાઓ હોવા છતાં પણ સમર્થ સંકલ્પ ચાલ્યાં કે સદા બાપ રક્ષક છે, કલ્યાણકારી છે. આ વિશેષતા છે સમર્પણતા ની. તો જેમ બ્રહ્મા બાપે સમર્પણ થવાનો પહેલો કદમ ‘હિંમત’ નો ઉઠાવ્યો, એમ ફોલો ફાધર કરો. નિશ્ચય ની વિજય અવશ્ય થાય છે. તો સમય પર લોટ પણ આવી ગયો, ઘંટી પણ વાગી ગઈ અને પાસ થઈ ગયાં. આને કહેવાય પ્રશ્નાર્થ ચિહ્ન અર્થાત્ ટેઢો (વાંકો-ચૂકો) રસ્તો ન લઈ સદા કલ્યાણ નું બિંદુ લગાવો. ફુલસ્ટોપ (પૂર્ણવિરામ). આ વિધિ થી જ સહજ પણ થશે અને સિદ્ધિ પણ પ્રાપ્ત થશે. તો આ પણ બ્રહ્મા ની કમાલ. આજે પહેલો એક કદમ સંભળાવ્યો છે, ફિકર નાં બોજ થી પણ બેફિકર બની જાઓ. આને જ કહેવાય છે સ્નેહ નું રિટર્ન કરવું. અચ્છા!

સદા દરેક કદમ માં બાપ ને ફોલો કરવા વાળા, દરેક કદમ માં સ્નેહનું રિટર્ન કરવા વાળી, સદા નિશ્ચયબુદ્ધિ બની, નિશ્ચિત બેફિકર બાદશાહ રહેવા વાળી, મન-વાણી-કર્મ-સંબંધ માં બાપ સમાન બનવા વાળી, સદા શુભચિંતક, સદા દરેક ની વિશેષતા જોવા વાળી, દરેક આત્મા ને સદા આગળ વધારવા વાળા, એવાં બાપ સમાન બાળકોને સ્નેહી બાપ નાં સ્નેહ સંપન્ન યાદગ્યાર અને નમસ્તે.

પાર્ટીઓ થી મુલાકાત :-

૧. પોતાને ઊંચે થી ઊંચા બાપ ની ઊંચે થી ઊંચી બ્રાહ્મણ આત્મા સમજો છો? બ્રાહ્મણ સૌથી ઊંચા ગવાય છે, ઊંચા ની નિશાની સદા બ્રાહ્મણો ને ચોટી (ઊંચાઈ પર) દેખાડે છે. દુનિયા વાળાઓ એ નામધારી બ્રાહ્મણોની નિશાની ચોટી દેખાડી દીધી છે. તો ચોટી રાખવા વાળા નહીં પરંતુ ચોટી ની સ્થિતિ માં રહેવા વાળા. એમણે સ્થૂળ નિશાની દેખાડી દીધી છે, હકીકત માં છે ઊંચી સ્થિતિ માં રહેવા વાળા. બ્રાહ્મણો ને જ પુરુષોત્તમ કહેવાય છે. પુરુષોત્તમ અર્થાત્ પુરુષો થી ઉત્તમ, સાધારણ મનુષ્ય આત્માઓ થી ઉત્તમ. એવાં પુરુષોત્તમ છો ને. પુરુષ

આત્માને પણ કહે છે, શ્રેષ્ઠ આત્મા બનવા વાળા અર્થાત્ પુરુષો થી ઉત્તમ પુરુષ બનવા વાળા. દેવતાઓ ને પણ પુરુષોત્તમ કહે છે કારણ કે દેવ-આત્માઓ છે. તમે દેવ-આત્માઓ થી પણ ઊંચા બ્રાહ્મણ છો-આ નશો સદા રહે. બીજા નશા માટે કહેશે - ઓછો કરો, રુહાની નશા માટે બાપ કહે છે - વધારતા ચાલો કારણ કે આ નશો નુકસાન વાળો નથી, બીજા બધાં નશા નુકસાન વાળા છે. આ ચઢાવવા વાળો છે, તે નીચે પાડવા વાળો છે. જો રુહાની નશો ઉતરી ગયો તો જૂની દુનિયાની સ્મૃતિ આવી જશે. નશો ચઢેલો હશે તો નવી દુનિયાની સ્મૃતિ રહેશે. આ બ્રાહ્મણ સંસાર પણ નવો સંસાર છે. સતયુગ થી પણ આ સંસાર અતિ શ્રેષ્ઠ છે. તો સદા આ સ્મૃતિ થી આગળ વધતાં જાઓ.

૨. સદા પોતાને વિશ્વ-રચતા બાપ ની શ્રેષ્ઠ રચના અનુભવ કરો છો? બ્રાહ્મણ જીવન અર્થાત્ વિશ્વ-રચતા ની શ્રેષ્ઠ રચના. દરેક ડાયરેક્ટ બાપ ની રચના છે-આ નશો છે? દુનિયા વાળા તો ફક્ત અજાણ બનીને કહે છે કે અમને ભગવાને જન્મ આપ્યો છે. તમે બધાં પણ પહેલાં અજાણ થઈને કહેતા હતાં પરંતું હવે જાણો છો કે આપણે શિવવંશી બ્રહ્માકુમાર-કુમારી છીએ. તો હવે જ્ઞાન નાં આધાર થી, સમજ થી કહો છો કે અમને ભગવાને જન્મ આપ્યો છે, અમે મુખ વંશાવલી છીએ. ડાયરેક્ટ બાપે બ્રહ્મા દ્વારા રચના રચી છે. તો બાપદાદા કે માતા-પિતા ની રચના છો. ડાયરેક્ટ ભગવાન ની રચના-આ હમણાં અનુભવ થી કહી શકો છો. તો ભગવાન ની રચના કેટલી શ્રેષ્ઠ હશે! જેવા રચિયતા તેવી રચના હશે ને. આ નશો અને ખુશી સદા રહે છે? પોતાને સાધારણ તો નથી સમજતાં? આ રહસ્ય જ્યારે બુદ્ધિ માં આવી જાય તો સદા રુહાની નશો અને ખુશી ચહેરા પર કે ચલન માં સ્વતઃ જ રહે છે. તમારો ચહેરો જોઈને કોઈને અનુભવ થાય કે સાચે જ આ શ્રેષ્ઠ રચના ની રચના છે. જેમ રાજા ની રાજકુમારી હોય તો એની ચલન થી ખબર પડી જાય કે આ રોયલ ઘર ની છે. આ સાફકાર ઘર ની કે આ સાધારણ ઘર ની છે. એવી રીતે તમારી ચલન થી, ચહેરા થી અનુભવ થાય કે આ ઊંચી રચના છે, ઊંચા બાપ નાં બાળકો છે!

કુમારીઓ થી :- કન્યાઓ ૧૦૦ બ્રાહ્મણો થી ઉત્તમ ગવાયેલી છે આ મહિમા કેમ છે? કારણ કે જેટલાં સ્વયં શ્રેષ્ઠ હશે, એટલાં જ બીજા ને પણ શ્રેષ્ઠ બનાવી શકશે. તો શ્રેષ્ઠ આત્માઓ છીએ - આ ખુશી રહે છે? તો કુમારીઓ સેવાધારી બની સેવામાં આગળ વધતી ચાલો કારણ કે આ સંગમયુગ છે જ થોડા સમય નો યુગ, એમાં જેટલું જે કરવાં ઈચ્છો, એટલું કરી શકો છો. તો શ્રેષ્ઠ લક્ષ અને શ્રેષ્ઠ લક્ષણ વાળાં છો ને? જ્યાં લક્ષ અને લક્ષણ શ્રેષ્ઠ છે, ત્યાં પ્રાપ્તિ પણ સદા શ્રેષ્ઠ અનુભવ થાય છે. તો સદા આ ઈશ્વરીય જીવનનું ફળ “ખુશી” અને “શક્તિ” - બંને અનુભવ કરો છો? દુનિયામાં ખુશી માટે ખર્ચો કરે છે, તો પણ પ્રાપ્તિ નથી થતી. જો થાય છે તો પણ અલ્પકાળ ની અને ખુશી ની સાથે-સાથે દુઃખ પણ હશે. પરંતુ આપ લોકોનું જીવન સદા ખુશી નું થઈ ગયું. દુનિયા વાળા ખુશી માટે તડપે છે અને તમને ખુશી પ્રત્યક્ષફળ નાં રુપ માં મળી રહી છે. ખુશી જ તમારાં જીવનની વિશેષતા છે. જો ખુશી નથી તો જીવન નથી. તો સદા પોતાની ઉન્નતિ કરતાં સાથે આગળ વધી રહ્યાં છો ને? બાપદાદા ખુશ થાય છે કે કુમારીઓ સમય પર બચી ગઈ, નહીં તો ઉલટી સીડી ચઢીને પાછી ઉતરવી પડત. ચઢો અને ઉતરો - મહેનત છે ને. જુઓ, કોઈ પણ પ્રવૃત્તિ વાળા છે તો પણ કહેવું તો બ્રહ્માકુમાર/બ્રહ્માકુમારી પડે, બ્રહ્મા અધરકુમાર તો નથી કહેતાં. તો પણ કુમાર/કુમારી બન્યાં ને. તો સીડી ઉતર્યા અને તમને ઉતરવું નથી પડતું. બહુ ભાગ્યવાન છો, સમય પર બાપ મળી ગયાં. કુમારી જ પૂજાય છે. કુમારી જ્યારે ગૃહસ્થી બની જાય છે તો બકરી બની બધાંની આગળ માથું નમાવતી રહે છે. તો બચી ગયાં ને. તો સદા પોતાને એવાં ભાગ્યવાન સમજી આગળ વધતાં જાઓ. અચ્છા!

માતાઓ થી :- બધી શક્તિશાળી માતાઓ છો ને? કમજોર તો નથી? બાપદાદા માતાઓ પાસે થી શું ઈચ્છે છે? એક-એક માતા ‘જગતમાતા’ બની વિશ્વનું કલ્યાણ કરે. પરંતુ માતાઓ ચતુરાઈ થી કામ કરે છે. જ્યારે લૌકિક કાર્ય હોય છે તો કોઈને ને કોઈને નિમિત્ત બનાવીને નીકળી જાય છે અને જ્યારે ઈશ્વરીય કાર્ય હોય તો કહેશે - બાળકો છે, કોણ સંભાળશે? પાંડવો ને તો બાપદાદા કહે છે-સંભાળવાનું છે કારણ કે રચતા છે, પાંડવ શક્તિઓને ફી કરે. ડ્રામા અનુસાર વર્તમાન સમયે માતાઓને ચાન્સ (તક) મળ્યો છે, એટલે માતાઓ ને આગળ રાખવાની છે. હવે બહુ સેવા કરવાની છે. આખાં વિશ્વનું પરિવર્તન કરવાનું છે તો સેવા પૂરી કેવી રીતે કરશો? તીવ્ર ગતિ જોઈએ ને. તો પાંડવ શક્તિઓને ફી કરો તો સેવાકેન્દ્ર ખુલે અને અવાજ બુલંદ થાય. અચ્છા!

વરદાન :- સર્વ રુપો થી , સર્વ સંબંધો થી પોતાનું સર્વસ્વ બાપ નાં આગળ અર્પણ કરવા વાળા સાચાં સ્નેહી

ભવ

જેનાથી અતિ સ્નેહ હોય છે, તો એ સ્નેહ નાં માટે બધાનો કિનારો કરી સર્વસ્વ એનાં આગળ અર્પણ કરી દે છે, જેમ બાપ નો બાળકો થી સ્નેહ છે એટલે સદાકાળ નાં સુખોની પ્રાપ્તિ સ્નેહી બાળકો ને કરાવે છે, બાકી બધાને મુક્તિધામ માં બેસાડી દે છે, એવા બાળકો નાં સ્નેહ નું સબૂત છે સર્વ રૂપો, સર્વ સંબંધો થી પોતાનું સર્વસ્વ બાપ નાં આગળ અર્પણ કરવું. જ્યાં સ્નેહ છે ત્યાં યોગ છે અને યોગ છે તો સહયોગ છે. એક પણ ખજાના ને મનમત થી વ્યર્થ ગુમાવી ન શકાય.

સ્લોગન :- સાકાર કર્મ માં બ્રહ્મા બાપ ને અને અશરીરી બનવામાં નિરાકાર બાપ ને ફોલો કરો.

સુચના :- આજે મહિના નો ત્રીજો રવિવાર આંતરરાષ્ટ્રીય યોગ દિવસ છે, બાબા નાં બધાં બાળકો સાંજે ૬.૩૦ થી ૭.૩૦ વાગ્યા સુધી વિશેષ પોતાનાં ઇષ્ટ દેવ, ઇષ્ટ દેવી (પૂજ્ય સ્વરૂપ) માં સ્થિત થઈ, ભક્ત આત્માઓની પોકાર સાંભળી, ઉપકાર કરો. રહેમદિલ દાતા સ્વરૂપ માં સ્થિત થઈ એમને સુખ શાંતિ ની અંજલી આપવાની સેવા કરો.

“ મીઠા બાળકો - પાવન બનવાનો એક માત્ર ઉપાય છે - બાપ ની યાદ , યાદ ની મહેનત જ અંત માં કામ આવશે ”

પ્રશ્ન :- સંગમ પર કયું તિલક આપો તો સ્વર્ગ ની રાજાઈ નું તિલક મળી જશે?

ઉત્તર :- સંગમ પર આ જ તિલક આપો કે આપણે આત્મા બિંદુ છીએ, આપણે શરીર નથી. અંદર માં આ જ ઘોટતા રહો કે આપણે આત્મા છીએ, આપણે બાપ થી વારસો લેવાનો છે. બાબા પણ બિંદુ છે, આપણે પણ બિંદુ છીએ. આ તિલક થી સ્વર્ગ ની રાજાઈનું તિલક પ્રાપ્ત થશે. બાબા કહે છે હું ગેરેન્ટી (ખાતરી) કરું છું - તમે યાદ કરો તો અડધાકલ્પ નાં માટે રડવાથી છુટી જશો.

ઓમ શાંતિ ! આ કુરના (નશો) જોઈએ કે મુજ આત્માએ બાપ ને જરૂર યાદ કરવાનાં છે ત્યારે પાવન બની શકાય છે. મહેનત જે કંઈ છે, તે આ જ છે, જે મહેનત બાળકો થી પહોંચતી નથી. માયા ખૂબ હેરાન કરે છે. એક બાપ ની યાદ ભુલાવી દે છે, બીજા ની યાદ આવી જાય છે. બાપ અથવા સાજન ને યાદ નથી કરતાં. આવાં સાજન ને તો ઓછામાં ઓછું ૮ કલાક યાદ કરવાની સર્વિસ આપવાની છે અર્થાત્ સાજન ને મદદ આપવાની છે - યાદ કરવાની. અથવા બાળકો એ બાપ ને યાદ કરવાં જોઈએ - આ છે ખૂબ મોટી મહેનત. ગીતા માં પણ છે મનમનાભવ. બાપ ને યાદ કરતાં રહો. ઉઠતાં-બેસતાં, ચાલતાં-ફરતાં એક બાપ ને જ યાદ કરતાં રહો બીજું કંઈ નહીં. અંત માં આ યાદ જ કામ આવશે. પોતાને આત્મા અશરીરી સમજો, હવે આપણે પાછાં જવાનું છે. આ મહેનત ખૂબ કરવાની છે. સવારે સ્નાન વગેરે કરીને પછી એકાંત માં ઉપર છત પર કે હોલ માં આવીને બેસી જાઓ. જેટલું એકાંત હોય તેટલું સારું છે. હંમેશા આ જ વિચાર કરો કે અમારે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બાપ થી પૂરો વારસો લેવાનો છે. આ મહેનત દર ૫ હજાર વર્ષ પછી તમારે કરવી પડે છે. સતયુગ, ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ - ક્યાંય પણ તમારે આ મહેનત નહીં કરવી પડશે. આ સંગમ પર જ તમને બાપ કહે છે કે મને યાદ કરો, બસ. આ જ વેળા છે જ્યારે બાપ કહે છે મને યાદ કરો. બાપ આવે પણ સંગમ પર છે બીજા ક્યારેય બાપ આવતાં જ નથી. તમે પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણો છો. ઘણાં બાળકો બાપ ને ભૂલી જાય છે એટલે ખૂબ દગો ખાય છે, રાવણ ખૂબ દગાબાજ છે. અડધાકલ્પ નો આ જ દુશ્મન છે એટલે બાપ કહે છે રોજ સવારે ઉઠીને આ વિચાર સાગર મંથન કરો અને આ જ ચાર્ટ રાખો - કેટલો સમય અમે બાપ ને યાદ કર્યા! કેટલી જંક (કાટ) ઉતરી હશે! બધો આધાર યાદ નાં ઉપર છે. બાળકોએ પૂરી કોશિશ કરવાની છે, પોતાનો પૂરો વારસો પામવાનાં માટે. નર થી નારાયણ બનવાનું છે. આ છે સાચી સત્યનારાયણ ની કથા. ભક્ત લોકો પૂર્ણિમા નાં દિવસે સત્યનારાયણ ની કથા કરે છે. હવે તમે જાણો છો ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બનવાનું છે. તે બનશો સત્ય બાપ ને યાદ કરવાથી. બાપ છે શ્રીમત આપવા વાળા. બાપ કહે છે ગૃહસ્થ માં રહો, ધંધા-ધોરી વગેરે કંઈ પણ કરો. બાપ ને યાદ જરૂર કરવાનાં છે અને પાવન બનવાનું છે. બસ. યાદ નહીં કરશો તો રાવણ થી ક્યાંય ને ક્યાંય દગો ખાતા રહેશો એટલે મૂળ વાત સમજાવે છે યાદ ની. શિવાબાબા ને યાદ કરવાનાં છે. દેહ સહિત દેહનાં જે પણ સંબંધી છે તેમને ભૂલી પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો. બાપ વારંવાર સમજાવે છે - પોતાને આત્મા સમજો બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. નહીં તો પછી અંત માં ખૂબ-ખૂબ પસ્તાશો. ખૂબ દગો ખાશો. કોઈ એવો જોર થી થપ્પડ લાગશે જે માયા એકદમ કાળુ મોઢું કરી દેશે. બાપ આવ્યાં છે ગોરુ મોઢું બનાવવાં. આ સમયે બધાં એકબીજાનું કાળું મોઢું કરતાં રહે છે. ગોરા બનાવવા વાળા એક જ બાપ છે, જેમની યાદ થી તમે ગોરા સ્વર્ગ નાં માલિક બનશો. આ છે જ પતિત દુનિયા. બાપ આવે જ છે પતિતો ને પાવન બનાવવાં. બાકી તમારા ધંધા-ધોરી વગેરે થી બાબા ને કોઈ સંબંધ નથી. શરીર નિર્વાહ અર્થ તમારે જે કરવાનું છે તે કરો. બાપ તો ફક્ત કહે છે મનમનાભવ. તમે કહો પણ છો અમે કેવી રીતે પાવન દુનિયાનાં માલિક બનીએ. બાપ કહે છે ફક્ત મને યાદ કરો. બસ. બીજો કોઈ ઉપાય પાવન બનવાનો છે નહીં. કેટલું પણ દાન-પુણ્ય વગેરે કરો, કેટલી પણ મહેનત કરો. ભલે આગ માંથી આવતાં જતાં રહો, કંઈ પણ કામ નહીં આવી શકશે - સિવાય એક બાપની યાદ નાં. ખૂબ સહજ વાત છે, આને કહેવાય છે - સહજયોગ. પોતાનાં થી પૂછો અમે પોતાનાં મીઠા-મીઠા બાપ ને આખાં દિવસમાં કેટલું યાદ કરીએ છીએ! નિંદર માં તો કોઈ પાપ નથી થતું. અશરીરી થઈ જાઓ છો. બાકી દિવસ માં ઘણાં પાપ થતાં રહે છે અને જૂનાં પાપ પણ ઘણાં છે. મહેનત કરવાની છે યાદની. અહીંયા આવો છો તો આ મહેનત કરવાની છે. બહાર નાં

વ્યર્થ સંકલ્પો ને ઉડાવી દો. નહીં તો વાયુમંડળ ખૂબ ખરાબ કરી દે છે. ઘરનાં, ખેતી-વાડી નાં વિચાર ચાલતાં રહે છે. ક્યારેક બાળકો યાદ આવશે, ક્યારેક ગુરુ ની યાદ આવશે. સંકલ્પ ચાલતાં રહેશે તો વાયુમંડળ ને ખરાબ કરી દેશે. મહેનત ન કરવા વાળા વિઘ્ન નાખે છે. આ એટલી સૂક્ષ્મ વાતો છે. તમે પણ હમણાં જાણો છો - પછી ક્યારેય નહીં જાણશો. બાપ હમણાં જ વારસો આપે છે પછી અડધાકલ્પ નાં માટે નિશ્ચિત થઈ જાય છે. લૌકિક બાપ ની કુરના અને બેહદ બાપ ની કુરના માં કેટલું અંતર છે. બાપ કહે છે કે ભક્તિમાર્ગ માં મને કેટલી કુરના રહે છે. ભગત કેટલાં ઘડી-ઘડી યાદ કરે છે. સતયુગ માં કોઈ પણ યાદ નથી કરતા. બાપ કહે છે કે તમને એટલું સુખ આપું છું જે તમારે મને ત્યાં યાદ કરવાની દરકાર જ નથી રહેતી. હું જાણું છું મારા બાળકો સુખધામ, શાંતિધામ માં બેઠા છે. બીજા કોઈ મનુષ્ય સમજી ન શકે. આવાં બાપ માં નિશ્ચય બુદ્ધિ થવામાં માયા વિઘ્ન નાખે છે. બાપ કહે છે કે ફક્ત મને યાદ કરો તો તમારા માં જે એલોઈ (ખાદ) પડી ગઈ છે, ચાંદી, તાંબું, લોખંડ... તે નીકળી જશે. ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) થી સિલ્વર (ત્રેતા) માં આવવાથી પણ બે કળા ઓછી થાય છે. આ વાતો તમે સાંભળો અને સમજો છો. જે સાચાં બ્રાહ્મણ હશે તેમને સારી રીતે બુદ્ધિમાં બેસશે, નહીં તો બેસશે નહીં. યાદ ટકશે નહીં. બધો આધાર બાપ ને યાદ કરવા પર છે. વારંવાર કહે છે બાળકો બાપ ને યાદ કરો. આ બાબા પણ કહેશે શિવબાબા ને યાદ કરો. શિવબાબા સ્વયં પણ કહેશે મુજ બાપ ને યાદ કરો. આત્માઓને કહે છે હું બાળકો. એ નિરાકાર પરમાત્મા પણ આત્માઓને કહેશે. મૂળ વાત જ આ છે. કોઈ પણ આવે તો તેમને પહેલાં-પહેલાં બોલો કે અલ્ફ ને યાદ કરો બીજી કોઈ તીક-તીક નથી કરવાની. ફક્ત બોલો - પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. આ જ અંદર ઘોટવાનું છે. આપણે આત્મા છીએ, ગાયે પણ છે ને તુલસીદાસ ચંદન ઘિસે, તિલક દેત રઘુવીર.... તિલક કોઈ સ્થૂળ થોડી છે. તમે સમજો છો કે તિલક હકીકત માં આ સમય ની યાદગાર છે. તમે યાદ કરતા રહો છો અર્થાત્ રાજાઈ નું તિલક આપો છો. તમને રાજાઈ નું તિલક મળશે, ડબલ સિરતાજ બનશો. રાજાઈ નું તિલક મળશે અર્થાત્ સ્વર્ગ નાં મહારાજા, મહારાણી બનશો. બાપ કેટલું સહજ બતાવે છે. બસ ફક્ત આ યાદ કરો - આપણે આત્મા છીએ, શરીર નહીં. આપણે બાપ થી વારસો લેવાનો છે.

તમે જાણો છો આપણે આત્મા બિંદુ માફક છીએ, બાબા પણ બિંદુ છે. બાબા જ્ઞાન નાં સાગર, સુખ નાં સાગર છે. એ આપણને વરદાન આપે છે. આમની બાજુમાં આવીને બેસે છે. ગુરુ પોતાનાં શિષ્ય ને બાજુ માં બેસાડી શીખવાડે છે. આ પણ બાજુમાં બેઠા છે. બાળકોને ફક્ત કહે છે પોતાને આત્મા સમજો, મામેકમ્ યાદ કરો. સતયુગ માં પણ તમે પોતાને આત્મા સમજો છો, પરંતુ બાપ ને નથી જાણતાં. આપણે આત્મા શરીર છોડીએ છીએ પછી બીજું લેવાનું છે. ડ્રામા અનુસાર તમારો પાર્ટ જ એવો છે એટલે તમારી આયુ ત્યાં લાંબી હોય છે, પવિત્ર રહો છો. સતયુગ માં આયુ લાંબી હોય છે, કળયુગ માં નાની થઈ જાય છે. ત્યાં છે યોગી, અહીંયા છે ભોગી. પવિત્ર હોય છે યોગી. ત્યાં રાવણ રાજ્ય જ નથી. આયુ લાંબી હોય છે. અહીંયા આયુ કેટલી નાની હોય છે, આને કર્મભોગ કહેવાય છે. ત્યાં અકાળે મૃત્યુ ક્યારેય થતું નથી. તો બાપ કહે છે કે બાપ ને ઓળખ્યા છે તો શ્રીમત પર ચાલો. એક બાપ ને યાદ કરો. પોતાને આત્મા સમજો. આપણે હવે જવાનું છે, આ શરીર છોડવાનું છે. બાકી સમય સર્વિસ (સેવા) માં લગાવવાનો છે.

આપ બાળકો ખુબ ગરીબ છો એટલે બાપ ને તરસ આવે છે. તમને ઘરડીઓ, કુબ્જાઓ વગેરે ને કોઈ તકલીફ નથી આપતાં. ઘરડીઓ ને કુબ્જા કહેવાય છે. ઘરડીઓ ને સમજાવાય છે - બાપ ને યાદ કરો. તમને કોઈ પૂછે ક્યાં જાઓ છો? બોલો, ગીતા પાઠશાળા માં જઈએ છીએ. અહીંયા તો તે કૃષ્ણની આત્મા ૮૪ જન્મ લઈ હવે બાપ થી જ્ઞાન લઈ રહી છે.

બાળકો પ્રદર્શની વગેરે પર કેટલો ખર્ચો કરે છે, લખે પણ છે ફલાણા સારા પ્રભાવિત થયાં. પરંતુ બાબા કહે છે એક પણ એવું નથી લખતા કે બરાબર આ સમયે બેહદ નાં બાપ આ બ્રહ્મા તન માં આવેલાં છે, એમનાથી જ સ્વર્ગ નો વારસો મળી શકે છે. બાબા સમજી જાય છે કે એક ને પણ નિશ્ચય નથી થયો. ફક્ત પ્રભાવિત થાય છે, આ જ્ઞાન ખૂબ સારું છે. સીડી સારી રીતે થી દેખાડી છે. પરંતુ પોતે યોગ માં રહી તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બને, તે નથી કરતાં. ફક્ત કહે છે - સમજણ ખૂબ સારી છે, પરમાત્મા થી વારસો પામવાની. પરંતુ સ્વયં પામે, તે નહીં. કંઈ પણ પુરુષાર્થ નથી કરતાં, પ્રજા અસંખ્ય બનશે. બાકી રાજા બને તે મહેનત છે. દરેક પોતાનાં દિલ થી પૂછે કે અમે ક્યાં સુધી બાપ ની યાદ માં હર્ષિત રહીએ છીએ? આપણે ફરીથી સો દેવતા બનીએ છીએ. એવી-એવી પોતાની સાથે એકાંત માં બેસી વાતો કરો, કોશિશ કરીને જુઓ. બાપ ને યાદ કરતાં રહો તો બાપ ગેરંટી (ખાતરી)

આપે છે - તમે અડધોકલ્પ ક્યારેય રડશો નહીં. હવે તમે કહો છો બાબા આવીને અમને રાવણ માયા પર જીત પહેરાવે છે. જે જેટલી મહેનત કરે છે, પોતાનાં માટે જ કરે છે. પછી તમે આવશો નવી દુનિયામાં. જૂની દુનિયાનો હિસાબ-કિતાબ પણ ચૂકતું કરવાનો છે જ્યારે કે તમારે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. પાવન બનવાની યુક્તિ પણ બતાવે છે. આ છે કયામત નો સમય, બધાનો વિનાશ થવાનો છે. નવી દુનિયાની સ્થાપના થવાની છે. તમે જાણો છો આપણે આ મુત્યુલોક માં આ શરીર છોડી ફરી નવી દુનિયા અમરલોક માં આવીશું. આપણે ભણીએ જ છીએ નવી દુનિયાનાં માટે બીજી કોઈ એવી પાઠશાળા નથી, જ્યાં ભવિષ્ય નાં માટે ભણાવતાં હોય. હાં, જે ખૂબ દાન-પુણ્ય કરે છે તો રાજા ની પાસે જન્મ લે છે. ગોલ્ડન સ્પૂન ઈન માઉથ કહેવાય છે. સતયુગ માં તમને મળે છે, કળયુગ માં પણ જે રાજાઓ ની પાસે જન્મ લે છે તેમને પણ મળે છે છતાં પણ અહીંયા તો અનેક પ્રકારનાં દુઃખ હોય છે. તમને તો ભવિષ્ય ૨૧ જન્મનાં માટે કોઈ દુઃખ નથી હોતું. ક્યારેય બીમાર નહીં પડશો, ગોલ્ડન સ્પૂન ઈન સ્વર્ગ. અહીંયા છે અલ્પકાળ નાં માટે રાજાઈ. તમારી છે ૨૧ જન્મ નાં માટે. બુદ્ધિ થી સારી રીતે કામ લેવાનું છે, પછી સમજાવવાનું છે. એવું નહીં કે ભક્તિમાર્ગ માં રાજા નથી બની શકતાં. કોઈ કોલેજ અથવા હોસ્પિટલ બનાવે છે તો તેમને પણ ફળ મળે છે. હોસ્પિટલ બનાવે છે તો બીજા જન્મ માં સારી તંદુરસ્તી રહેશે. કહે છે ને - આમને પૂરી આયુ માં તાવ પણ નથી આવ્યો. લાંબી આયુ હોય છે. ખૂબ દાન વગેરે કર્યા છે, હોસ્પિટલ વગેરે બનાવે છે ત્યારે આયુ વધે છે. અહીંયા તો યોગ થી તમે એવરહેલ્દી-વેલ્દી (સદા સ્વસ્થ-સંપન્ન) બનો છો. યોગ થી તમે ૨૧ જન્મનાં માટે શક્ષ (આશ્રય) પામો છો. આ તો ખૂબ મોટી હોસ્પિટલ, ખૂબ મોટી કોલેજ છે. બાપ દરેક વાત સારી રીતે સમજાવે છે. બાપ કહે છે જેમને જ્યાં મજા આવે, જ્યાં દિલ લાગે, ત્યાં જઈને ભણતર ભણી શકે છે. એવું નહીં કે આપણા સેવાકેન્દ્ર પર આવે, આમની પાસે કેમ જાય છે. ના, જેમને જ્યાં ઈચ્છે ત્યાં જાય. વાત તો એક જ છે. મુરલી તો વાંચીને સંભળાવે છે. તે મુરલી અહીંયા થી જાય છે પછી કોઈ વિસ્તાર થી સારું સમજાવે છે, કોઈ ફક્ત વાંચીને સંભળાવે છે. ભાષણ કરવા વાળા સારા લલકાર કરતાં હશે. ક્યાંય પણ ભાષણ હોય - પહેલાં-પહેલાં બતાવો શિવબાબા કહે છે પોતાને આત્મા સમજી મુજ બાપ ને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે અને પાવન બની પાવન દુનિયાનાં માલિક બનશો. કેટલું સહજ સમજાવે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બહાર નાં વ્યર્થ વિચારો ને છોડી એકાંત માં બેસી યાદ ની મહેનત કરવાની છે. સવારે-સવારે ઉઠી વિચાર સાગર મંથન કરવાનું અને પોતાનો ચાર્ટ જોવાનો છે.
2. જેમ ભક્તિ માં દાન-પુણ્ય નું મહત્વ છે, એમ જ્ઞાનમાર્ગ માં યાદ નું મહત્વ છે. યાદ થી આત્માને એવરહેલ્દી-વેલ્દી બનાવવાની છે. અશરીરી રહેવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે.

વરદાન :-

વાયા દ્વારા જ્ઞાન રત્નોનું દાન કરવા વાળા માસ્ટર નોલેજકુલ ભવ

જે વાયા દ્વારા જ્ઞાન રત્નો નું દાન કરે છે તેમને માસ્ટર નોલેજકુલ નું વરદાન પ્રાપ્ત થાય છે. તેમનાં એક-એક શબ્દની ખૂબ વેલ્યુ હોય છે. તેમનાં એક-એક વચન સાંભળવા માટે અનેક આત્માઓ તરસી હોય છે. તેમનાં દરેક શબ્દ માં સેન્સ (સાર) ભરેલો હોય છે. તેમને વિશેષ ખુશી ની પ્રાપ્તિ થાય છે. તેમની પાસે ખજાનો ભરપૂર રહે છે એટલે તે સદા સંતુષ્ટ અને હર્ષિત રહે છે. તેમનાં બોલ પ્રભાવશાળી થતાં જાય છે. વાણી નું દાન કરવાથી વાણી માં ખૂબ ગુણ આવી જાય છે.

સ્લોગન :-

સ્વરાજ્ય નાં માલિક બનો તો સંપૂર્ણ વારસા નો અધિકાર મળી જશે.

“ મીઠા બાળકો - આ દુનિયામાં નિષ્કામ સેવા ફક્ત એક બાપ જ કરે છે , બાકી તમે જે પણ કર્મ કરો છો એનું ફળ અવશ્ય મળે છે ”

પ્રશ્ન :- ડ્રામા અનુસાર કઈ વાત ૧૦૦ ટકા સરટેન (નિશ્ચિત) છે? જેની આપ બાળકો ને ખુશી છે?

ઉત્તર :- ડ્રામા અનુસાર નિશ્ચિત છે કે નવી રાજધાની સ્થાપન થવાની જ છે. આપ બાળકોને ખુશી છે કે શ્રીમત પર આપણે પોતાનાં માટે પોતાની રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. આ જુની દુનિયાનો વિનાશ તો થવાનો જ છે. આપ બાળકો જેટલો પુરુષાર્થ કરશો એટલું ઊંચ પદ પ્રાપ્ત થશે.

ગીત :- તુમ્હે પાકે હમને જહાં પા લિયા હૈ....

ઓમ શાંતિ ! જે બાળકો કહે છે, બાબા પણ તે જ કહે છે. બાળકો કહે છે બાબા તમને પામીને અમે સ્વર્ગ નાં માલિક બનીએ છીએ. બાપ પણ કહે છે બાળકો મનમનાભવ. વાત એક જ થઈ ગઈ. મનુષ્ય બધાં પૂછશે કે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ ને આ સતસંગ માં જઈને શું મળે છે? તો બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ કહે છે અમે બાપદાદા થી વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. વિશ્વનાં માલિક બીજું કોઈ બની ન શકે. વિશ્વનાં માલિક આ લક્ષ્મી-નારાયણ જ છે, શિવબાબા તો વિશ્વનાં માલિક થઈ નથી શકતાં. આપ બાળકો વિશ્વનાં માલિક બનો છો. તમારા બાપ વિશ્વનાં માલિક નથી બનતાં. આવી નિષ્કામ સેવા કરવા વાળું બીજું કોઈ હોતું નથી. દરેક ને પોતાની સેવાનું ફળ જરૂર મળે છે. ભક્તિમાર્ગ માં કે કોઈ પણ પ્રકાર થી જો કોઈ કંઈ પણ કરે છે....સમાજસેવક ને પણ સેવાનું ફળ જરૂર મળે છે. ગવર્મેન્ટ થી પગાર મળે છે. બાપ કહે છે - હું જ એક નિષ્કામ સેવા કરું છું, જે બાળકો ને વિશ્વ નાં માલિક બનાવું છું અને હું નથી બનતો. બાળકો ને સુખી કરીને, સુખધામ નાં માલિક બનાવી ૨૧ જન્મો નું સુખ આપી હું પોતાનાં નિર્વાણધામ માં કે વાનપ્રસ્થ અવસ્થા માં બેસી જાઉં છું. વાનપ્રસ્થ તો મૂળવતન ને જ કહેશે. મનુષ્ય વાનપ્રસ્થ લે છે. બાળકો ને સર્વસ્વ આપી સતસંગ વગેરે કરે છે. ગુરુ કરે છે કે આ મુક્તિ નો રસ્તો બતાવો. હમણાં આપ બાળકો જાણી ગયાં છો કે મુક્તિ જીવનમુક્તિ નો રસ્તો કોઈ મનુષ્ય માત્ર ક્યારેય કોઈને બતાવી નથી શકતાં. તે કોઈને પણ સદ્ગતિ આપી નથી શકતાં. પોતાને પણ નથી આપી શકતાં. પોતાને આપે તો પછી બીજાને પણ આપી શકે. બાપ આવે જ છે પરમધામ થી. તે ત્યાંના રહેવા વાળા છે, આપ બાળકો પણ ત્યાંના રહેવા વાળા છો. તમારે પાટ ભજવવાનો છે આ કર્મક્ષેત્ર પર. બાબા ને પણ એકવાર અહિંયા આવવાનું છે આપ બાળકો માટે જ્યારે કે સ્વર્ગની સ્થાપના થઈ રહી છે તો જરૂર નર્ક નો વિનાશ થવાનો જ છે.

હમણાં તમે જાણી ગયાં છો - શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. તમે જાણો છો આપણે મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યાં છીએ ફરી થી. આપ બાળકો ને બુદ્ધિ માં છે કે દર ૫ હજાર વર્ષ પછી અમે આવીને ફરી થી બ્રહ્મા દ્વારા શિવબાબા નાં બાળકો બનીએ છીએ, વારસો પામવા માટે. પતિત-પાવન એમને કહેવાય છે. નોલેજકુલ જ્ઞાન નાં સાગર પણ છે. યોગ અર્થાત્ યાદ શીખવાડે છે પરંતુ નિરાકાર કેવી રીતે સમજાવે એટલે કહે છે બ્રહ્મા દ્વારા મનુષ્ય થી દેવતા બનાવું છું અર્થાત્ દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરાવું છું. હવે તે ધર્મ છે નહીં, ફરી બનાવવો પડે. હવે ફરી થી આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપના કરી બાકી બધાંને મુક્તિધામમાં લઈ જાઉં છું. ભારત પ્રાચીન ખંડ છે એટલે ભારતની આદમસુમારી (જનસંખ્યા) હકીકત માં સૌથી વધારે હોવી જોઈએ. આવી વાતો બીજા કોઈની બુદ્ધિ માં નથી આવતી. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ સૌથી વધારે મોટો હોવો જોઈએ. ૫ હજાર વર્ષ થી એમની વૃદ્ધિ થતી રહે છે. બાકી બીજા તો આવે જ છે ૨૫૦૦ વર્ષ પછી. ઈસ્લામીઓ ની જનસંખ્યા ઓછી હોવી જોઈએ પછી થોડા સમય પછી બૌદ્ધી ધર્મ વાળા આવે છે તો એમનામાં થોડો ફરક હોવો જોઈએ. ઈસ્લામી, બૌદ્ધી વગેરે પહેલાં સતોપ્રધાન છે પછી ધીરે-ધીરે તમોપ્રધાન બને છે. આ પણ હિસાબ છે. જે અનન્ય સમજદાર બાળકો છે એમને વિચાર કરવો પડે. આજકાલ લખે છે ચાઈનીઝ સૌથી વધારે છે. પરંતુ એમને સૃષ્ટિ ચક્ર નું જ્ઞાન તો છે નહીં. આ બધું રહસ્ય આપ બાળકો ની બુદ્ધિ માં છે. જે ભણેલાં-ગણેલાં છે એમને તો વિસ્તાર માં સમજાવાનું હોય છે. દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા ને ૫ હજાર વર્ષ થયાં. તો આ સમયે આમની સંખ્યા વધારે હોવી જોઈએ. પરંતુ દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા પછી બીજા-બીજા ધર્મમાં પરિવર્તન થઈ ગયાં છે. પહેલાં-પહેલાં ઘણાં મુસલમાન બની ગયાં પછી બૌદ્ધી પણ

ઘણાં બન્યાં છે. અહિયાં પણ બૌદ્ધી ઘણાં છે, ક્રિશ્ચન તો અગણિત છે. દેવતા ધર્મ નું તો નામ જ નથી. જો આપણે બ્રાહ્મણ ધર્મ કહીએ તો પણ હિંદુઓની લાઈન માં રાખી દેશે. હમણાં તમે જાણો છો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન થઈ રહ્યો છે-આપ બ્રાહ્મણો દ્વારા શ્રીમત પર. આ પણ સમજ હોવી જોઈએ. ધર્મ ગવાય તો છે ને. અહીંયાનાં મનુષ્ય પોતાને હિન્દુ ની લાઈનમાં લઈ આવે છે. કહેશે હિન્દુ આર્ય ધર્મ છે, સૌથી જૂનો છે. ભારતવાસી પહેલાં-પહેલાં આર્ય હતાં, ખુબ જ ધનવાન હતાં, હવે અનઆર્ય બની ગયા છે. કોઈ અક્કલ નથી, જેને જે આવે તે ધર્મ નું નામ રાખી દે છે. ઝાડ નાં પાછળ નાના-નાના પાન ડાળ-ડાળીઓ નીકળે છે. નવાં નું થોડું માન હોય છે.

હમણાં આપ બાળકો જાણો છો કે આપણે બાબા થી સ્વર્ગ નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. તો આવો વારસો આપવા વાળા બાપ ને કેટલાં યાદ કરવાં જોઈએ. તમે જેટલું વધારે યાદ કરશો એક તો વારસો મળશે અને તમે પાવન બનશો. લૌકિક બાપ થી તો ધન નો વારસો મળે છે. સાથે-સાથે પછી પતિત બનવાનો પણ વારસો મળે છે. એ લૌકિક બાપ, આ પારલૌકિક બાપ અને આ છે વચ માં અલૌકિક બાપ. આમને વચમાં બંને તરફ થી જોડી દેવાય છે. શિવબાબા ને તો કોઈ તકલીફ નથી થતી, આમને કેટલી ગાળો ખાવી પડે છે. હકીકત માં કૃષ્ણને ગાળો નથી મળતી. વચ માં ફસાયાં છે આ. કહેવાય છે ને - રસ્તે ચાલતાં બ્રાહ્મણ ફસાયો. ગાળો ખાવા માટે આ ફસાયાં છે. અલૌકિક બાપ ને જ સહન કરવું પડે છે. આ કોઈને ખબર જ નથી કે શિવબાબા આમનામાં પ્રવેશ કરી આવી પતિતો ને પાવન બનાવે છે. પવિત્ર બનવાં પર જ માર ખાય છે. બાપ કહે છે-હું આવ્યો છું બધાંને ફરી થી લઈ જવાં. તમે જાણો છો, મોત સામે ઉભું છે. વિનાશ તો જરૂર જોઈએ. વિનાશ વગર સુખ શાંતિ કેવી રીતે થાય. જ્યારે કોઈ લડાઈ વગેરે થાય છે તો મનુષ્ય યજ્ઞ વગેરે રચે છે, લડાઈ બંધ થઈ જાય. તમે બ્રાહ્મણ કુળભૂષણ જાણો છો વિનાશ તો જરૂર થશે. નહીં તો સ્વર્ગ નાં દરવાજા કેવી રીતે ખુલશે. બધાં સ્વર્ગ માં તો નહીં આવશે. જે પુરુષાર્થ કરશે એ જ ચાલશે બાકી જશે મુક્તિધામ. આ કોઈ ને પણ ખબર ન હોવાનાં કારણે કેટલું ડરે છે. શાંતિનાં માટે કેટલાં ધક્કા ખાય છે. કોન્ફરન્સ (સંમેલન) કરતાં રહે છે. ફક્ત તમે બ્રાહ્મણ જ જાણો છો સુખધામ, શાંતિધામ ની કેવી રીતે સ્થાપના થઈ રહી છે. વિનાશ નાં સિવાય સ્થાપના થઈ ન શકે. તમે હમણાં ત્રિકાળદર્શી બનો છો. ત્રીજું નેત્ર જ્ઞાનનું મળ્યું છે. એ તો કહેતાં રહે છે શાંતિ કેવી રીતે થાય? અર્થાત્ કોઈ પણ લડે નહીં. બધાં કહે છે એકતા હોય. એક જ બાપ ની મત લઈએ કે આપણે બધાં એક બાપ નાં બાળકો ભાઈ-ભાઈ છીએ તો એકતા થઈ જશે. એક બાપ નાં બાળકો છે તો આપસ માં લડવું ન જોઈએ. આ પણ તો સતયુગ માં જ હતું. ત્યાં કોઈ પણ આપસ માં લડતા નથી. તે તો સતયુગ ની વાત થઈ ગઈ, અહીંયા તો છે કળયુગ. બરાબર સતયુગ માં દેવતા હતાં, બાકી બધી આત્માઓ ક્યાં હતી ખબર નથી પડતી. તમે હવે સમજો છો, એક રાજ્ય ફક્ત સતયુગ માં જ હતું. ત્યાં સુખ-શાંતિ બધું હતું. આ બધી વાતો તમારી બુદ્ધિમાં છે - નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. સમજો છો, બરાબર આપણે સતયુગ માં રાજ્ય કરતાં હતાં, ખુબ જ સુખ હતું. અદ્વૈત ધર્મ હતો. આ જ્ઞાન કોઈને છે નહીં. આ સમયે તમે નોલેજકુલ બનો છો. બાપ તમને આપ સમાન બનાવે છે. જે બાપની મહિમા તે જ તમારે બનવાનું છે. ફક્ત દિવ્ય દૃષ્ટિ ની ચાવી બાપ ની પાસે હોય છે. બાપે બતાવ્યું છે - ભક્તિમાર્ગ માં મારે કામ કરવું પડે છે, જે જેની પૂજા કરે છે હું એમની મનોકામના પૂરી કરું છું. અહીંયા પણ દિવ્ય દૃષ્ટિ નો પાર્ટ ચાલે છે. કહેવાય છે ને-અર્જુને વિનાશ નો સાક્ષાત્કાર કર્યો. વિનાશ પણ જરૂર થવાનો છે. વિષ્ણુપુરી પણ જરૂર સ્થાપન થવાની છે. બાપે જેમ કલ્પ પહેલાં સમજાવ્યું હતું - તેમ જ બેસી સમજાવે છે. બાબા આપણને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવે છે. જ્યારે દેવતા બનીએ છીએ તો આસુરી સૃષ્ટિ નો વિનાશ જરૂર થશે. ચારે તરફ હાહાકાર મચવાનો છે. બુદ્ધિ સમજી શકે છે, કુદરતી આપદાઓ આવવાની છે. મુશળધાર વરસાદ પણ થવાનો છે. આ બધાનો વિનાશ થઈ જાય ત્યારે સતયુગ ની સ્થાપના થાય. ૫ તત્વો ની ખાદ પણ મળી જશે. આ ધરતી ને ખાદ જુઓ કેટલી મળે છે. બાપ કહે છે-આ રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ માં આ બધું સ્વાહા થઈ જશે. ભક્તિમાર્ગ માં જુઓ રુદ્ર યજ્ઞ કેવી રીતે રચે છે. શિવબાબા નું લિંગ અને નાનાં-નાનાં સાલિગ્રામ બહુજ બનાવીને પૂજા કરી પછી મિટાવી દે છે, ફરી રોજ બનાવે છે. પૂજા કરીને પછી તોડી દે છે. શિવબાબા ની સાથે જેમણે પણ સેવા કરી એમનાં પણ આ હાલ કરે છે. રાવણ ને જુઓ દર વર્ષે એફીજી (પુતળું) બનાવી એને બાળે છે. દુશ્મનની તો એક-બે વાર એફીજી બનાવી બાળે છે, એવું નથી કે વર્ષ-વર્ષ બાળવાનો નિયમ રાખે છે. એક વાર જ ગુસ્સો કાઢી નાખશે. રાવણ ને તો દર વર્ષે બાળે છે. આનો અર્થ કોઈ સમજે થોડી છે. પછી કહે છે રાવણે સીતા ને ચોરી, કંઈ અર્થ નથી સમજતાં. વિદેશીઓ શું સમજશે, કંઈ પણ નહીં. દિવસ-પ્રતિદિવસ રાવણ ને મોટો બનાવતાં જાય છે કારણ કે રાવણ ખુબ જ દુઃખ આપવા વાળો છે. હમણાં તમે આનાં પર જીત પામો છો. સતયુગમાં હશે જ નહીં. આ જે કર્મની ભોગના, બીમારી

વગેરે થાય છે, આ છે રાવણ નાં કારણે. રાવણની પ્રવેશતા થવાનાં કારણે મનુષ્ય જે પણ કર્મ કરે છે, તે વિકર્મ થઈ જાય છે. સુખ-દુઃખ નો ખેલ બનેલો છે. આ હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી ની કોઈને પણ ખબર નથી. લક્ષ્મી-નારાયણ ને આ રાજ્ય કેવી રીતે મળ્યું? કોઈને ખબર નથી. તમે નાનાં-નાનાં બાળકો સમજાવો છો - આ લક્ષ્મી-નારાયણ સતયુગ માં રાજ્ય કરતાં હતાં. સંગમ પર આ રાજયોગ શીખી આ પદ પામ્યું છે. બિરલા ને પણ નાની-નાની બાળકીઓ જઈને સમજાવે કે એમણે આ રાજ્ય કેવી રીતે પામ્યું? હમણાં તો કળયુગ છે, આને સતયુગ નથી કહેવાતું. રાજાઈ તો હમણાં છે નહીં. રાજાઓનો તો તાજ જ ઉડાવી દીધો છે. ધર્મ શાસ્ત્ર ફક્ત ચાર છે. ગીતા ધર્મ શાસ્ત્ર છે, જેનાથી ૩ ધર્મ હમણાં સ્થાપન થાય છે, ન કે સતયુગ માં. એવું નથી કે લક્ષ્મી-નારાયણે કે રામે કોઈ ધર્મ સ્થાપન કર્યાં. આ ધર્મ હમણાં સ્થાપન કરી રહ્યાં છે પછી ઈસ્લામી, બૌદ્ધી અને ક્રિશ્ચન. ક્રિશ્ચન નું એક જ ધર્મ શાસ્ત્ર છે બાઇબલ, બસ. પછી પાછળ વૃદ્ધિ થતી જાય છે. આદિ સનાતન છે જ દેવતા ધર્મ હવે ફરી થી દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરે છે. તમે ડ્રામા નાં રહસ્ય ને સારી રીતે સમજી ગયાં છો. ખુશી પણ રહે છે. જ્યારે કે આપ બાળકોને ૧૦૦ ટકા નિશ્ચય છે કે આપણે ફરીથી પોતાનું રાજ્ય-ભાગ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ - આમાં લડાઈ વગેરે ની કોઈ વાત જ નથી. રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે, આ નિશ્ચિત છે. એટલું જ નિશ્ચિત છે જેટલું મૃત્યુ. તમે જાણો છો આપણે ફરીથી રાજ્ય ભાગ્ય લઈએ છીએ. કલ્પ-કલ્પ બાપ થી વારસો લઈએ છીએ. જેટલો પુરુષાર્થ કરશો એટલું ઉચ્ચ પદ પામશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જે બાપની મહિમા છે એ મહિમા ને સ્વયં માં લાવવાની છે. બાપ સમાન મહિમા યોગ્ય બનવાનું છે. પારલૌકિક બાપ થી પવિત્રતા નો વારસો લેવાનો છે. પવિત્ર બનવાથી જ સ્વર્ગ નો વારસો મળશે.
2. શ્રીમત પર પોતાનાં જ તન-મન-ધન થી એક આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરવાની છે.

વરદાન :- ત્રિકાળદર્શી બની વ્યર્થ સંકલ્પ કે સંસ્કારોનું પરિવર્તન કરવા વાળા વિશ્વ કલ્યાણકારી ભવ જ્યારે માસ્ટર ત્રિકાળદર્શી બની સંકલ્પ ને કર્મમાં લાવશો, તો કોઈ પણ કર્મ વ્યર્થ નહીં થશે. આ વ્યર્થ ને બદલીને સમર્થ સંકલ્પ અને સમર્થ કાર્ય કરવું-આને કહેવાય છે સંપૂર્ણ સ્થિતિ. ફક્ત પોતાનાં વ્યર્થ સંકલ્પો કે વિકર્મો ને ભસ્મ નથી કરવાનાં પરંતુ શક્તિ રૂપ બની આખાં વિશ્વ નાં વિકર્મો નો બોજ હલકો કરવો કે અનેક આત્માઓનાં વ્યર્થ સંકલ્પો ને મિટાવવાની મશીનરી તેજ કરો ત્યારે કહેશે વિશ્વ કલ્યાણકારી.

સ્લોગન :- નષ્ટોમોહા બનવું છે તો સેવા અર્થ સ્નેહ રાખો, સ્વાર્થ થી નહીં.

“ મીઠા બાળકો - યાદ થી આત્મા નો કચરો નીકાળતાં જાઓ , આત્મા જ્યારે બિલકુલ પાવન બને ત્યારે ઘરે જઈ શકે ”

પ્રશ્ન :- આ અંતિમ જન્મ માં બાપ નાં કયાં ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) નું પાલન કરવામાં જ બાળકોનું કલ્યાણ છે?

ઉત્તર :- બાબા કહે છે મીઠા બાળકો - આ અંતિમ જન્મ માં બાપ થી પૂરો વારસો લઈ લો. બુદ્ધિને બહાર ભટકાવો નહીં, વિષ ને છોડી અમૃત પીવો. આ અંતિમ જન્મમાં જ તમારે ૬૩ જન્મો ની આદત મિટાવવાની છે એટલે રાત-દિવસ મહેનત કરી દેહી-અભિમાની બનો.

ઓમ શાંતિ ! શાંતિધામ વિશ્રામપુરી છે. આ દુનિયાથી બધાં થાકેલાં છે. ઈચ્છે છે કે અમે પોતાનાં સુખધામ માં જઈએ. આ દુનિયા સારી નથી લાગતી. સ્વર્ગ ને જુએ છે તો નર્ક થી દિલ કેવી રીતે લાગે. કહે છે બાબા જલ્દી કરો, આ દુઃખધામ થી લઈ જાઓ. બાપ પણ સમજાવે છે - આ તો છી-છી દુનિયા છે, આનું નામ જ છે ડેવિલ વર્લ્ડ, નર્ક. આ કોઈ સારા અક્ષર છે શું? કયાં ડીટી વર્લ્ડ (દેવી દુનિયા), કયાં ડેવિલ વર્લ્ડ (આસુરી દુનિયા), આ ડેવિલ વર્લ્ડ માં બધાં હેરાન થઈ ગયાં છે. પરંતુ પાછાં કોઈ જઈ નથી શકતાં. તમોપધાનતા ની ખાદ પડેલી છે. તે ખાદ આત્મા થી નીકળે, તેનાં માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છે. જે સારા પુરુષાર્થ છે, તેમની અવસ્થા અંત માં સારી થઈ જશે. આ જૂની દુનિયા ખલાસ થઈ જશે, હવે તો બાકી થોડાં દિવસ છે. જ્યાં સુધી બાપ આવીને પાછાં ન લઈ જાય ત્યાં સુધી કોઈ પાછાં જઈ નથી શકતાં. દુનિયામાં દુઃખ છે ને. ઘરમાં પણ કોઈ ને કોઈ દુઃખ રહે છે. આપ બાળકો ને દિલ માં છે બાબા હવે અમને દુઃખો થી છોડાવવા આવ્યાં છે. જે સારા નિશ્ચય બુદ્ધિ છે તે બાપની યાદ ને ક્યારેય ભૂલતાં નથી. એમને કહેવાય જ છે સર્વનાં દુઃખહર્તા. બાળકો જ ઓળખે છે. જો બધાં ઓળખી લે તો પછી આટલાં બધાં મનુષ્ય ક્યાં આવીને બેસે, આ થઈ નથી શકતું એટલે ડ્રામામાં યુક્તિ પણ એવી રચેલી છે. જે શ્રીમત પર ચાલે છે તે જ ઉંચ પદ પામી શકે છે, તે તો ઠીક છે. સજાઓ ખાઈને પણ શાંતિધામ અથવા પાવન દુનિયામાં જશે. પરંતુ ઉંચ પદ પામવા માટે તો પુરુષાર્થ કરવો પડે ને. બીજું પાવન બન્યાં વગર પાવન દુનિયામાં કોઈ જઈ ન શકે. આ જે કહે છે કે ફલાણા જ્યોતિ જ્યોત સમાયાં, પાછાં ગયાં - આ થઈ નથી શકતું. જે પહેલાં-પહેલાં સૃષ્ટિ પર આવ્યાં છે, લક્ષ્મી-નારાયણ, એ પણ પાછાં જઈ નથી શકતાં તો બીજા કોઈ કેવી રીતે જઈ શકે છે. આમનાં પણ હવે ૮૪ જન્મ પૂરાં થયા. હવે જવા માટે તપસ્યા કરી રહ્યાં છે. બધાં પોકારે જ છે એક બાપ ને. ઓ ગોડફાધર ઓ લિબરેટર (મુક્તિદાતા), એ ગોડફાધર છે દુઃખહર્તા, સુખકર્તા. કૃષ્ણ વગેરે બીજા કોઈને થોડી પોકારે છે. ક્રિશ્ચિન હોય, મુસલમાન હોય, બધાં ગોડફાધર કહી બોલાવે છે. આત્મા બોલાવે છે- પોતાનાં ફાધર (પિતા) ને. ફાધર ત્યારે કહે છે જ્યારે સમજે છે અમે આત્મા છીએ. આત્મા પણ કોઈ વસ્તુ છે ને. આત્મા કોઈ મોટી વસ્તુ નથી, એ તો એક સ્ટાર (તારો) છે અને અતિ સૂક્ષ્મ છે. જેવાં બાબા છે તેવું જ આત્માનું સ્વરૂપ છે. હવે તમે બાપની મહિમા કરો છો - એ સત-ચિત છે, જ્ઞાન નાં સાગર, આનંદ નાં સાગર છે. તમારી આત્મા પણ એમનાં સમાન બને છે. તમારી બુદ્ધિમાં હવે આખી સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન આવી ગયું છે, બીજા કોઈ મનુષ્ય માત્ર માં આ જ્ઞાન નથી. આખું ભારત, આખું વિદેશ શોધી લો, કોઈને પણ ખબર નથી. આત્મા ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભજવે છે. ૮૪ લાખ તો ઈમ્પોસિબલ (અસંભવ) છે. ૮૪ લાખ જન્મો નું તો કોઈ વર્ણન જ ન કરી શકે. બાપ કહે છે તમે પોતાનાં જન્મને જ નથી જાણતાં, હું સંભળાવું છું. તે બધાં સાંભળતા હોવા છતાં પણ પથ્થરબુદ્ધિ સમજતાં નથી કે ૮૪ લાખ જન્મ હોય તો કોઈ સંભળાવી જ કેવી રીતે શકે.

હવે તમે જાણો છો આપણે બ્રાહ્મણ છીએ, આપણે ૮૪ જન્મ લીધાં છે. બ્રહ્માએ પણ ૮૪ જન્મ લીધાં છે, વિષ્ણુએ પણ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા. લક્ષ્મીનારાયણ પણ ૮૪ જન્મ લઈ પાછાં બ્રહ્મા સરસ્વતી બને છે. આ પણ સમજવાની વાત છે ને. બાપ કહે છે દર ૫ હજાર વર્ષ પછી આવીને સમજાવું છું. ૫ હજાર વર્ષનું ચક્ર છે. હમણાં તમે વર્ષો નું રહસ્ય પણ સમજ્યું છે. હમ સો નો અર્થ પણ સમજ્યો છે, આપ આત્મા સો દેવતા બનો છો પછી આપ સો ક્ષત્રિય, આપ સો વૈશ્ય શૂદ્ર બનો છો. આટલા-આટલાં જન્મ લો છો પછી આપ

સો બ્રાહ્મણ બનો છો. બ્રાહ્મણોનો આ એક જન્મ છે. આ છે જ આપ નો હીરાં જેવો જન્મ.

બાપ કહે છે - આ તમારું ઉત્તમ (શ્રેષ્ઠ) શરીર છે, આનાથી તમે સ્વર્ગનો વારસો પામી શકો છો એટલે હવે બીજી કોઈ તરફ ભટકો નહિં. જ્ઞાન અમૃત પીવો. સમજ માં પણ આવે છે બરાબર ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ. તમે પહેલાં સતયુગ માં સતોપ્રધાન હતાં. પછી સતો બન્યાં. પછી ચાંદીની ખાદ પડી, એકદમ બરાબર હીસાબ બતાવે છે. હવે ગવર્મેન્ટ પણ કહે છે સોનામાં ખાદ ભેળવો. ૧૪ કેરેટ સોનું પહેરો. સોનામાં ખાદ નાખવી આ ભારતવાસી અશુભ સમજે છે. લગ્ન કરાવે છે તો એકદમ સાચું સોનું પહેરે છે. સોનાં પર પણ ભારતવાસીઓનો ખૂબ પ્રેમ છે. કેમ? ભારતની વાત મત નહીં પૂછો. સતયુગ માં તો સોનાનાં મહેલ હતાં, સોનાની ઈંટો હતી. જેવી રીતે અહીંયા ઈંટો નો ઢગલો પડ્યો રહે છે. ત્યાં સોનાં ચાંદી નો ઢગલો હોય છે. માયા મચ્છંદર નો ખેલ દેખાડે છે. એમણે સોનાની ઈંટો જોઈ, વિચાર્યું લઈ જાઉં. નીચે ઉતર્યો તો જોયું તો કાંઈ પણ નથી. કાંઈ ને કાંઈ વાત લાગે છે. બાળકીઓ સમજે છે, હવે અમે ફરીથી સ્વર્ગમાં જઈએ છીએ પછી જો પતિ વગેરે હેરાન કરે છે તો બિચારી અંદરમાં રડે છે. ક્યારે અમે સુખધામ માં જઈશું? બાબા હવે જલ્દી કરો. બાપ કહે છે - બાળકો જલ્દી કેવી રીતે કરું, પહેલા આપ યોગબળ થી પોતાનો કચરો તો નીકાળો. યોગ ની યાત્રા પર રહો. બાપ ધીરજ આપે છે. પોકારો પણ છો હૈં પતિત-પાવન આવો. ગાયે પણ છે - સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક. અહીંયા ની જ વાત છે. અકાસુર બકાસુર આ બધી વાતો આ સંગમ સમય ની છે. આ છે જ આસુરી દુનિયા. તો બાપ સમજાવે છે, હું કલ્પ-કલ્પ સંગમ પર આવું છું, જ્યારે આખું ઝાડ જડ્જડીભૂત અવસ્થા ને પામે છે.

તમે જાણો છો, સતયુગ માં દરેક ચીજ સતોપ્રધાન હોય છે. અહીંયાં આટલાં પક્ષી જાનવર વગેરે છે, આ બધાં આટલાં ત્યાં નહીં હશે. મોટા વ્યક્તિઓની પાસે સારી સફાઈ હોય છે. તેમનાં રહેવાનું સ્થાન, ફર્નિચર વગેરે ખૂબ સરસ હોય છે. તમે પણ આટલાં ઉંચ દેવતાઓ બનો છો. ત્યાં એવી કોઈ છી-છી ચીજ રહી ન શકે. અહીંયા તો મચ્છર વગેરે અનેક પ્રકારની બીમારીઓ, કેટલી ગંદકી રહે છે. ગામડામાં આટલી ગંદકી નથી હોતી. મોટા-મોટા શહેરો માં ખૂબ ગંદકી હોય છે કારણ કે ખુબ મનુષ્ય થઈ ગયાં છે. રહેવાની જગ્યા નથી. તમે આખાં વિશ્વનાં માલિક બનો છો. મનુષ્ય ગાયે છે ઘટ માં જ બ્રહ્માં, ઘટ માં જ વિષ્ણુ..... ઘટ માં જ ૯ લાખ તારા. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ બની જાય છે. વિષ્ણુ ની સાથે તારાઓ પણ છે. સતયુગ માં આ દેવતા બને છે તો આટલાં થોડી હોય છે, ઝાડ પહેલા નાનું હોય છે પછી વૃદ્ધિને પામે છે. સતયુગ માં તો ખૂબ થોડાં હશે. મીઠી નદીઓની ઉપર રહેતાં હશે. અહીંયા નદીઓથી ખુબ નહેર નીકાળે છે. ત્યાં નહેર વગેરે થોડી હોય છે. મુઠી જેટલાં તો મનુષ્ય હોય છે. એટલા મનુષ્ય માટે ગંગા જમુના તો છે જ. તે નદીઓની જ આસપાસ રહે છે. ૫ તત્વો પણ દેવતાઓનાં ગુલામ બની જાય છે. ક્યારેય પણ બેકાયદેસર વરસાદ નથી પડતો. ક્યારેય નદી ઉછળ નથી ખાતી. નામ જ છે સ્વર્ગ તો પછી શું. હવે કહે છે સ્વર્ગની આયું આટલાં લાખ વર્ષ છે. સારું ભલે, ત્યાં કોણ રાજ્ય કરતાં હતાં, આ તો બતાવો. કેટલાં ગપોડા લગાવતાં રહે છે.

તમે જાણો છો આપણે કલ્પ પહેલાં ની માફક આ પાર્ટ ભજવી રહ્યાં છીએ. ડુદ્ધ જ્ઞાન યજ્ઞ માં અનેક પ્રકાર નાં અસુરો નાં વિઘ્ન પડશે પછી મનુષ્ય સમજે છે, અસુર લોકો ઉપર થી ગંદ, છાણ વગેરે નાખતાં હતાં. પરંતુ ના, તમે જુઓ છો - કેટલા વિઘ્ન પડે છે. અબળાઓ ઉપર અત્યાચાર થાય છે ત્યારે તો પાપ નો ઘડો ભરાશે. બાપ કહે છે - થોડું સહન કરવું પડશે. તમે પોતાનાં બાપ અને વારસા ને યાદ કરતાં રહો. માર ખાતા સમયે પણ બુદ્ધિ માં યાદ કરો - શિવબાબા. તમને તો બુદ્ધિ માં જ્ઞાન છે, કોઈ ને ફાંસી પર ચઢાવે છે તો પાદરી લોકો કહે છે ગોડફાધર ને યાદ કરો. એવું નહીં કહેશે કાઈસ્ટ ને યાદ કરો. ઈશારો ગોડ (ઈશ્વર) માટે કરે છે. એ એટલાં લવલી (પ્રેમાળ) છે, બધાં એમને પોકારે છે. આત્મા જ પોકારે છે. હવે દેહી-અભિમાની બનવામાં જ મહેનત છે. ૬૩ જન્મ તમે દેહ-અભિમાન માં રહ્યાં છો. હવે આ એક જન્મમાં એ અડધાકલ્પ ની આદત કાઢી નાખવાની છે. તમે જાણો છો, દેહી-અભિમાની બનવાથી આપણે સ્વર્ગનાં માલિક બની જઈશું. કેટલી ઊંચી પ્રાપ્તિ છે. તો રાત-દિવસ આ જ કોશિશ માં રહેવું પડે. મનુષ્ય ધંધા વગેરેનાં માટે પણ મહેનત કરે છે. કમાણી માં મનુષ્ય ને ક્યારેય ઝુટકા કે ઉદાસી નહીં આવશે કારણ કે કમાણી છે. પૈસા ની ખુશી રહે છે. થાકવાની વાત જ નથી રહેતી. બાબા પણ અનુભવી છે ને. રાતનાં સ્ટીમર્સ આવતી હતી તો આવીને માલ ખરીદી કરતાં હતાં. જ્યાં સુધી ગ્રાહક નાં ખિસ્સા ખાલી ન કરે ત્યાં સુધી તેમને છોડતાં નહોતા. બાબાએ રથ પણ પૂરો અનુભવી લીધો છે. આમણે બધો અનુભવ કર્યો છે. ગામડા નો છોકરો પણ હતો. ૧૦ આનાનું મણ અનાજ વેચતાં હતાં. હવે તો જુઓ વિશ્વનાં માલિક બને

છે. એકદમ ગામડાનાં હતાં. પછી ચઢી ગયાં તો એકદમ ઝવેરાત ના ધંધામાં લાગી ગયાં. બસ ઝવેરાત ની વાત. આ પછી છે સાચાં ઝવેરાત. આ હોય છે રોયલ વ્યાપાર. બાબા ખૂબ અનુભવી છે. બાબા વાઈસરોય વગેરેના ઘર માં એવી રીતે જતાં હતાં જેમ પોતાનું ઘર. આને પછી કહેવાય છે અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન. જેટલાં આ બુદ્ધિ માં ધારણ કરશો, આનાથી તમે પદમપતિ બનશો. શિવબાબા ને કહેવાય છે સોદાગર, રત્નાગર. એમની મહિમા પણ ગાએ છે પછી કહી દે છે સર્વવ્યાપી. મહિમાની સાથે પછી આટલી ગ્લાનિ. કેવી હાલત થઈ ગઈ છે ભક્તિમાર્ગ ની. બાપ કહે છે - જ્યારે ભક્તિ પૂરી થાય છે, ત્યારે ભક્તોનાં રક્ષક બાપ આવે છે. ખૂબ ભક્તિ કોણ કરે છે, આ પણ સિદ્ધ થઈ જાય છે. સૌથી વધારે ભક્તિ તમે કરો છો. તે જ અહીંયા આવીને પહેલાં-પહેલાં બ્રાહ્મણ બને છે અને બાપ થી વારસો લે છે ફરીથી પૂજ્ય બનવાનો. રાવણએ પૂજારી બનાવ્યાં છે, બાપ પૂજ્ય બનાવે છે. આ છે ભગવાનુવાચ. ભગવાન એક છે. ૨-૩ ભગવાન હોતાં નથી. ગીતા ભગવાન ની ગાયેલી છે. શિવ ભગવાનુવાચ નાં બદલે કૃષ્ણનું નામ રાખી દીધું છે તો કેટલો ફરક થઈ ગયો છે. ડ્રામાં અનુસાર છતાં પણ ગીતા નું નામ આમ બદલવાનું જ છે. પછી બોલાવે છે હેં પતિત-પાવન આવો. બાપ પાવન બનાવે છે, રાવણ પતિત બનાવે છે. તો સમજવાની કેટલી બુદ્ધિ જોઈએ. શ્રીમત, શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ મત છે જ એક બાપની. આ લક્ષ્મી-નારાયણ સ્વર્ગનાં માલિક બાપ ની મદદ થી જ બને છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ એક જન્મ માં ૬૩ જન્મોની જૂની દેહ-અભિમાન ની આદત મિટાવવાની મહેનત કરવાની છે. દેહી-અભિમાની બની સ્વર્ગનાં માલિક બનવાનું છે.
2. આ હીરા તુલ્ય ઉત્તમ જન્મમાં બુદ્ધિને ભટકાવવાની નથી, સતોપ્રધાન બનવાનું છે અત્યાચારો ને સહન કરી બાપ થી પૂરો વારસો લેવાનો છે.

વરદાન :- વિચારવું, બોલવું અને કરવું ત્રણેય ને સમાન બનાવવાવાળા સર્વોત્તમ પુરુષાર્થી ભવ બધી શિક્ષાઓ નો સાર છે - કે કોઈ પણ કર્મ થી જોવા, ઉઠવા, બેસવા-ચાલવા, સૂવામાં ફરીશ્તાપણું દેખાય, દરેક કર્મમાં અલૌકિકતા હોય. કોઈ પણ લૌકિકતા કર્મ કે સંસ્કારો માં ન હોય. વિચારવું, કરવું, બોલવું બધું સમાન હોય. એવું નહીં કે વિચારતા તો હતાં કે આ ન કરીએ પરંતુ કરી લીધું. જ્યારે ત્રણેય જ એક સમાન અને બાપ સમાન થાય ત્યારે કહેશે શ્રેષ્ઠ કે સર્વોત્તમ પુરુષાર્થી.

સ્લોગન :- જવાબદારી ઉઠાવવી અર્થાત્ એકસ્ટ્રા (વધારાની) દુવાઓનાં અધિકારી બનવું.

(માતેશ્વરીજી નાં પુણ્ય સ્મૃતિ દિવસ પર ક્લાસ માં સંભળાવવા માટે જગદંબા સરસ્વતીજી નાં મધુર મહાવાક્ય)

ગીત :- છોડ દે જગ સે નાતે.....

જો આપણે જગ થી સંબંધ જ છોડી દઈએ તો પછી દુનિયા શેનાં માટે છે? જો સંબંધ જ તોડવાની વાત છે તો પછી આ સંબંધ બનાવ્યાં જ કેમ? પતિ-પત્ની, પિતા-પુત્ર, રાજા-પ્રજા વગેરે વગેરે અનેકાનેક જે સંબંધ છે, આ બધાં ભગવાને રચ્યાં છે, એમ કહો છો ને! તો જ્યારે ભગવાને રચ્યાં છે તો પછી કેમ કહે છે છોડો! અથવા પછી આ ગીત જ ખોટું છે.

ભગવાને કયું જગ રચ્યું? જગ કહો, દુનિયા કહો, જે ભગવાને રચી તે એવી દુનિયા થોડી રચી, જે છોડવી પડે. હમણાંનાં જે સંબંધ છે, તે નથી રચ્યાં. હમણાં આ જગ માં જુઓ તમારા સંબંધ કેવાં થઈ ગયાં છે! કર્મો નાં કારણે તમોપધાનતા માં આવતાં-આવતાં શું થઈ ગયાં છે! કર્મો નાં બંધન એકબીજા ને કાપતાં રહે છે. બધાં સંબંધ આ કર્મ નાં હિસાબ માં તમોપધાનતા માં આવીને, એક-બીજા ને દુઃખ આપતાં અને લેતાં રહે છે. ભગવાન પોતે કહે છે મેં તો તમારા આ દુઃખ નાં સંબંધ નથી બનાવ્યાં. મેં જે તમારા સંબંધ જોડ્યાં હતાં, તે બંધન નહોતાં. મેં તમારો શ્રેષ્ઠ સંબંધ જોડ્યો હતો, એ જ સંબંધ માં તમે સદા સુખી હતાં. તમારા બધાં સંબંધ બહુ જ સ્વચ્છ હતાં એટલે યાદ કરો છો ને - રામ રાજા, રામ પ્રજા, રામ સાહુકાર છે, વસે નગરી જીવે દાતા ધર્મ નો ઉપકાર છે.... એને કહેતાં હતાં ગૃહસ્થ ધર્મ. ધર્મ-પતિ, ધર્મ-પત્ની, ધર્મ નાં નામ થી છે ને. પરંતુ હમણાં તો તે ધર્મ નો સંબંધ નથી. પ્રેક્ટિકલ (વ્યવહારિક) તે જીવન નથી રહ્યું, એટલે બાપ કહે છે આ જે તમે પોતાનું જગ બનાવી દીધું છે, તે જગ નાં જે સંબંધ છે તે બગડી ગયાં છે. મેં જે જગ બનાવ્યું હતું એમાં તમારા સંબંધ કેટલાં સારા હતાં, કેટલાં પ્રિય હતાં, કેટલાં એક-બીજા ને સુખ આપવા વાળા હતાં. સંબંધો તો જરૂર હતાં, એવું નથી કે ભગવાને સંબંધ નથી રચ્યાં. સંબંધ તો હતાં પરંતુ તે સંબંધ કર્મ નાં બંધન વગરનાં હતાં, એટલે એને કહેવાતું હતું જીવનમુક્ત. જીવનમાં આ કર્મનાં બંધન (દુઃખ) થી મુક્ત હતાં, એટલે એને કહેતાં હતાં જીવનમુક્ત. હમણાં તમારાં સંબંધ જીવનબંધ નાં બની ગયાં છે એટલે કહે છે હવે એનાથી છુટકારો કેવી રીતે થાય! બાપ કહે છે એનાથી સંબંધ તોડી એક મારા થી જોડો. આ એક જ છેલ્લું (અંત નું) જીવન તમે મારા હવાલે કરો. મારા હવાલે નો અર્થ છે જેમ સ્ત્રી પતિ નાં હવાલે, પતિ સ્ત્રી નાં હવાલે. બાપ દિકરા નાં હવાલે, દિકરો બાપ નાં હવાલે.... આ તો પ્રેક્ટિસ સારી રીતે છે ને. હું કોઈ તમને નવી વાત નથી કરતો. કેવી રીતે કરીએ, શું કરીએ તમે આ પણ પ્રશ્ન પૂછી ન શકો. તમે પોતાનું જીવન એક-બીજા નાં પ્રતિ આપતાં આવ્યાં છો, શું તમે પોતાનાં બાળકોનાં પ્રતિ પોતાનું જીવન નથી આપી બેઠા? પોતાનું તન મન ધન જે પણ કંઈ છે, તમે એમનાં પ્રતિ તો બનાવીને બેઠા છો ને. પોત-પોતાનું તો કરો છો ને! આખું જીવન એમનાં પ્રતિ લગાવી દો છો. તો હું તમને કોઈ નવી વાત થોડી કહું છું, કે આ બધું મારા હવાલે કરો. જેમ હમણાં સુધી એક-બીજા માટે કરતાં આવ્યાં છો, એમ હમણાં કહું છું, તમે મારા બનો. પછી મારા બનીને એમને ટ્રસ્ટી બની સંભાળો. તમે ભક્તિમાર્ગ માં પણ કહેતા આવ્યાં છો ભગવાન આ બધું તારું, હું તારો... પરંતુ તારું કર્યું નથી, ફક્ત એવું જ કહ્યું કે તારું. તારું પણ મારું, મારું પણ મારું..... એવું જ બધાં કરતાં હતાં. પરંતુ હવે તે ઠગી, તો નહીં ચાલશે ને! તારું પણ મારું, તો મારું પણ મારું. ના. હવે આ તારું-મારું ખતમ કરવું પડશે. હમણાં હું તારો તો એમાં બધું આવી ગયું. બસ, હું તારો. બાકી એવું થોડી છે કે એમનું પણ મારું, પોતાનું પણ મારું...એવી ઠગી કરવાનો શું ફાયદો! કારણ કે આપણે જ પોતાને ઠગશું, એ પરમાત્મા ને તો કોઈ ઠગી નથી શકતું. પહેલાં કેવું-કેવું ઠગતા રહ્યાં પરંતુ ઠગતા-ઠગતા પોતે જ દુઃખી અશાંત બન્યાં છો કારણ કે દગો તો તમે જ ખાઈ રહ્યાં છો, એટલે હવે બાપ કહે છે તે બધું છોડો. દેહ સહિત બધાં સંબંધો થી બુદ્ધિ હટાવીને હમણાં મારા થી જોડો. પછી મારાપણું નહીં રહેશે.

હમણાં સુધી મારું-મારું કહેતાં દુઃખી થતાં રહ્યાં છો. પછી બુદ્ધિ ત્યાં જાય છે તો કહો છો શું કરું, કેવી રીતે કરું... જો તમે કોઈ માં લટકશો તો પરિણામ શું થશે! આ મોહ જે છે ને, એનાં કારણે તમે દુઃખી બની ગયાં છો એટલે બાપ કહે છે તમે આ જગ નાં સંબંધો તોડી ને હવે મારા બનો. તો આ જે તમે પોતાનાં દેહનાં બંધન, જીવન નાં બંધન

બનાવ્યાં છે, એનાંથી નીકળીને હવે મારા બની જાઓ. પછી હું કંઈ તમારી સાથે જન્મ-જન્મ થોડી ચાલતો રહીશ. ના. હમણાં મારે તમારાથી કામ છે, બસ. પછી તો તમે આત્માઓ આપસ માં સદાકાળ નાં સુખ માં ચાલતા રહેશો. તો તમારા દુઃખ નાં બંધન કાપીને, સુખ નાં સંબંધ બનાવી આપું છું પછી તમે જ આપસ માં સુખ ભોગવશો. હમણાં જુઓ તમે કેટલાં બગડી ગયાં છો એટલે દુઃખી થાઓ છો. પછી હું તમારું બગડેલું સુધારું છું, પછી તમે જ સુખી રહેશો. હું થોડી જન્મ-જન્મ તમારી સાથે ચાલવા વાળો છું. હું તો ફક્ત તમારા બગડેલા ને સુધારવા માટે કહું છું, હમણાં મારા બનો. એ પણ શું કામ કહું છું? કારણ કે મારા ફરમાન (આદેશ) પર ચાલવાથી તમારા માટે બધું સહજ થઈ જશે. હું તમને આ સહજ યુક્તિ આપું છું. તમે પ્રેક્ટિકલ માં મારા થઈને ચાલો, તો આ યુક્તિ કામ માં આવે. જેમ કોઈ કોઈનાં ખોળાનું બાળક હોય છે પછી એમનું જ નામ પ્રેક્ટિકલ ચાલશે ને. એમ તમે પણ પ્રેક્ટિકલ માં મારા થઈને ચાલવાથી તમારું જ ભાગ્ય બનશે. બાપ તો બહુજ સીધી, સહજ, એકદમ સરળ વાતો બતાવે છે, એને પણ જુઓ કોટો માં કોઈ જ ધારણ કરવા વાળા નીકળે છે.

બાપ કહે છે આ નાનકડા સંગમયુગ માં તમારો દેશ, આ સાકાર દુનિયામાં તમારા માટે જ આવ્યો છું, તો ઓછામાં ઓછો જેટલો સમય છે એટલો સમય તો કંઈક મારા વિચાર કરો. બાબા નાં બન્યા છો તો ઓછામાં ઓછો એટલો સમય તો શુદ્ધ રહો. પછી તો તમારી એવી પ્રાલબ્ધ બની જશે જે તમને એ દુનિયામાં મહેનત નહીં કરવી પડશે. હમણાં થોડી મહેનત ની વાત છે, હમણાં તમે કેમ પણ કરીને, મરી મિટાઈ ને પણ પવિત્ર રહેવાની પ્રતિજ્ઞા કરો. પોતાની દૃઢતા રાખો, પોતાની ધારણાઓમાં રહેવાનો પૂરો પ્રયત્ન કરો. બાપ તમને સ્પષ્ટ બતાવે છે તમે ફક્ત આટલાં થોડા સમય માટે આ મહેનત કરો. હું તમને બીજી કોઈ મહેનત નથી કરાવતો, તમને જેટલું મળે છે એની ભેટમાં કોઈ મહેનત જ નથી.

હમણાં ઘી નાં ઘડા (માટલા) નહીં બનાવો... આ કરીશ, તે કરીશ, દુનિયા શું કહેશે, તે શું કહેશે, અરે દુનિયા શું કહેશે.... છોડી દો એને. હમણાં આ દુનિયા જ જવાની છે. પરંતુ એ બિચારાઓ ને આ ખબર થોડી છે એટલે બાપ કહે છે આ નહીં વિચારો. હવે તો મોત સામે ઉભું છે. તમે આટલું લાંબું-પહોળું જે બનાવીને બેઠા છો આ બધું વ્યર્થ કરી રહ્યાં છો. હમણાં બાપ કહે છે આ વ્યર્થ ને બચાવો. આ શરીર નિર્વાહ માટે જેટલું જોઈએ એટલું ભલે કરો, જેટલો તમારો ક્રિયેશન (રચના) નાં સાથે હિસાબ-કિતાબ છે, એટલું કરો, હું ક્યાં સંભાળીશ. એને તમારે જ સંભાળવાનું છે. જે જરૂરી છે તે તો તમને ફી કરું છું, પરંતુ હમણાં આ જે એક્સ્ટ્રા (વધારાનું) રચી રહ્યાં છો એનાં માટે મનાઈ કરું છું કારણ કે હમણાં તે તો પડવાનું જ છે શા માટે પોતાનો ફાલતુ સમય ગુમાવી રહ્યાં છો. આ ફાલતુ ની ઝંઝટ થી જ તમે દુઃખી થયાં છો, એ ઝંઝટ થી તમે કેવી રીતે છૂટો, એ જ તો તમને બતાવું છું. છતાં પણ બેસીને અનેક બહાના બનાવવા, આ ક્યાં ની રીત છે? પછી બાપ પણ કહે છે કે જોઈ લેજો, હમણાં જો મને સીધી આંગળી નથી આપતાં, હાથ નથી આપતાં, તો પછી હું એવું નાક પકડીને લઈ જઈશ. નાક પકડશે તો પછી શ્વાસ રુંધાશે, પછી દુઃખ થશે, સજાઓ ખાવી પડશે ને! એટલે કહે છે કે હમણાં હાથમાં હાથ આપી ને સીધા ચાલવાનો સમય આવી ગયો છે. જો સીધી રીતે નહીં ચાલશો તો પછી મારા હાથમાં તમારું નાક પણ તો આવશે, પછી જોઈ લેજો. પછી એ સમયે કંઈ નહીં થઈ શકશે, ન કંઈ કરી શકશો એટલે બાપ કહે છે બાળકો, હમણાં તમે મારા થઈને, મારી પાસે આવીને, મારી વાતો ને સાંભળીને, જો પછી પણ કંઈ નહીં કર્યું તો એના માટે ખુબ કડક સજાઓ છે, એટલે જે બિચારાઓ ને ખબર નથી એમની તો વાત અલગ છે. બાકી જેમને ખબર છે, જે બેસીને, સાંભળીને પછી આ જ વાતો માં ગફલત કરી તો એમની તો ખેર નથી. જેમ ૧૦ ગણો ફાયદો, તેમ ૧૦ ગણું નુકસાન થશે. ત્યારે કહે છે પોતાનાં નુકસાન ને, ઘાટા ને.... સારી રીતે સમજો. સારી રીતે કંઈક તો પોતાની બુદ્ધિ ખોલો. હમણાં બાપ થી બુદ્ધિયોગ લગાવશો તો તાકાત મળશે. તો આ બધી વાતો ને સમજો, ભૂલો નહીં.

હમણાં આ જે સમય ચાલી રહ્યો છે, એને ઓળખો, જરા આંખ ખોલો, બુદ્ધિ ખોલો અને સમય નો પૂરો ફાયદો લો. પોતાનું પુરું ભાગ્ય જગાડો. કહે પણ છે જેવો સંગ તેવો રંગ હોય છે, એટલે જેમાં હમણાં આ ધારણા પૂરી નહીં હશે તો માયા નાં સંગ નો રંગ લાગી જશે, ત્યારે તો કહે છે ખરાબ ન સાંભળો, ખરાબ ન જુઓ, ખરાબ ન બોલો.... ઘણાં એવા ખરાબ છે જે અહીંયા પણ ઘણાં ને છોડતાં નથી, પછી એક-બે નાં સંગદોષ માં આવી જાય છે. તો કહે છે કે એવાં સંગદોષ થી બચીને રહો. એવું નહીં સમજો કે સંગદોષ બહાર છે, અહીંયા નથી. ના, અહીંયા પણ તે ફરતાં રહે છે, કારણ કે એમનું રાજ્ય છે ને, એટલે બાપ કહે છે સારી રીતે કવચ પહેરીને રાખો. કવચ હશે તો એની ગોળી લાગશે નહીં. યોગ નું જ કવચ છે, જ્ઞાન ની તલવાર છે. આ બધાં અસ્ત્ર-શસ્ત્રો ને પોતાની પાસે સારી

રીતે સંભાળીને રાખો.

કહેવાય પણ છે જે કરે છે તે પામે છે, આ તો ભવિષ્ય પ્રાલબ્ધ બનાવવાની વાતો છે. અહીંયા તો પ્રાલબ્ધ નથી ભોગવવાની ને, અહીંયા તો કોઈ ગુરુ બનીને નથી બેસવાનું. આમાં કોઈ ગેરસમજ ન કરે, એટલે આ બધું સમજાવાય છે. તો આ બધી વાતો ધ્યાન માં રાખીને પોતાને સેફ (સુરક્ષિત) રાખવાનાં છે. અહીંયા કોઈ ખર્ચો વગેરેની વાત ન હોવી જોઈએ. હમણાં આ બધો ખર્ચો બીજાનાં કલ્યાણ અર્થે જ ઉપયોગ કરવાનો છે. એક એક પાઈ પણ બધી આ જ કાર્ય માં લગાવવાની છે. અચ્છા!

બીજી મુરલી :-

“ ચઢતી કળા માં જવું છે તો પોતાનાં જીવનની બધી જવાબદારી એમનાં હાથ માં સમર્પણ કરી દો ”

ઘણાં મનુષ્ય એવાં પ્રશ્ન પૂછે છે, આટલું જ્ઞાન સાંભળવા છતાં પણ અમારી અવસ્થા આગળ કેમ નથી વધતી? આગળ વધવામાં રુકાવટ (અડચણ) કેમ? હવે આ સમજણ એમનાં પ્રતિ અપાય છે જેમને આ માર્ગ માં ચાલવાનું પગલું ભર્યું છે, પરંતુ જ્યાં સુધી પોતાનું જીવન મન-વાણી-કર્મ સહિત સમર્પણ કરી એમનાં નથી થયાં ત્યાં સુધી તે અતીન્દ્રિય સુખ અનુભવ થઈ નથી શકતું. આ એક ઈશ્વરીય કાયદો છે, જ્યારે એમનો સહારો લીધો છે તો દિલ થી એમનાં આગળ જીવન અર્પણ કરી દેવાનું છે અર્થાત્ પૂરા વારિસ બની વારસો લેવાનો છે. તો આ નશા માં રહેવાથી એ અવસ્થા માં ઉલ્લાસ ભરાઈ જાય છે અને પછી જ્ઞાન ની ધારણા થવાથી બીજાઓને આપ સમાન બનાવવાની તાકત આવશે. બાકી એવું નહિં સમજતાં કે માનસિક રુપ થી અમે અર્પણ થઈ ચૂક્યાં છીએ, નહીં, આ તો પોતાને ઠગવું છે. જ્યારે બાબા પ્રેક્ટિકલ માં આવેલા છે તો બાળક પણ પ્રેક્ટિકલ માં બનો, પછી બાબા તેમની જન્મ-પત્રી ને જાણી કેવી રીતે પણ ડાયરેક્શન આપીને ચલાવે. એમાં પહેલાં ઝૂટકા આવશે, પરંતુ અંત માં સમજશે કે આમાં જ અમારી ચઢતી કળા છે. તો પોતાનાં જીવનની બધી જવાબદારી એમનાં હાથમાં સમર્પણ કરવાની છે. બાકી ગુરુ પાછળ ગુરુ બની કોઈ એમની ગાદી પર નથી બેસવાનું. હવે આ બધી વાતો ને બુદ્ધિ માં રાખો ત્યારે જ અવસ્થા ઉંચી જઈ શકે છે. જો ઉપર નથી ચઢતાં તો જરૂર પોતાનું જ દિલ અથવા ધારણા માં કોઈ કાળાપણું (ખામી) છે. સમજ્યાં. અચ્છા. મીઠા મીઠા બાળકો ને યાદ-પ્યાર, ગુડમોર્નિંગ.

વરદાન :- પોતાનાં શ્રેષ્ઠ સ્વરૂપ કે શ્રેષ્ઠ નશા માં સ્થિત રહી અલૌકિકતા નો અનુભવ કરાવવા વાળા અંતર્મુખી ભવ જેમ તારાઓનાં સંગઠન માં વિશેષ તારાઓની ચમક દૂર થી જ ન્યારી-પ્યારી લાગે છે, એમ આપ તારાઓ સાધારણ આત્માઓની વચમાં એક વિશેષ આત્મા દેખાઈ આવો, સાધારણ રુપમાં રહેતાં અસાધારણ કે અલૌકિક સ્થિતિ હોય તો સંગઠન ની વચમાં અલ્લાહ લોકો દેખાશે, તેનાં માટે અંતર્મુખી બનીને પછી બાહ્યમુખતા માં આવવાનો અભ્યાસ હોય. સદૈવ પોતાનાં શ્રેષ્ઠ સ્વરૂપ કે નશા માં સ્થિત થઈને, નોલેજકુલ ની સાથે પાવરકુલ બનીને નોલેજ આપો ત્યારે અનેક આત્માઓ ને અનુભવી બનાવી શકશો.

સ્લોગન :- રાવણ ની મિલકત સાથે રાખી લીધી તો દિલ માં દિલારામ રહી નહીં શકે.

“ મીઠા બાળકો - આ સમયે તમે બાપની ઉપર બલિહાર થાઓ તો ૨૧ જન્મો નાં માટે તમે સદા સુખી બની જશો ”

પ્રશ્ન :- જ્ઞાની બાળકો ને પોતાની અવસ્થા ઠીક રાખવા માટે કઈ આદત પાક્કી પાડવી જોઈએ?

ઉત્તર :- સવારે-સવારે ઉઠવાની. સવારે-સવારે ઉઠી બાબા ની યાદ માં બેસવું - આ બહુજ સારી ધારણા છે. જે બાળકો જલ્દી સુવે અને જલ્દી ઉઠી જાય તેમની અવસ્થા આખો દિવસ ઠીક રહે છે. અજ્ઞાનીઓની નિંદર થી જ્ઞાની બાળકો ની નિંદર અડધી હોવી જોઈએ. ૧૦ વાગ્યે સૂઈ જાઓ ૨ વાગ્યે ઉઠી ને બેસો.

ગીત :- મુજકો સહારા દેને વાલે.....

ઓમ શાંતિ ! બાળકો બધાં સમુખ બેઠાં છે તો જાણે છે અમે જીવ આત્માઓ છીએ. અહીંયા તો જીવ આત્માઓ હશે ને. જ્યારે આત્મા ને શરીર નથી તો નગ્ન છે, તેને અશરીરી કહેવાય છે. તમે તો શરીર ની સાથે બેઠા છો. આત્મા કે પરમાત્મા જ્યાં સુધી શરીર માં ન આવે તો બોલી ન શકે. આપ જીવ આત્માઓ જાણો છો, હમણાં બાપ નાં સમુખ બેઠાં છીએ. હૂબહૂ જેવી રીતે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં સમુખ આવ્યાં હતાં. બાળકો જરૂર બાપ થી વારસો જ લેશે. જાણે છે અમે અમારા પરમપિતા પરમાત્મા બેહદ નાં બાપ ની સમુખ બેઠાં છીએ. કેમ બેઠા છીએ? બાપ થી બેહદ નો વારસો લેવાં. જેમ સ્કૂલમાં સમજે છે અમે શિક્ષક દ્વારા એન્જિનિયરી, બેરિસ્ટરી શીખીએ છીએ. આ લક્ષ-હેતુ હોય છે. આપ બાળકો સમજો છો પરમપિતા પરમાત્મા આપણને બ્રહ્મા નાં તન થી બેસી રાજયોગ શીખવાડે છે. ભગવાનુવાય - આ તો બાળકોને સમજાવ્યું છે કે ભગવાન નિરાકાર ને કહેવાય છે. જીવ આત્માઓ પુનર્જન્મ જરૂર લે છે. કોઈ પણ સંન્યાસી થી તમે પૂછો - મનુષ્ય પુનર્જન્મ લે છે? તો એવું નહીં કહેશે કે નથી લેતાં. નહીં તો ૮૪ લાખ જન્મ કેવી રીતે કહેશે? પૂછો - તમે પુનર્જન્મ ને માનો છો? આ તો બરાબર છે, આત્મા સંસ્કાર અનુસાર એક શરીર છોડી પછી બીજું લે છે. એવી રીતે કોઈ-કોઈ મનુષ્ય ૮૪ જન્મ લે છે. ૮૪ લાખ જન્મ ની તો વાત જ નથી. પહેલો જન્મ જરૂર ખૂબ સારો સતોપ્રધાન હશે. અંતિમ છી-છી તમોપ્રધાન હશે. ૧૬ કળા થી પછી ૧૪ કળા, ૧૨ કળા થતી જશે, પુનર્જન્મ જરૂર લે છે. પૂછવું જોઈએ સારું પરમપિતા પરમાત્મા પુનર્જન્મ લે છે કે પુનર્જન્મ રહિત છે? જુઓ આ પોઈન્ટ્સ ખૂબ સૂક્ષ્મ છે. જો કહેશો જન્મ મરણ રહિત છે તો પછી શિવજયંતી સિદ્ધ નથી થતી. કહેશે શિવજયંતી તો મનાવાય છે. સમજાવાય છે હાં શિવજયંતી છે પરંતુ જન્મ ની સાથે પછી મરવાનું જેને કહેવાય છે તે નથી. જો મરે તો પછી પુનર્જન્મ લે. બાપ ક્યારેય પુનર્જન્મ નથી લેતાં. એ આ તન માં એક જ વાર આવે છે, બસ પછી પુનર્જન્મ માં નથી આવતાં. પરમપિતા પરમાત્મા પુનર્જન્મ રહિત છે, તે ક્યારેય સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન નથી બનતાં. આત્માઓ તો બધી જન્મ-મરણ માં આવતાં-આવતાં પતિત બની જાય છે પછી બાપ આવે છે પાવન બનાવવાં. આનાંથી સિદ્ધ થાય છે આત્મા જ પતિત થાય છે, આત્મા ઘરે થી પાવન આવે છે પછી માયા પતિત બનાવી દે છે. બાપ તો ક્યારેય પતિત નહીં બનાવશે. બાપ ક્યારેય પણ બાળકો ને ગંદી મત (સલાહ) ન આપી શકે. આ સમય નાં મનુષ્ય પતિત મત જ આપે છે. હવે પાવન બાપ કહે છે કે પતિત નહીં બનો અર્થાત્ વિકાર માં નહીં જાઓ. રાવણ ની મત થી દુઃખધામ બની ગયું. પહેલાં સુખધામ હતું. એવું નહીં બાપ જ સુખ દુઃખ આપે છે. ના, બાપ ક્યારેય બાળકો ને દુઃખ ની મત આપી ન શકે. માયા જ દુઃખ આપે છે. તે માયા પર જીત પામવાથી તમે જગતજીત બનો છો. મનુષ્ય માયા નો અર્થ નથી સમજતાં. તે ધન ને માયા કહી દે છે. કહે છે ને આને માયા નો નશો ખૂબ છે. પરંતુ માયા નો નશો હોતો નથી. ત્યાં રાવણ નું પૂતળું બનાવીને બાળતાં નથી. પૂતળું તો દુશ્મનનું બનાવાય છે. રાવણરાજ્ય શરૂ થાય છે અડધાકલ્પ થી. દેહ-અહંકાર આવવાથી પછી બીજા વિકાર આવી જાય છે. શાસ્ત્રો માં લખેલું છે દેવતાઓ વામમાર્ગ માં અર્થાત્ વિકારો માં જાય છે. માયા નાં વશ થવાથી પરવશ બની જાય છે. પરમત પર ચાલતાં રહે છે. હવે તમે ચાલો છો શ્રીમત પર. પરમત એટલે માયાની મત. શ્રી અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ મત છે બાપની. તે છે રાવણ ની મત, પરમત એટલે બાપે કહ્યું છે આસુરી સંપ્રદાય બધાં રાવણ ની જંજીરો માં બંધાયેલાં દુઃખી છે.

મનુષ્યોએ સતયુગ ની આયુ લાખો વર્ષ સમજી લીધી છે. તમે તો હિસાબ બતાવો છો - ૫ હજાર વર્ષ કેવી રીતે

છે. કાઈસ્ટ ને ૨ હજાર વર્ષ થયાં, બુદ્ધ ને ૨૨૫૦ વર્ષ થયાં પછી ઈસ્લામી ને ૨૫૦૦ વર્ષ થયાં. બધાને મળાવીને અડધોકલ્પ થયો. તેનાં પહેલાં તો દેવતાઓનું રાજ્ય હતું પછી દેવતાઓને લાખો વર્ષ કેવી રીતે કહી શકાય. આટલાં મનુષ્ય હોત પછી તો મનુષ્ય ઘણાં થઈ જાત. એટલાં તો છે નહીં. ૫ હજાર વર્ષ માં જ કરોડો મનુષ્ય થઈ જાય છે. કહે પણ છે કાઈસ્ટ નાં ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત માં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. ૫ હજાર વર્ષ પૂરા થઈ જાય છે. નાટક પૂરું તો થાય છે ને. આ વાતો ને કોઈ જાણતાં નથી. હું જે છું, જેવો છું, આ ચક્ર ફરે છે, કોઈ જાણી ન શકે. બાપ જ સમજાવે છે-આ છે ગીતા અધ્યાય. બાપે આવીને સહજ રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો. બાબા ઘરડી માતાઓ ને પણ સમજાવે છે કે આ ખૂબ સહજ વાત છે. ફક્ત બાપ અને વારસા ને યાદ કરવાનું છે. બાળક જન્મ્યો, એટલે વારિસ જન્મ્યો. તમે સમજો છો આપણે બાબાનાં વારિસ છીએ. ૫ હજાર વર્ષ પછી ફરીથી મળવા આવ્યાં છીએ. આ ખૂબ ગુપ્ત વાતો છે. બાબા પૂછે છે પહેલાં ક્યારે મળ્યાં છો? કહે છે હાં બાબા. આત્મા આ મુખ દ્વારા કહે છે - અમે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં તમારાથી મળ્યાં હતાં. આપ આ તન દ્વારા શિક્ષા આપવા આવ્યાં હતાં. જે પાક્કા-પાક્કા બાળકો છે સમજે છે અમે બાબા થી બેહદ નો વારસો લેવાં બેઠા છીએ. અમે બેહદ નાં બાપ નાં બન્યાં છીએ, બ્રહ્મા દ્વારા. બાપ કહે છે-મને ઓળખો છો, હું તમારો બાપ છું. તમે કહેશો હાં બાબા, અમારી આત્માઓનાં આપ પરમપિતા પરમાત્મા બાપ છો. બાપ પણ કહે છે - મેં તમને સ્વર્ગમાં મોકલ્યા હતાં, વારસો આપ્યો હતો પછી માયાએ છીનવી લીધો ફરી હવે હું આવ્યો છું. માયા વારસો છીનવે છે, બાપ અપાવે છે. આ અનેકવાર ખેલ થઈ ચૂક્યો છે, થતો રહેશે. અંત નથી. બાપ નાં બને છે પછી કોઈ સગા, કોઈ લગા. કોઈ સોતેલા કોઈ માતેલા બને છે. કાચ્યા-પાક્કા તો છે ને. પાક્કાઓ ને પણ ક્યારેક માયા એકદમ જીતી લે છે. બાળકો કહે છે બાબા અમે જ્યાં સુધી જીવશું, તમારા થી વારસો લેતા રહેશું. વિકર્મો નો બોજો માથા પર ખૂબ છે. તો જેટલાં તમે યાદ માં રહેશો તે યોગ અગ્નિ થી તમે પાપ-આત્મા થી પુણ્ય-આત્મા બનતા જશો. આગ વસ્તુ ને પવિત્ર કરે છે. તમારી છે યોગ અગ્નિ. આ બેહદ નો યજ્ઞ છે. બેહદ નાં શેઠે બેહદ નો યજ્ઞ રચ્યો છે. આટલાં વર્ષ કોઈ પણ યજ્ઞ ચાલતો નથી. ૭-૮ દિવસ કે એક મહિના માટે યજ્ઞ રચે છે. તમારો આ યજ્ઞ તો કેટલાં વર્ષો થી ચાલતો રહે છે. બાપ તો સંભળાવતાં રહે છે. કહે છે ભૂલી નહીં જતાં, ફક્ત મને યાદ કરો તો તમારા જન્મ જન્માંતર નાં વિકર્મો નો બોજો કપાતો જશે. ભગવાનુવાચ - મુજ પોતાનાં બાપ ને યાદ કરો. જરૂર આવેલાં છે ત્યારે તો કહે છે ને.

બાપ કહે છે-હવે તમારે પાછાં જવાનું છે. તમારી આત્મા આ સમયે ખૂબ પતિત છે. હવે તમે જાણો છો યોગ થી આપણે પાવન બનતા જઈશું. તમારી તો પ્રતિજ્ઞા છે કે તમે જ્યારે આવશો તો બીજા સંગ તોડી તમારો સંગ જોડશું. તમારા પર વારી જઈશું. સ્ત્રી, પુરુષ પર અને પુરુષ, સ્ત્રી પર બલિહાર થાય છે. અહીંયા છે બાપ પર બલિહાર થવાનું. લગ્ન માં એકબીજા પર બલિહાર થાય છે ને. હવે બાપ કહે છે-તમારે કોઈ મનુષ્ય પર બલિહાર નથી થવાનું. તમારી પ્રતિજ્ઞા છે - તમારા પર બલિહાર થઈશ. તમે મારા પર બલિહાર થાઓ તો ૨૧ જન્મ તમને સદા સુખી બનાવીશ. કેટલો ભારે વારસો છે. શ્રીમત થી તમે શ્રેષ્ઠ બનશો, આ ભૂલો નહીં. લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર પણ ઘર માં રાખી દો. આપણે બાપ થી આ વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. બાપ પરમધામ થી આવેલાં છે. પરંતુ માયા ચીલ (ગરુડ) પણ ઓછી નથી. બધાની વાત નથી પરંતુ નંબરવાર છે. કોઈ તો એકદમ ભૂલી જાય છે કે અમે બાપ થી વારસો લઈએ છીએ. અહીંયા બેઠા છે તો નશો ચઢે છે. અહીંયા થી બહાર નીકળ્યાં અને ભૂલ્યાં પછી સવાર નાં રિક્કેશ થાય છે પછી આખો દિવસ ભૂલી જાય છે. ૪-૫ વર્ષ રહીને સારી સેવા કરવા વાળા પણ આજે જુઓ નથી. કંઈક અવજ્ઞા કરી છે તો માયાએ જોર થી થપ્પડ માર્યો અને ચાલ્યા ગયાં. બાબા કહી દે છે - ચઢે તો ચાખે પ્રેમ રસ, ગિરે તો ચકનાચૂર. જુઓ છો કેવી રીતે ચકનાચૂર થઈ જાય છે. વૈકુંઠ માં તો જરૂર આવશે. પરંતુ પદ તો નંબરવાર છે ને. ભલે ત્યાં બધાં સુખી રહે છે છતાં પણ પદ તો છે ને. સ્કૂલ માં પદ પામવા માટે જ તો પુરુષાર્થ કરે છે. એવું નહીં પ્રજા જ ભલે, જે તકદીર માં હશે. ના, આને તમોપધાન પુરુષાર્થ કહેવાય છે. સતોપ્રધાન એમને કહેશું જે બાપ થી પૂરો વારસો લેવાની પ્રતિજ્ઞા કરે છે. આ ઘોડા ની દોડ છે. બધાં નંબરવન તો નહીં જશે. આ હ્યુમન (મનુષ્ય) રેસ છે. તમે ઈચ્છો છો અમે જલ્દી થી શિવબાબા નાં ગળા માં પરોવાય જઈએ તો એમને યાદ કરવાં પડે. આખો આધાર યાદ પર છે. માયા વિધન એવી રીતે નાખે છે જે એકદમ રેસ થી નીકાળી દે છે. તમારી હ્યુમન રેસ છે. આત્મા કહે છે અમે ખૂબ દુઃખી થયાં છીએ. શરીર લેતા-લેતા ખૂબ હેરાન થયાં છીએ. કહે છે હવે જઈએ બાબાની પાસે. બાબાએ યુક્તિ તો બતાવી છે. કહે છે બાબા અમે તમારી યાદ માં જ રહીશું. જેટલો સમય નીકાળી શકો એટલું સારું છે. ગવર્મેન્ટ ની સર્વિસ માં પણ ૮ કલાક આપો છો, એવી રીતે યાદ માં પણ ૮ કલાક તો રહો. સૃષ્ટિ ને સ્વર્ગ બનાવવી એ કેટલી ઉંચી સર્વિસ છે. ફક્ત

બાપ ને યાદ કરો અને સુખધામ ને યાદ કરો. બસ, આ ૮ કલાક સર્વિસ કરશો તો તમે પૂરો વારસો પામશો. આમ-આમ યાદ કરતાં-કરતાં તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. ૮ કલાક આ સર્વિસમાં આપો બાકી ૧૬ કલાક તમે ફ્રી છો. જેટલું થઈ શકે તમે ઘડી-ઘડી યાદ કરો. યાદ તો ક્યાંય પણ બેસી કરી શકો છો. સૌથી સારો સમય તમને સવારે મળશે. સિંધી માં કહેવત પણ છે સવેરે સોના, સવેરે ઉઠના..... તે જ મનુષ્ય ખુબ ગુણવાન છે. આ ગાયન પણ હમણાનું છે. બાપ કહે છે રાત નાં જલ્દી સૂઈ જાઓ અને પછી સવારે-સવારે ઉઠો. અજ્ઞાની લોકો ૮ કલાકની નિંદર કરે છે, તમારી નિંદર અડધી હોવી જોઈએ. ૪-૫ કલાક નિંદર બસ. તમે કર્મયોગી છો ને. રાત નાં ૧૦ વાગ્યે સૂઈ જાઓ ૨ વાગે ઉઠો. શિવબાબા ને યાદ કરવાથી તમારી કમાણી ખૂબ છે. તમને હેલ્થ (સ્વાસ્થ્ય) વેલ્થ (સંપત્તિ) બંને જ મળશે. સારું ૨ વાગ્યે નહીં તો ૩ વાગ્યે ઉઠો, ૪ વાગ્યે ઉઠો. ફર્સ્ટક્લાસ સમય આ છે. શાંતિ હોય છે, બધાં અશરીરી બની જાય છે. તે સમયે સન્નાટો ખૂબ હોય છે. અમૃતવેલા ની યાદ સારી અસર કરે છે. બાબા ખાસ કરીને રાત નાં જાગતાં રહે છે. સૂક્ષ્મ સર્વિસ માં થકાવટ નથી થતી. કમાણી થી તો ખુશી થશે. આપ બાળકો સવાર નાં ઉઠીને પોતાની અવિનાશી કમાણી કરતાં રહો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

૧. ૨૧ જન્મ સદા સુખી બનવાનાં માટે એક બાપ પર પૂરે-પૂરું બલિહાર થવાનું છે. શ્રીમત થી શ્રેષ્ઠ બનવાનું છે. મનમત કે પરમત ને ત્યાગી દેવાની છે. કોઈ અવજ્ઞા નથી કરવાની.
૨. સવારે-સવારે ઉઠી યાદ માં બેસી કમાણી કરવાની છે. સૃષ્ટિ ને સ્વર્ગ બનાવવાની સર્વિસ ઓછામાં ઓછી ૮ કલાક જરૂર કરવાની છે.

વરદાન :-

દેહ નાં ભાન ને અર્પણ કરી સમર્પણ થવા વાળા યોગયુક્ત, બંધનમુક્ત ભવ જે દેહ-અભિમાન ને અર્પણ કરે છે તેમનું દરેક કર્મ દર્પણ બની જાય છે. જેમ કોઈ વસ્તુ અર્પણ કરાય છે તો તે અર્પણ કરેલી વસ્તુ પોતાની નથી સમજતાં. તો દેહ નાં ભાન ને પણ અર્પણ કરવાથી જ્યારે પોતાપણું મટી જાય છે તો લગાવ પણ મટી જાય છે. તેને જ સંપૂર્ણ સમર્પણ કહેવાય છે. એવાં સમર્પણ થવાવાળા સદા યોગયુક્ત અને બંધનમુક્ત હોય છે. તેમનો દરેક સંકલ્પ, દરેક કર્મ યુક્તિયુક્ત હોય છે.

સ્લોગન :-

સર્વ શક્તિમાન્ ને સાથી બનાવી લો તો સફળતા તમારા ચરણો માં આવી જશે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ ની શ્રીમત છે , આ જૂની દુનિયાથી પોતાનું મુખ ફેરવી લો , જીવનમુક્તિ માટે તમે દૈવી મેનર્સ (શિષ્ટાચાર) ધારણ કરો ”

પ્રશ્ન :- કયાં મેનર્સ બાપ નાં સિવાય કોઈ પણ શિખવાડી નથી શકતું?

ઉત્તર :- પવિત્ર બનવું અને બનાવવું - આ છે સૌથી મોટા દૈવી મેનર્સ. તમે ઘર-ગૃહસ્થ માં રહેતાં પવિત્ર રહો, આ શિક્ષા એક બાપ જ આપે છે, બીજું કોઈ આપી નથી શકતું. આપ બાળકોનો બેહદ નો સંન્યાસ છે. તમે આ જૂની દુનિયાને જ બુદ્ધિ થી ભૂલો છો. તમે જાણો છો પવિત્રતા ની ધારણા થી બાકી બધાં મેનર્સ સ્વતઃ આવી જાય છે.

ગીત :- આજ અંધેરે મેં હૈં હમ ઇન્સાન ...

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ ગીતની એક લાઈન સાંભળી. એક તરફ છે આખી દુનિયા-ભક્તિમાર્ગ વાળા અને બીજી તરફ છે આપ બાળકો જ્ઞાનમાર્ગ વાળા. તે ભક્તિ ની સીડી ચઢતા રહે છે અને આપ બાળકો પછી જ્ઞાન ની સીડી ચઢો છો. ભક્તિ ની સીડી ઉતરો છો. બાળકો જાણે છે-અડધા કલ્પ થી ભક્તિ ની સીડી ચઢવાની હોય છે. ભક્તિ પણ પહેલાં અવ્યભિચારી હોય છે, પછી વ્યભિચારી બને છે. બિલકુલ જ અંધશ્રદ્ધા માં આવી જાય છે. કંઈ પણ નથી સમજતાં. ગાએ પણ છે-અમે અંધારા માં છીએ. સતગુરુ વગર ધોર અંધારું. ગુરુ તો અહીંયા ઘણાં છે. હવે સાચાં ગુરુ કોણ છે? સાધુ-સંત, મહાત્મા, ભગત વગેરે બધાં સાધના કરે છે અથવા યાદ કરે છે. શાસ્ત્ર, વેદ, ઉપનિષદ વગેરે વાંચે છે તો પણ કહે છે, ભગવાન જ્યારે આવે ત્યારે જ આવીને અમારી સદ્ગતિ કરે. સદ્ગતિ દાતા ને જ પતિત-પાવન કહેવાય છે. હમણાં આપ બાળકો ધોર અંધારા માં નથી. તમે જ્ઞાન નાં પ્રકાશ માં આવ્યાં છો. પતિત-પાવન બાપ ને જાણો છો અને એમને યાદ કરો છો. જેટલું જે બાળક યાદ કરે છે અને જ્ઞાન ની ધારણા કરે છે એટલું એમનો અજ્ઞાન અંધકાર વિનાશ થતો જાય છે. હવે પ્રકાશ માં લઈ જવા વાળા એક જ બાપ છે. જ્ઞાન અંજન સદ્ગુરુ દિયા.....કોઈ સુરમા (આંજણ) નથી. આ જ્ઞાનની વાત છે. જ્ઞાન ની સાથે યોગ પણ હોય છે. જરૂર જે મનુષ્ય ભક્તિ શીખવાડે છે, તો એનાથી પણ યોગ હોય છે. હવે આપ બાળકો નો બુદ્ધિયોગ લાગેલો છે, નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા ની સાથે. તમારામાં પણ નંબરવાર છે. બીજા કોઈ મનુષ્ય માત્ર નો પરમપિતા પરમાત્મા સર્વશક્તિમાન ની સાથે યોગ છે જ નહીં સિવાય આપ બાળકો નાં. તમારે બાપ થી અને મુક્તિ, જીવનમુક્તિધામ થી યોગ લગાડવો પડે છે. જીવનમુક્તિ માટે દૈવી મેનર્સ પણ બહુજ સારા જોઈએ. આ સમયે તો બધાનાં મેનર્સ આસુરી છે. પરમપિતા પરમાત્મા નાં પણ ગુણ ગવાય છે ને. મનુષ્ય સૃષ્ટિનું બીજરૂપ છે, સત છે, ચૈતન્ય છે, આનંદ નાં સાગર, જ્ઞાન નાં સાગર છે. પવિત્રતા નાં સાગર છે સદા માટે. એમનું આ પદ અવિનાશી છે બીજા કોઈ મનુષ્ય નું આ અવિનાશી પદ હોઈ ન શકે. ભલે હમણાં તમે જ્ઞાન નાં સાગર, પવિત્રતા નાં સાગર બનો છો, પરતું લિમિટેડ (મર્યાદિત) બનો છો. બાપ કહે છે - હું અનલિમિટેડ (અમર્યાદિત) છું. તમને અનલિમિટેડ બનાવી નથી શકતો. નહીં તો પછી સૃષ્ટિ નો ખેલ કેવી રીતે ચાલે? ૮૪ જન્મ કેવી રીતે ભોગવશો? તમે સદા માટે બની નથી શકતાં. તમને લિમિટેડ બનાવું છું, ૨૧ જન્મો માટે તમે બનો છો. ૨૧ પેઢી પણ લખાયેલું છે. તમે સદા માટે બનો, આ ડ્રામા માં કાયદો નથી. હું તો છું જ સદા પવિત્ર. હું રહું છું જ પરમધામ માં. મારી પાસે જ્ઞાન, પવિત્રતા વગેરે છે જ છે. તમે ભૂલી જાઓ છો તો આ સમયે બાપ આવીને બાળકો ને ધોર અંધારામાં થી નીકાળી જ્ઞાન અને યોગ થી પવિત્ર બનાવે છે બીજું કોઈ એવું કહી ન શકે કે હું પરમધામ થી આવ્યો છું, હવે મને યાદ કરો. આ મારા મહાવાક્યો ની કોઈ નકલ નથી કરી શકતું. હું આવું જ છું આપ બાળકોને ૨૧ જન્મો માટે રાજાઓનાં રાજા બનાવવાં. તો બનવું જોઈએ ને. બનશે પણ તે જે કલ્પ પહેલાં બન્યાં છે.

તમે જાણો છો - કેટલા બાળકો પવિત્ર બને છે, કેટલાં અજામિલ જેવા પાપી બની જાય છે. કેટલાં અશુદ્ધ મેલા બની જાય છે. બાપે આવીને મેલા કપડા સાફ કરવા પડે છે. આત્મા જ મેલી બને છે. આત્મા ને સમજાવે છે તમને માયાએ કેટલાં મેલા બનાવ્યાં છે, ફક્ત એક આ જન્મની વાત નથી. આ તો જન્મ-જન્માંતર ની વાત છે, જે આત્માને સાફ કરવા માટે લક્ષ-સાબુ આપું છું. મને યાદ કરો તો તમારી આત્મા જે બુઝાયેલી છે, તે આ યોગ થી

જાગી જશે - જેટલું-જેટલું મુજ બાપ ને યાદ કરશો. સ્મૃતિ અપાવે છે, તમને મેં સ્વર્ગમાં મોકલ્યાં હતાં પછી માયાએ મેલા બનાવી દીધાં છે. હવે ફરી હું તમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવવાં આવ્યો છું. હું આ બ્રહ્મા તન થી શિક્ષા આપી રહ્યો છું. આત્મા થી વાત કરે છે, હેં બાળકો લૌકિક બાપ ની વિસ્મૃતિ કરો. દેહ સહિત દેહ નાં બધાં સંબંધી ભૂલીને મુજ પોતાનાં બાપ ને યાદ કરો તો તમારી આત્મા શુદ્ધ થતી જશે. પછી તમને શરીર પણ ભવિષ્ય માં નવું મળશે. પછી તત્ત્વ વગેરે બધું નવું સતોપ્રધાન થઈ જાય છે. બાપ કહે છે - હવે આ જૂની દુનિયાને ભુલતાં જાઓ. મને યાદ કરો તો તમે મારી પાસે આવીને પછી સ્વર્ગમાં જશો. આ જૂની દુનિયા છે. આમાં કોઈ વસ્તુ બનાવે છે તો એનાં પર નવું નામ રાખી દે છે. જેમ નવી દિલ્લી, જૂની દિલ્હી કહે છે. પરંતુ દુનિયા તો જૂની છે ને. હવે આપ બાળકો નો આ જૂની દુનિયાથી બુદ્ધિયોગ બિલકુલ હટી જવો જોઈએ. આપણી આત્માઓનું સ્વીટ હોમ કે નિર્વાણધામ છે, ત્યાં જવાનું છે. સ્વયં ને આત્મા નિશ્ચય કરવો પડે. બાપ કહે છે-મને યાદ કરો તો અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે. મનુષ્ય જે અનેકો ને યાદ કરે છે. કોઈ ગુરુ ને, કોઈ કૃષ્ણ ને. કૃષ્ણ વગેરે ક્યાં ગયાં? આ કોઈ નથી જાણતું. આ નથી સમજતાં - પુનર્જન્મ માં બધાને આવવાનું છે. આ રીત-રિવાજ સૃષ્ટિ નાં આદિ થી ચાલતી આવ્યા છે. સતયુગ આદિ માં દેવી-દેવતાઓ છે, જરુર પુનર્જન્મ ત્યાંથી જ શરુ થયો હશે. પહેલાં-પહેલાં છે શ્રીકૃષ્ણ પ્રથમ પવિત્ર મનુષ્ય, એમની મહિમા વધારે છે. લક્ષ્મી-નારાયણ ની એટલી નથી કારણ કે બાળકો પવિત્ર સતોપ્રધાન હોય છે તો મહિમા બાળકોની ગવાય છે. કૃષ્ણની ખુબજ મહિમા છે. પરંતુ એ નથી જાણતાં કે કૃષ્ણપુરી છે ક્યાં. વૈકુંઠ કહે પણ છે સતયુગ ને પછી ખબર નહિં કૃષ્ણ ને દ્વાપર માં કેમ કહી દીધાં છે. તે જ વસ્તુ બીજા કોઈ નામ, રુપ, દેશ માં આવી ન શકે. તે જ નામ, રુપ બીજા જન્મ માં હોઈ નથી શકતું. કૃષ્ણ તો સતયુગ માં હતાં. તમે જાણો છો, આ જગતઅંબા, જગતપિતા જઈને લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. સતયુગ ને કૃષ્ણપુરી કહેવાય છે. હમણાં છે કંસપુરી. આ બધાં આસુરી નામ છે. ત્યાં હતું દૈવી સંપ્રદાય, અહીંયા છે આસુરી સંપ્રદાય. બાપ બેસી બાળકોને સંગમ પર સમજાવે છે, આ બાપ છે રચયિતા. એમને કહેવાય છે, મનુષ્ય સૃષ્ટિ નું બીજરુપ. તો જરુર નવી મનુષ્ય સૃષ્ટિ રચશે. તમે ગાઓ પણ છો - બાબા આપ પતિત-પાવન છો. આ પતિત સૃષ્ટિને આવીને પાવન બનાવો. પાવન સૃષ્ટિ રચી પતિત સૃષ્ટિ નો વિનાશ કરાવો. બરાબર બ્રહ્મા દ્વારા પાવન સૃષ્ટિ રચી શંકર દ્વારા પતિત સૃષ્ટિ નો વિનાશ કરાવે છે. આ વાતો બીજું કોઈ નથી જાણતું. હમણાં આપ બાળકો બાપ ની સાથે યોગ લગાવો છો. તમે જુઓ છો બાબા મેલા કપડા ને ધોકા મારે છે. કોઈ તો ફાટી જાય છે, કોઈ તૂટી પડે છે. કોઈ તો બહુજ મેલા, અજામિલ જેવા પાપી છે, જે બિલકુલ ધારણા નથી થતી. બાપ કેટલી સારી વાતો સમજાવે છે. મીઠા લાડલા બાળકો - મને મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાપ ને યાદ કરો. મોસ્ટ બિલવેડ સુખધામ ને યાદ કરો. આ પણ તમે હવે જાણો છો. દુનિયામાં કોઈને ખબર નથી. આ તો હમણાં છે અતિ દુઃખધામ. મનુષ્ય ત્રાહિ-ત્રાહિ કરતાં રહે છે, એક-બીજા ને મારતાં રહે છે. પછી કહે છે ભગવાન રક્ષા કરો, આ જરુર મુખ થી નીકળશે. બાપ તો મુક્તિદાતા છે.

તમે જાણો છો - બાપ આવ્યાં છે આપણને બાળકોને વિશેષ રીતે અને બધાને સામાન્ય રીતે સુખધામ માં લઈ જવા માટે. આપ બાળકોમાં પણ નંબરવાર છે જેમને આ નશો છે. આ ભણતર કંઈ ઓછું નથી, ભણાવે પણ જુઓ કોને છે. અજામિલ જેવી પાપી આત્માઓને ભણાવીને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવી દે છે. તમેપ્રધાન તો બધાં છે, એમને સતોપ્રધાન દુનિયામાં લઈ જવા પડે છે. બાળકોને વારંવાર સમજાવે છે કે અહીંયા દૈવી ગુણ ધારણ કરવાનાં છે. અહીંયા તમને લક્ષ-હેતુ બુદ્ધિ માં છે. આ પવિત્રતાનાં મેનર્સ બીજું કોઈ નથી શીખવાડતું. સંન્યાસી તો ઘરબાર છોડાવે છે. અહીંયા બાપ કહે છે-તમારે ઘરબાર નથી છોડવાનું. તમારે તો આ જૂની દુનિયા ને છોડવાની છે. તે છે હદનો સંન્યાસ, આ છે બેહદ નો સંન્યાસ. એ સંન્યાસીઓને પણ કેટલું માન મળે છે. સાધુ સમાજ ગવર્મેન્ટ ને પણ મત (સલાહ) આપે છે. આગળ ચાલીને આ સંન્યાસી વગેરે પણ આપ માતાઓનાં ચરણો માં પડશે. માતાઓ વગર એમનો ઉદ્ધાર નથી થઈ શકતો કારણ કે તમે જ્ઞાન આપો છો. બાકી ચરણો માં પડવાની વાત નથી. હાં કોઈ નમસ્તે કે રામ-રામ કરે છે તો રેસપોન્ડ (જવાબ) તો આપવાનો હોય છે. બાબા પણ કહે છે-બાળકો નમસ્તે. હું આપ બાળકોને પોતાનાથી પણ ઊંચા બનાવું છું. તમને બ્રહ્માંડ અને સૃષ્ટિ બંનેનાં માલિક બનાવું છું અને હું વાનપ્રસ્થ માં ચાલ્યો જાઉં છું. પરંતુ તમારે શ્રીમત પર પણ ચાલવું પડે. આ જૂની દુનિયાથી મુખ ફેરવવું પડે. રામ, રાવણ અને સીતા નાં રમકડાં છે ને. સીતા રાવણ ને પીઠ કરી દે છે, રામ નાં તરફ મુખ કરી દે છે. કૃષ્ણ નું પણ ચિત્ર છે-નર્ક ને લાત મારી રહ્યાં છે અને સ્વર્ગ નો ગોળો હાથ માં છે. બહુ જ સારી રીતે સમજાવે છે પરંતુ વિરલા વ્યાપારી આ વ્યાપાર કરે. બાપને પોતાનું જુનું તન-મન-ધન આપી નવું લે. આ બહુજ ફર્સ્ટક્લાસ ઇન્સ્યોરન્સ (વીમો) છે. બાપ કહે છે-તમે પોતાની આત્મા પવિત્ર બનાવશો તો પછી

શરીર પણ પવિત્ર મળશે. પછી તમે સ્વર્ગની રાજાઈ કરશો એટલે એમને સોદાગર જાદુગર કહે છે. પતિતો ને પાવન બનાવવાં-ઈશ્વરીય જાદુગરી કહેશે ને. બાપ કહે છે નર્ક વાસીઓને સ્વર્ગવાસી બનાવો, કેવો ફર્સ્ટ ક્લાસ જાદુ છે. આમાં પ્રાપ્તિ બહુજ છે. બાપ કહે છે-રાજાઓનાં રાજા બનો, ફોલો (અનુસરણ) કરો. બાપ બેઠાં છે ને. આ અધરકુમાર છે, મમ્મા કુમારી કન્યા છે. તો ફોલો કરવું પડે. વારસો બાપ થી મળે છે. તમે કહેશો અમે ભાઈ-બહેન બાપ થી વારસો લઈએ છીએ. આમ તો લૌકિક રીતે બહેન ને વારસો નથી મળતો, ભાઈ ને વારસો મળે છે. અહીંયા તો તમને સૌને મળે છે કારણ કે તમે બધી આત્માઓ છો ને. બાપ કહે છે-તમારે સૌને મારી પાસે આવવાનું છે. પછી તો આ ભાઈ બહેન નો સંબંધ પણ તૂટી જશે. ત્યાં છે બાપ અને બાળકો નો સંબંધ, નિર્વાણધામ માં એટલે કહે છે વી આર ઓલ બ્રધર્સ (આપણે બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ) જો ઈશ્વર ને સર્વવ્યાપી કહે તો પછી ફાધરહુડ (પિતૃત્વ) થઈ જાય છે. આ સર્વવ્યાપી નાં જ્ઞાને કેટલું નુકસાન કર્યું છે.

હમણાં આપ બાળકો પાસે બાપની યાદ છે. બાપ ને યાદ કરવામાં જ મહેનત વધારે છે. એવું પણ નથી કે તમને કોઈ નેષ્ટા (યાદ) માં બેસાડે. તમને તો લક્ષ મળેલું છે. અહીંયા તો તમે મુરલી ફક્ત બેસી સાંભળો છો. યોગ તો તમારો સદૈવ રહે છે. મુરલી સાંભળી પછી ચાલતાં-ફરતાં યાદ માં રહેવાનું છે. આપણે યાત્રા પર જઈ રહ્યાં છીએ. જેટલું થઈ શકે યાદ માં રહેવાનું છે. ૮ કલાક સેવા કરો, તે પણ છૂટ છે. બાકી સમય આપવાનો છે. મૂળ વાત છે જ પવિત્રતા ની. તમે જાણો છો આ છે કાંટાઓનું જંગલ. એક-બીજા ને કાંટા લગાવતાં રહે છે. હમણાં બાપ કહે છે-શ્રીમત પર ચાલો. શિવબાબા પણ વાત કરે છે. બ્રહ્મા પણ વાત કરે છે પરંતુ તમે જાણો છો શિવબાબા આપણને ભણાવે છે, તમે વિદ્યાર્થી છો. તમે કહો છો એ અમારા બાપ પણ છે, શિક્ષક અને સદ્ગુરુ પણ છે. ગેરંટી (ખાતરી) કરે છે તમને પાછા લઈ જઈશ. એવી કોઈ ગેરંટી કરી ન શકે. આ બાપ જ કહે છે - ગોડફાધર જ સુખ આપવા વાળો ધર્મ સ્થાપન કરે છે. એ બાપ ને કોઈ જાણતું નથી. જો બાપ ને જાણે તો બાપ ની પ્રોપર્ટી (મિલકત) ને પણ જાણી જાય. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. લક્ષ-હેતુ ને સદા સામે રાખી દૈવી ગુણ ધારણ કરવાનાં છે. સતોપ્રધાન દુનિયામાં ચાલવા માટે પવિત્રતા નાં મેનર્સ અપનાવવાનાં છે. બુદ્ધિ થી બેહદ નો સંન્યાસ કરવાનો છે.
2. મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાપને અને પોતાનાં સુખધામ ને યાદ કરવાનું છે. આ દુઃખધામ થી બુદ્ધિનો યોગ કાઢી નાખવાનો છે.

વરદાન :- એક બાપ થી યોગ રાખી સર્વ નો સહયોગ પ્રાપ્ત કરવા વાળા સાચાં યોગી કે સહયોગી ભવ જે જેટલાં યોગી છે એટલો એમને સર્વનો સહયોગ અવશ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. યોગી નું કનેક્શન(સંબંધ) અથવા સ્નેહ બીજ થી હોવાનાં કારણે સ્નેહ નું રિટર્ન (વળતર) બધાનો સહયોગ પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. તો બીજ થી યોગ લગાવવા વાળા, બીજ ને સ્નેહ નું પાણી આપવા વાળા સર્વ આત્માઓ દ્વારા સહયોગ રૂપી ફળ પ્રાપ્ત કરી લે છે કારણ કે બીજ થી યોગ હોવાનાં કારણે આખાં વૃક્ષ ની સાથે કનેક્શન થઈ જાય છે.

સ્લોગન :- જૂનાં સંસ્કારોને મારા કહેવા અર્થાત્ પુરુષાર્થ ને ઢીલો કરવો.

“સંગમયુગ પર નંબરવન પૂજ્ય બનવાની અલૌકિક વિધિ”

આજે અનાદિ બાપ અને આદિ બાપ અનાદિ સાલિગ્રામ બાળકોને અને આદિ બ્રાહ્મણ બાળકોને ડબલ રૂપમાં જોઈ રહ્યાં છે. સાલિગ્રામ રૂપમાં પણ પરમપૂજ્ય છે અને બ્રાહ્મણ સો દેવતા સ્વરૂપ માં પણ ગાયન અને પૂજન યોગ્ય છે. બંને - આદિ અને અનાદિ બાપ બંનેવ રૂપ થી પૂજ્ય આત્માઓને જોઈ હર્ષિત થઈ રહ્યાં છે. અનાદિ બાપે આદિ પિતા સહિત અર્થાત્ બ્રહ્મા બાપ અને બ્રાહ્મણ બાળકો ને પોતાનાથી પણ વધારે ડબલ રૂપમાં પૂજ્ય બનાવ્યાં છે. અનાદિ બાપની પૂજા ફક્ત એક નિરાકાર રૂપ માં થાય છે પરંતુ બ્રહ્મા સહિત બ્રાહ્મણ બાળકોની પૂજા નિરાકાર, સાકાર - બંને રૂપ થી થાય છે. તો બાપ બાળકોને પોતાનાથી પણ વધારે ડબલ રૂપ થી મહાન માને છે.

આજે બાપદાદા બાળકોની વિશેષતાઓને જોઈ રહ્યાં હતાં. દરેક બાળક ની વિશેષતા પોત-પોતાની છે. કોઈ બાપની અને સર્વ બ્રાહ્મણ આત્માઓની વિશેષતાઓને જાણી સ્વયં માં સર્વ વિશેષતાઓ ધારણ કરી શ્રેષ્ઠ અર્થાત્ વિશેષ આત્મા બની ગયાં છે અને કોઈ વિશેષતાઓને જાણી અને જોઈને ખુશ થાય છે પરંતુ પોતાનામાં સર્વ વિશેષતાઓ ધારણ કરવાની હિંમત નથી અને કોઈ દરેક આત્મા માં અથવા બ્રાહ્મણ પરિવાર માં વિશેષતા હોવા છતાં પણ વિશેષતા નાં મહત્વ થી નથી જોતાં, એકબીજાને સાધારણ રૂપ થી જુએ છે. વિશેષતા જોવા અથવા જાણવાનો અભ્યાસ નથી કે ગુણગ્રાહક બુદ્ધિ અર્થાત્ ગુણ ને ગ્રહણ કરવાની બુદ્ધિ ન હોવાનાં કારણે વિશેષતા અર્થાત્ ગુણ ને જાણી નથી શકતાં. દરેક બ્રાહ્મણ આત્મામાં કોઈ ને કોઈ વિશેષતા અવશ્ય ભરેલી છે. ભલે ૧૬ હજાર નો છેલ્લો મણકો પણ હોય પરંતુ એમાં પણ કોઈ ને કોઈ વિશેષતા છે, એટલે જ બાપની નજર એ આત્માની ઉપર પડે છે. ભગવાન ની નજર પડી જાય અથવા ભગવાન પોતાનાં બનાવે તો જરૂર વિશેષતા સમાયેલી છે! એટલે જ એ આત્મા બ્રાહ્મણોની લિસ્ટ માં આવી છે પરંતુ સદા દરેક ની વિશેષતા જોવામાં અને જાણવામાં નંબરવાર બની જાય છે. બાપદાદા જાણે છે કે કેવાં પણ, ભલે જ્ઞાનની ધારણા અથવા સેવા માં કે યાદ માં કમજોર છે પણ બાપ ને જાણવાની, બાપનાં બનવાની વિશાળ બુદ્ધિ, બાપ ને જોવાની દિવ્ય નજર - એ વિશેષતા તો છે. જે આજકાલ નાં નામીગ્રામી વિદ્વાન પણ નથી જાણી શકતાં, નથી ઓળખી શકતાં પરંતુ એ આત્માઓએ જાણી લીધાં! કોટોમાં કોઈ, કોઈ માં પણ કોઈ - આ લિસ્ટ માં તો આવી ગયાં ને. એટલે કોટો માં વિશેષ આત્માઓ તો થઈ ગયાં ને. વિશેષ કેમ બન્યાં? કારણ કે ઊંચે થી ઊંચા બાપનાં બની ગયાં.

બધી આત્માઓ માં બ્રાહ્મણ આત્માઓ વિશેષ છે. ફક્ત કોઈ પોતાની વિશેષતા ને કાર્યમાં લગાવે છે, એટલે એ વિશેષતા વૃદ્ધિ ને પ્રાપ્ત થતી રહે છે અને બીજાને પણ એ દેખાય છે, અને કોઈ માં વિશેષતા રૂપી બીજ તો છે પરંતુ કાર્ય માં લાવવું - એ છે બીજ ને ધરતી માં નાખવું. જ્યાં સુધી બીજ ને ધરતીમાં ન નખાય તો વૃક્ષ ઉત્પન્ન નથી થતું, વિસ્તાર ને પ્રાપ્ત નથી કરી શકતાં. અને ઘણાં બાળકો વિશેષતા નાં બીજને વિસ્તાર માં પણ લાવે અર્થાત્ વૃક્ષનાં રૂપ માં વૃદ્ધિ ને પણ પ્રાપ્ત કરે, ફળ ને પણ પ્રાપ્ત કરે પરંતુ જ્યારે ફળ આવે છે ત્યારે ફળ ની પાછળ ચકલીઓ, પંખીઓ પણ આવે છે ખાવા માટે. તો જ્યારે ફળ સુધી પહોંચે છે તો આ રૂપ માં માયા આવે છે કે હું વિશેષ છું, મારી આ વિશેષતા છે. એ નથી સમજતાં કે બાપ દ્વારા પ્રાપ્ત થયેલી વિશેષતા છે. વિશેષતા ભરવા વાળા બાપ છે. જ્યારે બ્રાહ્મણ બન્યાં તો વિશેષતા આવી. બ્રાહ્મણ જીવન ની દેન છે, બાપ ની દેન છે. એટલે ફળ આવ્યાં પછી અર્થાત્ સેવામાં સફળતા પછી આ ધ્યાન રાખવું પણ જરૂરી છે. નહીં તો, માયારૂપી ચકલી, પંખી ફળ ને એકું કરી દે અથવા નીચે પાડી દે છે. જેમ ખંડિત મૂર્તિની પૂજા નથી થતી, માનવામાં આવે છે કે આ મૂર્તિ છે પણ પૂજાતી નથી. એવી રીતે જ બ્રાહ્મણ આત્માઓ સેવાનું ફળ અર્થાત્ સેવામાં સફળતા પ્રાપ્ત કરી લે છે પણ હું-પણા ની ચકલીએ ફળ ને ખંડિત કરી દીધું, એટલે ફક્ત માનવામાં આવશે કે સેવા બહુ સારી કરે છે, મહારથી છે, સર્વિસેબલ (સેવાધારી) છે પણ સંગમયુગ પર પણ સર્વ બ્રાહ્મણ પરિવાર નાં દિલમાં સ્નેહ નાં પાત્ર અથવા પૂજ્ય નથી બની શકતાં.

સંગમયુગ માં દિલ નો સ્નેહ, દિલ થી રિગાર્ડ (સમ્માન) - એ જ પૂજ્ય બનવું છે. ફળ ને હું-પણા માં લાવવાવાળા આવાં પૂજ્ય નથી બની શકતાં. એક છે દિલ થી કોઈને ઊંચા માનવું, તો ઊંચા ને પૂજ્ય કહેવાય છે. જેમ આજકાલ ની દુનિયામાં પણ બાપ ઊંચા હોવાનાં કારણે બાળકો “પૂજ્ય પિતાજી” કહીને બોલાવે છે કે લખે છે, એમ દિલ થી ઊંચા માનવું અર્થાત્ દિલ થી રિગાર્ડ (આદર) આપવો. બીજું હોય છે બહાર ની મર્યાદા પ્રમાણે રિગાર્ડ આપવો જ પડે છે. તો “દિલથી આપવો” અને “આપવો જ પડે છે” એમાં કેટલું અંતર છે! પૂજ્ય બનવું અર્થાત્ દિલ થી બધાં માને. મેજોરીટી (બહુમત) હોવી જોઈએ, પહેલાં પણ સંભળાવ્યું હતું કે ૫ ટકા તો રહી જ જાય છે પરંતુ મેજોરીટી દિલ થી માને - આ છે સંગમયુગ પર પૂજ્ય બનવું. પૂજ્ય બનવાનાં સંસ્કાર પણ હમણાંથી જ ભરવાનાં છે. પરંતુ ભક્તિમાર્ગ નાં પૂજ્ય બનવામાં અને હમણાંનાં પૂજ્ય બનવામાં અંતર છે. હમણાં તમારા શરીરો ની પૂજા નથી થઈ શકતી કારણ કે અંતિમ જુનું શરીર છે, તમોગુણી તત્વોનું બનેલું શરીર છે. હમણાં ફૂલો નાં હાર નહીં પડે. ભક્તિમાર્ગ માં તો દેવતાઓની ઉપર ચઢાવે છે ને. પૂજ્ય ની નિશાની છે - ધૂપ કરવો, હાર પહેરાવવો, આરતી કરવી, કીર્તન કરવાં, તિલક લગાવવું. સંગમયુગ પર આ સ્થૂળ વિધિ નથી. પરંતુ સંગમયુગ માં સદા દિલ થી એ પૂજ્ય આત્માઓ પ્રતિ સાચાં સ્નેહ ની આરતી ઉતારતાં રહે છે. આત્માઓ દ્વારા સદા કોઈને કોઈ પ્રાપ્તિનું કીર્તન કરતાં રહે છે. સદા એ આત્માઓ પ્રતિ શુભ ભાવનાનો ધૂપ કે દિપક પ્રગટાવતાં રહે છે. સદા એવી આત્માઓને જોઈ સ્વયં પણ જેમ તે આત્માઓ બાપની ઉપર બલિહાર થઈ છે, એમ અન્ય આત્માઓમાં પણ બાપ ની ઉપર બલિહાર થવાનો ઉમંગ આવે છે. તો બાપની ઉપર બલિહાર થવાનો હાર સદા એ આત્માઓને સ્વતઃ જ પ્રાપ્ત થાય છે. એવી આત્માઓ સદા સ્મૃતિ સ્વરૂપનાં તિલકધારી હોય છે. આ અલૌકિક વિધિ થી આ સમયની પૂજ્ય આત્માઓ બને છે.

ભક્તિ-માર્ગ નાં પૂજ્ય બનવા કરતાં શ્રેષ્ઠ પૂજા હમણાંની છે. જેમ ભક્તિ-માર્ગ ની પૂજ્ય આત્માઓનાં બે ઘડી નાં સંપર્ક થી અર્થાત્ ફક્ત મૂર્તિ ની સામે જવાથી બે ઘડી માટે પણ શાંતિ, શક્તિ, ખુશી નો અનુભવ થાય છે. એમ સંગમયુગી પૂજ્ય આત્માઓ દ્વારા હમણાં પણ બે ઘડી-એક ઘડી પણ દૃષ્ટિ મળવાથી ખુશી, શાંતિ અથવા ઉમંગ-ઉત્સાહ ની શક્તિ અનુભવ થાય છે. એવી પૂજ્ય આત્માઓ અર્થાત્ નંબરવન વિશેષ આત્માઓ છે. બીજો કે ત્રીજો નંબર તો સંભળાવી દીધું, એનો વિસ્તાર શું કરે. છે તો બધી વિશેષ આત્માઓની લિસ્ટમાં પરંતુ એક, બે, ત્રણ - નંબરવાર છે. લક્ષ બધાનું નંબરવન નું હોય છે. તો એવાં પૂજ્ય બનો. જેમ બ્રહ્મા બાપ નાં ગુણોનાં ગીત ગાઓ છો ને. આ બધી વિશેષતાઓ પૂજ્ય બનવાની અથવા નંબરવન વિશેષ આત્મા બનવાની વાતો બ્રહ્મા બાપ માં જોઈ, સાંભળી ને. તો જેમ બ્રહ્મા સાકાર આત્મા નંબરવન સંગમયુગી પૂજ્ય સો ભવિષ્ય માં નંબરવન પૂજ્ય બને છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નંબરવન પૂજ્ય છે ને. એમ, આપ સર્વ પણ એવાં બની શકો છો.

જેમ બાપની સાથે-સાથે બ્રહ્મા બાપ ની કમાલ ગાય છે, એમ આપ સર્વ પણ સદા એવાં સંકલ્પ, બોલ અને કર્મ કરો જે સદા જ કમાલ નાં હોય! જ્યારે કમાલ થશે ત્યારે ધમાલ નહીં થશે. કમાલ નથી કરતાં તો ધમાલ કરો છો - ભલે સંકલ્પો થી ધમાલ કરો, ભલે વાણી થી કરો. સંકલ્પો માં પણ વ્યર્થ તોફાન ચાલે તો એ ધમાલ છે ને. ધમાલ નહીં પણ કમાલ કરવાની છે. કારણ કે આદિ પિતા બ્રહ્મા નાં બ્રાહ્મણ બાળકો સદા પૂજ્ય ગવાય છે. હમણાં છેલ્લા જન્મ માં પણ જુઓ તો સૌથી ઊંચો વર્ણ કયો ગવાય છે? બ્રાહ્મણ વર્ણ કહે છે ને. ઊંચું નામ અને ઊંચા શ્રેષ્ઠ કામ માટે પણ બ્રાહ્મણ ને જ બોલાવે છે, કોઈનાં કલ્યાણ માટે પણ બ્રાહ્મણો ને જ બોલાવે છે. તો છેલ્લા જન્મ સુધી પણ બ્રાહ્મણ આત્માઓનું ઊંચું નામ, ઊંચું કામ પ્રસિદ્ધ છે. પરંપરા થી ચાલી રહ્યું છે. ફક્ત નામ થી પણ કામ ચલાવી રહ્યાં છે. કામ તમારું છે પણ નામ વાળાઓનું પણ કામ ચાલી રહ્યું છે. એથી જુઓ કે સાચાં બ્રાહ્મણ આત્માઓની કેટલી મહિમા છે અને કેટલા મહાન છે! “બ્રાહ્મણ” નામ પણ અવિનાશી થઈ ગયું છે. અવિનાશી પ્રાપ્તિ વાળું જીવન થઈ ગયું છે. બ્રાહ્મણ જીવનની વિશેષતા છે - મહેનત ઓછી, પ્રાપ્તિ વધારે કારણ કે મહોબ્બત ની આગળ મહેનત નથી. હમણાં અંતિમ જન્મમાં પણ બ્રાહ્મણ મહેનત નથી કરતાં, આરામ થી ખાતા રહે છે. જો “નામ” થી પણ કામ કરે છે તો ભૂખ્યાં નથી રહેતાં. તો આ સમય નાં બ્રાહ્મણ જીવનની વિશેષતાઓની હમણાં સુધી ની નિશાનીઓ જોઈ રહ્યાં છો. આટલી શ્રેષ્ઠ વિશેષ આત્માઓ છો! સમજ્યાં?

વર્તમાન સમય પૂજ્ય તો ભવિષ્ય નાં પૂજ્ય. આને જ વિશેષ આત્માઓ નંબરવન કહેવાય છે. તો ચેક કરો. બ્રહ્મા બાપની કહાની સંભળાવી રહ્યાં છે ને. હજી પણ બાકી રહેલી છે. આ બ્રહ્મા બાપ ની આ વિશેષતા સદા સામે રાખો. બીજી કોઈ વાતો માં નહીં જાઓ, પરંતુ વિશેષતાઓ ને જુઓ અને વર્ણન કરો. દરેકને વિશેષતા નું મહત્વ

સંભળાવી વિશેષ બનાવો. બીજાઓને બનાવવાં અર્થાત્ સ્વયં વિશેષ બનવું. સમજ્યાં? અચ્છા!

ચારેય તરફની સર્વ નંબરવન વિશેષ આત્માઓને, સર્વ બ્રાહ્મણ જીવન વાળી વિશેષ આત્માઓને, સદા બ્રહ્મા બાપ ને સામે રાખી સમાન બનવા વાળા બાળકોને અનાદિ બાપ, આદિ બાપનાં બંને રુપ થી સર્વ સાલિગ્રામો અને સાકારી બ્રાહ્મણ આત્માઓ ને સ્નેહ ભરી યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

પાર્ટીઓની સાથે મુલાકાત

૧. સદા બાપ નો હાથ અને સાથ છે, એવાં ભાગ્યવાન સમજો છો? જ્યાં બાપ નો હાથ અને સાથ છે, ત્યાં હંમેશા મોજોનું જીવન હોય છે. મૂંઝાવા વાળા નહીં હોય, મોજ માં રહેશે. કોઈ પણ પરિસ્થિતિ પોતાની તરફ આકર્ષિત નહીં કરે, સદા બાપની તરફ આકર્ષિત થશે. સૌથી મોટા અને સૌથી સારા બાપ છે, તો બાપ સિવાય બીજો કોઈ વસ્તુ કે વ્યક્તિ આકર્ષિત ન કરી શકે. જે બાપ નાં હાથ અને સાથ માં પાલન થવાવાળા છે, એમનું મન બીજે ક્યાંય જઈ ન શકે. તો એવાં બધાં છો કે માયા ની પાલના માં ચાલ્યાં જાઓ છો? એ રસ્તો બંધ છે ને. તો સદા બાપનાં સાથ ની મોજ માં રહો. બાપ મળ્યાં બધુંજ મળ્યું, કોઈ અપ્રાપ્તિ નથી. કેટલું પણ કોઈ હાથ, સાથ છોડાવે પણ છોડવા વાળાં નથી. અને છોડીને જશો પણ ક્યાં? આનાથી મોટું બીજું કોઈ ભાગ્ય હોઈ જ ન શકે! કુમારીઓ તો છે જ સદા ભાગ્યવાન. ડબલ ભાગ્ય છે. એક - કુમારી જીવનનું ભાગ્ય, બીજું - બાપનાં બનવાનું ભાગ્ય. કુમારી જીવન પૂજાય છે. જ્યારે કુમારી જીવન ખતમ થઈ જાય તો બધાની આગળ નમવું પડે છે. ગૃહસ્થી જીવન છે જ બકરી સમાન જીવન, કુમારી જીવન છે પૂજ્ય જીવન. જો કોઈ એક વાર પણ પડ્યું તો પડવાથી જ હાડકાં તૂટી જાય છે ને. પછી કેટલું પણ પ્લાસ્ટર કરો, ઠીક કરો પરંતુ હાડકાં કમજોર થઈ જાય છે. તો સમજદાર બનો. ટેસ્ટ (અનુભવ) કરીને પછી સમજદાર નહીં બનતાં.

૨. સદા પોતાને કલ્પ-કલ્પ ની વિજયી આત્માઓ અનુભવ કરો છો? અનેકવાર વિજયી બનવાનો પાર્ટ ભજવ્યો છે અને હમણાં પણ ભજવી રહ્યાં છો. વિજયી આત્માઓ સદા બીજાને પણ વિજયી બનાવે છે. જે અનેકવાર કરાય છે એ સદા સહજ હોય છે, મહેનત નથી લાગતી. અનેકવાર ની વિજયી આત્મા છે - આ સ્મૃતિ થી કોઈ પણ પરિસ્થિતિને પાર કરવું રમત લાગે છે. ખુશી અનુભવ થાય છે? વિજયી આત્માઓને વિજય અધિકાર અનુભવ થાય છે. અધિકાર મહેનત થી નથી મળતો, સ્વતઃ જ મળે છે. તો સદા વિજય ની ખુશી થી, અધિકાર થી આગળ વધતાં, બીજાને પણ આગળ વધારતાં જાઓ. લૌકિક પરિવારમાં રહેતાં લૌકિક ને અલૌકિક માં પરિવર્તન કરો કારણ કે અલૌકિક સંબંધ સુખ આપવા વાળો છે. લૌકિક સંબંધ થી અલ્પકાળ નું સુખ મળે છે, સદાકાળ નું નહીં. તો સદા સુખી બની ગયાં. દુઃખીઓની દુનિયા થી સુખનાં સંસાર માં આવી ગયાં - એવો અનુભવ કરો છો? પહેલાં રાવણ નાં બાળકો હતાં તો દુઃખદાયી હતાં, હવે સુખદાતા નાં બાળકો સુખ સ્વરુપ થઈ ગયાં. પહેલો નંબર આ અલૌકિક બ્રાહ્મણો નો પરિવાર છે, દેવતાઓ પણ બીજો નંબર થઈ ગયાં. તો આ અલૌકિક જીવન પ્રિય લાગે છે ને.

૩. સદા પોતાને પદ્માપદમ ભાગ્યવાન અનુભવ કરો છો? આખાં કલ્પમાં આવું શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય પ્રાપ્ત થઈ નથી શકતું કારણ કે ભવિષ્ય સ્વર્ગ માં પણ આ સમયનાં પુરુષાર્થ ની પ્રાલબ્ધ રુપમાં રાજ્ય ભાગ્ય પ્રાપ્ત કરો છો. ભવિષ્ય પણ વર્તમાન ભાગ્ય નાં હિસાબે મળે છે. મહત્વ આ સમય નાં ભાગ્યનું છે. બીજ આ સમયે વાવો છો અને ફળ અનેક જન્મ પ્રાપ્ત થાય છે. તો મહત્વ તો બીજ નું ગણાય છે ને. આ સમયે ભાગ્ય બનાવવું અથવા ભાગ્ય પ્રાપ્ત થવું - આ બીજ વાવવું છે. તો એ સાવચેતી થી સદા પુરુષાર્થ માં તીવ્ર ગતિ થી આગળ વધતાં જાઓ અને સદા આ સમય નાં પદ્માપદમ ભાગ્ય ની સ્મૃતિ ઇમર્જ (જાગૃત) રુપમાં રહે, કર્મ કરતાં યાદ રહે કર્મ માં પોતાનું શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય ભુલાય નહીં. સ્મૃતિ-સ્વરુપ રહો. એને કહેવાય પદ્માપદમ ભાગ્યવાન. આ સ્મૃતિનાં વરદાન ને સદા સાથે રાખજો તો સહજ જ આગળ વધતાં રહેશો, મહેનત થી છૂટી જશો. અચ્છા!

પ્રશ્ન :- લૌકિક સંબંધ માં બુદ્ધિ યથાર્થ નિર્ણય આપતી રહે - એની વિધિ શું છે?

ઉત્તર :- ક્યારેય પણ લૌકિક વાતો ને વિચારીને નિર્ણય નથી કરવાનો. અલૌકિક શક્તિશાળી સ્થિતિ માં રહીને નિર્ણય કરો. કોઈપણ પાછળ ની વાતો સ્મૃતિમાં રાખવાથી બુદ્ધિ એ તરફ જતી રહે છે, પછી પાછલા સંસ્કાર પણ

પ્રગટ થાય છે, એટલે મુશ્કેલી થાય છે. બિલકુલ જ લૌકિક વૃત્તિ ભૂલી આત્મા સમજી પછી નિર્ણય કરો તો યથાર્થ નિર્ણય થશે. એને જ કહેવાય - વિકર્માજીત નું તખ્ત. અલૌકિક આત્મિક સ્થિતિ જ વિકર્માજીત સ્થિતિ નું તખ્ત છે, એ તખ્ત પર બેસીને નિર્ણય કરો તો યથાર્થ થશે. અચ્છા!

વરદાન :- સાથી અને સાક્ષીપણા ની સ્મૃતિ દ્વારા સર્વ સંબંધો થી મુક્ત થવા વાળા સર્વ શક્તિ સંપન્ન ભવ સર્વ શક્તિઓથી સંપન્ન બની અધીનતા થી પરે થવાનાં માટે બે શબ્દ સદા યાદ રહે - એક સાક્ષી બીજું સાથી. આનાંથી બંધનમુક્ત અવસ્થા જલ્દી બની જશે. સર્વશક્તિવાન બાપ નો સાથ છે તો સર્વ શક્તિઓ સ્વતઃ પ્રાપ્ત થઈ જાય છે અને સાક્ષી બનીને ચાલવાથી કોઈ પણ બંધન માં ફસાશો નહીં. નિમિત્ત માત્ર આ શરીરમાં રહીને કર્તવ્ય કર્યું અને સાક્ષી થઈ ગયાં - આનો વિશેષ અભ્યાસ વધારો.

સ્લોગન :- અશુદ્ધ અને શુદ્ધ બંનેનું યુદ્ધ છે તો બ્રાહ્મણ નાં બદલે ક્ષત્રિય છો.

“ મીઠા બાળકો - સ્વયં ને આત્મા સમજી આત્મા થી વાત કરો તો ફૂલ માં સુગંધ આવતી જશે , દેહ - અભિમાન ની દુર્ગંધ નીકળી જશે ”

પ્રશ્ન :- પોતાની સુગંધ ચારે તરફ ફેલાવવા વાળા સાચાં ફૂલ કે પરવાના કોણ છે?

ઉત્તર :- સાચાં ફૂલ તે જે અનેકોને આપ સમાન સુગંધિત ફૂલ બનાવે. શ્રીમત પર ચાલી શમા પર બળી મરવા વાળા અર્થાત્ પૂરે-પૂરા બલિહાર (સમર્પિત) જવા વાળા, જીવતે જીવ મરવા વાળા સાચાં પરવાનાઓની કે એવા ફૂલોની સુગંધ સ્વતઃ જ ચારેય તરફ ફેલાય છે.

ગીત :- મહેફિલ મેં જલ ઉઠી શમા.....

ઓમ શાંતિ ! જેમ પરવાનોએ ગીત સાંભળ્યું. પરવાના કહો કે ફૂલ કહો વાત એક જ છે. બાળકો સમજે છે અમે સાચેજ પરવાના બન્યાં છીએ કે ફક્ત ફેરી ફરીને ચાલ્યાં જઈએ છીએ? શમા ને ભૂલી જાય છે. દરેકે પોતાનાં દિલ થી પૂછવાનું છે કે અમે ક્યાં સુધી ફૂલ બન્યાં છીએ અને જ્ઞાન ની સુગંધ ફેલાવીએ છીએ? પોતાનાં જેવા ફૂલ કોઈને બનાવ્યાં છે? આ તો બાળકો જાણે છે-જ્ઞાન નાં સાગર બાપ છે, એમની કેટલી સુગંધ છે? જે સારા ફૂલ કે પરવાના છે એમની જરૂર સારી સુગંધ આવશે. તે સદૈવ ખુશ રહેશે બીજાઓને પણ આપ સમાન ફૂલ કે પરવાના બનાવશે. ફૂલ નહીં તો કળી બનાવશે. પૂરા પરવાના તે છે જે જીવતે જીવ મરે છે. બલી ચઢે છે અથવા તો ઈશ્વરીય સંતાન બને છે. કોઈ સાહુકાર, કોઈ ગરીબ નાં બાળકો ને ખોળે (દત્તક) લે છે તો બાળકોને તે સાહુકાર નાં ખોળા માં આવવાથી પછી તે જ મા-બાપ યાદ આવતાં રહે છે અને ગરીબ ની યાદ ભૂલી જશે. જાણે છે કે અમારા મા-બાપ ગરીબ છે પરંતુ યાદ સાહુકાર મા-બાપને કરશે, જેમનાથી ધન મળે છે. સાધુ-સંન્યાસી વગેરે છે તે સાધના કરે છે મુક્તિધામ માં જવાં. બધાં મુક્તિનાં માટે જ પુરુષાર્થ કરે છે પરંતુ મુક્તિનો અર્થ નથી સમજતાં. કોઈ કહે છે જ્યોતિ જ્યોત સમાઈશું. કોઈ સમજે છે પાર નિર્વાણધામ જાય છે. નિર્વાણધામ માં જવાને જ્યોતિ માં સમાવવું કે મળી જવું નથી કહેવાતું. તમે સમજો છો-આપણે દૂર દેશના રહેવા વાળા છીએ. આ ગંદી દુનિયામાં રહીને શું કરીશું? બાળકોને સમજાવ્યું છે જ્યારે કોઈને મળી તો આ સમજાવવું પડે કે આ બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે. સતયુગ, ત્રેતા...પછી સંગમયુગ. આ પણ સમજાવ્યું છે કે સતયુગ નાં પછી ત્રેતા નો સંગમ થાય છે. તે યુગ ફરે છે અને આ કલ્પ ફરે છે. બાપ યુગે-યુગે નથી આવતાં. જેમ મનુષ્ય સમજે છે. બાપ કહે છે-જ્યારે, બધાં તમોપ્રધાન બની જાય છે, કળયુગ નો અંત હોય છે, એ કલ્પ નાં સંગમ પર આવું છું. યુગ પૂરો થાય છે તો કળાઓ ઓછી થાય છે. આ તો જ્યારે પૂરું ગ્રહણ લાગી જાય છે ત્યારે હું આવું છું. હું યુગે-યુગે નથી આવતો. આ બાપ બેસી પરવાનાઓ ને સમજાવે છે. પરવાનાઓ માં પણ નંબરવાર છે. કોઈ તો બળી મરે છે, કોઈ ફેરી ફરીને ચાલ્યાં જાય છે. શ્રીમત પર તમે જ ચાલી શકો છો. જો ક્યાંય પણ શ્રીમત પર ન ચાલ્યાં તો માયા પછાડતી રહેશે. શ્રીમત નું બહુજ ગાયન છે. શ્રીમત ભગવદગીતા કહેવાય છે. શાસ્ત્રો તો પાછળ બેસી જેમણે બનાવ્યાં તો એ સમયે બુદ્ધિ રજો હોવાનાં કારણે સમજ્યાં કે કૃષ્ણ દ્વાપર માં આવ્યાં. હું આવું જ ત્યારે છું જ્યારે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. બાકી બધાં ધર્મ રહે છે. એવું નથી કે તે દેવતા ધર્મ વાળા મનુષ્ય ગુમ થઈ જાય છે પરંતુ આ ભૂલી જાય છે કે અમે દેવી-દેવતા ધર્મ નાં હતાં. પોતાનો હિંદુ ધર્મ કહી દે છે, આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. જ્યારે ભૂલે ત્યારે તો પછી હું આવીને દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરું. આ એક જ બાપ છે જે આવીને દુઃખધામ થી સુખધામ નાં માલિક બનાવે છે. તમે કહેશો હમણાં અમે નર્ક નાં માલિક છીએ. દુનિયાને તમોપ્રધાન તો બનવાનું જ છે. બધાં પતિત છે ત્યારે તો પાવન નાં આગળ આવીને નમસ્તે કરે છે. હવે બાપ કહે છે, શ્રીમત પર ચાલો. જન્મ-જન્માંતર નો બોજો માથા પર બહુજ છે. નહીં તો ત્રાહિ-ત્રાહિ કરવું પડશે. તેઓ તો સમજે છે, આત્મા નિર્લેપ છે પરંતુ ના, આત્મા જ સુખ-દુઃખ જુએ છે. આ કોઈ સમજતાં નથી. બાબા વારંવાર સમજાવે છે-મંઝિલ બહુજ ઊંચી છે. આ સમયે તમે પુરુષાર્થ કરો છો જ્યારે કે દુઃખી છો. જાણો છો, સતયુગ માં આપણે બહુજ સુખી રહ્યું. ત્યાં આ ખબર નહીં રહેશે કે આપણે પછી દુઃખધામ માં જવાનું છે. આપણે સુખ માં કેવી રીતે આવ્યાં છીએ, કેટલાં જન્મ લઈશું, કંઈ પણ નથી જાણતાં. હમણાં તમે જાણો છો તો ઊંચા કોણ થયાં? તમે ઈશ્વર નાં સંતાન હોવાનાં કારણે જેમ ઈશ્વર નોલેજકુલ છે, એમ તમે પણ નોલેજકુલ થયાં. હમણાં તમે

ઈશ્વરીય સંતાન છો પરંતુ નંબરવાર. કોઈ તો બહુજ મસ્ત છે, સમજે છે અમે બાબાની મત (સલાહ) પર ચાલતા રહીએ છીએ. જેટલાં મત પર ચાલીશું એટલા શ્રેષ્ઠ બનીશું. બાપ સન્મુખ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે. બાળકો દેહ-અભિમાન છોડી દો, દેહી-અભિમાની બનો, નિરંતર યાદ કરો. બાપ તો સદૈવ છે જ સુખદાતા. એવું નથી કે દુઃખ પણ બાપ જ આપે છે. બાપ ક્યારેય બાળકો ને દુઃખ નહીં આપશે. બાળકો પોતાની ઉલ્ટી ચલન થી દુઃખ પામે છે. બાપ દુઃખ ન આપી શકે. કહે છે હેં ભગવાન બાળક આપો તો કુળ વૃદ્ધિ ને પામશે. બાળક ને બહુજ પ્રેમ કરે છે. બાકી દુઃખ પોતાનાં કર્મોનું જ પામે છે. હવે બાપ આપ બાળકોને બહુજ સુખી બનાવે છે. કહે છે શ્રીમત પર ચાલો. આસુરી મત પર ચાલવાથી તમે દુઃખ પામો છો. બાળકો, બાપ અથવા શિક્ષક અથવા મોટાઓની આજ્ઞા ન માનવાથી દુઃખી થાય છે. દુઃખદાઈ પોતે બને છે, માયા નાં બની જાય છે. ઈશ્વરની મત હમણાં જ તમને મળે છે. ઈશ્વરીય મત નું પરિણામ ૨૧ જન્મ ચાલે છે પછી અડધોકલ્પ માયાની મત પર ચાલે છે. ઈશ્વર એક જ વાર આવીને મત આપે છે. માયા તો અડધાકલ્પ થી મત આપતી જ રહે છે. બાપ, એક જ વાર મત આપે છે. માયાની મત પર ચાલતા ૧૦૦ ટકા દુર્ભાગ્ય શાળી બની જાય છે. તો જે સારા-સારા ફૂલ છે તે એ જ ખુશી માં સદૈવ મસ્ત રહેશે. નંબરવાર છે ને. પરવાના કોઈ તો બાપનાં બની શ્રીમત પર ચાલી પડે છે. ગરીબ જ પોતાનો પોતામેલ લખે છે. સાહુકારો ને ડર લાગે છે કે અહીંયા અમારા પૈસા લઈ ન લે. સાહુકારો નાં માટે બહુ મુશ્કેલ છે. બાપ કહે છે-હું ગરીબ નિવાઝ છું. દાન પણ હંમેશાં ગરીબો ને જ અપાય છે. સુદામાની વાત છે ને - ચોખા ચપટી લઈ એમને મહેલ આપી દીધો. તમે છો ગરીબ. સમજો કોઈની પાસે ૨૫-૫૦ રૂપિયા છે, એમાંથી ૨૦-૨૫ પૈસા આપે છે. સાહુકાર ૫૦ હજાર આપે તો પણ બરાબર થઈ જાય છે એટલે ગરીબ નિવાઝ નામ ગવાયું છે. સાહુકાર લોકો પણ કહે છે, અમને સમય નથી મળતો કારણ કે પૂરો નિશ્ચય નથી. તમે છો ગરીબ. ગરીબો ને ધન મળવાથી ખુશી થાય છે. બાબા એ સમજાવ્યું છે અહીંયા નાં ગરીબ ત્યાં સાહુકાર બની જાય છે અને અહીંયાનાં સાહુકાર ત્યાં ગરીબ બની જાય છે.

ઘણાં કહે છે-અમે યજ્ઞ નો વિચાર રાખીએ કે કુટુંબ નો વિચાર રાખીએ? બાબા કહે છે તમે પોતાના કુટુંબની બહુજ સારી સંભાળ કરો. સારું છે જે તમે આ સમયે ગરીબ છો. સાહુકાર હોત તો બાપ થી પૂરો વારસો લઈ ન શકત. સન્યાસી એવું નહીં કહેશે. તે તો પૈસા લઈને પોતાની જાગીર બનાવે છે. શિવબાબા થોડી બનાવશે. મકાન વગેરે બધું આપ બાળકોએ પોતાનાં માટે બનાવ્યાં છે. આ કોઈની જાગીર નથી આ તો અલ્પકાલિન છે કારણ કે અંત સમયે બાળકોએ અહીંયા આવીને રહેવાનું છે. આપણું યાદગાર પણ અહીંયા છે. તો અંતમાં અહીંયા આવીને વિશ્રામ લેશે. બાપ ની પાસે ભાગશે તે જે યોગયુક્ત હશે. એમને મદદ પણ મળશે. બાપની ખુબજ મદદ મળે છે. તમારે અહીંયા બેસી વિનાશ જોવાનો છે. જેમ શરૂઆત માં બાબાએ આપ બાળકોનું મનોરંજન કર્યું છે પછી અંત માં મનોરંજન કરવાનું શરૂ કરશે. બહુજ પ્રેમ કરશે. જેમ વૈકુંઠમાં બેઠા છો, બહુજ નજીક થતા જશો. આ તો સમજો છે કે આપણે યાત્રા પર છીએ. થોડા સમયનાં પછી વિનાશ થશે. તમે બહુ જ ખુશ થઈ જશો. બસ અમે જઈને પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બનશું. અલગ-અલગ ફૂલ છે. દરેક બાળકએ સમજવું જોઈએ-હું કેટલી જ્ઞાનની સુગંધ આપી રહ્યો છું! કોઈને જ્ઞાન અને યોગ ની શિક્ષા આપું છું! જે કરે છે તે અંદર પ્રકુલિત રહે છે. બાબા જાણી જાય છે કે આ કઈ અવસ્થા માં રહે છે. આમની અવસ્થા ક્યાં સુધી ગેલપ કરશે. ગેલપ એમની કરશે જે પરવાના બની ચૂક્યાં હશે. બાપ સમજાવે છે - માયાનાં તોફાન તો બહુજ આવશે, એનાથી પોતાને બચાવવાનું છે. હમણાં આ રાજ્યોગ પરમપિતા પરમાત્મા આવીને શીખવાડે છે. પરમાત્મા આવીને આત્માઓને સમજાવે છે. આત્મા ને જ્ઞાન છે-હું આત્મા પોતાનાં આ ભાઈ આત્માને સમજાવું છું. જેમ પરમાત્મા બાપ આપણી આત્મા બાળકો ને સમજાવે છે. આપણે પણ આત્મા છીએ. બાબા આપણને શીખવાડે છે, હું પછી એ આત્માઓને સમજાવું છું પરંતુ આ આત્મા-પણાનો નિશ્ચય ન હોવાનાં કારણે પોતાને મનુષ્ય સમજી, મનુષ્ય ને જ સમજાવે છે. હું પરમ આત્મા આપ આત્માઓથી વાત કરું છું. તમે આત્માઓને સંભળાવો છો. એમ તમે દેહી-અભિમાની બનીને કોઈને સંભળાવશો તો તે તીર ઝટ લાગશે. જો પોતે જ દેહી-અભિમાની નથી રહી શકતાં તો ધારણા કરાવી નહીં શકો. આ ખુબજ ઊંચી મંઝિલ છે. બુદ્ધિ માં આ રહેવું જોઈએ કે આપણે આ ઓર્ગન (અવયવ) થી સાંભળીએ છીએ. બાપ કહે છે-હું આત્માઓ (બાળકો) થી વાત કરું છું. બાબાનું ફરમાન છે અશરીરી (નઝન) બનો. દેહ-અભિમાન છોડો, મને યાદ કરો-આ બુદ્ધિ માં આવવું જોઈએ. હું આત્મા થી વાત કરું છું, શરીર થી નહીં. ભલે સ્ત્રી છે, એમની પણ આત્મા થી વાત કરું છું. આપ બાળકો સમજો છો-આપણે બાબાનાં તો બની ગયાં પરંતુ ના, એમાં ખુબ સૂક્ષ્મ બુદ્ધિ ચાલે છે. હું આત્મા છું, હું એમની આત્માને સમજાવું છું. આ મારો ભાઈ છે, એમને રસ્તો બતાવવાનો છે. આત્મા સમજી રહી છે. એવું સમજો ત્યારે આત્મા ને તીર લાગે. દેહને જોઈને સંભળાવો છો તો આત્મા સાંભળતી

નથી. પહેલાં આ વોર્નિંગ (ચેતવણી) આપો કે હું આત્મા થી વાત કરું છું. આત્મા ને ન તો મેલ (પુરુષ) કે ન ફીમેલ (સ્ત્રી) કહેશું. આત્મા તો ન્યારી છે. મેલ ફીમેલ શરીર થી નામ પડે છે. જેમ બ્રહ્મા-સરસ્વતી ને મેલ-ફીમેલ કહેશું. શિવબાબા ને ન મેલ ન ફીમેલ કહેશે. તો બાપ આત્માઓને સમજાવે છે. ઉંચી મંઝિલ છે. પોઇન્ટ ખુબ કડક છે. આત્મા ને ઇન્જેક્શન લગાવવાનું છે, ત્યારે દેહ-અભિમાન તૂટે છે. નહીં તો સુગંધ નહીં આવશે, તાકત નહીં રહેશે. વાત ખુબ નાની છે. હું આત્મા થી વાત કરી રહ્યો છું. બાપ કહે છે-તમારે પાછાં જવાનું છે એટલે દેહી-અભિમાની બનો. મનમનાભવ. પછી ઓટોમેટિકલી (આપોઆપ) મધ્યાજી ભવ આવી જાય છે. હમણાં બહુજ સૂક્ષ્મ બુદ્ધિ મળી છે. સવાર માં બેસી વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. દિવસ માં તો સેવા કરવાની છે કારણ કે કર્મયોગી છે. લખાયેલું પણ છે નિંદર ને જીતવા વાળા બનો. રાત નાં જાગીને કમાણી કરો. દિવસમાં તો માયાનો બહુજ વિસ્તાર છે. અમૃતવેલા વાયુમંડળ સારું છે. બાબા ને આ તો લખતા નથી કે ફુલાણા સમય પર ઉઠીને વિચાર સાગર મંથન કરીએ છીએ. બહુ મહેનત છે. વિશ્વ નાં તમે માલિક બનો છો. અહીંયા તો હદ નાં માલિક છો. પાણી ની હદ પર પણ કેટલાં ઝઘડાં ચાલતાં રહે છે. દુશ્મની લાગેલી છે. આપસ માં એક-બીજા ને ભાઈ સમજતાં નથી. ફક્ત એમ જ કહી દે છે કે અમે બધાં એક છીએ. એક તો હોઈ ન શકે. અનેક આત્માઓ છે, બધાનો પોત-પોતાનો પાર્ટ છે. તમે અહીંયા બેઠાં છો. કલ્પ પહેલાં પણ બેઠાં હશો. પાંદડું હલ્યું ડ્રામા અનુસાર. એવું નથી પત્તાં-પત્તાં ને પરમાત્મા હલાવે છે. એવી-એવી વાતો સમજી ને પછી સમજાવો. દરેક સમજી શકે છે કે અમે પરવાના બન્યાં છીએ! આપણે બાબાની મત પર ચાલતાં રહીએ છીએ! ફાલતુ વાતો તો નથી કરતાં! ક્યાંય પોતાનાં પૈસા પાપ ની તરફ તો નથી લગાવી રહ્યાં ? અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વયં ને આત્મા સમજી આત્મા થી વાત કરવાની છે. દેહી-અભિમાની બનીને સાંભળવા-સંભળાવવા થી ધારણા સારી થશે.
2. નિંદર ને જીતવા વાળા બનવાનું છે, રાતનાં જાગીને કમાણી કરવાની છે. વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. કોઈ પણ ફાલતું વાતો માં પોતાનો સમય નથી ગુમાવવાનો.

વરદાન :- માયા નાં નોલેજ થી ઇનોસેંટ અને જ્ઞાન માં સેંટ બનવા વાળા સંપૂર્ણ પવિત્ર ભવ જેમ સતયુગી આત્માઓ વિકારોની વાતોની નોલેજ થી ઇનોસેંટ (નિર્દોષ) હોય છે, તે જ સંસ્કાર સ્પષ્ટ સ્મૃતિ માં રહે તો માયા નાં નોલેજ થી ઇનોસેંટ બની જશો. પરંતુ ભવિષ્ય સંસ્કાર સ્મૃતિ માં સ્પષ્ટ ત્યારે રહેશે જ્યારે આત્મિક સ્વરૂપ ની સ્મૃતિ સદાકાળ અને સ્પષ્ટ હશે. જેમ દેહ સ્પષ્ટ દેખાઈ આવે છે તેમ પોતાની આત્માનું સ્વરૂપ સ્પષ્ટ દેખાઈ આવે અર્થાત્ અનુભવ માં આવે ત્યારે કહેવાશે માયા થી ઇનોસેંટ અને જ્ઞાન માં સેંટ અર્થાત્ સંપૂર્ણ પવિત્ર.

સ્લોગન :- અંદર ની અશુદ્ધિ જ સંપૂર્ણ શુદ્ધ બનવામાં વિઘ્ન નાખે છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે છો રુહાની પંડા , તમારે ગૃહસ્થ વ્યવહાર સંભાળતાં , કમળફૂલ સમાન બની યાદ ની યાત્રા કરવાની અને કરાવવાની છે ”

પ્રશ્ન :- બાપ બાળકો નો કયો શૃંગાર કરે છે? કયાં શૃંગાર નાં માટે મનાઈ કરે છે?

ઉત્તર :- બાબા કહે મીઠા બાળકો - હું તમારો રુહાની શૃંગાર કરવા આવ્યો છું, તમે ક્યારેય પણ શારીરિક શૃંગાર નહીં કરતાં. તમે બેગર (કંગાળ) છો, તમને ફેશન નો શોખ ન હોવો જોઈએ. દુનિયા ખૂબ ખરાબ છે એટલે જરા પણ શરીર ની ફેશન નહીં કરો.

ગીત :- આખિર વહ દિન આયા આજ ...

ઓમ શાંતિ ! બેહદ નાં બાપ બેસી બેહદ નાં બાળકો ને સમજાવે છે. બેહદ એટલે કોઈ હદ નહીં. કેટલાં અસંખ્ય બાળકો છે. આટલાં બેશુમાર બાળકોનાં એક જ બાપ છે જેમને રચયિતા કહેવાય છે. તે છે હદનાં બાબાઓ, આ છે બેહદનાં રુહોનાં બાપ. તે છે હદ નાં શરીરધારી બાપ, આ છે બેહદનાં રુહોનાં એક જ બાપ. જેમને ભક્તિમાર્ગ માં બધી રુહો યાદ કરે છે. આપ બાળકો જાણો છો ભક્તિમાર્ગ પણ છે, સાથે-સાથે રાવણ રાજ્ય પણ છે. હવે મનુષ્ય પોકારે છે કે અમને રાવણ રાજ્ય થી રામરાજ્ય માં લઈ જાઓ. બાપ સમજાવે છે - જુઓ દેવી-દેવતા જે ભારતનાં માલિક હતાં, હવે નથી. તે કોણ હતાં, આ પણ હવે તમે જાણો છો. આપણે જ સતયુગી સૂર્યવંશી ધરાનાં નાં માલિક હતાં. રાજા, રાણી તો હોય છે ને. આપ બાળકોને હવે સ્મૃતિ આવી છે. બાબા આવેલાં છે - આપણને બાળકોને રાજ્ય ભાગ્ય નો વારસો આપવાં, વિશ્વનાં માલિક બનાવવાં. બાપ કહે છે હમણાં બધાં ભક્તિમાર્ગ માં છે, ભક્તિમાર્ગ ને જ રાવણ રાજ્ય કહેવાય છે. જ્ઞાનમાર્ગ ફક્ત એક બાપ જ શીખવાડે છે આપ બાળકોને. એ બેહદનાં બાપ ને ભક્તિમાર્ગ માં બધાં યાદ કરે છે. હમણાં તમને ૨૧ જન્મનાં માટે જ્ઞાન ની રાજધાની મળે છે. પછી અડધોકલ્પ તમે પોકારશો જ નહીં. હાય રામ.... હાય પ્રભુ કહેવાની દરકાર જ નહીં રહેશે. હાય રામ ત્યારે કરે છે જ્યારે દુઃખી હોય છે. તમને ત્યાં દુઃખ હોતું જ નથી. હવે તમે જાણો છો આ પણ ખેલ બનેલો છે. અડધોકલ્પ છે જ્ઞાન નો દિવસ, અડધોકલ્પ છે ભક્તિ ની રાત. ભક્તિ આપણને નીચે ઉતારે છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં સીડી નું નોલેજ જરૂર જોઈએ. બાપ સમજાવે છે કે આ ૮૪ જન્મોનું ચક્ર છે, આ ચક્રને જાણવાથી તમે ચક્રવર્તી રાજા બનશો, એટલે બાબા ચિત્ર પણ બનાવી રહ્યાં છે જેનાથી સિધ્ધ થાય કે આપણે આ ચક્રને જાણવાથી ૨૧ જન્મનાં માટે રાજ્ય ભાગ્ય લઈએ છીએ.

હમણાં તમે ઘણાં થઈ ગયાં છો. મોટી રુહાની શક્તિ સેના બની છે. તમે બધાં પંડા છો. બાબા પણ પંડા છે. એમને કહેવાય છે - ગાઈડ (માર્ગદર્શક). પંડા અક્ષર શુભ છે. યાત્રા પર લઈ જવા વાળા પંડા હોય છે. યાત્રી જાય છે તો તેમને એક ગાઈડ મળે છે કે આમને આ બધું દેખાડો. તીર્થ યાત્રા પર પણ પંડા મળે છે. બાપ કહે છે-જન્મ જન્માંતર તીર્થયાત્રા કરતાં આવ્યાં છો. અમરનાથ પર જાય છે, તીર્થો પર જાય છે. પરિક્રમા લગાવે છે. ત્યાં જવાનાં સમયે પછી તે જ યાદ રહે છે. ઘરબાર ધંધા ધોરી બધાથી દિલ હટી જાય છે. અહીંયા તમને સમજાવાય છે પોતાનાં ઘર ગૃહસ્થમાં રહેતાં ધંધા-ધોરી પણ કરતાં રહો અને પછી ગુપ્ત યાત્રા પર રહો. આ કેટલું સારું છે. જેટલો મોટો ધંધો કરવો છે એટલો કરો. કોઈ ને મનાઈ પણ નથી. ભલે પોતાની રાજાઈ પણ સંભાળો. રાજા જનક ને પણ સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ મળી. તમને કોઈ બહાર ની યાત્રા વગેરે તરફ ધક્કા ખાવાની દરકાર નથી. પોતાનાં ઘરબાર ની પણ પૂરી સંભાળ કરવી જોઈએ. જે સેન્સિબલ (સમજદાર) સારા બાળકો છે, તે સમજે છે અમારે ઘર ગૃહસ્થ માં રહેતાં કમળફૂલ સમાન રહેવાનું છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં હેરાન ન થવું જોઈએ. કુમાર-કુમારીઓ તો જેવી રીતે સંન્યાસી છે, તેમનામાં વિકાર છે નહીં. ૫ વિકાર થી દૂર છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણો શૃંગાર જ અલગ પ્રકાર નો છે, તેમનો અલગ છે. તેમનો છે તમોપ્રધાન શૃંગાર, તમારો છે સતોપ્રધાન શૃંગાર, જેનાથી તમારે સતોપ્રધાન સૂર્યવંશી રાજાઈ માં જવાનું છે. બાપ આપ બાળકો ને સમજાવે છે - તમોપ્રધાન શારીરિક શૃંગાર જરા પણ નહીં કરો. દુનિયા ખૂબ ખરાબ છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતા ફેશનેબલ નહીં બનો. ફેશન કશિશ કરે છે. આ સમયે સુંદરતા સારી નથી. કાળા છો તો સારું છે. કોઈ પંજો નહીં

મારશે. સુંદરતા પાછળ તો ફરતાં રહે છે. કૃષ્ણ ને પણ શ્યામ દેખાડે છે. તમારે ગોરા (સુંદર) બનવાનું છે શિવબાબા થી. તે સુંદર બને છે પાવડર વગેરે થી. કેટલી ફેશન છે, વાત નહીં પૂછો. સાહુકારોનું તો સત્યાનાશ છે. ગરીબ સારા છે. ગામડા માં જઈને ગરીબોનું કલ્યાણ કરવાનું છે, પરંતુ અવાજ કરવા વાળા મોટા વ્યક્તિ પણ જોઈએ. તમે બધાં ગરીબ છો ને. કોઈ સાહુકાર છે શું? તમે જુઓ કેવાં સાધારણ બેઠા છો. મુંબઈ માં ફેશન જુઓ તો શું લાગેલી છે. બાબા પાસે મળવા આવે છે તો કહું છું તમે આ શારીરિક શૃંગાર કર્યો છે, હવે આવો તો તમને જ્ઞાન શૃંગાર કરાવીએ, જેનાથી તમે સ્વર્ગ ની પરી ૨૧ જન્મોનાં માટે બની જશો. સદા સુખી બની જશો. ન ક્યારેય રડશો, ન દુઃખ થશે. હવે આ શરીરધારી શૃંગાર તમે છોડી દો. તમને હું જ્ઞાન રત્નો થી એવો ફર્સ્ટ ક્લાસ શૃંગાર કરાવીશ જે વાત નહીં પૂછો. જો મારી મત પર ચાલશો તો તમને પટરાણી બનાવીશ. આ તો સારું છે ને. આપ સર્વ ભારતવાસીઓ ને આ તમોપ્રધાન આસુરી દુનિયા થી ભગાવી સ્વર્ગ ની મહારાણી બનાવું છું.

આપ બાળકો સમજો છો આજે આપણે સફેદ પોશાક માં છીએ, બીજા જન્મમાં સ્વર્ગમાં સોનાની ચમચી થી દૂધ પીશું. આ તો ખૂબ છી-છી દુનિયા છે. સ્વર્ગ તો સ્વર્ગ છે, વાત નહીં પૂછો. અહીંયા તમે બેગર (કંગાળ) છો. ભારત બેગર છે. બેગર ટૂ પ્રિન્સ ગવાયેલ છે. આ ભારતમાં જ ફરી જન્મ લઈશું. બાપે આપણને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવ્યાં હતાં, રાત-દિવસ નો ફરક છે. મહાન ગરીબ જેમને ખાવાનાં માટે કંઈ નથી હોતું, તેમને જ દાન અપાય છે. ભારત જ મહાન ગરીબ છે. બિચારાઓને આ ખબર પણ નથી કે આ સમયે બધાં તમોપ્રધાન છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ સીડી નીચે જ ઉતરતાં રહે છે. હમણાં કોઈ સીડી ચઢી નથી શકતું. ૧૬ કળા થી ૧૪ કળા પછી ૧૨ કળા.....નીચે ઉતરતા જ આવે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ પણ પહેલાં ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હતાં પછી ૧૪ કળા માં ઉતરે છે ને. આ પણ સારી રીતે યાદ કરવાનું છે. સીડી ઉતરતાં-ઉતરતાં બિલકુલ જ પતિત બન્યાં છે. પછી સ્વર્ગ નાં માલિક કોણ બનાવે? આ વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી રિપીટ થાય છે. આ પણ બધાં કહે છે પરંતુ હવે કંઈ હિસ્ટ્રી રિપીટ થશે, આ કોઈ નથી જાણતું. શાસ્ત્રો માં તો લખી દીધું સતયુગ ની આયુ લાખો કરોડો વર્ષ છે. પૂછો સતયુગ ક્યારે આવશે? કહેશે હજું ૪૦ હજાર વર્ષ પડ્યાં છે. તમે સિદ્ધ કરી બતાવો છો કલ્પની આયુ જ ૫ હજાર વર્ષ છે. તે પછી ફક્ત સતયુગ ને જ લાખો વર્ષ આપી દે છે. ઘોર અંધકાર છે ને. તો મનુષ્ય કેવી રીતે માને ભગવાન આવેલાં હશે. તે સમજે છે ભગવાન ત્યારે આવશે જ્યારે કળયુગ નો અંત થશે. હવે આપ બાળકો આ બધી વાતો ને સમજો છો. વિનાશ સામે ઉભો છે. બાળકોને સમજાવાય છે કે વિનાશ નાં પહેલાં બાપ થી વારસો લઈ લો, પરંતુ કુંભકરણ ની નિંદરમાં સૂતેલા પડ્યાં છે. તો બિચારા હાય-હાય કરી મરશે. તમારી જય-જયકાર થઈ જશે. વિનાશ માં હોય જ છે - હાય-હાય. વિપરીત બુદ્ધિ હાય-હાય જ કરશે. હમણાં તમે છો સાચાં ની સંતાન સાચાં. નર્ક નો વિનાશ થયાં વગર સ્વર્ગ કેવી રીતે બનશે. તમે કહેશો આ તો મહાભારત લડાઈ છે. તેનાથી જ સ્વર્ગનાં દ્વાર ખુલવાનાં છે. મનુષ્ય તો કંઈ પણ નથી જાણતાં. તમારી બુદ્ધિમાં છે આપણને હમણાં દેવી સ્વરાજ્ય નું માખણ મળે છે. તે પરસ્પર લડતાં રહેશે. છે તે પણ મનુષ્ય, તમે પણ મનુષ્ય પરંતુ તે છે આસુરી સંપ્રદાય, તમે છો દેવી સંપ્રદાય. બાપ બાળકો ને સમુખ સમજાવે છે. આપ બાળકોને અંદર માં ખુશી રહે છે અનેકવાર તમે આવી રાજધાની લીધેલી છે, જેમ હમણાં તમે લઈ રહ્યાં છો. તે પરસ્પર માં બે બિલાડીઓ લડે છે. માખણ તમને મળે છે - આખાં વિશ્વની બાદશાહી નું. તમે અહીંયા આવો જ છો વિશ્વનાં માલિક બનવાં. તમે જાણો છો આપણે બાબા થી યોગ લગાવી કર્માતીત અવસ્થા ને પામશું. તે પરસ્પર માં લડશે, આપણે વિશ્વની બાદશાહી પામી જ લઈશું. આ તો કોમન (સામાન્ય) વાત છે. તે બાહુબળ વાળા વિશ્વ ની બાદશાહી લઈ ન શકે. તમે યોગબળ થી વિશ્વનાં માલિક બનો છો. તમારો છે જ અહિંસા પરમો દેવી ધર્મ. બંને હિંસાઓ ત્યાં હોતી નથી. કામ કટારી ની હિંસા સૌથી ખરાબ છે જે તમને આદિ મધ્ય અને અંત દુઃખ આપે છે. આ કોઈને ખબર નથી, રાવણ રાજ્ય ક્યારે થાય છે હમણાં પોકારે છે - આવીને અમને પાવન બનાવો તો જરૂર ક્યારેક પાવન હતાં ને. ભારતવાસી બાળકો જ પોકારે છે - દુઃખ થી લિબરેટ (મુક્ત) કરો, શાંતિધામ માં લઈ જાઓ. દુઃખ હરીને સુખ આપો. કૃષ્ણને હરિ પણ કહે છે. બાબા અમને હરિ નાં દ્વારે લઈ ચાલો. હરિ નું દ્વાર છે કૃષ્ણપુરી. આ છે કંસપુરી. આ કંસપુરી આપણને પસંદ નથી. માયા મચ્છન્દર નો ખેલ દેખાડે છે. આ તો તમે જાણો છો રાવણ નું રાજ્ય દ્વાપર થી શરૂ થાય છે. દેવતાઓ જે પાવન હતાં તે પતિત થવાનાં શરૂ થાય છે, આની પણ નિશાનીઓ જગન્નાથપુરી માં છે. દુનિયામાં ખૂબ ગંદ થયેલું છે. હવે આપણે તો તે બધી વાતો થી નીકળી પરીસ્તાન માં જઈએ છીએ. આમાં ખુબ હિંમત, મહાવીરપણું જોઈએ. બાબાના બની ને પતિત થોડી બનવાનું છે. તે સમજે છે સ્ત્રી પુરુષ સાથે રહે અને આગ ન લાગે. આ થઈ ન શકે એટલે જ હંગામા કરે છે કે અહીંયા સ્ત્રી પુરુષ ને ભાઈ બહેન બનાવાય છે. એવું તો ક્યાંય લખેલું નથી. ખબર નહીં અહીંયા કયું જાદુ છે. અરે તમે બ્રહ્માકુમારીઓ ની પાસે જશો અને બસ તમને ત્યાં બાંધીને રાખશે.

એવું-એવું ત્યાં ઉશ્કેરતાં રહે છે. આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે. જેમનો પાર્ટ હશે તે કેવી રીતે પણ આવી જશે, આમાં રડવાની વાત જ નથી. શિવબાબા તો જ્ઞાન નાં સાગર પતિત પાવન સર્વના સદ્ગતિ દાતા છે. બ્રહ્મા દ્વારા પતિત થી પાવન બનાવે છે. આ અક્ષર એવાં મોટા લખેલાં હોય જે કોઈપણ આવીને વાંચે. પવિત્રતા પર જ કેટલાં વિધન નાખે છે.

બાબા કહે છે - બાળકો કોઈપણ દેહધારી માં મોહ ની રગ ન હોવી જોઈએ. જો ક્યાંય મોહ ની રગ હશે તો ફસાઈ જશો. અહીંયા તો અમ્મા મરે તો ભી હલવા ખાના ... બાબા સામે બેસાડીને પૂછે છે કાલે તમારું કોઈ મરી જાય તો રડશો તો નહીં. આંસુ આવ્યાં તો ફેલ (નપાસ) થયાં. એક શરીર છોડી બીજું લીધું એમાં રડવાની વાત શું છે. બીજા કોઈ સાંભળે તો કહે, મુખ થી સારું તો બોલો. અરે સારું જ બોલીએ છીએ. સતયુગ માં રડવાનું હોતું જ નથી. આ જીવન તમારું તેનાંથી પણ ઉચ્ચ છે. તમે છો બધાને રડવાથી બચાવવા વાળા પછી તમે કેવી રીતે રડશો! આપણને પતિઓનાં પતિ મહ્યાં જે આપણ ને સ્વર્ગ માં લઈ જાય છે. પછી નરક માં પાડવા વાળા માટે આપણે કેમ રડીએ! બાબા કેટલી મીઠી મીઠી વાતો સંભળાવે છે, વારસો લેવાનાં માટે. આ સમયે ભારત નું કેટલું અકલ્યાણ થયેલું છે. બાપ આવીને કલ્યાણ કરે છે. ભારત ને મગધ દેશ કહે છે. સિંધ જેવાં ફેશનેબલ કોઈ હોતાં નથી. વિદેશ થી ફેશન શીખીને આવે છે. વાળ બનાવવા પર આજકાલ છોકરીઓ કેટલાં ખર્ચા કરે છે. તેમને કહેવાય છે નરક ની પરીઓ. બાપ તમને સ્વર્ગ ની પરીઓ બનાવે છે. કહે છે અમારા માટે તો અહીંયા જ સ્વર્ગ છે, આ સુખ તો લઈ લઈએ. કાલે શું થશે - આપણે શું જાણીએ. એવાં અનેક વિચાર વાળા આવે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સાચાં-સાચાં રુહાની પંડા બની બધાંને ધરનો રસ્તો બતાવવાનો છે. શરીર નિર્વાહ અર્થ ધંધો કરતાં યાદ ની યાત્રા માં રહેવાનું છે. કાર્ય વ્યવહાર માં હેરાન નથી થવાનું.
2. જ્ઞાન શૃંગાર કરી સ્વયં ને સ્વર્ગ ની પરી બનાવવાનું છે. આ તમોપ્રધાન દુનિયામાં શારીરિક શૃંગાર નથી કરવાનો. કળયુગી ફેશન છોડી દેવાની છે.

વરદાન :- ન્યારા અને પ્યારા પણા ની યોગ્યતા દ્વારા લગાવમુક્ત બનવા વાળા સહજયોગી ભવ સહજયોગી જીવન નો અનુભવ કરવાનાં માટે જ્ઞાન સહિત ન્યારા બનો, ફક્ત બહાર થી ન્યારા નથી બનવાનું પરંતુ મન નો લગાવ ન હોય. જેટલાં જે ન્યારા બને એટલાં પ્યારા અવશ્ય બની જાય છે. ન્યારી અવસ્થા પ્યારી લાગે છે. જે બહારનાં લગાવ થી ન્યારા નથી તે પ્યારા બનવાનાં બદલે પરેશાન થાય છે એટલે સહજયોગી અર્થાત ન્યારા અને પ્યારા પણા ની યોગ્યતા વાળા, સર્વ લગાવો થી મુક્ત.

સ્લોગન :- સ્વ પુરુષાર્થ અને સેવાનાં બેલેન્સ (સંતુલન) દ્વારા બંધન, સંબંધ માં બદલાઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ નાં આશીર્વાદ લેવા છે તો સર્વિસેબલ સપૂત બાળક બની સૌને સુખ આપો , કોઈને પણ દુઃખ ન આપો ”

પ્રશ્ન :- ધર્મરાજ ની સજાઓથી છૂટવા માટે કયાં ઈશ્વરીય નિયમો પર ધ્યાન આપવાનું છે?

ઉત્તર :- ક્યારેય પણ ઈશ્વર નાં સામે પ્રતિજ્ઞા કરી એની અવજ્ઞા નથી કરવાની. કોઈને દુઃખ નહીં આપતાં. ક્રોધ કરવો, હેરાન કરવું અર્થાત એવી ચલન ચાલવી જેનાથી ઈશ્વરનું નામ બદનામ થાય....તો એમને બહુજ સજાઓ ખાવી પડશે એટલે એવું કોઈ કર્મ નથી કરવાનું. માયાનાં કેટલાં પણ તોફાન આવે, બિમારી ઉથલ ખાય પરંતુ સાચા-ખોટા ની બુદ્ધિ થી જજમેન્ટ (નિર્ણય) કરી ખોટા કર્મ થી સદા બચી રહેજો.

ગીત :- કૌન આયા મેરે મન કે દ્વારે

ઓમ શાંતિ ! આ કોણે કહ્યું-ઓમ શાંતિ. બાપ અને દાદા. આ તો બાળકોને જરૂર નિશ્ચય હશે કે અમારા પારલૌકિક બાપ છે-પરમપિતા પરમાત્મા શિવ અને આ (બ્રહ્મા) બધાં બાળકો નાં અલૌકિક બાપ છે, આમને જ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા કહેશું. આટલાં બાળકો બીજા કોઈને હોય છે શું, સિવાય પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં. પહેલાં નહોતાં જ્યારે બેહદનાં બાપે આમનામાં પ્રવેશ કર્યો છે તો આ થઈ ગયાં દાદા. આ દાદા પોતે કહે છે તમને પારલૌકિક બાપની પ્રોપર્ટી (મિલકત) મળે છે. પૌત્ર હંમેશા દાદા નાં વારિસ હોય છે. એમનો બુદ્ધિયોગ દાદા માં જાય છે કારણ કે દાદાની પ્રોપર્ટી નો હક મળવાનો છે. જેમ રાજાઓની પાસે જે બાળકો જન્મ લેતાં રહેશે, એમ જ કહેશે મોટાઓની પ્રોપર્ટી છે. મોટાઓની પ્રોપર્ટી પર એમનો હક છે જ. આપ બાળકો જાણો છો કે આપણે બેહદનાં બાપ દ્વારા મોટામાં મોટી પ્રોપર્ટી સ્વર્ગની બાદશાહી લઈ રહ્યાં છીએ. આપણને તે બાપ ભણાવી રહ્યાં છે. તમે હમણાં સન્મુખ બેઠા છો. સન્મુખ નો નશો પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર રહે છે. કોઈ નાં દિલમાં તો ખુબ પ્રેમ હોય છે. અમે ઊંચેથી ઊંચા ભગવાન નાં આવીને આ સાકાર માત-પિતા દ્વારા વારિસ બનીએ છીએ. બેહદનાં બાપ બહુજ મીઠા છે, જે આપણને રાજાઈ નાં લાયક બનાવે છે. માયાએ બિલકુલ જ નાલાયક બનાવી દીધાં છે. કાલે બાબાની પાસે કોઈ મળવા આવ્યું હતું પરંતુ તે કંઈ સમજતાં થોડી હતાં. બાબાએ સમજાવ્યું આ બધાં બ્રહ્માકુમાર છે. તમે પણ બ્રહ્માનાં કે શિવ નાં બાળકો છો ને. કહ્યું છે તો જરૂર. આ ફક્ત સાંભળીને કહ્યું, પરંતુ દિલ માં લાગ્યું નહીં. તીર લાગ્યું નહીં કે સાચેજ અમે એમનાં બાળકો છીએ. આ પણ એમનાં બાળક છે, વારસો લઈ રહ્યાં છે. તેમ જ આપણી પાસે પણ ઘણાં બાળકો છે જેમને બહુજ ઓછું બુદ્ધિ માં બેસે છે. તે ખુશી, તે રુદાબ નથી દેખાતો. અંદર બહુ ખુશી નો પારો ચઢવો જોઈએ. એ બધું ચહેરા પર પણ આવે છે. હમણાં આપ સજનીઓનો જ્ઞાન શૃંગાર થઈ રહ્યો છે. તમે જાણો છો, આપણે સાજન ની સજનીઓ છીએ. એક ખેડૂત ની છોકરી ની કથા છે ને. એક રાજા ખેડૂતની છોકરી ને લઈ આવ્યાં પરંતુ તો પણ એને રાજાઈ માં મજા નહીં આવી તો છોકરી ને પાછી ગામડામાં છોડી આવ્યાં. બોલ્યાં તું રાજાઈ નાં લાયક નથી. અહીંયા પણ બાપ શૃંગાર કરે છે. તમે ભવિષ્ય માં મહારાણી બનો. કૃષ્ણ નાં માટે પણ કહે છે ભગાવી, પટરાણી બનાવવા માટે પરંતુ કંઈ સમજતાં નથી. બધાં છે ઇરિલીજસ માઇન્ડેડ (અધાર્મિક બુદ્ધિ). સમજે છે, આમ જ દુનિયા ચાલતી રહે છે. કુદરત છે. ઘણાં છે જે મંદિર-ઠેકાણે માં પણ નથી જતાં. ન શાસ્ત્રો વગેરેને માને છે. ગવર્મેન્ટ પણ ધર્મ ને માનવા વાળી નથી. ભારત કયાં ધર્મ નો હતો, હમણાં કયાં ધર્મ નો છે, બિલકુલ નથી જાણતાં. હમણાં આપ બાળકો છો દૈવીકુળનાં. જેમ તે કિશ્વન કુળનાં છે તેમ તમે બ્રાહ્મણ કુળ નાં છો. બાપ કહે છે પહેલાં-પહેલાં આપ બાળકોને પતિત શુદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનાવું છું. પાવન બનતાં-બનતાં પછી ૨૧ જન્મોનાં માટે તમે દૈવી સંપ્રદાય બની જશો. દૈવી ખોળા માં જશો. પહેલાં હતાં આસુરી ખોળામાં. આસુરી ખોળા થી પછી તમે ઈશ્વરીય ખોળામાં આવો છો. એક બાપનાં બાળકો ભાઈ-બહેન છે. આ એક વંડર (અદ્ભુત) છે. બધાં કહેશે અમે બ્રાહ્મણ કુળનાં છીએ. અમારે તો શ્રીમત પર ચાલવાનું છે, બધાને સુખ આપવાનું છે, રસ્તો બતાવવાનો છે. દુનિયામાં કોઈ નથી જે મુખથી કહે-બેહદ નાં બાપ થી બેહદ નો વારસો કેવી રીતે લેવાય છે. તમને બેહદ નાં બાપ મળ્યાં છે. તમે જ એમનાં બાળકો બનો છો. બુદ્ધિ થી જાણો છો કલ્પ પહેલાં જેમણે બાપ થી વારસો લીધો હશે, તે જ આવીને લેશે. થોડું પણ બુદ્ધિ માં હશે તો ક્યારેય ને ક્યારેય આવીને પહોંચશે. આવશે તો કંઈ ને કંઈ લેવા માટે. તમારામાં પણ નંબરવાર જાણે છે. આજે પાવન બનવા માટે આવ્યાં

છે, કાલે પછી પતિત બની જાય છે. કોઈનો ખરાબ સંગ લાગવાથી ભૂલી જાય છે કે બાપ નાં બનીને પછી બાપ ને છોડ્યાં તો બહુજ પાપ આત્મા થઈ જાય છે. જેમ કોઈ કોઈનું ખૂન કરે છે તો પાપ લાગે છે. તે પાપ પણ ઓછું છે. અહીંયા જે બાપનાં બનીને ફારકતી (દગો) આપી દે છે, પ્રતિજ્ઞા કરી પછી વિકારી બની પડે છે તો બહુ જ પાપ લાગે છે. અજ્ઞાન કાળમાં એટલું નથી લાગતું જેટલું જ્ઞાન માં લાગે છે. અજ્ઞાન કાળ માં તો મનુષ્ય માં ક્રોધ સામાન્ય હોય છે. અહીંયા તમે કોઈનાં પર ક્રોધ કર્યો તો સો ગણો દંડ થઈ જાય છે. અવસ્થા બિલકુલ ઉતરી જાય છે કારણ કે ઈશ્વરનું ફરમાન નથી માનતાં. ધર્મરાજનું ફરમાન મળે છે-પવિત્ર બનવાનું છે. તમે ઈશ્વર નાં બની જરા પણ એમનાં ફરમાન ની અવજ્ઞા કરી તો સો ગણો દંડ ચઢી જાય છે. ક્રિયેટર તો એ એક છે. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર પણ એમની રચના છે. ધર્મરાજ પણ ક્રીયેશન (રચના) છે. ધર્મરાજ નું રૂપ પણ બાબા સાક્ષાત્કાર કરાવે છે. પછી એ સમયે સિદ્ધ કરી બતાવે છે-જુઓ તમે પ્રતિજ્ઞા કરી હતી, અમે ક્રોધ નહીં કરીશું, કોઈને દુઃખ નહીં આપશું તો પણ તમે એમને દુઃખ આપ્યું, હેરાન કર્યાં. હવે ખાઓ સજા. વગર સાક્ષાત્કાર સજા નથી આપતા. પૂફ (સબૂત) તો જોઈએ ને. તેઓ પણ સમજે છે-બરાબર, મેં બાપને છોડીને આ કુકર્મ કર્યું. બદનામી કરાવવાથી પછી ઘણાં પર આફત આવી જાય છે. કેટલી અબળાઓ બંધન માં આવી જાય છે. બધો દંડ બદનામી કરાવવા વાળા પર પડી જાય છે એટલે બાપ કહે છે-મોટામાં મોટી પાપ આત્મા જોવી હોય તો અહીંયા જુઓ, ધોબી ની પાસે ઘણાં મેલા સડેલાં કપડા જ્યારે હોય છે તો સટકા (ધોકા) લગાવવાથી ફાટી જાય છે. તો અહીંયા પણ સટકા સહન નહીં કરવાથી ચાલ્યાં જાય છે. ઈશ્વરનાં ખોળામાં આવીને ડાયરેક્ટ એમની અવજ્ઞા કરી તો સજા ખાવી પડશે. જે હેડ (મુખ્ય) બ્રાહ્મણી પાર્ટી લઈ આવે છે, એના પર બહુજ મોટી જવાબદારી છે. એકે પણ જો હાથ છોડી દીધો, વિકારી બન્યાં તો એમનું પાપ લઈ આવવા વાળા પર આવી જશે. આમ જ કોઈને પણ ઇન્દ્ર સભા માં ન લાવવા જોઈએ. નીલમ પરી, પોખરાજ પરી ની વાર્તા પણ તો છે ને. ઇન્દ્ર સભા માં કોઈ છુપાવીને લઈ આવી તો ઇન્દ્ર સભા માં વાસ આવવા લાગી. તોલઈ આવવા વાળી પર દંડ પડી ગયો. એવી કંઈક વાર્તા છે. તે પથ્થર બની ગઈ. બાબા પારસનાથ બનાવે છે પછી જો અવજ્ઞા કરી તો પથ્થર બની જાય છે. રાજાઈ પામવાનું સૌભાગ્ય ગુમાવી દે છે. સમજો કોઈ ગરીબ રાજા નો ખોળો લે છે. જો નાલાયક બની ગયાં અને રાજા કાઢી મૂકે તો શું થશે. પછી કંગાળ ને કંગાળ બની જશે. અહીંયા પણ એવું છે. પછી બહુ જ દુઃખ અનુભવ થશે એટલે બાપ કહી દે છે-ક્યારેય પણ કોઈ અવજ્ઞા નહીં કરતાં. બાપ છે સાધારણ એટલે શિવબાબા ને ભૂલી સાકાર માં બુદ્ધિ આવી જાય છે. હવે આપ બાળકો ને શ્રીમત મળે છે. જે ગંદા બની જાય છે, એવાં પછી ઇન્દ્રસભા માં બેસી ન શકે. દરેક સેવાકેન્દ્ર ઇન્દ્રપ્રસ્થ છે, જ્યાં જ્ઞાન ની વર્ષા થઈ રહી છે. નીલમપરી, પોખરાજ પરી નામ તો છે ને. નીલમ, રતન ને કહે છે. આ બાળકો પર નામ રખાય છે. કોઈ તો ઘણાં સારા જાણે રત્ન છે, કોઈ ફલો (ખામી) નથી. દાગીના માં કોઈ-કોઈ ખુબ જ ડાઘ વાળા હોય છે. કોઈ એકદમ પ્યોર (શુદ્ધ) હોય છે. અહીંયા પણ નંબરવાર રત્ન છે. કોઈ કોઈ રત્ન ઘણાં કિમતી હોય છે. બહુજ સારી સેવા કરે છે. કોઈ તો સેવા નાં બદલે ડીસસર્વિસ (કુસેવા) કરે છે. ગુલાબનાં ફૂલ અને અક નાં ફૂલ માં પણ કેટલું અંતર છે. શિવ પર બંને ચઢાવે છે. હમણાં તમે જાણી ગયાં છો, અમારા માં ફૂલ કોણ-કોણ છે. એમની જ બધાં માંગણી કરે છે કે બાબા અમને સારા-સારા ફૂલ આપો. હવે સારા-સારા ફૂલ ક્યાંથી લાવે. રત્ન જ્યોત ફૂલ તો સામાન્ય હોય છે. આ બગીચો છે ને. આપ જ્ઞાન ગંગાઓ પણ છો. બાબા તો સાગર થયાં ને. આ (બ્રહ્મા) છે બ્રહ્મપુત્રા મોટામાં મોટી નદી. કલકત્તા માં બ્રહ્મપુત્રા નદી બહુ જ મોટી છે. જ્યાં સાગર અને નદીનો બહુજ મોટો મેળો લાગે છે. બરાબર જ્ઞાન સાગર બાબા છે. આ ચૈતન્ય જ્ઞાન સાગર છે. તમે પણ ચૈતન્ય જ્ઞાન નદીઓ છો. તે તો છે પાણીની ગંગાઓ. હકીકત માં નદીઓ પર નામ પડ્યું છે પરંતુ આસુરી સંપ્રદાય આ પણ ભૂલી ગયાં છે. હરિદ્વાર માં ગંગાનાં કિનારા પર ચતુર્ભુજ નું ચિત્ર દેખાડે છે. એમને પણ ગંગા કહે છે પરંતુ મનુષ્ય સમજતાં નથી કે આ ચતુર્ભુજ કોણ છે. બરાબર આ સમયે તમે સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો છો. તમે છો સાચી જ્ઞાન નદીઓ. તે છે પાણી ની. ત્યાં જઈને સ્નાન કરે છે. સમજતાં કંઈ પણ નથી. બસ દેવી છે. મનુષ્ય ને તો ક્યારેય ૪-૮ ભુજા હોતી નથી. કંઈ પણ અર્થ નથી સમજતાં. આપ બાળકો જાણો છો બાબા આપણે ને શું બનાવે છે. આપણે તો ૧૦૦ ટકા બેસમજ હતાં. બાબાનો ખોળો લેવાથી આપણે સ્વર્ગ નાં માલિક બનીએ છીએ. ભલે અહીંયા કોઈ રાજા હોય પરંતુ સ્વર્ગ નાં સુખ અને હમણાંનાં સુખ માં રાત દિવસ નું અંતર છે. તમારામાં કોઈ એવું પણ છે જે બાપને નથી સમજતાં તો પોતાને પણ નથી સમજતાં. જોવું જોઈએ કે હું કેટલી સુગંધ આપું છું? ઉલ્ટું-સુલ્ટું તો નથી બોલતો? ક્રોધ તો નથી કરતો? બાપ ઝટ ચલન થી સમજી લે છે કે આ બાળક કેવો હશે. સેવાધારી બાળકો બાપ ને બહુજ પ્રિય લાગે છે. બધાં તો એક જેવા પ્રિય ન લાગી શકે. એવાં બાળકો માટે અંદર થી ઓટોમેટિકલી આશીર્વાદ નીકળે છે. બાપ નો નાફરમાનબરદાર બાળક હશે તો બાપ કહેશે આવાં બાળકો મર્યા ભલા. કેટલું નામ બદનામ કરે છે, આને

કહેવાય છે નસીબ. કોઈનાં નસીબ માં શું છે, ઝટ ખબર પડી જાય છે. બાબા સમજાવે છે-આ સપૂત બાળક છે, તે કપૂત છે. બાપદાદા ને ન ઓળખ્યાં, નસીબ માં વારસો લેવાનું નથી તો શું કરશે. આ જ્ઞાનમાર્ગ માં કાયદા બહુજ કડક છે. બાપ પવિત્ર બને અને બાળકો ન બને તો તે બાળક હકદાર નથી થઈ શકતાં. એને બાળક નહીં સમજશે. પછી કહેશે અમે તો શિવબાબા ને વારિસ બનાવશું, તો બાબા ૨૧ જન્મ માટે અમને રિટર્ન (વળતર) માં આપશે. આનો અર્થ એ નથી કે બાબાની પાસે આવીને બેસી જવાનું છે. ના, ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં બધાં ને સંભાળવાનાં પણ છે, પરંતુ ટ્રસ્ટી થઈને રહેવાનું છે. એવું નહીં કે તમારા બાળકો વગેરે ને બાપ બેસી સંભાળશે. ના, એવાં વિચાર વાળા ભટકી જાય છે. અહીંયા બાબા ની પાસે તો બિલકુલ પવિત્ર જોઈએ. અપવિત્ર કોઈ બેસી ન શકે. નહીં તો પથ્થર બુદ્ધિ બની જશે. બાબા કોઈ શ્રાપ નથી આપતાં. આ તો એક કાયદો છે. બાપ કહે છે-પછી ખબરદાર રહેજો. કર્મેન્દ્રિયો થી કોઈ પાપ કર્યું તો આ મર્યા. ખુબ ઉંચી મંઝિલ છે. બાબા નાં બાળકો બન્યાં તો પછી બીમારી બધી ઉથલ ખાશે. ડરવાનું નથી. વૈદ્ય લોકો પણ કહે છે - ફલાણી દવા થી તમારી બિમારી બહાર નીકળશે. તમે ડરતાં નહીં. બાપ પણ પોતે કહે છે - તમે બાપ નાં બનશો તો માયા રાવણ તમને બહુજ હેરાન કરશે. ખૂબ તોફાન માં લઈ આવશે. હમણાં તમને સાચાં અને ખોટાં ની બુદ્ધિ મળી છે. બીજા કોઈને સાચાં-ખોટાં ની બુદ્ધિ નથી, બધાની છે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ. પ્રીત બુદ્ધિ તમારામાં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર છે. પ્રીત બુદ્ધિ વાળા બાપ ની સેવા બહુજ સારી કરશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ઈશ્વર નાં બાળક બની ને જરા પણ એમનાં ફરમાન ની અવજા નથી કરવાની. આ કર્મેન્દ્રિયો થી કોઈપણ કુકર્મ નથી કરવાનું. ઉલ્ટાં-સુલ્ટાં બોલ નથી બોલવાનાં. સપૂત બની બાપ નાં આશીર્વાદ લેવાનાં છે.
2. ટ્રસ્ટી બનીને પોતાનાં ગૃહસ્થ વ્યવહાર ને સંભાળવાનો છે. જ્ઞાનમાર્ગ નાં જે કાયદા છે એનાં પર પૂરે-પૂરું ચાલવાનું છે. સાચાં અને ખોટાં ને સમજીને માયા થી ખબરદાર રહેવાનું છે.

વરદાન :- સંપૂર્ણ સ્ટેજ અને સ્ટેટસ ની સ્મૃતિ થી સદા ઉંચ કર્તવ્ય કરવા વાળા બાપ સમાન ભવ સદૈવ આ સ્મૃતિ માં રહે કે હું દરેક સમય, દરેક સેકન્ડ, દરેક કર્મ કરતાં સ્ટેજ પર છું તો દરેક કર્મ પર ધ્યાન રહેવાથી સંપૂર્ણ સ્ટેજ નાં નજીક આવી જશો. સાથે-સાથે વર્તમાન અને ભવિષ્ય સ્ટેટસ ની સ્મૃતિ રહેવાથી દરેક કર્મ શ્રેષ્ઠ થશે. આ જ બે સ્મૃતિઓ બાપ સમાન બનાવી દેશે. સમાનતા માં આવવાથી એક-બીજા નાં મન નાં સંકલ્પો ને સહજ કેય કરી લેશે. એનાં માટે ફક્ત સંકલ્પો પર કંટ્રોલિંગ પાવર (નિયંત્રણ શક્તિ) જોઈએ. પોતાનાં સંકલ્પો ની મિક્સચાર્ટી (ભેળસેળ) ન હોય.

સ્લોગન :- ઈર્ષા અને અપ્રાપ્તિ નું કારણ ઇચ્છાઓ છે, જ્યાં સર્વ પ્રાપ્તિઓ છે ત્યાં પ્રસન્નતા છે.